

Fiskeridirektoratet
postmottak@fiskeridir.no

22.10.2013

WWFs innspill til Reguleringsmøtet 6. og 7. november 2013

Sak 8/2013 Økosystembasert forvaltning – orientering om videre prosess

WWF viser til tidligere høringsinnspill sendt i forkant av Reguleringsmøtet 14. juni 2012 og 5. juni 2013.

WWF er skuffet over at flere av sakene som er blitt foreslått i nevnte høringsinnspill og som i etterkant er bekreftet prioritert av Fiskeridirektoratet og Fiskeri- og kystdepartementet, fremdeles mangler reelle initiativ og konkret oppfølging. Det er liten fremdrift i prosesser og arbeidsmengden synes å stadig øke.

WWF mener at Fiskeridirektoratet og institutter som bedriver havforskning til stadighet blir pålagt flere og flere krevende oppgaver for å øke forståelse av komplekse marine økosystemer uten at det følger med nødvendige ressurser. For å få *det marine kunnskapsløftet* som er sagt skal være en prioritet for Fiskeri- og kystdepartementet er økning i økonomisk støtte til forskning og økt kapasitet helt avgjørende.

WWF mener derfor at Fiskeridirektoratet og relevante forskningsinstitutter må be om betydelige økte midler i kommende Regjeringsperiode for å kunne gjennomføre en helhetlig økosystembasert forvaltning som sikrer et bærekraftig og fornybart hav. WWF mener den økonomiske satsingen må stå i samsvar til det evigvarende potensialet fiskeriressurser har for framtiden dersom disse forvaltes bærekraftig.

Norske havområder

De norske havområdene har naturverdier i verdensklasse og hvert år strømmer besøkende fra hele verden hit til landet for å oppleve den vakre naturen. Mange av disse områder er også spesielt næringsrike, og dette sammen med de fysiske forholdene, gjør dem spesielt egnet som henholdsvis gyte-, yngle-, hekke- og beiteområder for et stort antall arter.

Norge har som mål om å oppnå en økosystembasert forvaltning av alle våre havområder, og har dette nedskrevet i eksisterende forvaltningsplaner. Økosystembasert forvaltning betyr at miljø og økosystemhensyn overordnes i både prosess og beslutninger i forvaltningen. Det handler ikke kun om å balansere interesser, men å legge de miljøfaglige vurderingene til grunn som premisser for forvaltningen. Et økosystem inkluderer både biotiske og abiotiske faktorer, hvor en ansvarlig forvaltning må legge til rette for de bærekraftige, fornybare ressursene.

Å se økosystemet som en helhet gir oss fordelene ved at forvaltningstiltak kan måles og evalueres på en helt annen måte enn før. Det kan ta bort usikkerheter ved valg av tiltak som kreves for å løse kompliserte miljøspørsmål. Denne innfallsvinkelen for forvaltning av de marine ressursene kan ytterligere optimalisere det langsiktige økonomiske utbyttet av å høste fra havet gjennom revisjoner av forvaltningsstrategier og høstingsregler. Fiskerinæringen høster av fornybare, men ikke utømmelige ressurser i økosystemet, og hvordan næringen opererer spiller derfor en særdeles viktig rolle for å kunne nå målet om økosystembasert forvaltning.

WWF mener derfor at Fiskeridirektoratet må bidra sterkere til å sette en helhetlig økosystembasert tilnærming i høysete, basert på vitenskapelige råd fra Havforskningsinstituttet og Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) som grunnpilar i sine kvoteutarbeidelser for 2014.

WWF mener det viktig å arbeide videre med å inkludere samspillet i økosystemet artene imellom, da for kommersielle og ikke-kommersielle fiskearter, virvelløse dyr, sjøfugl og marine pattedyr. Å få kunnskap om dette samspillet og å implementere disse i metoden for kvotefastsettelse vil være svært viktig for å sikre bestander og matsikkerhet i et langsiktig perspektiv. Her mener WWF at Fiskeridirektoratet i samspill med Fiskeri- og kystdepartementet må løfte opp og frem forskning innenfor det marine feltet, og den kompetansen krever både økte økonomiske midler og mer arbeidskraft.

Samtidig må det sikres god dialog mellom forskningsmiljø, fiskerinæring og interesseorganisasjoner, samt et godt internasjonalt samarbeid med andre nasjoner som er relevante for norske havområder. WWF krever at Fiskeridirektoratet ikke setter høyere kvoter enn det den totale kvoten for hver bestand utgjør internasjonalt innenfor et bærekraftig nivå med bakgrunn i beste tilgjengelige informasjon fra norske og internasjonale havforskere.

Prioriterte arter for 2014

Målet om at naturlig forekommende arter skal finnes i levedyktige bestander synes oppnådd for mange kommersielle bestander langs norskekysten. Dessverre er ikke like god for alle arter og bestander av vanlig uer, pigghå, håbrann, brugde og blålange, og tildeles blåkveite, kysttorsk og europeisk hummer er på svært lave nivåer. Kolmulebestanden er i særdeles svak tilstand og dagens fiskeri på makrell (av Norge, EU, Island og Færøyene) påvirker totalbestanden negativt og med et overfiske som en realitet.

WWF ber Fiskeridirektoratet sette følgende arter på lista over prioriterte arter for 2014: *blåkveite, brugde, europeisk flatøsters, europeisk hummer, havmus, håbrann, kolmule, kveite (sør for 62°N), kysttorsk (nord og sør for 62°N), leppefisk, makrell, pigghå, raudåte, stillehavsosters, storskate, vanlig uer og ål.*

Videreutvikling av tradisjonelle modeller

Metoder som kan bidra med å gi oversikt over både enkeltbestander og deres interaksjoner mellom hverandre blir sakte, men sikkert bedre. Likevel er mange av parametrene i modellene usikre med svært mangelfullt datagrunnlag. WWF mener derfor at det vil være viktig å utarbeide beskatningsstrategier for fiskebestandene som bidrar til å holde disse på et nivå der de gir god avkastning på lang sikt og ikke overfiskes. Det er i tillegg viktig å innhente ny kunnskap om bestander og deres grad av interaksjoner mellom hverandre, slik at modellene i fremtiden bidrar til en enda bedre ressursforvaltning. Her må også ikke-kommersielle fiskearter, virvelløse dyr, sjøfugl og marine pattedyr inkluderes.

Bærekraftig høsting i samsvar med forvaltningsmål

Forvaltningsmyndighetene må i større grad sikre at det faktiske uttaket samsvarer med det som er fastsatt i henhold til kvotereguleringene. WWF mener at det er svært viktig med et fortsatt sterkt fokus på ulovlig fiske, utkast/slipping/dumping og uregistrert fangst. Slik WWF ser det er kystvaktens posisjon avgjørende å opprettholde, samtidig som at en ytterligere effektiv overvåking i form av satellitt-tilknyttet CCTV kan styrke arbeidet mot ulovlig fiske.

Miljøeffekter av høstingsvirksomhet som utilsiktet bifangst og skader på bunnhabitater vil i stor grad være bestemt av hvilke redskaper som brukes. Slike påvirkninger kan reduseres ved redskapsreguleringer, redskapsmodifikasjoner, stengte områder og økt innsikt og oppmerksomhet blant fiskere. For bifangst kan mye gjøres ved å benytte mer selektive fiskemetoder og ved periodevis stengning av påvirkede områder.

På bakgrunn av rapport «Effekter av fiskeri og havbruk på bunn og bunnfauna: Oppfølging og forslag til nye forvaltningstiltak» (Buhl-Mortensen et al. 2013) fra Havforskningsinstituttet, krever WWF at arbeidet med å redusere de negative effektene på bunnfauna av fiskeriaktivitet prioriteres og videreføres. Det må alltid ligge en føre-var-tilnærming under dette arbeidet, slik at sårbare havbunnområder ikke blir fortsatt utsatt for uopprettelig skade.

Avslutningsvis

Våre havområders forvaltningsplaner har alle en beskrivelse om å skulle være økosystembaserte, men fremdeles gjenstår en del implementering i praksis. WWF mener at en helhetlig økosystemtilnærming hvor samspill mellom arter kartlegges og implementeres i modeller, et reelt utkastforbud for alle arter – både kommersielle og ikke-kommersielle (med unntak av truede arter fremdeles i levedyktig tilstand) – og en klar prioritering av bærekraftige, fornybare ressurser i et langsiktig perspektiv i våre havområder er avgjørende for å sikre fremtidens livsgrunnlag for de arter som finnes i økosystemet i dag, oss mennesker inkludert.

Vennlig hilsen
for WWF-Norge

Karoline Andaur
leder for havmiljøprogrammet
kandaur@wwf.no

Fredrik Myhre
rådgiver, fiskeri & havmiljø
fmyhre@wwf.no

Fiskeri- og kystdepartementet

Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00304-4

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE FOR 2014

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyremøtet 31. august regulering av fisket etter torsk og hyse for 2014, og følgende vedtak ble fattet:

1. «Norges Fiskarlag viser til at Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen i den 43. sesjonen ble enige om en totalkvote av torsk på 993 000 tonn. Dette gir Norge en totalkvote til fordeling på 443 735 tonn torsk nord for 62° N.
2. Norges Fiskarlag har over flere år uttalt seg kritisk til de stadig økende forskjellige avsetninger som skal dekkes innenfor totalkvoten. Flere av disse «formålene» utnytter ikke avsatt kvantum, eller det dårlig registrering av utnyttelsen av disse avsetningene. Dette fører til at mulighetene for å lage rasjonelle og gode reguleringsopplegg blir vanskelig, da det som oftest fra myndighetene blir uttalt at disse kvanta skal ikke tas med i det ordinære fisket.

Dette er det kun yrkesfiskere som taper på. I tillegg har det vært vanskelig å få fordelt kvantum som ikke blir benyttet av andre nasjoner, enten som følge av manglende inngåtte avtaler eller at avtalene ikke kan tilby tilstrekkelig bytte.

Norges Fiskarlag krever at reguleringene for 2014 legges opp på en slik måte at det er hensynet til bestandssituasjonen og fiskernes muligheter til å fiske tildelte kvoter mest mulig rasjonelt som skal være førende.

3. Norges Fiskarlag krever at det for 2014 blir foretatt fordeling av tredjelandskvantum så snart som mulig etter at det er avklart om det blir noe ufordelt.
4. Norges Fiskarlag uttalte i forbindelse med utarbeidelse av reguleringsopplegg for torsk nord for 62° N for 2013 *«at det var svært uheldig at konvensjonelle havfiskefartøy blir så sterkt rammet av makrellkonflikten med Færøylene. Dersom det ender med at det ikke oppnås avtale, eller at det blir en redusert kvoteavtale med Færøylene også for 2013, må frigjort torsk kvantum tilfalle fartøygruppen av konvensjonelle havfiskefartøy fra årets begynnelse.»*
5. Norges Fiskarlag tilrår at dersom det heller ikke for 2014 blir en avtale med Færøylene, fordeles frigjort kvantum likt mellom de fartøyene som har deltakeradgang ved Færøylene, og at det ikke tas hensyn til at de ulike fartøyene har ulike kvotefaktorer.

6. Norges Fiskarlag tilrår at totalkvoten, med eventuelle tillegg av tredjelandskvoten, fordeles etter vedtatt fordelingsnøkkel mellom gruppene slik dette framkommer i landsmøtevedtak 6/07.
7. Trålfisket.
Norges Fiskarlag tilrår at fisket etter torsk nord for 62° N fordeles på deltakende trålfartøy etter samme hovedprinsipp som for 2013.
8. Fisket med konvensjonelle havfiskefartøy.
Norges Fiskarlag tilrår at gruppekvoten av torsk til konvensjonelle havfiskefartøy fordeles som fartøykvoter på deltakende fartøy.
9. Fisket med konvensjonelle redskaper.
Gruppekvoten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper nord for 62° N tilrår Norges Fiskarlag fordeles i henhold til landsmøtevedtak 6/07 om langsiktig fordeling av ressursene.
10. Konvensjonelle kystfiskefartøy med lasteromsvolum under 500 m³ i lukket gruppe.
Norges Fiskarlag understreket ved utarbeidelse av reguleringsopplegget for 2013 at det måtte legges inn en overregulering som tok høyde for at kvotene ble økt og at tilgjengeligheten kunne variere for de enkelte lengdegruppene.

De erfaringer man har etter at sesongen 2013 i hovedsak er over, er at det går for tregt med å få foretatt endringer i gjeldende reguleringer som omhandler torsk nord for 62° N, selv når det helt klart er kvantum som kan refordeles.

Norges Fiskarlag mener at dersom det ikke blir en endring i praksis med hensyn til å gjennomføre raske refordelinger, også når fisken er tilgjengelig i større kvanta, må det for 2014 legges inn en overfordeling som er 15 % over det nivået for 2013. Dette betyr at Norges Fiskarlag vil tilrå følgende overregulering for 2014:

Reguleringsgruppe	Overregulering (%)
Under 11 meter	55 %
11 m – 14.99 m	30 %
15 meter eller større	20 %

11. Bifangstavsetning eller ferskfiskbonus.
Norges Fiskarlag har lenge uttalt at de på prinsipielt grunnlag er mot at det avsettes kvantum eller foretas periodisering som har til formål å sikre at andre arter fiskes utover året. Den beste løsningen har vært at fartøyene får disponere sitt kvantum gjennom året på en slik måte at det er mulig å fiske andre arter med innslag av torsk. Fisket i mange områder foregår på en art, og ofte er det ikke innblanding av torsk i disse fiskeriene. I tillegg har refordelingene kommet alt for sent, eller de tar ikke tilstrekkelig hensyn til at det planlegges fiske på andre arter.

For mange vil det være å foretrekke å ha en kvote å disponere, og ha trygghet for at den kan benyttes til både et direkte og et indirekte fiske.

I landsstyremøtet 29. oktober 2013 ble man enig om at det burde nedsettes et utvalg som umiddelbart skulle arbeide fram et grunnlag for alternative modeller som kunne erstatte eksempelvis bifangstordninger. En mulighet som ble nevnt, var å etablere en «kvotefleks» på samme måte som i pelagisk.

Det har så langt ikke vært arbeidet med denne problemstillingen. Norges Fiskarlag mener dette arbeidet må gjennomføres snarest. Norges Fiskarlag vil tilrå at Norge tidlig i 2014 tar spørsmålet om «kvotefleks» opp med Russland, og at dette enten gjøres gjennom brevveksling eller i et ekstraordinært møte.

12. Norges Fiskarlag vil vise til at det for 2013 gjenstår et betydelig kvantum på ferskfiskbonusordningen for konvensjonelle kystfiskefartøy, samtidig som det er et stort restkvantum i gruppen under 11 meter. Også de andre gruppene har kvantum til rest. Dette viser at det er har vært satt av et for høyt kvantum til ordningen, og Norges Fiskarlag tilrå at det for 2014 avsettes et kvantum svarende til 7 % av gruppekvoten til lukket og åpen gruppe.
13. Samfiske.
Norges Fiskarlag tilrå at samfiskeordningen for fartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde under 11 meter videreføres, men at det er aktivitet i 2012 eller 2013 eller eierskap før 1. januar 2014 som legges til grunn for om samfiske skal tillates.
14. Kysttorsk
Norges Fiskarlag viser til uttalelse fra Landsstyret 29. oktober 2012 om «regulering av fisket etter torsk og hyse i 2013», pkt. 13.

Norges Fiskarlag har ikke registrert vilje fra myndighetene til å ta tak i de problemstillinger som der var skissert. Foruten manglende kunnskap om bestandsutviklingen for den såkalte kysttorsken, og de tiltak dette har medført, skaper også fjordlinjeforvaltningen eller mangel på en god forvaltning av disse, store problemer for flere fiskeri. Det uforståelige i dette blir klart når et fartøy på 14.99 kan fiske innenfor en slik grense, mens et fartøy på 15.01 er utelukket fra å fiske i samme område og med samme redskap.

15. Norges Fiskarlag er kjent med at det skal foreligge en ny vurdering av kysttorskbestanden før årsskifte. Inntil denne foreligger, og før problematikken med fjordlinjeforvaltningen og kysttorskforvaltningen er diskutert på nytt, vil Norges Fiskarlag gå mot at det innføres ytterligere restriksjoner for fartøyer som fisker i disse områdene.»

B) REGULERING AV FISKET ETTER HYSE I 2014.

1. Partene i Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen ble i den 43. sesjon enig om å sette en totalkvote for norsk-arktisk hyse på 178 500 tonn. Dette gir en norsk kvote på 88 115 tonn, inkludert kvoteavsetning til forskning.

Norges Fiskarlag forutsetter at dette kvantum fordeles i samsvar med landsmøtevedtak i sak 6/07.
2. Trålgruppen.
Norges Fiskarlag tilrå at gruppekvoten til fartøy som fisker hyse med trål følger de samme hovedprinsipper som for 2013, herunder avsetninger til fartøy med seitråltillatelse.
3. Det tilrås videre at kvotene til fartøy som fisker med trål utdeles som garanterte kvoter uten overregulering.
4. Konvensjonelle havfiskefartøy.
Norges Fiskarlag tilrå at konvensjonelle havfiskefartøy som fisker etter hyse tildeles garanterte kvoter uten overregulering. Frigjort kvote av nordøstarktisk hyse som følge av ingen eller redusert kvoteavtale med Færøyene må i sin helhet fordeles til konvensjonelle havfiskefartøy.

5. Konvensjonelle fartøy med lasteromsvolum under 500 m³.

Ut fra at det blir reduksjon i kvoten av hyse fra 2013 til 2014, vil Norges Fiskarlag tilrå at det etableres kvoteregulering for kystfartøy under 500 m³ fra årets begynnelse, og at hovedprinsippene fra 2013 videreføres. Dette innebærer at gruppekvoten fordeles i fire reguleringsgrupper (Finnmarksmodellen) etter intensjonen i landsmøtevedtak 6/07. Fordelingen framkommer som summen av kvotefaktorer med basis i fartøyenes hjemmelslengde.

Norges Fiskarlag tilrå at reguleringen for 2014 baseres på den kvotestigen som ble etablert i hysefisket i forbindelse med innføring av Finnmarksmodellen, og som er benyttet i reguleringen for 2013. Fiskarlaget innser imidlertid at det kan være behov for å gjennomgå denne kvotestigen for å vurdere en harmonisering i torskfiskeriene (torsk, hyse og sei) nord for 62°N. Fiskeridirektoratet anmodes om å ta initiativ til en slik gjennomgang i nært samarbeid med Fiskarlaget.

Etter en totalvurdering går Norges Fiskarlag inn for at kvoteenheter overreguleres som følger:

<u>Hjemmelslengde</u>	<u>Overregulering</u>
Under 11 m	500%
11-14,99 m	498%
15-20,99 m	221%
21 meter og større	309%

6. Det enkelte fartøy gis en garantert kvote i tillegg en overregulert maksimalvote. Videre må de de samme prinsipper knyttet til overregulering og hjemmelslengde/faktisk lengde gjelde i hysefisket, på samme måte som i torskfisket nord for 62°N. Dette betyr at det også må fastsettes maksimalkvoter for fartøy med hjemmelslengde under 11 meter.

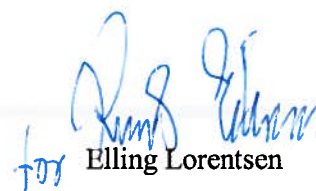
Bifangst konvensjonelle kystfiskefartøy.

7. Norges Fiskarlag tilrå også at det i fisket etter hyse blir anledning å ha inntil 30 % bifangst av hyse ved fiske etter andre fiskeslag når fisket stoppes eller maksimalkvoten er blitt fisket.

Det avsettes et kvantum av gruppekvoten for konvensjonelle kystfiskefartøy som skal dekke denne bifangsten. Tradisjonelt er det et hovedfiskeri som drives etter hyse, slik at det ikke er behov for noe stor avsetning. Avsetningen bør også sees i sammenheng med hvilken overregulering og faktiske kvotestørrelser som fastsettes.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

for Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyret
Medlemslaga

**Fiskeridirektoratet
Pb. 185 Sentrum
5804 Bergen**

Regulering av nordøstarktisk torsk i 2014.

Totalkvoten for Nordøstarktisk torsk ble i 2013 fastsatt til 1 million tonn, som lå over kvoteanbefalingen fra ICES på 940.000 tonn. Kvotefastsettelsen utgjør en økning på hele 249.000 tonn fra 2012. For 2014 er totalkvoten satt til 993 000 tonn. Totalkvoten av torsk fordeles mellom Norge, Russland og tredjeland etter samme mønster som tidligere år. Norges torskekvote for neste år vil være 446.740 tonn, inkludert kysttorsk og forskningsfangst. Dette utgjør en økning for norske fiskere på ca 107.000 tonn fra 2012. n.

Norges Kystfiskarlag forventer at den gode ressursituasjonen på torsk og den svært høye totalkvoten gir seg utslag i en friere regulering for kystflåten i 2014.

Det forventes videre at krav om ytterligere strukturering i kystflåten legges på is, og at det i stedet legges til rette for å styrke rekrutteringen til kystfiskeriene og rette opp uheldige utslag av tidligere adgangsbegrensninger. Dette gjennom å etablere opprykksordninger som gjør det mulig for deltakere i åpen gruppe å kvalifisere seg til deltakelse i lukket gruppe. Samt gjennom å legge til rette for et levelig driftsgrunnlag også for fartøy i åpen gruppe.

Det er et paradoks at kystflåten i de senere år har vært presset inn i en gjeldsoppbyggende spiral av kvotekjøp for å trygge eget ressursgrunnlag, samtidig som totalkvoten har gått opp år for år. Dette uten at struktureringen har fått den «forventede» effekt på den enkeltes fartøykvoter som følge av redusert overregulering.

Kravet om strukturering i flåten under 11 må i stedet møtes med en friere regulering for kystflåten.

Den høye totalkvoten av torsk må i 2014 gjenspeile seg i en reell økning i kystfartøyenes kvoter som står i samsvar med økningen i totalkvantumet. Dette også i åpen gruppe.

En nedgang i kvotegrunnlaget for enkelte fartøygrupper i kystflåten slik som har vært tilfelle for åpen gruppe i 2012 og 2013, kan ikke aksepteres med dagens høye totalkvote.

Samtidig må det sikres at det avsatte kvantumet til kyst faktisk forbeholdes denne flåtegruppen gjennom å stoppe den utglidningen av kystfartøygruppen og overføringen av kvantum oppover i lengdegruppene, som reguleringen med fri lengdeutforming i kystflåten har medført.

Det må i henhold til dette skilles klart mellom havgående fartøy og kystfartøy i reguleringene.

Det er videre viktig at reguleringen tilpasses slik at fiske etter andre arter ikke hindres av reguleringene av torsk.

Det er også viktig å sikre at kvalitetskravene blir overholdt som en strategi for å oppnå best mulig pris i markedene. Dette for å forebygge at den høye totalkvoten medfører markedsmessige utfordringer. Det må videre legges til rette for at størst mulig andel av totalkvoten kan leveres og omsettes fersk.

Ressursfordelingen mellom fartøygruppene er en nøkkelfaktor for å oppnå en lønnsom og bærekraftig avvikling av torskefisket. Riksrevisjonen har tidligere vist at havfiskeflåten tar 77 % av all norsk fangst (2002-tall), mens kystflåten samlet har under 25 % av ressursgrunnlaget (alle fiskeslag sett under ett). Dette forholdet viser viktigheten av at kystflåten prioriteres i fordelingen av nordøst arktisk torsk, som utgjør hovedgrunnlaget for størstedelen av norsk kystflåte.

Kystflåten må i første omgang sikres en ressursandel som tilsier en reell 30-70 fordeling av den norske totalkvoten av torsk, der konvensjonelle havfiskefartøy og kvotebytte med 3.land avregnes havfiskeflåtens andel.

Det kan ikke aksepteres at kystflåten skal være med å betale gjennom redusert totalkvote for et kvotebytte som i sin helhet går til å sikre norsk havfiskeflåte ressurstilgang i andre lands farvann. Økt miljøfokus fra marked og forbrukere taler også for at kystflåten generelt bør prioriteres i ressursfordelingen.

Norges Kystfiskarlag går på denne bakgrunn inn for følgende fordeling av fastsatt kvote av nordøst arktisk torsk og norsk kysttorsk i 2014:

Fartøygruppe	Nordøst arktisk torsk		Norsk kysttorsk	
	Prosent	Tonn	Prosent	Tonn
		418.740		21.000 tonn
Havfiskeflåten	30,0 %	125.622		
Trålere	20,0 %	83.748		
Konv. Fartøy over 28 m	10,0 %	41.874		
<u>Kystflåten</u>				
Konv. Fartøy under 28 m	70,0 %	293.118	100 %	21.000

Norges Kystfiskarlag stiller videre følgende krav til reguleringen og forvaltningen av fisket etter nordøstarktisk torsk i 2014:

Regulering:

- Dagens inndeling i fire reguleringsgrupper videreføres i 2014.
- Det bes fastsatt ufravelige sperregrensene på henholdsvis 15 og 21 meter faktisk lengde for overføring av kvantum mellom lengdegruppene gjennom strukturering og kvotesalg, og der spesielt den frie fartøyutforming i kystflåten gjør det vesentlig å sikre at kvantum ikke overføres mellom lengdegruppene.

- Fartøy med største lengde over 28 meter må ikke tillates å fiske torsk eller annen hvitfisk på kystflåtens kvoteandel som en konsekvens av at myndighetene har lagt til rette for fri fartøyutforming i kystflåten. Fartøy over 28 må reguleres som havgående, og avregnes havflåtens kvoteandel.
- Strukturering i gruppen under 11 meter må **ikke** innføres. I stedet må det med bakgrunn i ressursituasjonen legges til rette for en friere regulering for denne fartøygruppen basert på faktisk lengde.
- Med bakgrunn i den høye totalkvoten, og basert på en regulering med faste sperregrensener for overføring av kvantum fra små til større fartøy, bes det åpnet for et fritt fiske etter torsk for alle kystfartøy med *faktisk lengde* under 15 meter innenfor et kvotetak minimum på henholdsvis 80 tonn i gruppen under 11 meter og 120 tonn i gruppen 11-15 meter fra årets begynnelse, og der den garanterte andelen økes i tråd med økningen i totalkvoten.
- Det anbefales at alle fartøy med faktisk lengde mellom 15 meter og opp til 28 meter gis garanterte fartøykvoter, og der fartøykvotene gjenspeiler økningen i totalkvoten.
- Dagens kompliserende hjemmelslengdeordning bør søkes avvirket. I stedet bes det lagt til rette for at reguleringen av kystflåten for fremtiden kan baseres på faktisk lengde. Det understrekes at en slik omlegging vil ha betydelig regelforenklende effekt.
- Det bes ryddet opp i dagens uoversiktlige situasjon med kvotehopp mellom fartøygruppene, og gruppene anbefales fastsatt etter faktisk lengde. Dette kan innebære to forvaltningsmessige scenarier:
  - 1) I den grad fartøy tilføres kvote fra en lavere lengdegruppe, må den lavere lengdegruppen tilføres tilsvarende ledig kvantum fra gruppen det aktuelle fartøy tilhører.
  - 2) Kvotehopp tillates ikke.
 Begge alternativer vil forenkle forvaltningen, og innebærer at den kompliserende hjemmelslengdeordningen faller bort.
- Med henvisning fra erfaringer fra inneværende år, krever NKF en betydelig overregulering fra årets begynnelse for den minste flåten.
- Det bør avsettes en romslig ferkfiskordning etter modell fra 2013 for å legge til rette for et fiske etter andre arter, og der startdato fastsettes med sikte på at flest mulig gis anledning til å nyttegjøre seg reguleringen. Bifangstkvoten må tas fra totalkvoten og kunne benyttes av alle fartøy under 28 meter som leverer ferskt uten fryseri om bord. Dette forutsetter at bifangstkvantumet økes i takt med økningen av totalkvoten.
- Det bes vurdert å åpne for ordninger med kvotebank der fartøy som ikke får fisket opp sine kvoter gis mulighet til å overføre kvantum til året etter på *gruppenivå*, og der fartøy som eventuelt når kvotetaket kan "forskuttere" av det neste års kvote på *fartøynivå*, innenfor et samlet restkvantum av torsk. Et slikt grep vil være et rent norsk anliggende, og ikke berøre fiskeriavtalen med Russland. En slik løsning kan sees i sammenheng med en eventuell fleksibel bifangstkvote, og som et ledd i arbeidet for jevnere tilførsel av råstoff.

- Det må snarest etableres en opprykksordning som gjør det mulig for fiskere i åpen gruppe å oppnå deltageradgang i lukkede fiskerier. Det forutsettes at slike ”opprykkskvoter” ikke gjøres omsettbare.
- Det må gjeninnføres en lengdegrense i åpen gruppe på 15 meter. Dette både som et ledd i å øke sikkerheten og for å være bedre i stand til å fiske på ulike ikke-kvotebelagte arter.
- Totalkvantumet må gjenspeiles i en **forholdsmessig økning av kvantum også i åpen gruppe**, der helårsdrevne fartøy som har sin hovedinntekt i åpen gruppe prioriteres i reguleringene gjennom en høyere garantertandel. Dette er ikke minst viktig sett i forhold til åpen gruppes rolle som rekrutteringsarena til kystfiskeriene.
- Dagens avsetning på 3000 tonn til fordeling innenfor tiltakssonen (jf. Kystfiskeutvalget) symboliserer kun grunnlaget for bosettingen og kulturen i fiskeriavhengige kyst- og fjordsamfunn. Kvantumet vil ikke bidra nevneverdig til kultursikring. Ordningen må endres til å omfatte *alle fartøy i åpen gruppe uavhengig av geografisk tilhørighet*, d.v.s også utenom tiltakssonen. Og kvantumet til dette formålet justeres i tråd med dette.
- Fritidsfiskekvoten og ungdomskvoten må avregnes totalkvoten før fordeling.

Forvaltning:

- Reguleringen må legge til rette for en langsiktig bærekraftig forvaltning som kan sikre en fortsatt god ressurstilgang. Høsting av ressursene må skje i tråd med en flerbestandsforvaltning, og ut fra en langsiktig strategi om å sikre maksimalt utbytte av den totale produksjonen i havet. En bør vente med å høste bestanden inntil individene har utnyttet sitt vekstpotensial, og/eller har en størrelse og kvalitet som betinger best mulig pris på markedet.
- Totalkvoter, minstemål, redskaps- og områdebegrensninger og en reduksjon i fisket med aktive redskaper må i større grad vektlegges som innsatsregulerende midler, fremfor strenge fangst- og adgangsreguleringer i den minste kystflåten som fisker med passive og selektive redskaper.
- Arbeidet mot ulovlig og urapportert fiske i Barentshavet, og mot ulovlig utkast av fisk må videreføres også i en situasjon med godt ressursgrunnlag. Samtlige norskkontrollerte fartøy må være underlagt norsk lov hva angår minstemålsbestemmelser og bestemmelser om utkast etc. Det må hyres flere inspektører i aktivt bruk for å føre kontroll med fartøyaktiviteten i norsk sone for ytterligere å styrke kontrollen med at kvote- og reguleringsbestemmelsene følges, og at fisk ikke dumpes. Norske trålere som fisker etter torsk må følge norske minstemålsbestemmelser som er felles for norsk flåte, og norske regler ang. utkast.
- En må i sterkere grad skille mellom havfiskeflåte og kystflåte, og mellom aktive og passive redskaper, for å legge grunnlaget for et bedre reguleringsregime for lokale ressurser. Lokale kysttorskbestander må i sin helhet forbeholdes kystflåten.
- Den teknologiske utviklingen i snurrevadfisket tilsier at stor snurrevad må reguleres som trål, og ikke som konvensjonelt redskap. Innenfor 4 n.mil må det være

størrelsesbegrensning på snurrevad tilsvarende maksimalt 5 kveiler tau, redskapen må ikke brukes pelagisk, og dette må underlegges skjerpet kontroll. Det må kunne åpnes for andre løsninger innenfor oppsynshav og basert på lokale forhold og kunnskaper i samråd med alle redskapsgrupper. På gytefelt må all bruk av aktive redskaper forbys. For øvrig bes grensedragningsutvalgets innstilling lagt til grunn.

- Kravet om at fartøy skal være utstyrt for det fisket de driver, må innskjerpes. Det er ikke holdbart at fartøyer utstyrt for pelagisk fiske tar torske- og hysekvotene sine uten å rigge om produksjonslinjen. Man kan også stille spørsmål om det er nødvendig at den delen av pelagisk flåte som ikke ser seg økonomisk tjenlig med å rigge om fortsatt skal ha torskekvoter.
- Fartøy over 28 meter samt trålere må henvises til å fiske utenfor 12 – mils grensen hele året. Også autolinefartøy under 28 meter med fryseri om bord må henvises til å fiske utenfor 12 n. mil hele året.
- For å hindre at det fiskes og leveres torsk av dårlig kvalitet anbefales det å skjerpe kravet til kvalitet, herunder bløgging og nedkjøling. Det må innføres sanksjoner mot ”destruktivt” fiske. Dette gjelder i alle ledd, også i industrien.
- Det må i større grad enn i dag fokuseres på kontroll av landinger for å hindre ulovlige/uriktige landinger på ikke-aktive fartøy i åpen gruppe.
- Forskningskvantumet er de siste år blitt redusert. Norges Kystfiskarlag vil likevel påpeke at en større andel av forskningen generelt bør gå over statsbudsjettet og ikke forutsettes finansiert i form av kvoter.
- Det må iverksettes tiltak for å rydde opp i forhold i næringen som undergraver systemet. Herunder ulovlig overføring av fangst fra et fartøy til et annet både før og etter landing, luke ut båter som ikke er egnet til fiske, luke ut båter som ikke brukes, og få bort kreative løsninger for føring og levering av fangst mellom fisker og kjøper.

Kysttorsk nord for 62°

Norge og Russland er enige om en norsk kvote av kysttorsk på 21 000 tonn. ICES har anbefalt at reguleringene i 2013 følger gjenoppbyggingsplanen for norsk kysttorsk. Toktresultater tyder på at gytebestanden er nær sitt laveste. Resultat av høsttoktet vil ikke være klar før i desember. Dersom dette viser en lavere indeks enn i 2011, skal fiskerireguleringene sikte mot en reduksjon av fiskedødeligheten i 2013 på minst 30% relativt til 2009. Hvis toktindeksen er høyere enn i 2011 skal tiltakene i 2012 videreføres i 2013.

Norges Kystfiskarlag har i lang tid påpekt at kysttorsk bestandene er i atskillig bedre forfatning enn Havforskningsinstituttets anslag. Dette viser både prøvetakingen som ble gjort på oppdrag fra Kysttorskgruppen, og erfaringer med torskefangster tatt langt fra land. Det er gang etter gang påpekt at også kysttorskbestanden vandrer etter mattilgangen, og at dette påvirker hvor arten til en hver tid kan registreres. Dessverre har bestandsforskningen basert seg på prøvafiske i områder der kysttorsken tidligere oppholdt seg, da mattilgangen i disse områdene var bedre. Det er innlysende at man vil finne lite kysttorsk i disse områdene ved

endret mattilgang. Tross meldinger og observasjoner fra fiskerne, og bekreftelse gjennom Kysttorskgruppens prøvetakingsprosjekt, har man likevel fortsatt å gå i det samme sporet.

Norges Kystfiskarlag krever at havforskerne tar dette på alvor og i samråd med norske fiskere, snarest iverksetter forskningstokt etter kysttorsk i de områder der denne faktisk befinner seg. Dette slik at man slipper eventuelle anklager om at norsk MSC - godkjent torsk innbefatter store kvanta utrydningstruet kysttorsk. Det vises i den forbindelse også til MSC godkjenning relatert til gjenoppbyggingsplanen for kysttorsk.

Deler av kysttorskevernet har dessverre liten troverdighet. Eksempelvis vises det til Henningsværsboksen, samt Borgundfjorden der det i områder som har vært stengt for yrkesfiske likevel har vært åpnet for et intenst fritidsfiske på konsentrerte forekomster, samt åpning for yrkesfiske i perioder der den mest stedbundne torsken gyter.

Torskefiskets betydning for kystfiskeriene, bosetting og sysselsetting tilsier at kystflåten må tilgodeses med en ressursandel som sikrer opprettholdelse av flåten på minimum dagens nivå, og som legger til rette for en nødvendig rekruttering. Dette innebærer at kystflåten må prioriteres i fordelingen.

- Norges Kystfiskarlag anbefaler at den avsatte kvoten av kysttorsk i sin helhet forbeholdes kystflåten.

En slik prioritering vil være i tråd med hensynet til en bærekraftig ressursutnyttelse. Reguleringen må videre legge til rette for en langsiktig bærekraftig forvaltning som kan sikre en fortsatt god ressurstilgang.

- Ytterligere innstramninger i kysttorskevernet kan ikke aksepteres.

Enstemmig vedtatt.

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Bergen 22. oktober 2013

Att: Fiskeridirektøren

E-post: postmottak@fiskeridir.no

INNSPEL TIL REGULERINGSMØTET, REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE

Det kan stillast spørsmål ved om dagens regulering av fisket etter torsk og hysa fungerer tilfredsstillande, eller om reguleringa bør endrast.

Dei siste åra har det dei minste gruppene i kyst ikkje klart og fiska sine kvotar. Samstundes har dei største fartya i kyst god kapasitet. Det bør vurderast om denne fordelinga er hensiktsmessig.

Reguleringa har ført til stadige krav om refordeling. I haust har refordelingane vore beskjedne. Båtar med heimslengde under 21 m har fått fire refordelingar, medan båtar med heimslengda 21-28 m berre har fått to refordelingar. Sistnemnte refordelingar har prosentvis vore mindre. Båtar som har fått refordeling har hatt mykje landligge mellom refordelingane.

Fangstoversikta viser at rest gruppekvoten i lukka gruppe og i open gruppe viser at utan ei betydeleg refordeling vil det ikkje vera fysisk mogeleg å fiska torskekvotane.

Den siste kvotestatistikken til Fiskeridirektoratet viser at følgjande avsatte kvantum er ufiska:

- ferskfiskordning åpen gruppe, 976 t
- forskning og undervisning, 1 000 t
- Oppfølging av Kystfiskeutvalget, 2 829 t
- Rekreasjons- og ungdomsfiske, 6 355 t

Dette er så store kvantum at det er store praktiske vanskar med å fiska dette opp i løpet av 2013, om det ikkje blir refordeling.

Situasjonen var den same hausten 2012, men ikkje med så store kvanta.

Det er viktig å unngå same situasjon neste år òg. Med så store restkvantum meiner Pelagisk Foreining at det er mest hensiktsmessig å legge tilhøva til rette slik at kvotane blir fiska opp. Det beste var om fordelinga mellom dei ulike fartygruppene var slik at det var praktisk mogeleg for alle å fiska sine kvotar.

Dersom slik regulering ikkje er mogeleg er det naudsynt ved refordeling til dei som har naudsynt kapasitet i gruppa. Det store restkvantumet som står att er det fare for at store kvantum forblir ufiska. Det er fører til behov for refordeling. Pelagisk Foreining ynskjer at eventuelle refordelingar ikkje kjem så seint på året at restkvantumet blir for stort, og difor blir tildelt havfiskeflåten. Som kjent har kystgruppa bede om tidlig refordeling i fleire år. Dette for å unngå oppstart i midten av november, og i somme tilfelle seinare.

Det er viktig at same situasjon ikkje oppstår neste år òg. Det blir difor bedt om at det blir vurdert ei anna fordeling mellom gruppene i kyst, eventuelt fastsett dato, for refordeling, alt i starten av reguleringsåret.

I hysefisket er det mest lønsamt å ha ein stor båt på ei lita heimslengde. I dag fisker enkelte fritt på kvotar med hjemmlengde under 11m. Samstundes fekk andre farty med same faktiske storleik halvert overreguleringa og stopp i fisket. Pelagisk Foreining meiner at det må innførast ein rettferdig kvotestige etter storleiken på båten.

Det bør òg innførast ein bifangstprosent, på hyse, som gjeld frå fartyet sin kvote er oppfiska, slik at omsynet til hysa ikkje hindrar fartyet i å fiske torsk.

Med venleg helsing

Torstein Solem
Dagleg leiar

Ask Økland
Advokat

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 - Sentrum
5804 BERGEN

Sámediggi
Ávjoavágeaidnu 50
9730 Kárášjohka

ÁŠŠEMEANNUDEADDJI/SAKSBEHANDLER
Inge Arne Eriksen, +47 91 52 02 02
inge.arne.eriksen@samediggi.no

DIN ČUJ./DERES REF.

MIN ČUJ./VÅR REF.

BEAIVI/DATO

13/47 - 36

31.10.2013

Almmut go válddát oktavuoda/
Oppgis ved henvendelse

telefuodna: +47 78 47 40 00
www.samediggi.no
samediggi@samediggi.no

Ápningstider:
Mandag - Fredag
08.00-15.30

Reguleringsmøtet sak. 9/2013 - Sametingets innspill til regulering av fisket etter torsk nord for 62 gr. N. i 2014

Sametinget arbeider for å sikre kystbefolkningens historiske rettigheter og tilgang til fiske og marine ressursen. I denne forbindelse ønsker Sametinget å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fiske i 2014, slik at man ikke forverrede forhold for bevaring og utvikling av samisk språk, næring, kultur og bosetting.

Sametinget har hele tiden etter sin opprettelse i 1989, arbeidet for at driftsgrunnlaget for de minste fartøyene skal sikres. Sametinget kan derfor ikke lengre godta at de store båtene forsetter å fiske opp kvotene til de små fartøyene. Sametinget vil prioritere denne saken.

Ut fra overstående, dagens bestandssituasjon og problemer med at store båter fiske opp kvotene som er avsatt til de miste fartøyene, vil Sametinget fokusere på avsetting av kvote til kystflåten, kystfiskekvoten og regulering av denne.

Sametingets forslag til torsk generelt:

- *Revisjon av fordelingsnøkler (eks. trålstigen) som nyttes i forvaltning av torsk, hyse, sei og lignende, slik at man gjennom dette kan styrke driftsgrunnlaget for kyst- og fjordfisket*
- *Skjerpe kontrollen med utkastforbudet i fiskeriene*
- *Fiskerettighetene til trålere som ikke overholder sine leveringsforpliktelser, overflyttes til kystflåten*
- *Kvotene og overregulering må baseres på fartøyets faktiske lengde og ikke på hjemmelslengde*
- *Sikre de minste flåtegruppene en tilpasset overreguleringsprosent*
- *Sikre en tilfredsstillende ungdomsfiske- og rekrutteringsordning*

Kystfiskekvote spesielt:

- *Kystfiskekvoten på 3000 tonn, justeres og gjenspeiler økningen i TAC i perioden 2010 – 2014.*
- *Tilleggskvoten per fartøy settes til 20 tonn*
- *Den 1. juni gjennomføres det en refordeling av gjenstående kvantum blant deltagerne*

Kysttorsk spesielt:

- *Kysttorsk kvoten skal i sin helhet tildeles og fiskes av den konvensjonelle flåten*
- *Forbud mot fiske med trål innenfor 12. n.mil*
- *Forbud mot fiske innenfor 12. n.mil med fartøy som driver med innfrysning av fangst*
- *Forbud mot fiske med fartøy over 21 fisker innenfor 4 n. mil*
- *Forbud mot å fiske etter torsk innenfor gjeldende fjordlinjene med fartøy over 15 meter*

Begrunnelse

For å motvirke at de store båtene fisker opp kvotene til de minste fartøyene har Sametinget i en årrekke gått inn for at båtens lengste lengde og ikke hjemmelslengde legges til grunn for kvotefordeling og regulering. I tilfelle Sametinget hadde fått gjennomslag for sitt forslag har man på et tidlig tidspunkt ville en forhindret at dagens 50-foting (14,98 meter) med hjemmelslengde under 11 meter – med en nimeters hysekvote på 9,7 tonn - kan drive et fritt ”overfiske” på 836 tonn. Dvs. 100 ganger den tillatte kvoten. Grunnen til at de store båtene i dag kan drive et fritt overfiske på småbåtkvotene, er at hjemmelslengde og ikke lengste lengde legges til grunn ved kvotefastsetting og forvaltning av fiskeressursene. Et slikt overfiske kan med letthet foregå i alle fiskerier der en har inndeling i ulike fartøygrupper og benytter fartøyets hjemmelslengde.

NAC:

Sametinget har merket seg at fordeling av de marine ressursene (torsk, hyse, sei, sild, etc.) skjer etter fordelingsnøkler (eks. trålstigen) som ikke har vært reviderte siden 1990. Vi vet at forholdene som omhandler bestandssituasjon, flåte, industri, miljøhensyn og samfunnet generelt er totalt annerledes en hva som var gjeldende i 1990. Ettersom mye av utviklingen innen ressursgrunnlaget, flåte, landindustri og demografisk utvikling henger nøye sammen, må fordeling av fiskeressurser også stå i forhold til dagens samfunn og ikke hva som var tilfelle i 1990.

Når det gjelder fordelinga av norsk arktisk torsk har både Norges Kystfiskarlag og Bivdi ved gjentatte anledninger foreslått at trål får tildelt 30% av torsk (NAC) og kystflåten får 70 % til kystflåten. Det foreslås også at kvoten av Norsk kysttorsk i sin helhet blir tildelt kystflåten under 28 meter. Bivdi har tidligere tatt opp forslaget om å revidere trålstigen, slik at ressursene i større grad tilfeller kystflåten. Sametinget støtter disse forslagene.

Sametinget går inn for kvoter som tilhører trålere som ikke overholder sine leveringsforpliktelser, blir inndratt og overført i sin helhet til kystflåten som leverer sine fangster til mottaksanlegg på land.

Tildeling av kvoter og overreguleringer må baseres på fartøyets faktisk lengde og ikke på hjemmelslengde. Sametinget støtter ikke ordninger som fører til at kvoterettigheter flyttes fra nord til sør i Norge og at store fartøy kjøper fiskekvoter fra andre grupper enn den som fartøyet tilhører etter lengste lengde.

Kystfiskekvote:

Kystfiskekvoten ble gjort gjeldende f.o.m. år 2010 og har årlig blitt satt til 3 000 tonn torsk. I konsultasjoner med FKD om Kystfiskeutvalgets innstilling ble det snakket om en kvote på denne størrelsen som nedre grense for en avsetning av torsk i denne forbindelse. Det låg til grunn for Sametinget forståelse at kystfiskekvoten på 3 000 tonn torsk var en nedre grense for denne kvoten, og at man justeres denne kvoten oppover i h.h.t. til økning av TAC. Sametinget forutsetter at Fiskeridirektøren justerer kystfiskekvote for 2014 slik at kvoten gjenspeiler økningen av TAC i perioden 2010 – 2014.

Prisprognosene for torsk i 2014 viser ikke noen stor økning fra hva som var gjeldende i 2013 som var et ”bunnår” når det gjaldt prisen som fisker fikk for fisken. I tilfelle kystfiskekvoten ikke blir oppjustert i h.h.t. økningen av TAC vil dette medføre en redusert kjøpekraft til de fiskerne som er avhengig av å fiske på kystfiskekvoten. Slik Sametinget tolker Stortingets vedtak i behandlingen av Prop. 70 L (2011-2012), var det ingen ønske om at de fiskerne som fisker på kystfiskekvoten skal få redusere sin kjøpekraft. Stortingets ønske var heller det motsatte. Stortinget og Sametingets ønske er å styrke og trygge det samiske samfunn gjennom nettopp å avsette en egnet kystfiskekvote. For å oppfylle Stortingets og Sametingets ønske, er det derfor både nødvendig og påkrevd at kystfiskekvote for 2014 blir justert i h.h.t. gjeldende TAC for norsk arktisk torsk.

Norsk kysttorsk

Sametinget går inn for at kvoten av kysttorsk i sin helhet skal tildes og fiskes av den konvensjonelle flåten. For å bygge opp bestanden av kysttorsk, samt legge forholdene bedre til rette for fjord- og kystfiske for de miste båtene, går Sametinget inn for at forbud mot fiske innenfor fjordlinjene med fartøy over 15 meter opprettholdes.

Ungdomsfiske

Sametinget anser rekruttering av ungdom og andre som viktig for å videreføre samisk språk, kultur, næring og levesett. Sametinget støtte derfor de innkomne forslagen om avsetning av egn kvoter til ungdomsfiskeordning.

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Magne Svineng
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
seniorráđdeaddi/seniorrådgiver

Fiskeri- og kystdepartementet

Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00304-4

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE FOR 2014

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyremøtet 31. august regulering av fisket etter torsk og hyse for 2014, og følgende vedtak ble fattet:

1. «Norges Fiskarlag viser til at Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen i den 43. sesjonen ble enige om en totalkvote av torsk på 993 000 tonn. Dette gir Norge en totalkvote til fordeling på 443 735 tonn torsk nord for 62° N.
2. Norges Fiskarlag har over flere år uttalt seg kritisk til de stadig økende forskjellige avsetninger som skal dekkes innenfor totalkvoten. Flere av disse «formålene» utnytter ikke avsatt kvantum, eller det dårlig registrering av utnyttelsen av disse avsetningene. Dette fører til at mulighetene for å lage rasjonelle og gode reguleringsopplegg blir vanskelig, da det som oftest fra myndighetene blir uttalt at disse kvanta skal ikke tas med i det ordinære fisket.

Dette er det kun yrkesfiskere som taper på. I tillegg har det vært vanskelig å få fordelt kvantum som ikke blir benyttet av andre nasjoner, enten som følge av manglende inngåtte avtaler eller at avtalene ikke kan tilby tilstrekkelig bytte.

Norges Fiskarlag krever at reguleringene for 2014 legges opp på en slik måte at det er hensynet til bestandssituasjonen og fiskernes muligheter til å fiske tildelte kvoter mest mulig rasjonelt som skal være førende.

3. Norges Fiskarlag krever at det for 2014 blir foretatt fordeling av tredjelandskvantum så snart som mulig etter at det er avklart om det blir noe ufordelt.
4. Norges Fiskarlag uttalte i forbindelse med utarbeidelse av reguleringsopplegg for torsk nord for 62° N for 2013 *«at det var svært uheldig at konvensjonelle havfiskefartøy blir så sterkt rammet av makrellkonflikten med Færøyene. Dersom det ender med at det ikke oppnås avtale, eller at det blir en redusert kvoteavtale med Færøyene også for 2013, må frigjort torsk kvantum tilfalle fartøygruppen av konvensjonelle havfiskefartøy fra årets begynnelse.»*
5. Norges Fiskarlag tilrår at dersom det heller ikke for 2014 blir en avtale med Færøyene, fordeles frigjort kvantum likt mellom de fartøyene som har deltakeradgang ved Færøyene, og at det ikke tas hensyn til at de ulike fartøyene har ulike kvotefaktorer.

6. Norges Fiskarlag tilrår at totalkvoten, med eventuelle tillegg av tredjelandskvoten, fordeles etter vedtatt fordelingsnøkkel mellom gruppene slik dette framkommer i landsmøtevedtak 6/07.
7. Trålfisket.
Norges Fiskarlag tilrår at fisket etter torsk nord for 62° N fordeles på deltakende trålfartøy etter samme hovedprinsipp som for 2013.
8. Fisket med konvensjonelle havfiskefartøy.
Norges Fiskarlag tilrår at gruppekvoten av torsk til konvensjonelle havfiskefartøy fordeles som fartøykvoter på deltakende fartøy.
9. Fisket med konvensjonelle redskaper.
Gruppekvoten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper nord for 62° N tilrår Norges Fiskarlag fordeles i henhold til landsmøtevedtak 6/07 om langsiktig fordeling av ressursene.
10. Konvensjonelle kystfiskefartøy med lasteromsvolum under 500 m³ i lukket gruppe.
Norges Fiskarlag understreket ved utarbeidelse av reguleringsopplegget for 2013 at det måtte legges inn en overregulering som tok høyde for at kvotene ble økt og at tilgjengeligheten kunne variere for de enkelte lengdegruppene.

De erfaringer man har etter at sesongen 2013 i hovedsak er over, er at det går for tregt med å få foretatt endringer i gjeldende reguleringer som omhandler torsk nord for 62° N, selv når det helt klart er kvantum som kan refordeles.

Norges Fiskarlag mener at dersom det ikke blir en endring i praksis med hensyn til å gjennomføre raske refordelinger, også når fisken er tilgjengelig i større kvanta, må det for 2014 legges inn en overfordeling som er 15 % over det nivået for 2013. Dette betyr at Norges Fiskarlag vil tilrå følgende overregulering for 2014:

Reguleringsgruppe	Overregulering (%)
Under 11 meter	55 %
11 m – 14.99 m	30 %
15 meter eller større	20 %

11. Bifangstavsetning eller ferskfiskbonus.
Norges Fiskarlag har lenge uttalt at de på prinsipielt grunnlag er mot at det avsettes kvantum eller foretas periodisering som har til formål å sikre at andre arter fiskes utover året. Den beste løsningen har vært at fartøyene får disponere sitt kvantum gjennom året på en slik måte at det er mulig å fiske andre arter med innslag av torsk. Fisket i mange områder foregår på en art, og ofte er det ikke innblanding av torsk i disse fiskeriene. I tillegg har refordelingene kommet alt for sent, eller de tar ikke tilstrekkelig hensyn til at det planlegges fiske på andre arter.

For mange vil det være å foretrekke å ha en kvote å disponere, og ha trygghet for at den kan benyttes til både et direkte og et indirekte fiske.

I landsstyremøtet 29. oktober 2013 ble man enig om at det burde nedsettes et utvalg som umiddelbart skulle arbeide fram et grunnlag for alternative modeller som kunne erstatte eksempelvis bifangstordninger. En mulighet som ble nevnt, var å etablere en «kvotefleks» på samme måte som i pelagisk.

Det har så langt ikke vært arbeidet med denne problemstillingen. Norges Fiskarlag mener dette arbeidet må gjennomføres snarest. Norges Fiskarlag vil tilrå at Norge tidlig i 2014 tar spørsmålet om «kvotefleks» opp med Russland, og at dette enten gjøres gjennom brevveksling eller i et ekstraordinært møte.

12. Norges Fiskarlag vil vise til at det for 2013 gjenstår et betydelig kvantum på ferskfiskbonusordningen for konvensjonelle kystfiskefartøy, samtidig som det er et stort restkvantum i gruppen under 11 meter. Også de andre gruppene har kvantum til rest. Dette viser at det er har vært satt av et for høyt kvantum til ordningen, og Norges Fiskarlag tilrå at det for 2014 avsettes et kvantum svarende til 7 % av gruppekvoten til lukket og åpen gruppe.
13. Samfiske.
Norges Fiskarlag tilrå at samfiskeordningen for fartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde under 11 meter videreføres, men at det er aktivitet i 2012 eller 2013 eller eierskap før 1. januar 2014 som legges til grunn for om samfiske skal tillates.
14. Kysttorsk
Norges Fiskarlag viser til uttalelse fra Landsstyret 29. oktober 2012 om «regulering av fisket etter torsk og hyse i 2013», pkt. 13.

Norges Fiskarlag har ikke registrert vilje fra myndighetene til å ta tak i de problemstillinger som der var skissert. Foruten manglende kunnskap om bestandsutviklingen for den såkalte kysttorsken, og de tiltak dette har medført, skaper også fjordlinjeforvaltningen eller mangel på en god forvaltning av disse, store problemer for flere fiskeri. Det uforståelige i dette blir klart når et fartøy på 14.99 kan fiske innenfor en slik grense, mens et fartøy på 15.01 er utelukket fra å fiske i samme område og med samme redskap.

15. Norges Fiskarlag er kjent med at det skal foreligge en ny vurdering av kysttorskbestanden før årsskifte. Inntil denne foreligger, og før problematikken med fjordlinjeforvaltningen og kysttorskforvaltningen er diskutert på nytt, vil Norges Fiskarlag gå mot at det innføres ytterligere restriksjoner for fartøyer som fisker i disse områdene.»

B) REGULERING AV FISKET ETTER HYSE I 2014.

1. Partene i Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen ble i den 43. sesjon enig om å sette en totalkvote for norsk-arktisk hyse på 178 500 tonn. Dette gir en norsk kvote på 88 115 tonn, inkludert kvoteavsetning til forskning.

Norges Fiskarlag forutsetter at dette kvantum fordeles i samsvar med landsmøtevedtak i sak 6/07.
2. Trålgruppen.
Norges Fiskarlag tilrå at gruppekvoten til fartøy som fisker hyse med trål følger de samme hovedprinsipper som for 2013, herunder avsetninger til fartøy med seitråltillatelse.
3. Det tilrås videre at kvotene til fartøy som fisker med trål utdeles som garanterte kvoter uten overregulering.
4. Konvensjonelle havfiskefartøy.
Norges Fiskarlag tilrå at konvensjonelle havfiskefartøy som fisker etter hyse tildeles garanterte kvoter uten overregulering. Frigjort kvote av nordøstarktisk hyse som følge av ingen eller redusert kvoteavtale med Færøyene må i sin helhet fordeles til konvensjonelle havfiskefartøy.

5. Konvensjonelle fartøy med lasteromsvolum under 500 m³.

Ut fra at det blir reduksjon i kvoten av hyse fra 2013 til 2014, vil Norges Fiskarlag tilrå at det etableres kvoteregulering for kystfartøy under 500 m³ fra årets begynnelse, og at hovedprinsippene fra 2013 videreføres. Dette innebærer at gruppekvoten fordeles i fire reguleringsgrupper (Finnmarksmodellen) etter intensjonen i landsmøtevedtak 6/07. Fordelingen framkommer som summen av kvotefaktorer med basis i fartøyenes hjemmelslengde.

Norges Fiskarlag tilrå at reguleringen for 2014 baseres på den kvotestigen som ble etablert i hysefisket i forbindelse med innføring av Finnmarksmodellen, og som er benyttet i reguleringen for 2013. Fiskarlaget innser imidlertid at det kan være behov for å gjennomgå denne kvotestigen for å vurdere en harmonisering i torskfiskeriene (torsk, hyse og sei) nord for 62°N. Fiskeridirektoratet anmodes om å ta initiativ til en slik gjennomgang i nært samarbeid med Fiskarlaget.

Etter en totalvurdering går Norges Fiskarlag inn for at kvoteenheter overreguleres som følger:

<u>Hjemmelslengde</u>	<u>Overregulering</u>
Under 11 m	500%
11-14,99 m	498%
15-20,99 m	221%
21 meter og større	309%

6. Det enkelte fartøy gis en garantert kvote i tillegg en overregulert maksimalvote. Videre må de de samme prinsipper knyttet til overregulering og hjemmelslengde/faktisk lengde gjelde i hysefisket, på samme måte som i torskfisket nord for 62°N. Dette betyr at det også må fastsettes maksimalkvoter for fartøy med hjemmelslengde under 11 meter.

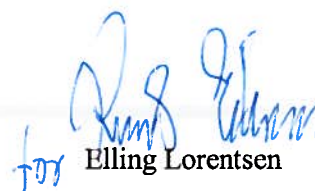
Bifangst konvensjonelle kystfiskefartøy.

7. Norges Fiskarlag tilrå også at det i fisket etter hyse blir anledning å ha inntil 30 % bifangst av hyse ved fiske etter andre fiskeslag når fisket stoppes eller maksimalkvoten er blitt fisket.

Det avsettes et kvantum av gruppekvoten for konvensjonelle kystfiskefartøy som skal dekke denne bifangsten. Tradisjonelt er det et hovedfiskeri som drives etter hyse, slik at det ikke er behov for noe stor avsetning. Avsetningen bør også sees i sammenheng med hvilken overregulering og faktiske kvotestørrelser som fastsettes.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

for Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyret
Medlemslaga

**Fiskeridirektoratet
Pb. 185 Sentrum
5804 Bergen**

Regulering av fisket etter nordøstarktisk hyse i 2014.

Den blandede Norsk-Russiske fiskerikommisjonen har for 2014 fastsatt en totalkvote på 178 500 tonn, som er en nedgang fra 2013 på 21 500 tonn. Samtidig ligger fastsatt kvote 28 500 tonn over ICES kvoteanbefaling som er på 150 000 tonn, som bygger på den vedtatte høstingsregelen. Der kravet om max kvoteendring på 25 % fra ett år til neste, når gytebestanden er over føre-var-nivå.

Partene i Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen fastsatte en forvaltningsstrategi for hyse på 36. sesjon. Forvaltningsregelen ble vurdert av ICES og funnet å være i tråd med føre-var-prinsippet. På den 40. sesjon i Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon modifiserte partene forvaltningsstrategien for hysebestanden i samsvar med råd fra ICES. TAC for 2014 ble fastsatt i henhold til forvaltningsregelen, dersom forvaltningsregelen for hyse ble fulgt ved kvotefastsettelsen for 2013.

TAC for 2014 ble fastsatt til 178 500 tonn på bakgrunn av beslutningen på 39. sesjon om at forvaltningsreglene for hyse skal ligge fast og være styrende for kvotefastsettingen i en periode på 5 år. Etter periodens utløp skal forvaltningsreglene evalueres av Den blandede norsk – russiske fiskerikommisjon, den skal gjennomføres i 2015.

ICES klassifiserer hysebestanden til å ha god reproduksjonsevne basert på årets bestandsberegninger, men beskatningen er for tiden for høy til å være bærekraftig. Fiskedødeligheten har vært under føre-var-nivået siden 1989 og ligget der til 2012, da den var over dette nivået. Årsklassene 2004 -2006 er vurdert som meget sterke og dominerer nå gytebestanden. Toktene viser at årsklassene 2010 og 2012 er under langtids gjennomsnitt mens 2011 er litt over.

Havforskningsinstituttet støtter ICES, men er usikre på beregningene. Man mener nåværende bestand er i god befatning, men det nøyaktige nivået er noe usikkert pga. usikkerhet i fangst og toktdata. Man har fått redusert prøvetaking, derfor øker usikkerheten i beregningene.

I 2013 er det bekymringer for ukast av hyse siden hysekvoten er lavere i forhold til torskekvoten. Totalbestanden hadde en topp i 2010 og gytebestanden i 2011.

Bestandsberegningene for i år viser at bestanden vil synke til et «normalt» nivå fremover, siden rekrutterende årsklasser er på et mye lavere nivå enn årsklassene 2004-2006. Man må derfor regne med videre kutt i kvotene for 2015.

Kystflåten sine fiske etter hyse i lukket gruppe har i 2013 vært regulert med garanterte kvoter og med et maksimalkvotetak.

Fartøy som har deltatt i åpen gruppe i fisket etter hyse har hatt fiske uten kvotebegrensninger med en garantert kvote på 5 tonn.

27. juni 2013 ble det stopp i fisket etter hyse, man kunne bare fiske den garanterte kvoten. Deretter ble man henvist til en bifangst mellom 10 – 25 % etter om man hadde fisket den garanterte andelen eller max.kvote.

19. august besluttet myndighetene å åpne for fiske etter hyse og man fikk tilbake den opprinnelige hysereguleringen som var satt fra begynnelsen av året.

2. september ble det stopp i fisket for fartøy mellom 15 -20,99 meter.

Per utgangen av september hadde den konvensjonelle flåten utnyttet ca 80 prosent av sin gruppekvote.

Nedgangen i totalkvoten for 2013 og 2014 er en påminnelse om at arbeidet for en mest mulig bærekraftig beskatning av hysebestanden må videreføres. Kystflåten som i all hovedsak driver et kystnært fiske etter stor, voksen hyse, må derfor prioriteres i ressursfordelingen. Det er kun ved norskekysten at det drives et direktefiske etter hyse av kystfartøy med passive redskaper – et fiskeri som tradisjonelt har hatt stor betydning for sysselsetting og verdiskapning langs kysten. Det er viktig at denne tradisjonen ivaretas, og dette hensynet må ligge til grunn for fordelingen av totalkvoten.

Fisket må videre innrettes med sikte på å oppnå høyest mulig verdiskapning og økt markedspris. Dette er særlig viktig i en situasjon med kvotenedgang, og der kvoten forventes redusert over tid som følge av at bestanden «faller tilbake» til et mer normalt bestandsnivå. Det er viktig å øke fokuset på kvalitet, og å redusere fangsten av småhyse. Dette for å styrke markedsverdi og pris på hyse, legge til rette for en lønnsom avvikling av fisket, og en fortsatt sterk bestand. For å hindre at det fiskes, og leveres hyse av dårlig kvalitet står Norges Kystfiskarlag fast på at kravet om bløgging må skjerpes, at døgn/ukes kvoter må innføres ved behov, og at det må innføres sanksjoner mot ”destruktivt” fiske. Det må videre søkes stimulert til økt linefiske etter hyse, slik at høykvalitetsmarkedene kan tilføres de kvanta de etterspør. Av markedshensyn, og på bakgrunn av hysenfiskets betydning for landindustrien er det også viktig at eventuelle restkvantum fra kystflåten ikke overføres til fartøygrupper som fryser fangsten, men blir levert fersk til industrien.

Norges Kystfiskarlag anbefaler på denne bakgrunn følgende fordeling og regulering av fisket etter nordøstarktisk hyse i 2014:

Fordeling:

Fartøygruppe	Nordøst arktisk hyse	
	80115 tonn ¹	
	Prosent	Tonn
Havfiskeflåten	25,0 %	20.028,75
<i>Trålere</i>	20,0 %	16.023,00
<i>Konv. Fartøy over 28 m</i>	5,0 %	4.005,75
<u>Kystflåten</u>		
<i>Konv. Fartøy under 28 m</i>	75,0 %	60086,25

1

Regulering:

- Fisket etter hyse nord for 62°N må reguleres som et fritt fiske for alle konvensjonelle kystfartøy under 28 meter. Det fastsettes en lik garantert minsteandel pr fartøy på 50 tonn, og et øvre kvotak på 300 tonn av hensyn til nedgangen i totalkvoten. Videre fastsettes en tillatt bifangst på minimum 25 % ved en eventuell stopp i det direkte fisket etter hyse i kystflåten. Det forutsettes fastsatt lik garantert andel for lukket som for åpen gruppe.
- Fartøy med største lengde over 28 meter må ikke tillates å fiske hyse på kystflåtens kvoteandel som en konsekvens av at myndighetene har lagt til rette for fri fartøyutforming og strukturering i kystflåten.
- Autoline og stor snurrevad forutsettes regulert ut av kystsonen, og fartøy med største lengde over 28 meter forutsettes atferdsregulert som havgående fartøy.
- For å bedre pris- og markedssituasjonen for hyse må det settes en stopper for ilandføringen av ubløgget hyse. Det må ikke under noen omstendigheter gis dispensasjon fra bløggepåbudet, og landindustrien må pålegges å følge opp dette.

Enstemmig vedtatt.

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Bergen 22. oktober 2013

Att: Fiskeridirektøren

E-post: postmottak@fiskeridir.no

INNSPEL TIL REGULERINGSMØTET, REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE

Det kan stillast spørsmål ved om dagens regulering av fisket etter torsk og hysa fungerer tilfredsstillande, eller om reguleringa bør endrast.

Dei siste åra har det dei minste gruppene i kyst ikkje klart og fiska sine kvotar. Samstundes har dei største fartya i kyst god kapasitet. Det bør vurderast om denne fordelinga er hensiktsmessig.

Reguleringa har ført til stadige krav om refordeling. I haust har refordelingane vore beskjedne. Båtar med heimslengde under 21 m har fått fire refordelingar, medan båtar med heimslengda 21-28 m berre har fått to refordelingar. Sistnemnte refordelingar har prosentvis vore mindre. Båtar som har fått refordeling har hatt mykje landligge mellom refordelingane.

Fangstoversikta viser at rest gruppekvoten i lukka gruppe og i open gruppe viser at utan ei betydeleg refordeling vil det ikkje vera fysisk mogeleg å fiska torskekvotane.

Den siste kvotestatishtikken til Fiskeridirektoratet viser at følgjande avsatte kvantum er ufiska:

- ferskfiskordning åpen gruppe, 976 t
- forskning og undervisning, 1 000 t
- Oppfølging av Kystfiskeutvalget, 2 829 t
- Rekreasjons- og ungdomsfiske, 6 355 t

Dette er så store kvantum at det er store praktiske vanskar med å fiska dette opp i løpet av 2013, om det ikkje blir refordeling.

Situasjonen var den same hausten 2012, men ikkje med så store kvanta.

Det er viktig å unngå same situasjon neste år òg. Med så store restkvantum meiner Pelagisk Foreining at det er mest hensiktsmessig å legge tilhøva til rette slik at kvotane blir fiska opp. Det beste var om fordelinga mellom dei ulike fartygruppene var slik at det var praktisk mogeleg for alle å fiska sine kvotar.

Dersom slik regulering ikkje er mogeleg er det naudsynt ved refordeling til dei som har naudsynt kapasitet i gruppa. Det store restkvantumet som står att er det fare for at store kvantum forblir ufiska. Det er fører til behov for refordeling. Pelagisk Foreining ynskjer at eventuelle refordelingar ikkje kjem så seint på året at restkvantumet blir for stort, og difor blir tildelt havfiskeflåten. Som kjent har kystgruppa bede om tidlig refordeling i fleire år. Dette for å unngå oppstart i midten av november, og i somme tilfelle seinare.

Det er viktig at same situasjon ikkje oppstår neste år òg. Det blir difor bedt om at det blir vurdert ei anna fordeling mellom gruppene i kyst, eventuelt fastsett dato, for refordeling, alt i starten av reguleringsåret.

I hysefisket er det mest lønsamt å ha ein stor båt på ei lita heimslengde. I dag fisker enkelte fritt på kvotar med hjemmlengde under 11m. Samstundes fekk andre farty med same faktiske storleik halvert overreguleringa og stopp i fisket. Pelagisk Foreining meiner at det må innførast ein rettferdig kvotestige etter storleiken på båten.

Det bør òg innførast ein bifangstprosent, på hyse, som gjeld frå fartyet sin kvote er oppfiska, slik at omsynet til hysa ikkje hindrar fartyet i å fiske torsk.

Med venleg helsing

Torstein Solem
Dagleg leiar

Ask Økland
Advokat

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 - Sentrum
5804 BERGEN

Sámediggi
Ávjoarágeaidnu 50
9730 Kárašjohka

ÁŠŠEMEANNUDEADDJI/SAKSBEHANDLER
Inge Arne Eriksen, +47 91 52 02 02
inge.arne.eriksen@samediggi.no

DIN ČUJ./DERES REF.

MIN ČUJ./VÁR REF.

BEAIVI/DATO

13/47 - 37

31.10.2013

Almmut go válddát oktavuoda/
Oppgis ved henvendelse

telefuodna: +47 78 47 40 00
www.samediggi.no
samediggi@samediggi.no

Ápningstider:
Mandag - Fredag
08.00-15.30

Reguleringsmøtet sak 10/2013 - Sametingets innspill til regulering av fisket etter hyse nord for 62 gr. N. i 2014

Sametinget arbeider for å sikre kystbefolkningens historiske rettigheter og tilgang til fiske og marine ressurser. I denne forbindelse ønsker Sametinget å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fisket i 2014, slik at man ikke forverrer forhold for bevaring og utvikling av samisk språk, næring, kultur og bosetting.

Sametinget har hele tiden etter sin opprettelse i 1989, arbeidet for at driftsgrunnlaget for de minste fartøyene skal sikres. Sametinget kan derfor ikke lengre godta at de store båtene forsetter å fiske opp kvotene til de små fartøyene. Sametinget vil prioritere denne saken.

Ut fra overstående, dagens bestandssituasjon og problemer med at store båter fiske opp kvotene som er avsatt til de miste fartøyene, vil Sametinget fokusere på avsetting av hysekvote til kystflåten og regulering av denne.

Sametingets forslag:

- *Foredeling av hysekvoten: Kystflåten 75 % (fra 68 %) og Havfiskeflåten 25 % (fra 38 %), slik at man gjennom dette kan styrke driftsgrunnlaget for kyst- og fjordfisket*
- *Kvotene og overregulering må baseres på fartøyets faktiske lengde og ikke på hjemmelslengde*
- *Skjerpe kontrollen med utkastforbudet i fiskeriene*
- *Fiskerettighetene til trålere som ikke overholder sine leveringsforpliktelser, overflyttes til kystflåten*
- *Sikre de minste flåtegruppene en tilpasset overreguleringsprosent*
- *Sikre en tilfredsstillende ungdomsfiske- og rekrutteringsordning*

Bakgrunn

For å motvirke at de store båtene fiske opp kvotene til de minste fartøyene har Sametinget i en årrekke gått inn for at båtens lengste lengde og ikke hjemmelslengde legges til grunn for kvotefordeling og regulering. I tilfelle Sametinget hadde fått gjennomslag for sitt forslag har man på et tidlig tidspunkt ville en forhindret at dagens 50-foting (14,98 meter) med hjemmelslengde under 11 meter – med en nimeters hysekvote på 9,7 tonn - kan drive et fritt

”overfiske” på 836 tonn. Dvs. 100 ganger den tillatte kvoten. Grunnen til at de store båtene i dag kan drive et fritt overfiske på småbåtkvotene, er at hjemmelslengde og ikke lengste lengde legges til grunn ved kvotefastsetting og forvaltning av fiskeriressursene. Et slikt overfiske kan med letthet foregå i alle fiskerier der en har inndeling i ulike fartøygrupper og benytter fartøyets hjemmelslengde.

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Magne Svineng
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
seniorráðdeaddi/seniorrådgiver

Fiskeri- og kystdepartementet

Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00325-4

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 2014

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 31. oktober 2013 drøftet reguleringene av fisket etter sei i 2014, og fattet følgende vedtak:

A) FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N

«Norges Fiskarlag viser til at Fiskeri- og kystdepartementet har fastsatt en totalkvote for nordøstartisk sei for 2014 på 119 000 tonn. Dette er en nedgang på 21 000 tonn fra 2013.

Norges Fiskarlag mener at selv om det blir en nedgang i totalkvoten, bør ikke dette medføre de store endringene i gjeldende reguleringsopplegg. Dette innebærer at dagens hovedprinsipper for regulering av fisket etter sei nord for 62° N bør videreføres i 2014.

Norges Fiskarlag legger videre til grunn at landsmøtets vedtak i sak 07/01 og 06/07 om langsiktig ressursfordeling legges til grunn for fordeling av totalkvoten mellom de ulike gruppene.

Norges Fiskarlag har drøftet grundig hva reduksjonen i kvoten av nordøstartisk sei kan bety for utviklingen i fisket for de forskjellige gruppene. Det er viktig å se denne diskusjonen i lys av de endringer i rammebetingelser som har vært gjennomført. Det er redusert antall fartøy som nå er inne i fisket, ettersom det er innført strukturering for fartøyene både innenfor konvensjonell sektor og for trål. Dette vil kunne gi andre resultater i en situasjon når kvoten går ned, enn om det ikke hadde vært gjennomført strukturering.

Et annet forhold er den endring som ble gjennomført for forvaltning av bestanden som ble gjort i 2013. En av de endringer som myndighetene besluttet, var å slå fast at det ikke skulle gis anledning til å refordele eventuelt restkvantum av sei fra eksempelvis konvensjonelle redskaper til not. Dette innebærer at de forskjellige gruppene tilpasser sitt fiskeri på en annen måte i dag enn for bare 5 – 10 år siden.

Etter denne drøftingen tilrår Norges Fiskarlag at fartøy både i åpen og lukket gruppe som er under 500 m³ og som fisker sei med konvensjonelle redskaper nord for 62° N, gis et fritt fiske innenfor sine gruppekvoter fra 1. januar 2014 med en garantert kvote i bunn.

Fartøy som fisker sei med not, bør i 2014 kunne fiske etter samme fordeling som i 2013, men overreguleringen bør settes til 150 %.

For notfisket som foregår sør for 64° N er det uttalt at det er de første 3 000 tonn som skal avregnes på det nye minstemålet.

Norges Fiskarlag krever det iverksettes en prøvetaking av sei som fangstes i området sør for 62° N, og at bare det kvantum som er lavere enn fastsatt minstemål skal avregnes mot de avsatte 3 000 tonn.

Trålfisket etter sei nord for 62° N bør i 2014 ta hensyn til antall fartøy som deltar i fisket, og ut fra dette bør det legges inn overregulering på fartøyenes kvoter. De bør i tillegg tildeles en garantert kvote i bunnen.

Norges Fiskarlag legger til grunn at konvensjonelle havfiskefartøy tildeles en maksimalkvote på samme nivå som for 2013.

Dersom det på et senere tidspunkt innføres kvote for kystfiskefartøy som fisker sei med konvensjonelle redskaper, må det vurderes om tidligere prinsipper for avgrensning av hvor mye et fartøy skal kunne fiske enten med not eller konvensjonelle, ~~må~~ endres. Det er viktig å ta hensyn til at situasjonen i dag er at fartøy både har slått seg sammen, og fordelingen av kvotene er mer låst enn tidligere. Dette innebærer at notgruppen og konvensjonelle blir behandlet som to adskilte fiskeri. »

B) FISKET ETTER SEI SØR FOR 62° N

«Norges Fiskarlag forventer at kvoteforhandlingene med EU ikke gir større endring i kvotegrunnlaget for fisket etter sei sør for 62° N i 2014.

Dette legges til grunn for fordelingen, og det tilrås at den norske totalkvoten følger landsmøtets vedtak i sak 6/07 om langsiktig fordeling av ressurser, med senere endringer for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse.

Det vises også til Landsstyrets behandlinger i sak 72/10 og i tidligere behandlinger av spørsmålet om fordeling av sei sør for 62° N for pelagisk trål, nordsjøtrål og avgrenset nordsjøtrål, jfr landsstyrevedtakene 73/09, 114/09 og 139/09.

Norges Fiskarlag tilrås at hovedprinsippene i reguleringene av fisket etter sei sør for 62° N videreføres i 2014, og at det legges inn en overregulering av fartøyenes kvoter som gir dem mulighet til å ta en større andel i første halvdel av 2014.

For fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse, videreføres ordningen med et garantert kvantum på 30 tonn.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyret
Medlemslaga

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 - Sentrum
5804 BERGEN

Sámediggi
Áivovárgeaidnu 50
9730 Kárášjohka

ÁŠŠEMEANNUDEADDJI/SAKSBEHANDLER
Inge Arne Eriksen, +47 91 52 02 02
inge.arne.eriksen@samediggi.no

DIN ČUJ./DERES REF.

MIN ČUJ./VÁR REF.

BEAIVI/DATO

13/47 - 39

31.10.2013

Almmut go válddát oktavuoda/
Oppgis ved henvendelse

telefuodna: +47 78 47 40 00
www.samediggi.no
samediggi@samediggi.no

Ápningstider:
Mandag - Fredag
08.00-15.30

Reguleringsmøte Sak 11/2013 - Sametingets innspill til regulering av fisket etter sei nord for 62 grader N i 2014

Sametinget arbeider for å sikre kystbefolkningens historiske rettigheter og tilgang til fiske og marine ressurser. I denne forbindelse ønsker Sametinget å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fiske i 2014, slik at man ikke forverrer forhold for bevaring og utvikling av samisk språk, næring, kultur og bosetting.

Sametinget har hele tiden etter sin opprettelse i 1989, arbeidet for at driftsgrunnlaget for de minste fartøyene skal sikres. Sametinget kan derfor ikke lengre godta at de store båtene forsetter å fiske opp kvotene til de små fartøyene.

Ut fra overstående, dagens bestandssituasjon og problemer med at store båter fiske opp kvotene som er avsatt til de miste fartøyene, vil Sametinget fokusere på avsetning av kvoter til kystflåten og på en friere regulering av den minste kystflåten og deres mulighet til å fiske.

Sametinget forslag:

- *Sametinget går inn for at lengste lengde på fartøyet legges til grunn ved inndeling av bruksgrupper og reguleringer*
- *Minstemålet for nordstarktskisei settes til 45 cm, og gjøres gjeldende for alle redskapsgrupper.*
- *All sei som fiskes må bløgges etter gjeldende forskrifter*
- *Forbudt mot fiske etter sei med fartøy over 15 meter innenfor gjeldende fjordlinjer, videreføres*
- *Kvotene og overregulering i fiske etter sei, må baseres på fartøyets lengste lengde og ikke på hjemmelslengde*

Bakgrunn

For å motvirke at de store båtene fisker opp kvotene til de minste fartøyene har Sametinget i en årrekke gått inn for at båtens lengste lengde og ikke hjemmelslengde legges til grunn for kvotefordeling og regulering. I tilfelle Sametinget hadde fått gjennomslag for sitt forslag har man på et tidlig tidspunkt ville en forhindret at dagens 50-foting (14,98 meter) med hjemmelslengde under 11 meter – med en nimeters hysekvote på 9,7 tonn - kan drive et fritt ”overfiske” på 836 tonn. Dvs. 100 ganger den tillatte kvoten. Grunnen til at de store båtene i dag kan drive et fritt overfiske på småbåtkvotene, er at hjemmelslengde og ikke lengste lengde

legges til grunn ved kvotefastsetting og forvaltning av fiskeriressursene. Et slikt overfiske kan med letthet foregå i alle fiskerier der en har inndeling i ulike fartøygrupper og benytter fartøyets hjemmelslengde.

Sametinget har gjentatte gang fått henvendelser fra fiskere og organisasjoner om at minstemålet for sei bør samordnes, og at store og havgående fartøy ikke må få tilgang til å fiske innenfor fjordlinjene.

Mange fjordfiskere har i en årrekke hevdet at ved å øke mistemål på sei til 45 cm, så vil en på sikt bedre seibestandens biologiske bærekraft, betraktelig. Dette gjelder både i sør og i nord for 62 °N.

Når det gjelder fiske med store fartøy innenfor fjordlinjene har det vakt stor oppmerksomhet blant fiskere og folk flest at det ennå i noen områder, drives et utstrakt fiske med havgående fartøy innenfor gjeldende fjordlinjer. Flere kommunestyre og formannskap i fjord- og kystkommuner i Finnmark har fattet vedtak om å forby fiske med store fartøy på fjordene og oppe i fjærsteinene. Det er også verd å merke seg at også på Landsmøte til Norges Fiskarlag både i 2011 og 2012, tok opp og var i mot at store havgående fartøy fisker innenfor fjordlinjene. Forslaget om å forby fartøyene o/15 meter å drive fiske i kystnære farvann og innenfor gjeldende fjordlinjer, ble også støttet av sentrale medlemmer i Norges Fiskarlag.

Dearvvuođaiguin/Med hilsen

Magne Svineng
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
seniorráđđeaddi/seniorrådgiver

Fiskeri- og kystdepartementet

Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00335-1

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE I 2014

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 31. oktober 2013 behandlet reguleringen av fisket etter blåkveite i 2014, og følgende vedtak ble fattet:

«Norges Fiskarlag tar til etterretning resultatet av forhandlingene mellom Russland og Norge i den 43. blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen, der man ble enig om en norsk totalkvote på 8 925 tonn for 2014. I tillegg kommer et kvantum avsatt til forskning på 1 500 tonn.

Norges Fiskarlag tilrår at fordeling av blåkveitekvoten følger hovedprinsippene for regulering av fisket etter blåkveite i 2013, korrigert for premisene i landsmøtevedtak 6/07 når det gjelder fordeling mellom reguleringsgruppene og kvotenivåer på fartøynivå.

Norges Fiskarlag viser og til at næringen etter omfattende forhandlinger er enig om at totalkvoten skal fordeles med 47 % til kystfiskeflåten, 33 % til trålerflåten og 20 % til konvensjonelle havfiskefartøy.

Næringen krevde i forbindelse med fordelingen av totalkvoten at det burde innføres en deltakeradgang i fisket etter blåkveite. Norges Fiskarlag krever at dette innføres i fisket etter blåkveite for kystflåten i 2014.

Norges Fiskarlag tilrår videre at periodereguleringen i kystgruppen videreføres i 2014, og at maksimalkvotene for fartøy under 28 meter som har adgang til å delta i det direkte fisket etter blåkveite settes til omtrent samme nivå som for 2013.

Det foreslås også at fartøy over 28 meter gis kvote som for største kystfiskefartøy i 2014.

Norges Fiskarlag vil understreke at det er sterkt uheldig med refordelinger i fisket, også i blåkveitefisket, når det er regulert med flere perioder. Tilgjengelig kvote bør derfor fordeles på en slik måte at en i størst mulig grad unngår refordelinger, samtidig som fartøyene vet hvilke kvoter de har og kan ruste seg ut for. »

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyret
Medlemslaga

**Fiskeridirektoratet
Pb. 185 Sentrum
5804 Bergen**

Regulering av fisket etter blåkveite i 2014.

Status for blåkveitebestanden vurderes ikke i henhold til referansepunkter, og det finnes ikke informasjon om fangstrate for bestanden. Trenden i estimert totalbiomasse har vært moderat positiv siden fangstene ble redusert i 1992. Økningen i gytebiomasse av hunner er ikke markert. Landingene i 2012 (20079 t) overskred avtalt totalkvote på 18000 t med 11 %.

Det er tegn som tyder på at gjenoppbygningsstrategien de siste to årtier har forbedret tilstanden til til bestanden av blåkveite, og forholdene må legges til rette for å opprettholde denne positive trenden. ICES anbefaler fremdeles fangster under 15 000 tonn, i henhold til føre-var tilnærmingen. Dette er nært gjennomsnitts fangstmengde for de siste årene.

Tokt viser fortsatt en moderat positiv bestandsutvikling de siste 10 – 15 årene, en bestandsvurderingen basert på bestandsmodeller er midlertidig forlatt på grunn av alderslesingsproblematikken. Det er nå gjort betydelige fremskritt og nye avlesningsmetoderkantas i bruk, men tidsserier må reetableres før resultatene kan inngå direkte i forvaltningen. ICES planlegger eget arbeidsmøte for blåkveite i Nord – Atlanteren i november 2013. Innsats gjøres nå for revisjon og oppgradering av bestandsvurdering basert på bestandsmodeller i tiden mot dette møtet.

Norsk totalkvote

På tross av ICES anbefalinger for 2014 er den 43. sesjon i den blandete Norsk – Russiske fiskerikommisjonen blitt enige om å holde blåkveitekvoten på 19 000 tonn. Den følger dermed ikke havforskernes anbefaling om holde uttaket av blåkveite under 15 000 tonn. Kommisjonen legger til grunn oppdaterte bestandsvurderinger for denne økningen. Partene er også enige om de tekniske reguleringstiltakene for fisket etter blåkveite.

Regulering:

I den norsk – russiske fiskeriavtalen for 2010 er Norge og Russland enige om en fordelingsnøkkel for blåkveite: Norge 51 %, Russland 45 % og tredjeland 4 % som fortsatt er gjeldende. I forhandlingene for 2014 er Norge og Russland blitt enige om holde totalkvoten på blåkveite på 19.000 tonn.

Norge og Russland ble enige om å oppheve forbudet mot direktefisket etter blåkveite fra 2010. Evt. faste kvoter per fartøy i trålflåten og i den konvensjonelle havfiskeflåten bør settes til maksimum 25 tonn per fartøy. En reduksjon i tillatt andel for trålflåten vil sammen med justeringen av nivået for forskningsfangst gi grunnlag for å øke kystflåtens kvotegrunnlag.

En reduksjon i trålflåtens kvote vil legge til rette for en beskjeden økning av kystflåtens maksimalkvoter i tråd med de krav Norges Kystfiskarlag tidligere har fremmet.

Reduksjonen i forskningsfangsten må komme kystflåten til gode i form av økte maksimalkvoter i det direkte fisket etter blåkveite for fartøy under 28 m.

Det vises til at lave maksimalkvoter kombinert med periodekvoter har gitt redusert lønnsomhet i blåkveitefisket de senere år. Samtidig har signaler om en mulig fremtidig stengning generelt bidratt til å opprettholde en høy deltakelse. Den strenge reguleringen med korte fangstperioder og nå periodekvoter som har hatt som hensikt å begrense uttaket av blåkveite, har vanskeliggjort avviklingen av fisket. Korte sesonger kombinert med lange avstander til feltet og vanskelige værforhold har gitt en unødvendig hektisk sesongavvikling som i mange tilfeller har gått på akkord med det forsvarlige. ”Skipperfiske” og ulike former for samarbeidsløsninger der fisket har utviklet seg til et kappfiske og regelverket i en del tilfeller er blitt omgått, har oppstått som et resultat av dette.

Det er derfor viktig å legge til rette for en regulering som i tillegg til å begrense uttaket av blåkveite også har som formål å sikre en forsvarlig avvikling av fisket. Dette innebærer at fangstperioden for blåkveite må utvides for å sikre en trygg og forsvarlig avvikling av fisket.

En utvidelse av fangstperioden innenfor tidsrommet mai t.o.m august antas å ha positive markedsmessige effekter som vil kunne bedre lønnsomheten. Fortsatt bruk av maksimalkvoter, og økt kontroll med at deltakerbegrensningene overholdes vil hindre at uttaket av blåkveite øker selv om fangstperioden utvides. Å tilrettelegge for økt lønnsomhet, økte maksimalkvoter og en mer forsvarlig avvikling av fisket vil i seg selv kunne ha fangstregulerende effekt. Dette ved at initiativene til kappfiske og omgåelse av regelverket reduseres.

Fangstnivå og deltakelse tilsier at det ikke er grunnlag for å foreta en stengning av blåkveitefisket. Gjentatte signaler om en mulig stengning vil derimot ha en uheldig effekt ved at det bidrar til å opprettholde en ”kunstig høy” deltakelse.

Kystflåtens direktefiske må fortsatt reguleres som et åpent fiskeri.

Eventuelle endringer i fastsatte fangstperioder må varsles god tid i forveien, slik at flåten gis nødvendig tid til omstilling.

Norges Kystfiskarlag anbefaler på denne bakgrunn følgende regulering av fisket etter blåkveite i 2014:

Fisket etter blåkveite i 2014 gjennomføres som et *begrenset kystfiske i tradisjonelt omfang med konvensjonelle redskaper*. Fisket videreføres som et åpent fiskeri.

Følgende fartøykvoter bes lagt til grunn:

Fartøylengde	Maksimalkvote
0 – 13,99 meter	12,5 tonn
14 – 19,99 meter	15 tonn
20 – 27,99 meter	17,5tonn

Bifangst forutsettes avregnet innenfor fartøyets kvote.

- Den enkelte fartøyeier må kun tillates å delta med ett fartøy.
- For å sikre en forsvarlig avvikling av fisket, og av hensyn til lønnsomhet/marked og beskatningsmønster må direktefiske tillates gjennomført over et tidsrom fra 1.juni til 30. august.
- Avbrudd i fisket pga. andre næringer må ikke forekomme.
- For trål og konvensjonelle havfiskefartøy settes det en kvote på maksimalt 25 tonn, der bifangst forutsettes avregnet innenfor fartøyets kvote.

Det vises for øvrig til ovennevnte momenter vedr. regulering og fordeling i fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2014.

Enstemmig vedtatt.

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Bergen, 22. oktober 2013

Att: Fiskeridirektøren

E-post: postmottak@fiskeridir.no

INNSPEL TIL REGULERINGSMØTET, REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITA

Me viser til J-175-2013 §§ 3 og 5. Det framgår av her at fartøy i gruppa 20-27.99 meter kan fiska 33 tonn blåkveita. Fartøy i gruppa over 28 meter, og trålarar, har ein kvote på 53 tonn blåkveita.

Fartøy i gruppa 28 meter til 500 m3 er i dag den einaste gruppa som ikkje har blåkveitekvote. Pelagisk Forening ser ikkje nokon grunn til at denne gruppa ikkje skal ha kvote, slik som alle andre grupper, og meiner at òg denne gruppa må få eigen kvote. Kvoten bør vera på same nivå som for trålarar og konvensjonelle havfiskefartøy på eller over 28 meter.

Me ber om at Fiskeristyresmaktene ser på kva plassering gruppa 28 meter til 500 m3 skal ha i høve til forskrifta og dei ulike gruppene i §§ 3 og 5. Me kan ikkje sjå særlege grunnar til at denne gruppa ikkje skal ha eiga kvote. Eit fiske i kraft av § 4 med ein 17,5 tonns kvote på bifangst er ikkje rekningsvarande. Me ber difor om at fartøy i gruppa 28 meter til 500 m3 får blåkveitekvota. Me viser òg til havressurslova § 1 som seier at «Formålet med lova er å... medverke til å sikre sysselsetjing og busetjing i kystsamfunna. Å halda gruppa 28 meter til 500 m3 utanfor fisket, etter blåkveita, medverkar ikkje til å sikra siktemålet med havressurslova.

Med venleg helsing

Torstein Solem
Dagleg leiar

Ask Økland
Advokat

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 - Sentrum
5804 BERGEN

Sámediggi
Ávjoavágeaidnu 50
9730 Kárašjohka

ÁŠŠEMEANNUDEADDJI/SAKSBEHANDLER
Inge Arne Eriksen, +47 91 52 02 02
inge.arne.eriksen@samediggi.no

DIN ČUJ./DERES REF.

MIN ČUJ./VÁR REF.

BEAIVI/DATO

13/47 - 40

31.10.2013

Almmut go válddát oktavuoda/
Oppgis ved henvendelse

telefuodna: +47 78 47 40 00
www.samediggi.no
samediggi@samediggi.no

Ápmingstider:
Mandag - Fredag
08:00-15:30

Reguleringsmøtet sak nr. 12/2013 - Sametingets innspill til regulering av fiske etter blåkkeite nord for 62 grader N i 2014

Sametinget arbeider for å sikre kystbefolkningens historiske rettigheter og tilgang til fiske og marine ressurser. I denne forbindelse ønsker Sametinget å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fiske i 2014, slik at man ikke forverrede forhold for bevaring og utvikling av samisk språk, næring, kultur og bosetting.

Ut fra overstående og dagens bestandssituasjon vil Sametinget sette fokus på en friere regulering av den minste kystflåten og deres mulighet til å fiske. Sametinget ønsker derfor at fiske etter blåkkeite i størst mulig grad blir forbeholdt kystflåten, slik at man gjennom dette kan øke sysselsettingen i kyst- og fjordflåten og på landanleggene.

Sametingets forslag:

- *Sametinget ønsker at fisket etter blåkkeite i størst mulig grad blir fisket av og forbeholdt den konvensjonelle kystflåten*
- *Blåkkeitefiske gjennomføres som et begrenset kystfiske i tradisjonelt omfang med konvensjonelle redskaper.*
- *Blåkkeitefiske videreføres som et åpent fiskeri.*
- *Den enkelte fartøyeier må kun tillates å delta med ett fartøy.*
- *Trålere og konvensjonell havfiskefartøy tildeles en fartøykvote på 25 tonn, og der bifangst av blåkkeite arregnes innenfor fartøyets kvote.*

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Magne Svineng
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
seniorráddeaddi/seniorrádgiver

Fiskeridirektoratet
 Postboks 185 Sentrum
 5804 Bergen

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	330
17. OKT. 2013	
SAKSNR.	DOK.NR.
2013/8441	
U.Ø. ref:	
2013/7312	

Dykkar ref:

Bergen 10.10.2013

Arkivnr.
 Løpenr:

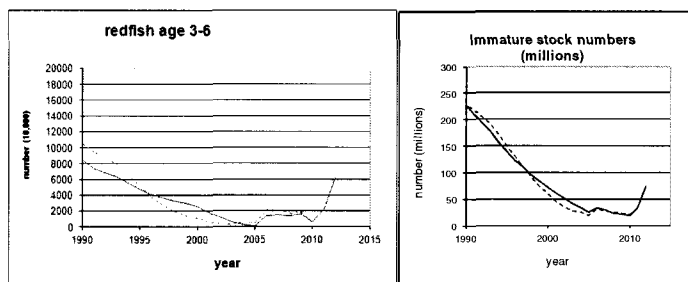
VANLEG UER - YTTERLEGARE REGULERINGSTILTAK NØDVENDIG FOR Å AUKE REKRUTTERINGA TIL BESTANDEN

Det visest til brev frå Havforskningsinstituttet til Reguleringsmøtet hausten 2011, og til det siste rådet frå Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) våren 2013. Nye og oppdaterte data for denne bestanden (fiskeri-, toktdata og matematiske bestandsutrekningar) endrar ikkje ICES si vurdering av den alvorlege bestandsutviklinga dei siste åra. Basert på grundige analyser klassifiserer ICES bestanden som lav og minkande. Gytebestanden har avtatt sidan midt på 1990-talet og er no på det lavaste i tidsserien. Fiskedødlegheita (beskatningsgraden) har auka sidan 2005 og er no på det høgaste i tidsserien. Rekrutteringa er svært lav.

Basert på ei føre-var-tilnærming tilrår ICES null fiske. Rådet gjeld i første omgang for perioden 2014-2016. Havforskningsinstituttet støttar rådet frå ICES. Over halvparten av totalfangsten av vanleg uer blir tatt i eit direkte norsk garn- og linefiske i august og i perioden 1. oktober-19. desember. Dette uavgrensa direktefisket med konvensjonell reiskap bør stansast. Det vil i tillegg vere ønskjeleg med strengare bifangstreguleringar i trålfisket.

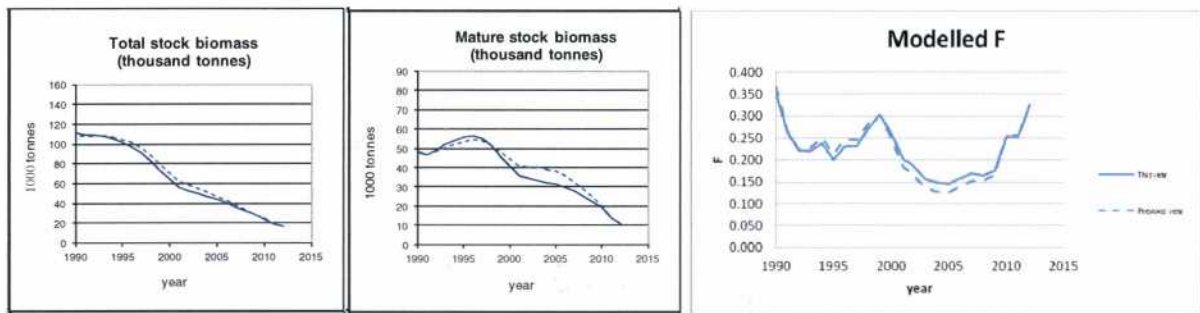
Sjølv om det under vintertoktet i Barentshavet i 2012 vart registrert betre rekruttering av småuer så viser Figur 1 at rekrutteringa sidan 1990 har blitt mindre år for år fram til 2011. Med mykje snabelueryngel i Barentshavet kan vi heller ikkje utelukke at noko av yngelen kan ha blitt feilt artsbestemt til vanleg uer slik at det observerte oppsvinget i 2012 kan vere feil. Vi vil difor følgje nøye med framover for å sjå om denne rekrutteringa blir stadfesta i framtidig tokt.

Den kjønnsmodne bestanden av vanleg uer blir ved hjelp av fangst- og toktdata rekna ut til berre å vere vel 10.000 tonn (Figur 2), og fangst og gytebestand består av stadig eldre fisk som følgje av låg rekruttering.

Figur 1. Rekruttering av 3-6 åringar til bestanden av vanleg uer (til venstre) og estimert antall umoden vanleg uer i bestanden (til høgre). Den stipla kurva viser resultat av dei forrige utrekningane.

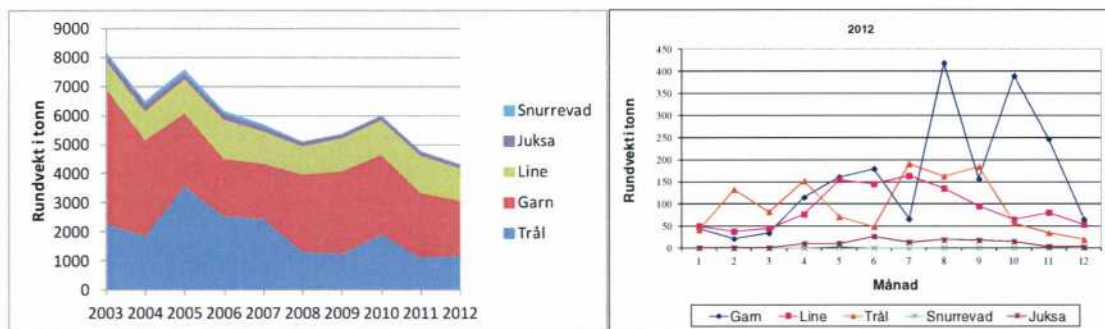

Figur 2. Resultat frå ICES sine bestandsutrekningar i 2013 – totalbestand og gytebestand (til venstre) og beskatningsgraden (til høgre). Den stipla kurva viser resultat av dei forrige utrekningane.

Figur 2 viser ein urovekkande auke i beskatningsgraden ($F_{2012}=0.33$) som bestanden ikkje vil tole. ICES tilrår null fiske. Beskatningsgraden bør difor straks reduserast til under $F_{0.1} = 0.08$ som er det bærekraftige beskatningsnivået for ein langleva og seintveksande art som vanleg uer når nedgangen har blitt stansa og bestand og rekruttering har stabilisert seg. ICES og Havforskningsinstituttet vurderer bestandssituasjonen såpass alvorleg at innsatsen i samla fiske etter vanleg uer straks må reduserast til 20-25% av noverande innsats, eller sagt i tonn, frå noverande internasjonal fangst på ca. 5500 tonn til under 1400 tonn (samla norsk fangst i 2012 var på ca 4250 tonn). Viss ikkje, og med ei framtidig rekruttering på nivå med gjennomsnittet for 2001-2011, så vil den kommersielle bestanden (dvs. som grunnlag for eit kommersielt fiskeri) truleg kollapse i løpet av dei neste 5-10 åra.

Ein 50-80% reduksjon i førekomst av denne arten (særleg yngel og ungfisk) i løpet av dei siste 24 år (dvs. så langt tilbake som vi har rimeleg pålitelege bestandsindeksar), og som ikkje ser ut til å ha stoppa opp, tilseier at dette er ein sterkt trua (EN) bestand i høve til internasjonale raudliste kriterier. Det faktum at det trass den alvorlege bestandssituasjonen fortsatt føregår eit direkte fiskeri etter denne arten forverrer situasjonen.

Figur 3. Norsk fangst (tonn rundvekt) av vanleg uer fordelt på reiskap – per år for perioden 2003-2012 (til venstre) og per måned i 2012 (til høgre).

Havforskningsinstituttet meiner at det er uheldig for bestandsutviklinga at vi framleis har eit fritt og uregulert fiske med konvensjonelle reiskap i nærare fire månader av året. Det er heller ikkje i samsvar med ein forvaltingsmålsetnad om at det ikkje skal drivast direkte fiske på trua bestandar og Havforskningsinstituttet meiner at eit slikt fiske ikkje fyller krava som følgjer av forvaltingsprinstippet i Havressurslova. Ein vil vidare peike på at det i Oppdateringa av forvaltingsplanen for det marine miljø i Barentshavet og havområda utanfor Lofoten (Meld St 10 (2010-2011)) kap 7 "Nye tiltak for berekraftig bruk og beskyttelse av økosystemene" er vanleg uer spesielt peikt på som ein bestand som Regjeringa vil bygge opp igjen. Det er også aktuelt å vurdere

situasjonen for vanleg uer i samband med evaluering av "Mål og kunnskapsbasert forvaltning" i "Det faglige grunnlaget for oppdatering av forvaltningsplanen for Norskehavet"

Grunna den kritiske bestandssituasjonen og den låge rekrutteringa rår difor Havforskningsinstituttet til at alt direkte fiske etter vanleg uer blir stansa frå og med 1.1.2014, og at uunngåeleg bifangst% i både konvensjonelt- og trålfiske må setjast såpass lav at vi årleg dei næraste åra ikkje tek ut meir enn 20-25% av dagens internasjonale fangstnivå.

Næringa sjølv har i brev til Reguleringsmøtet dei to siste åra erkjent den vanskelege bestandssituasjonen for vanleg uer, og har slutta seg til ICES sitt råd om stans i det direkte fisket. Fiskeridirektøren har også dei siste åra konkludert med at det er nødvendig å finne fram til passande reguleringstiltak som reflekterer den alvorlege bestandssituasjonen for vanleg uer, og at eit fritt fiske i lange perioder av året for heile den konvensjonelle flåten, i kombinasjon med ein høg bifangstprosent, ikkje samsvarar med ICES sine gjentatte råd. Fiskeridirektøren har også føreslått at det blir sett ned ei arbeidsgruppe med representantar frå Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og næringa for å finne fram til passande tiltak for å byggje opp igjen bestanden av vanleg uer. Instituttet helsar ei slik arbeidsgruppe og eit slikt arbeid velkomen for å få på plass ein langsiktig plan som sikrar rask gjenoppbygging av bestanden, men understrekar at ovanfor skisserte strakstiltak må setjast i verk frå og med 1.1.2014 for å hindre at bestanden går mot eit såpass lavt nivå at vi ikkje klarer å byggje han opp igjen.

Vennleg helsing

Harald Loeng
Forskingsdirektør

Kjell Nedreaas
Forskar

Kopi:
Fiskeri- og kystdepartementet

Fiskeri- og kystdepartementet

Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00308-2

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER UER I 2014

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 31. oktober 2013 diskutert regulering av fisket etter uer i 2014 og fattet følgende vedtak:

«Norges Fiskarlag viser til kommentarer som ble oversendt Fiskeri- og kystdepartementet i brev av 25. september 2013 – «Kvoteanbefalinger fra ICES og kvoteavtale med Russland for 2014», hvor følgende ble uttalt:

«Fiskarlaget mener at det vil være en fordel om Norge og Russland blir enige om en strategi for forvaltningen og fordelingen av snabeluerbestanden.»

Norges Fiskarlag mener at dersom det ikke blir enighet med Russland om fordelingen, må Norge forvalte bestanden av snabeluer som en norsk bestand, og akseptere at Russland fisker snabeluer i russisk sone dersom de finner tilgjengelige forekomster.»

Det registreres at det ikke ble enighet mellom Russland og Norge. Det ser heller ikke ut til at det blir enighet i NEAFC om felles forvaltning av *S. mentella*, og Norges Fiskarlag krever derfor at bestanden forvaltes som en norsk bestand. Dette for å unngå at norske fiskere taper andeler som følge av å ha vist måtehold i fisket.

Norges Fiskarlag krever videre at norske fartøy gis samme anledning som andre nasjoner til å kunne drive et fiske etter *S. mentella*, herunder å ha innblanding av *S. mentella* ved fiske etter andre arter.

Norges Fiskarlag vil gå mot en innstramming i fisket etter *S. marinus*, da dette vil føre til at kystflåten vil få store vanskeligheter med å utnytte andre arter, spesielt tidlig på høsten.

Norges Fiskarlag tilrår derfor at det reguleringsopplegget som var for 2013 videreføres i 2014.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyret
Medlemslaga
Vedlegg:

**Fiskeridirektoratet
Pb. 185 Sentrum
5804 Bergen**

Regulering av fisket etter uer og snabeluer i 2014

Basert på en analytisk bestandsberegningsmodell klassifiserer ICES bestanden til å være stabil og med god reproduksjonsevne. Gytebestanden har øket jevnt siden 1992 og totalbestanden har variert rundt 1 million tonn siden 2001. Nåværende fiskedødelighet er lav. Ingen estimer for IUU-fiske (Illegal, Unreported and Unregulated) er tilgjengelig. På grunn av rekrutteringssvikt i årene 1996–2003 er det predikert at gytebestanden vil minke litt de nærmeste årene, for deretter å komme tilbake til dagens nivå. Dette forløpet vil avhenge av fiskedødeligheten i denne perioden.

ICES tilrår på grunnlag av MSY-tilnærmingen at et kommersielt fiske på snabeluer kan utøves i ICES-område I og II, gitt at totalfangst, inkludert bifangst og utkast ikke overstiger 24 000 tonn. Gjeldende tiltak for å beskytte ungfiske har vist positive effekter og bør videreføres.

Vanlig uer

En analytisk bestandsberegningsmodell er nå tatt i bruk. Basert på denne klassifiserer ICES bestanden som lav og minkende. Gytebestanden har avtatt siden midt på 1990-tallet og er nå på det laveste i tidsserien. Fiskedødeligheten har økt siden 2005 og er nå på det høyeste i tidsserien. Rekrutteringen er svært lav.

Basert på føre-var-tilnærmingen anbefaler ICES null fiske. Anbefalingen gjelder for perioden 2014-2016.

Havforskningsinstituttet støtter rådet fra ICES. Over halvparten av totalfangsten av vanlig uer blir tatt i et direkte norsk garn- og linefiske i august og i perioden 1. oktober-19. desember. Dette direktefisket bør stanses. Det vil i tillegg være ønskelig med sterkere begrensninger av bifangst i trålfisket.

Kystflåten driver generelt et begrenset fiske med passive og selektive redskaper på stor uer over minstemålet. Kystflåtens fangstinnsetts er allerede sterkt redusert. Det er innført tekniske reguleringer og fredningstid som begrenser kystflåtens fiske, og som innebærer et forbedret beskatningsmønster i kystfisket etter uer. Det er i dag forbudt å fiske uer med konvensjonelle redskaper med unntak av juksa, nord for 62N i periodene 20. desember til 31. juli og 1. september til 30. september. Norges Kystfiskarlag erkjenner at det likevel er behov for å styrke vernetiltakene for uer ytterligere for å hindre bestandskollaps. Organisasjonen valgte derfor i fjor å slutte seg til ICES anbefalinger om stopp i det direkte fisket og lavest mulig bifangst. Dette ut fra et føre-var hensyn. Endrede bestandsanslag for snabeluer berører i liten grad kystflåten som i all hovedsak fisker vanlig uer.

Norges Kystfiskarlag anbefaler på denne bakgrunn følgende regulering av fisket etter uer og snabeluer i 2014:

Norges Kystfiskarlag erkjenner den vanskelige bestandssituasjonen for uer og slutter seg på denne bakgrunn til ICES anbefalinger om stans i det direkte fisket etter uer.

Det må likevel åpnes for en bifangst av uer ved fiske etter garn tilsvarende 30% på ukesbasis. En høyere bifangstprosent i enkelte geografiske områder må kunne vurderes dersom uunngåelig bifangst i visse områder viser seg å overstige 30%.

Fiske etter uer med krokredskaper må tillates videreført.

Tillatt bifangst av uer i trålfisket må holdes på et absolutt minimum.

Norges Kystfiskarlag støtter ICES anbefaling om å ikke åpne for et direktefiske etter snabeluer i 2014.

Enstemmig vedtatt.

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	333
16. SEP. 2013	
SAKSNR.	DOK.NR.
2013/11864	
U.O.§	

NORSKE SJØMATBEDRIFTERS
LANDSFORENING

Fiskeridirektoratet
Attn. Rune Mjørlund
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Trondheim, den 12.9.2013

Innspill til regulering av fisket etter uer i 2014

Norske Sjømatbedrifters Landsforening (NSL) ønsker å påpeke at dagens regulering av kystfisket etter uer er problematisk for førstehåndskjøperne.

Siden bestanden av uer betegnes som lav og fortsatt minkende, støtter vi gjerne begrensninger som fører til gjenoppbygging.

Problemet for våre medlemmer er direktefisket med konvensjonelle redskapstyper i svært korte perioder. I august i år var Norges Råfisklag nødt til å sette ned minsteprisen med 2 kroner på grunn av for store mengder med fersk uer i markedet. Nå, i midten av september, er prisen for fersk uer på et høyt og stabilt nivå.

Både sjø - og landssiden vet at historien vil gjenta seg når direktefisket åpnes igjen i oktober.

Svingninger i marked er selvfølgelig en del av ferskfiskhandelen, men i dette tilfelle skaper man en situasjon der man regulerer bort inntekter til både fiskerne og industrien.

Målet bør være å fordele fangsten av uer jevnt over hele året. NSL tror at en økt bifangstandel på bekostning av periodevis direktefiske vil føre til en bedre utnyttelse av denne knappe ressursen.

Med vennlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jurgen Meinert', written over a horizontal line.

Jurgen Meinert
Fagsjef, Norske Sjømatbedrifters Landsforening

NORSKE SJØMATBEDRIFTERS LANDSFORENING

Postboks 639 Sentrum
7406 Trondheim

Telefon: 73 84 14 00
Telefax: 73 84 14 01

Foretaksnr: 971455020
E-post: post@nsl.no

www.nsl.no

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Deres ref: 13/8441

Vår ref: 2013/1074

Bergen 09.09.2013

Arkivnr: 339

Løpenr: 9399/2013

REGULERING AV FISKE ETTER ROGNKJEKS I NORLAND TROMS OG FINMARK

Vedlagt følger et notat utarbeidet av Caroline Durif vedrørende saken.

Rådet fra Havforskningsinstituttet er at reguleringstiltak skal sikre at antall deltagende fartøy ikke overskrider 300 og at samlet kvantum utgjør ca 400 tonn rå rogn. Det forventes ut fra dette en fortsatt stabil bestand i årene fremover. Havforskningsinstituttet finner derfor ikke at det er grunn til å endre reguleringene i 2013 i forhold til inneværende år.

Vennlig hilsen

Harald Loeng
Forskningsdirektør

Havforskningsinstituttet

Postboks 1870 Nordnes, 5817 Bergen
Tlf.: 55 23 85 00
Faks: 55 23 85 31
E-post: post@imr.no

Avdeling: Forskningsdirektør for program og
prosjekt
Saksbehandler: Harald Loeng
Tlf.: 55 23 84 66
E-post: harald.loeng@imr.no
Besøk: Nordnesgaten 33

Org.no. NO 971 349 077

Bank: 7694.05.00849
Swift-adr.: DNBANOKK
IBAN: NO74 7694 0500 849
www.imr.no

Notat

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 2013

Vurdering av bestandssituasjonen av Rognkjeks.

Dette notatet er utarbeidet av:

Caroline Durif (caroline.durif@imr.no) – Havforskningsinstituttet Austevoll, 5392 Storebø.
Tel: 468 47 514

Bidragstyttere: Elena Eriksen, Willy Godtliebsen

Biologi

Om sommeren klekkes godt utviklede larver fra en eggklump som rognkallen har voktet i to måneder. Eggklumpen er gytt av flere kjekser fra februar til mai. De inviteres til en passende gyteplass av hannen som vokter den. Når eggene befruktes blir de klebrige og festes til fjell eller steiner på bunnen.

Yngelen vokser opp i tareskogen og søker skjul ved å feste seg med sugeskiven på tareblad der vi kan se dem som små knopper. Når de er ett til to år gamle, og litt større enn på størrelse med en golfball, svømmer de ut i åpent hav. Her beiter de på plankton i 2–4 år før de vandrer tilbake til kysten for å gyte.

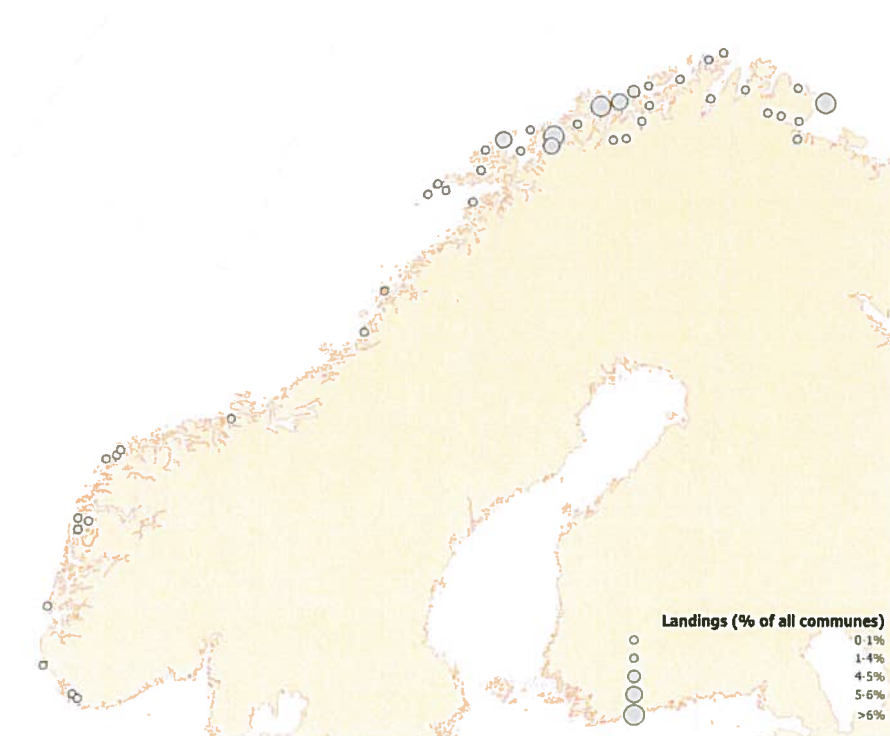
Arten finnes i hele det østlige Atlanterhavet, Nordsjøen, Østersjøen og Barentshavet. Den kan vandre store avstander ut i havet. Det er uvisst om det finnes flere adskilte bestander, og hvor store disse er. I Norge regner vi at hovedbestanden er fisk som gyter i Nordland, Troms og Finnmark, men det er en del som gyter også langs resten av kysten.

Rognkjeks har utstrakt yngelpleie, gyter relativt få egg og hevder revir, slik at mengden yngel som produseres trolig er avhengig av antall fisk som gyter. Man kjenner imidlertid svært lite til de prosessene som virker på individene fra yngelstadiet og fram til rekruttering til den fiskbare del av bestanden. Antagelsen om proporsjonalitet mellom gytebestand og påfølgende rekruttering er derfor meget usikker. Det er antatt en forskyvning på 5 år fra gytebestand til rekruttering.

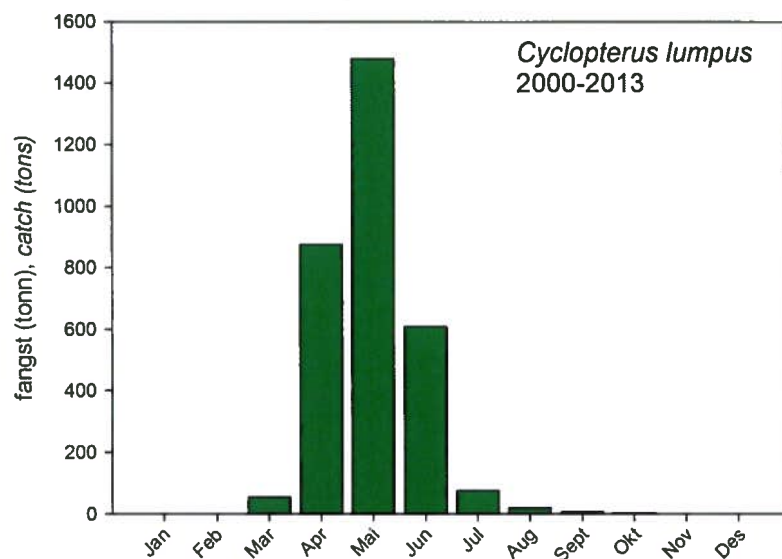
Fiskeri

Rognkjeks har blitt fisket siden 1950-tallet og foregår i hovedsak mellom Lofoten og Varangerhalvøya (figur 1). Fisket foregår på grunt vann (10-40 meter dyp) og i områder som er utsatt for åpent hav. Fiskeriet er drevet av småbåter. Fisket skjer hovedsakelig i april-juni (figur 2), når fisken vandrer til kysten for å gyte. Bare kjønnsmodne rognkjeks høstes for rogn. Noen fartøyer foredler rogn om bord, og i enkelte år kan det være avvik mellom hva som er levert og det som blir fisket (dette skjedde i 1997).

Notat

Figur 1: Rognkjeksfiskeriene i Norge. Punkt størrelse representerer fangst per kommune mellom 2000 og 2013 som en prosentandel av den totale fangsten i Norge.

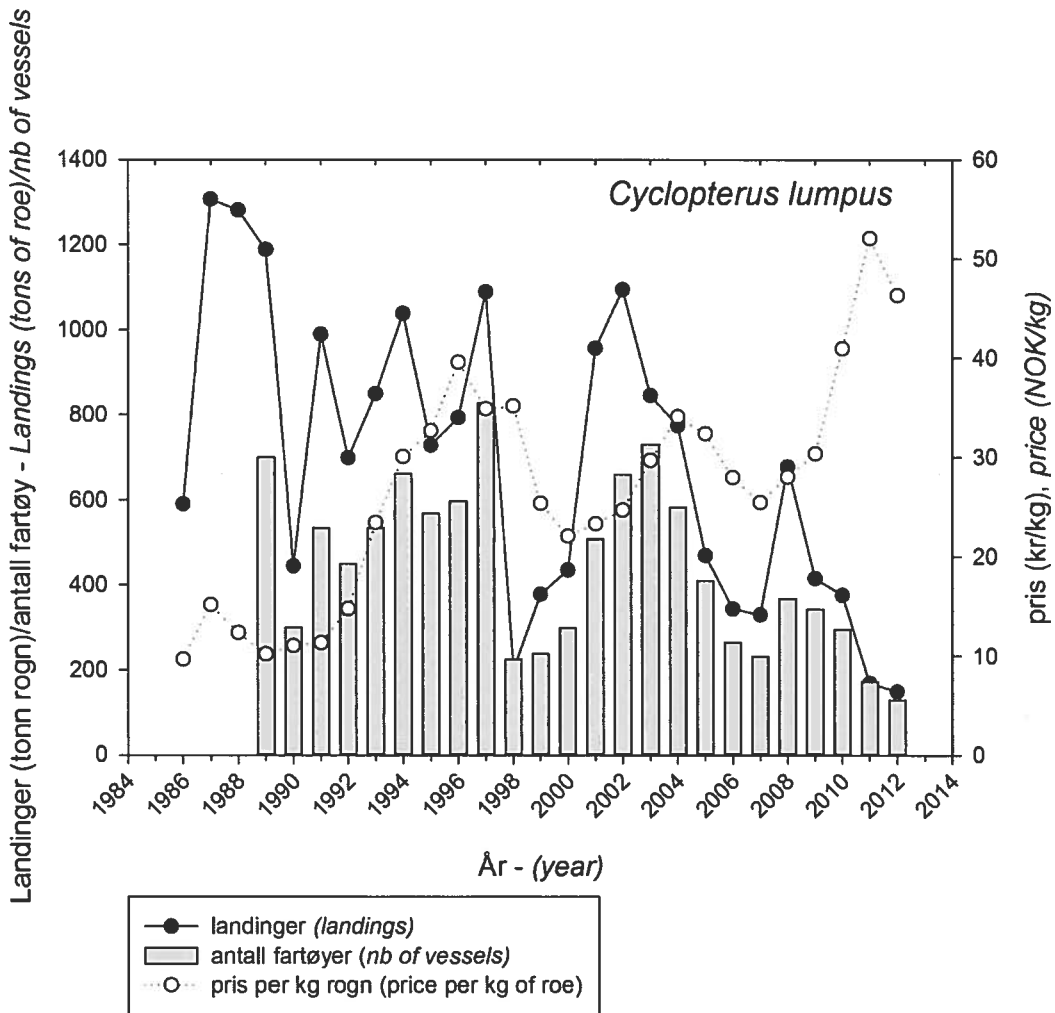
Figur 2: Månedlig fangst av rognkjeks. Rundvekt er summert over perioden 2000 og 2013.

Norsk fangst

I 2012, ble 149 tonn rogn fra rognkjeks landet i Norge. Dette er det laveste tallet som er registrert (siden 1986) og en nedgang på 18% fra 2011. Store svingninger har skjedd siden 1986. Landinger var på topp på slutten av 80-tallet (i 1987: 1300 tonn rogn), og har vært jevnt synkende siden tidlig på 2000-tallet. Landinger er sterkt korrelert med antall fiskefartøy (figur 3). Deltakelse i fiskeriet var rekordlavt i 2012 (127 fartøy). Deltakelse og derfor fangster vil i stor grad avhenge av markedssituasjonen. Verdien av leveransene i 2011 var totalt 6.9 million kr, som var mindre enn året før. Snittprisen var økt litt fra 39,96 kr / kg til 41, 07 kr / kg. Totalt har svingningene i landinger fulgt endringer i pris per kg unntatt i de siste årene, siden 2008.

På grunn av den sterke korrelasjonen mellom landinger og deltakelse, synes ikke kommersielle fiskeridata å reflektere status for den naturlige rognkjeksbestanden, og er dermed ikke et pålitelig verktøy for vurdering av rognkjeksbestanden.

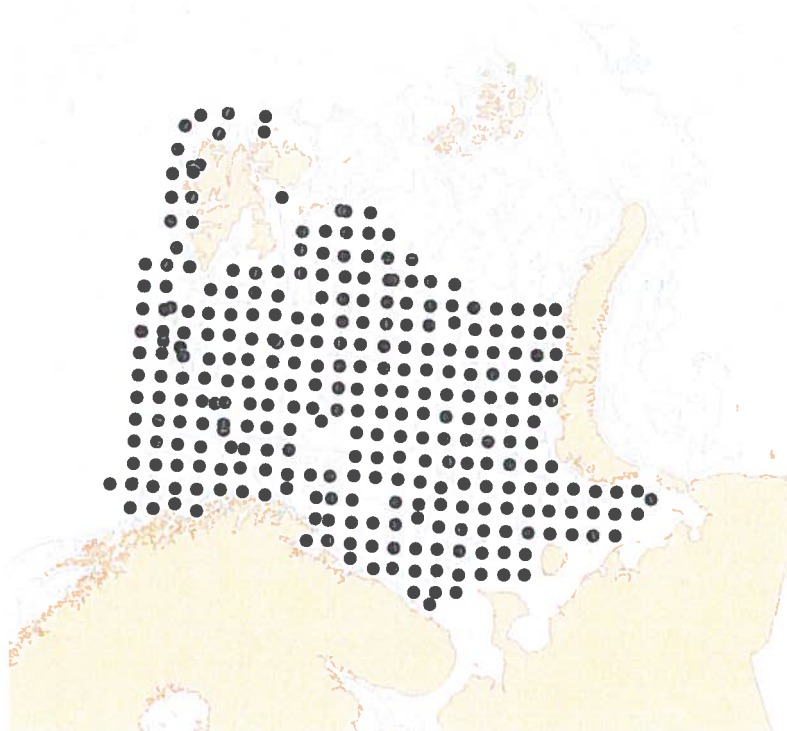

Figur 3: Rognkjeksfiskeri landinger, deltakelse (antall fartøy) og midlere årlig pris per kg rogn

Fiskeriuavhengig bestandsvurdering basert på Økosystemtokt i Barentshavet

Innsamling av 0-gruppe fisk i Barentshavet har vært gjennomført siden 1965 og standardisert siden 1980. Målet er å estimere bestand av 0-gruppe fisk. Mellom 196 og 425 stasjoner er samlet hvert år (figur 4). Data om rognkjeks bifangst er registrert i løpet av denne undersøkelsen og blir nå brukt til biomasseberegning av rognkjeks. Detaljer om beregningsmetoder finnes i Eriksen et al. (2009).

Lengdefordelinger har vist to topper, noe som mest sannsynlig indikerer juvenil og voksen fisk. Basert på denne observasjon, fordelte vi datasettet i to grupper: en inkludert fisk på 20 cm og mindre, og den andre inkluderte voksne og sannsynligvis moden fisk, som var større enn 20 cm. Biomasse (i tusen tonn) og antall fisk (i millioner av individer) ble beregnet separat for disse to gruppene.

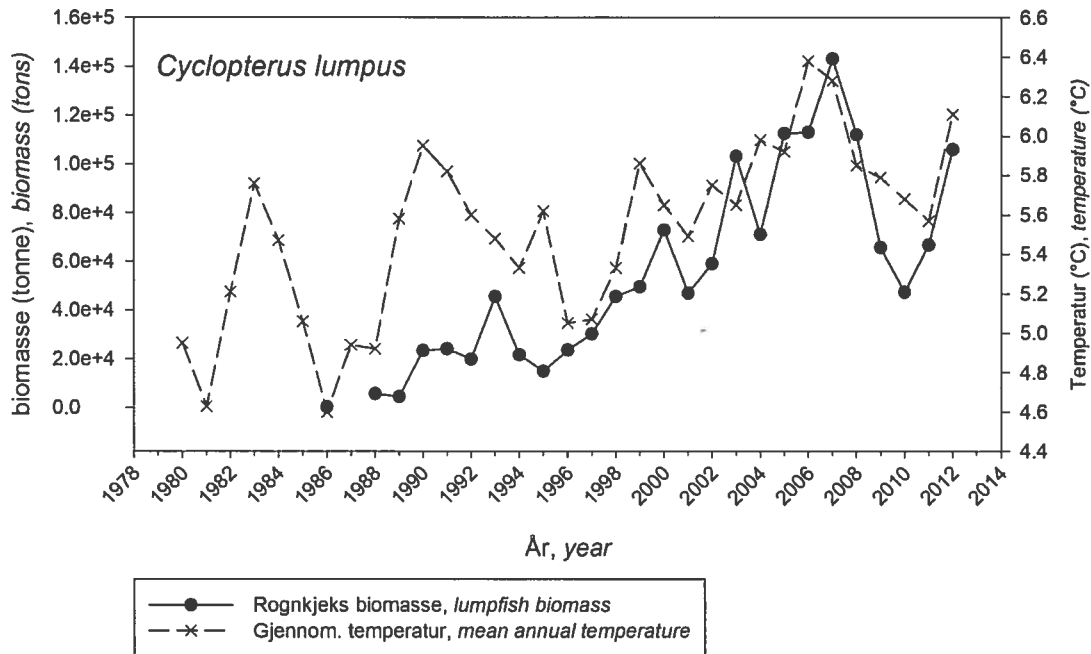
Figur 4: Kart over stasjoner fra 0-gruppe undersøkelse i Barentshavet.

Biomasse av rognkjeks i Barentshavet følger svingninger i temperatur (figur 5). Både temperatur og biomasse har økt siden 1980-tallet, men økningen i biomasse ikke har vært så høy som den burde ha vært hvis man vurderer økningen i temperaturen. Begge har gått ned siden 2007. Men de siste to årene, har rognkjeks vært økende igjen sannsynligvis på grunn av en økning i temperatur (figur 5).

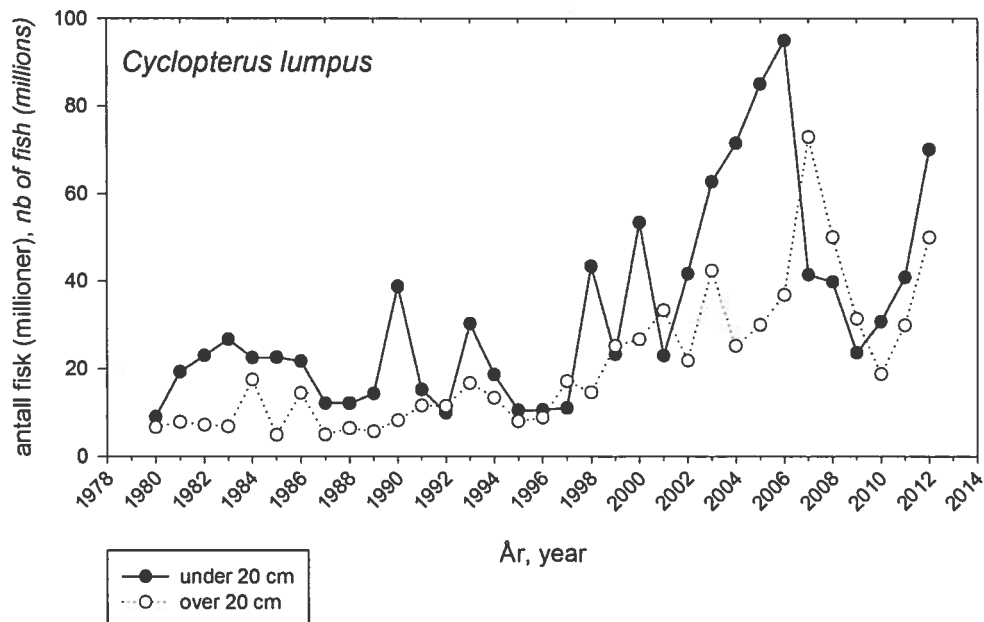
Økningen i yngel kommer ett år før økningen i fisk over 20 cm (figur 6). For eksempel nedgangen i fisk under 20 cm, i 2007, er synlig i fisk over 20 cm i 2008. I 2010, yngel begynner å øke igjen, mens antall større fisk (over 20 cm) begynner å øke igjen i 2011. Gitt årets rekruttering, kan vi forvente de voksne å følge en oppadgående trend i hvert fall for neste år.

Notat

Den store nedgang i rekruttering i 2007, ser ut som en konsekvens av både en nedgang i temperatur og høyt fiskepress i perioden 2002-2004.

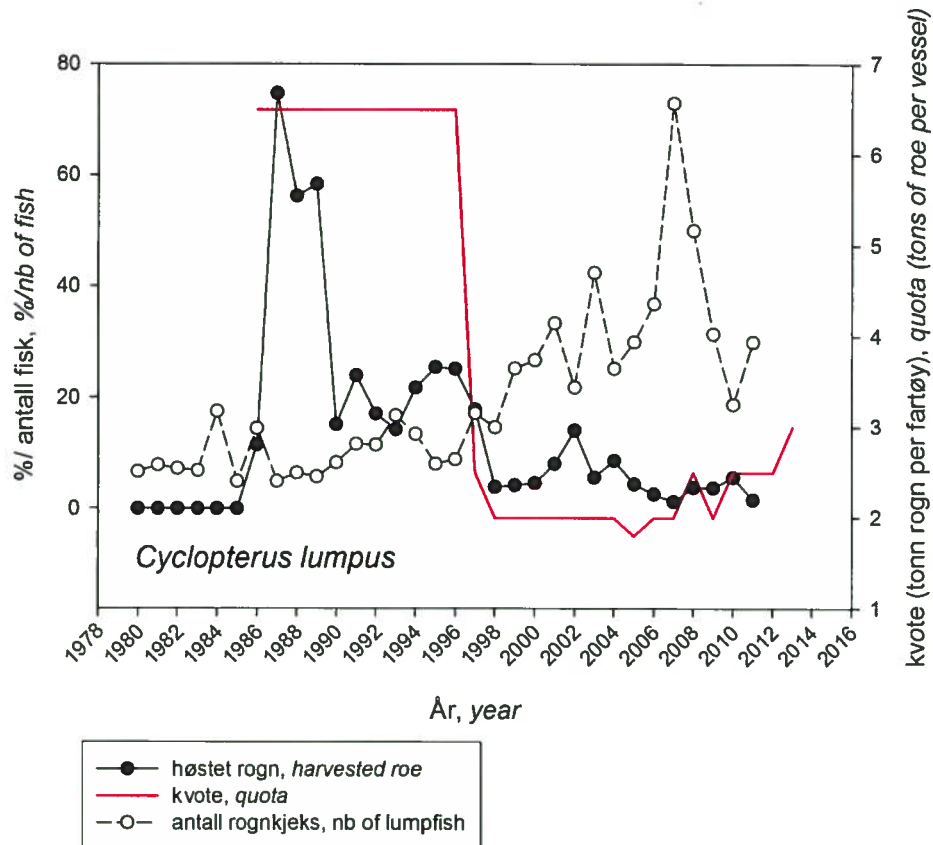
Figur 5: Biomasse av rognkjeks fanget i løpet av 0-gruppe undersøkelsen og årlig gjennomsnittstemperatur i Barentshavet mellom 1980 og 2011 (gjennomsnittstemperatur fra 50-200 meter i Fugløya-Bjørnøya snittet).

Figur 6. Antall yngel (under 20 cm) og voksen (over 20 cm) rognkjeks fanget i løpet av 0-gruppe undersøkelsen og årlig gjennomsnittstemperatur i Barentshavet mellom 1980 og 2011.

Notat

Hvis vi antar at 1) all fisken over 20 cm representerer gytemoden fisk, 2) at rogn utgjør 25% av en voksen rognkjeks og 3) at kjønnsfordelingen i vår vitenskapelige fangst var 0.5, kan vi gi et grovt estimat på hvor mye rogn i området som ble samlet under undersøkelsen (figur 7). Beregningen for 2012, viser at biomasse av gytemoden fisk i Barentshavet er maksimalt 141 000 tonn, noe som tilsvarende 17 741 tonn rå rogn. Den prosentvise fangsten er vist i figur 7. Denne andelen nådde sitt høyeste verdi (75%) i 1987, og har sunket betydelig siden kvoten ble redusert fra 6,5 tonn rogn per fartøy til 2 tonn. Under dette scenarioet (2 tonn kvote), forblir andelen fangst for det meste i underkant av 10%. I 2012, var den, mindre enn 1%.

Figur 7. Prosentandel av rognkjeks høstet av den norske fiskeri, kvote, og antall rognkjeks i Barentshavet mellom 1980 og 2012. Se teksten for beregningene.

Forskningshull

Omregningsfaktorer

På grunn av at rognkjeks fisket er rettet mot salg av rogn, er fangststatistikken registrert i form av mengder rogn landet og ikke hel rundvekt som er tilfellet for de fleste fiskerier. Siden rogn normalt blir tatt ut på sjøen og skrotter forkastet, er rett informasjon om rogn som skal brukes i beregningen av fangster viktig. Rognlandinger er konvertert til fiskebiomasse ved hjelp av omregningsfaktorer. I Norge er omregningsfaktoren 8,30 for bearbejdede egg, og 6,70 for fersk rogn. Omregningsfaktorer kan variere betydelig mellom landene (mellom 3 til

Notat

8). Biologiske studier har vist at rognen er i størrelsesorden 19-31 % av den totale kroppsvekten. Få studier har adressert dette problemet, men en nøyaktig omregningsfaktor for bruk til å konvertere landinger fra rogn til hel vekt vil være nyttig for alle fremtidige forsøk på å vurdere dette fisket.

Bestandsidentifikasjon

Ifølge merkeforsøk (i Island og Newfoundland) vil rognkjeks forflytte seg lite fra et år til et annet. Dette kan tyde på at bestanden er fordelt i flere små enheter, og at gytefisk ville være ganske stedbundet. De kan dermed være sårbare for overbeskatning hvis innsatsen er konsentrert geografisk. En av de viktigste vitenskapelige formålene er identifisering av komponentene som finnes i Barentshavet. Et merkeprogram kunne avklart noen aspekter av dette problemet.

Anbefaling for fisket i 2013

Rådet fra Havforskningsinstituttet er at reguleringstiltak skal sikre at antall deltagende fartøy ikke overskrider 300 og at samlet kvantum utgjør ca 400 tonn rå rogn. Det forventes ut fra dette en fortsatt stabil bestand i årene fremover så lenge forvaltningen resulterer i en slik moderat beskatning. Havforskningsinstituttet finner derfor ikke at det er grunn til å endre reguleringene i 2013 i forhold til inneværende år.

Referanser

Eriksen, E., Prozorkevich, D. and Dingsør, G. E. (2009). An evaluation of 0-group abundance indices of Barents Sea fish stocks. *The Open Fish Science Journal* 2, 6-14.

Notat

Tabell 1

Oversikt over fisket kvantum rogn fra rognkjeks (angitt som rå rogn), førstehåndsverdi av levert rogn, antall deltagende fartøy i Norges Råfisklags distrikt, samt andel av de deltagende fartøy som har levert mer enn 1500 kg rogn (Kilde: Norges Råfisklag/ Fiskeridirektoratet). Videre er fangsten av kjekser angitt i vekt og antall.

År	Fangst (tonn rogn)	Verdi (mill kr)	Antall fartøyer	Andel >1500 kg (%)	Fangst av kjekser (tonn)(kilde: Fiskeridirekt oratet)	(tusen)
1986	590	5.7				
1987	1307	19.8				
1988	1281	15.8				
1989	1189	12.1	700			
1990	444	4.9	300			
1991	989	11.2	534	34		
1992	699	10.3	449	28		
1993	850	19.9	534	24		
1994	1038	31.2	662	28		
1995	716	23.8	568	5		
1996	793	31.4	597	29	5382	1530
1997	1089	38.0	827	35	6824	1880
1998	202	7.1	226	18	1213	330
1999	378	9.6	238	51	2172	610
2000	435	9.6	299	43	2416	630
2001	957	22.3	508	14	5329	1240
2002	1093	27.0	659	6	6050	1850
2003	846	25.1	730	4	4725	1300
2004	774	26.4	583	36	4416	1170
2005	469	15.2	410	43	3145	710
2006	344	9.6	265	51	2304	550
2007	330	8.4	232	60	2210	550
2008	678	19.0	368	69	4625	1100
2009	415	12.6	343	46	2844	690
2010	376	15.4	295	41	2540	620
2011	123	8.8	173	46	1209	345
2012	127	7.4	127	N/A	1040	297

Fiskeri- og kystdepartementet

Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00310-3

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 2014

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 31. oktober 2013 diskutert regulering av fisket etter rognkjeks i 2014, og følgende vedtak ble fattet:

«Norges Fiskarlag viser til at det fortsatt ikke foreligger en god bestandsvurdering av rognkjeks.

Det har de siste årene vært et lavere uttak enn Havforskningsinstituttets anbefaling på 400 tonn.

Norges Fiskarlag tilrår derfor å videreføre reguleringene fra 2013, men at maksimalkvoten pr fartøy for 2014 settes til 3 500 kg rognkjeksrogn.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyret
Medlemslaga

Vedlegg:

**Fiskeridirektoratet
Pb. 185 Sentrum
5804 Bergen**

Regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2014

Bestanden av rognkjeks er historisk lav etter en betydelig nedgang på 1990 – tallet, men den har stabilisert seg på noe iver 1/3 av nivået på 1980-tallet.

Beskatningsgraden av fisket er sannsynlig like mye påvirket av antall deltagende fartøy som antallet garn og døgn de enkelte fartøyene drifter. I 2008 ble fartøykvotene økt til 2500 kg rogn, noe som så ut til å øke beskatningsgraden betydelig da hele 62 % av fartøyene leverte mer enn 2000 kg. Nedgangen i fangst i 2009 og 2010 er langt større enn nedgangen i antall fartøy som deltar. Fartøykvoten ble satt ned til 2000 kg i 2009, og igjen økt til 2500 kg i 2010, men totalfangsten har likevel ikke økt.

Havforskningsinstituttets råd er at det settes inn reuleringstiltak som sikrer at antall deltagende fartøy ikke overskrider 300, og at total fangst blir maksismalt 400 tonn rå rogn.

Fisket de siste årene synes å sammenfalle med de råd Havforskningsinstituttet har gitt, og i 2010 deltok 295 fartøy i fisket etter rognkjeks. Det ble levert 376 tonn rå rogn, en nedgang på 10 % fra året før. 121 fartøy leverte mer enn 1500 kg hver.

I 2011 deltok 173 fartøy i dette fisket og det ble levert 123 tonn, en nedgang på 67% fra året før. 80 fartøy leverte mer enn 1500 kg hver. Verdien av fisket i 2011 var totalt på 8,8 mill, en nedgabg fra 2010 på 43 %.

Omregnet til hel fisk, basert på en omregningsfaktor fra 2007, ble det fisket 1290 tonn kjekser. Ca 10 % av fangsten i antall kaller.

Mengden rå rogn i rognkjeks-fisket har variert i perioden 1988 – 2011. Etter 1990 har deltakelsen i fisket variert fra 200 – over 800 fartøyer, og var rekordlav i 2011. Andelen av deltekende fartøy som leverte mer enn 1500 kg rå rogn har falt fra 70 % til noe over 40% i perioden 2005 – 2011.

Det antas at fisket forgår på gytebestanden av kjekser, og at den fiskbare bestanden er på 50 % av den totale gytebestanden. En høy minste maskevidde i garn sikrer at det alltid vil være fisk fra alle årsklasser som får gyte, men rekrutteringen til bestanden ser ut til å være relativt svak. Det antas at fangsten i 2009 og 2010 er ca. 30 % av fiskbar bestand, noe som anses som et moderat beskatningspress. Siden beskatningen er i samsvar med de råd som blir gitt, er fremskriving av bestanden gjort ut fra prognoser i tidligere beregninger. Metoden som benyttes gir et relativt stabilt bilde av bestandsituasjonen.

Norges Kystfiskerlag har over lang tid uttrykt sterk skepsis til det mangelfulle datagrunnlaget som har ligget til grunn for bestandberegningene for rognkjeks, og gjort det klart at organisasjonen ikke kan godta ytterligere begrensninger i fisket på dette grunnlag. Bestandberegningene f.o.m. 2005 viste at kritikken har vært berettiget.

Det forventes ikke å være store endringer i bestandssituasjonen for rognkjeks sammenlignet med tidligere år. Av hensyn til lønnsomheten , lavt fisket kvantum og lavere deltakelse de siste årene og for å legge til rette for å videreføre et tradisjonelt rognkjeksfiske bør fartøyskvotene derfor settes til minimum 2.500 kg.

Norges Kystfiskerlag går inn for følgende regulering av kystfartøygruppens fiske etter rognkjeks i 2014:

- Med forbehold om nærmere bestandsvurderinger anbefales kvoten for fartøy i kystfartøygruppens fiske etter rognkjeks satt til 2.500 kg utilvirket rognkjeksrogn. Ut over dette videreføres gjeldende regulering for 2014.
- Forskningen på rognkjeks må styrkes umiddelbart.
- Det bør arbeides for å finne alternativ anvendelse for rognkjeks (hun-fisk) som avlives i forbindelse med produksjon av rogn som sikrer at hele fangsten kan utnyttes.

Enstemmig vedtatt.

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 - Sentrum
5804 BERGEN

Sámediggi
Avjovárgeaidnu 50
9730 Kárásjohka

ÁŠŠEMEANNUDEADDJ/SAKSBEHANDLER
Inge Arne Eriksen, +47 91 52 02 02
inge.arne.eriksen@samediggi.no

DIN ČUJ./DERES REF.

MIN ČUJ./VÁR REF.

BEAIV/DATO

13/47 - 41

31.10.2013

Almmut go válddát oktavuoda/
Oppgjis ved henvendelse

telefuvdna: +47 78 47 40 00
www.samediggi.no
samediggi@samediggi.no

Ápningstider:
Mandag - Fredag
08.00-15.30

Reguleringsmøtet sak nr. 14/2013 - Sametingets innspill til regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2014

Sametinget arbeider for å sikre kystbefolkningens historiske rettigheter og tilgang til fiske og marine ressurser. I denne forbindelse ønsker Sametinget å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fiske i 2014, slik at man ikke forverrede forhold for bevaring og utvikling av samisk språk, næring, kultur og bosetting.

Ut fra overstående og dagens bestandssituasjon vil Sametinget sette fokus på en friere regulering av den minste kystflåten og deres mulighet til å fiske. Sametinget ønsker derfor at fiske etter rognkjekse i størst mulig grad blir forbeholdt kystflåten, slik at man gjennom dette kan øke sysselsettingen og rekrutteringen i både kyst- og fjordflåten og på landanleggene.

For å øke rekrutteringen av unge personer til fiskeryrket, går Sametingets - i likhet med Fiskeridirektøren - inn for å videreføre ordningen hvor ungdommer (Sametinget forslag: alder 14 – 23 år) gis mulighet til å fiske rognkjeks.

Sametingets forslag:

- *Sametinget ønsker at dette fisket blir forbeholdt den minste flåtegruppen (under 11 meter)*
- *Båtkvoten for 2014 blir satt til 3 500 kg utilvirket rognkjeksrogn*
- *Ungdomskvoten settes til 800 kg (Fiskeridirektørens forslag 600 kg) rogn per person*
- *Fartøy som benyttes til å fiske ungdomskvoten må være under 11 meter*
- *I tilfelle mye av rognkvoten gjenstår den 20. juni skal det gjennomføres det en refordeling av kvoten eller fisket etter rognkjekse fristilles i perioden 20. juni – 5. juli.*

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Magne Svineng
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
seniorráđdeaddi/seniorráđgiver

Til reguleringsmøtet 6. og 7. november 2013

Bekymring vedrørende fangst av kveite med breiflabbgarn

Havforskningsinstituttet har vært i kontakt med flere fiskere og mottak som alle hevder det i mange områder fiskes nesten utelukkende med breiflabbgarn i direktefisket etter kveite. Dette har utviklet seg over tid og er nå allment kjent og "akseptert" fordi "alle" gjør det, og fordi det selv etter tips ikke gjennomføres kontroll av dette. Disse garna er ikke bare mindre på maskevidden enn lovlige kveitegarn, de er også bygd opp av helt annet materiale i trådene som gjør de mer usynlige spesielt på grunnere vann. Vi har også vært i kontakt med flere firma som leverer garn til fiskere, også disse mener det stort sett fiskes med breiflabbgarn etter kveite. Denne utviklingen er svært uheldig for kveita, og vi er redd vi har sett toppen i landingene for denne gang.

Det kommer i dag daglig inn båter her nord som har relativt store fangster med kveite (1-2 tonn) hvor all fisk er under 40 kilo. Da er det enten svært lite stor fisk igjen i området, garna fanger bare små fisk pga lav maskevidde eller en kombinasjon av disse. Vi har sett en utvikling de siste 2-3 årene der andel stor kveite i følge kjøperne har gått ned, og det er grunn til bekymring hvis også totalfangsten begynner å gå ned. Det er antageligvis dette som skjer nå. Vi refererer her til fangststatistikk fra råfisklaget nord for 62 N:

Fangst i tonn fra 1. januar til 24.september 2013:	1004
Fangst i tonn fra 1. januar til 24.september 2012:	944

Så langt ser det jo bra ut med en økning på om lag 6%. Men dette skyldes nok for det meste en stor økning i bifangst av kveite i torskefisket i vinter.

Fangst i tonn fra 1. juni til 24.september 2013:	470
Fangst i tonn fra 1. juni til 24.september 2012:	536

Her ser vi altså en nedgang på om lag 10 %.

Fangst i tonn fra 1. August til 24.september 2013:	265
Fangst i tonn fra 1. August til 24.september 2012:	335

Ser vi ytterligere på fangsten bare i høst (1. august til 24. september) så er nedgangen på om lag 20%. En skal selvfølgelig være forsiktig med slike tall, men det er god grunn til å være bekymret fordi detter er første året på 15 år at vi risikerer at fangsten går ned selv om fiskeinnsatsen sannsynligvis er like stor eller fortsatt øker. Det totale bildet med lavere fangst, mindre størrelse på ilandbrakt kveite og et ureglementert fiske med for lav maskevidde gjør

oss bekymret for den videre bestandsutviklingen. Siden det i praksis er fritt fiske etter kveite nord for 62 N foruten garnfredningen på vinteren er det antageligvis på tide at en ser på nye/alternative reguleringer av kveite. Vi ser frem til en videre dialog rundt dette.

MVH Erik Berg
Forsker Havforskningsinstituttet
Bestandsansvarlig for kveite

Til reguleringsmøtet 6. og 7. november 2013

Bekymring vedrørende fangst av kveite med breiflabbgarn

Havforskningsinstituttet har vært i kontakt med flere fiskere og mottak som alle hevder det i mange områder fiskes nesten utelukkende med breiflabbgarn i direktefisket etter kveite. Dette har utviklet seg over tid og er nå allment kjent og "akseptert" fordi "alle" gjør det, og fordi det selv etter tips ikke gjennomføres kontroll av dette. Disse garna er ikke bare mindre på maskevidden enn lovlige kveitegarn, de er også bygd opp av helt annet materiale i trådene som gjør de mer usynlige spesielt på grunnere vann. Vi har også vært i kontakt med flere firma som leverer garn til fiskere, også disse mener det stort sett fiskes med breiflabbgarn etter kveite. Denne utviklingen er svært uheldig for kveita, og vi er redd vi har sett toppen i landingene for denne gang.

Det kommer i dag daglig inn båter her nord som har relativt store fangster med kveite (1-2 tonn) hvor all fisk er under 40 kilo. Da er det enten svært lite stor fisk igjen i området, garna fanger bare små fisk pga lav maskevidde eller en kombinasjon av disse. Vi har sett en utvikling de siste 2-3 årene der andel stor kveite i følge kjøperne har gått ned, og det er grunn til bekymring hvis også totalfangsten begynner å gå ned. Det er antageligvis dette som skjer nå. Vi refererer her til fangststatistikk fra råfisklaget nord for 62 N:

Fangst i tonn fra 1. januar til 24.september 2013:	1004
Fangst i tonn fra 1. januar til 24.september 2012:	944

Så langt ser det jo bra ut med en økning på om lag 6%. Men dette skyldes nok for det meste en stor økning i bifangst av kveite i torskefisket i vinter.

Fangst i tonn fra 1. juni til 24.september 2013:	470
Fangst i tonn fra 1. juni til 24.september 2012:	536

Her ser vi altså en nedgang på om lag 10 %.

Fangst i tonn fra 1. August til 24.september 2013:	265
Fangst i tonn fra 1. August til 24.september 2012:	335

Ser vi ytterligere på fangsten bare i høst (1. august til 24. september) så er nedgangen på om lag 20%. En skal selvfølgelig være forsiktig med slike tall, men det er god grunn til å være bekymret fordi detter er første året på 15 år at vi risikerer at fangsten går ned selv om fiskeinnsatsen sannsynligvis er like stor eller fortsatt øker. Det totale bildet med lavere fangst, mindre størrelse på ilandbrakt kveite og et ureglementert fiske med for lav maskevidde gjør

oss bekymret for den videre bestandsutviklingen. Siden det i praksis er fritt fiske etter kveite nord for 62 N foruten garnfredningen på vinteren er det antageligvis på tide at en ser på nye/alternative reguleringer av kveite. Vi ser frem til en videre dialog rundt dette.

MVH Erik Berg
Forsker Havforskningsinstituttet
Bestandsansvarlig for kveite

Fiskeri- og kystdepartementet

Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00339-1

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER BREIFLABB OG KVEITE I 2014

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 31. oktober 2013 drøftet regulering av fisket etter breiflabb og kveite i 2014 og fattet følgende vedtak:

«Norges Fiskarlag viser til at reguleringsopplegget som har vært de siste årene i fisket etter breiflabb, har blitt til etter stor innsats fra organisasjonen, i samarbeid med forvaltningen, og opplegget er nå «til å leve med».

Det har vært justeringer som skulle bidra til en bedre beskatning av breiflabb. Blant annet er det innført krav om røkting av garn og melding til bruksvakt om hvor og når garn blir satt.

Norges Fiskarlag mener at de signaler som gis fra forskerne, er at det norske direktefisket etter breiflabb er biologisk mer riktig enn det trålfisket som drives av EU-fartøy. Dette er også tydelig dokumentert i det materialet som legges fram med hensyn til bestandsstørrelser i fangster.

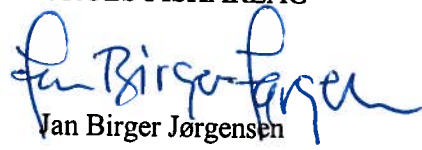
Dersom det er slik at det bare er en bestand som beskattes av alle nasjoner rundt Nordsjøen og langs norskekysten, må det fra norske myndigheter kreves iverksatt tiltak overfor andre lands fiskere, slik at norske fiskere ikke blir tapere i forsøket på å bedre bestandstilstanden.

Norges Fiskarlag tilrår for øvrig at hovedprinsippene i reguleringene av fisket etter breiflabb og kveite blir videreført i 2014 med følgende unntak:

I området nord for 64° N må fredningstiden for breiflabb endres til å gjelde perioden 1. februar til 1. juni.

Norges Fiskarlag vil for 2014 kreve at det blir gitt anledning for alle redskapsgrupper å kunne ha inntil 1 % bifangst av kveite ved fiske etter andre fiskeslag. Bestanden er i bedre forfatning i dag enn tidligere, noe som skaper utfordringer for mange redskapsgrupper. I vurderingen må det tas hensyn til at en kveite tatt opp fra større dyp, har kanskje ikke samme mulighet for overleving som en kveite tatt på grunnere dyp.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Van Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyret
Medlemslaga
Vedlegg:

**Fiskeridirektoratet
Pb. 185 Sentrum
5804 Bergen**

Regulering av fisket etter breiflabb i 2014

Breiflabbfiske er blitt en viktig del av driftsgrunnlaget for mange kystfartøy både i Nord-Norge og på Vestlandet. Garnfiske etter breiflabb foregår i all hovedsak nord for 62-graden, og retter seg mot stor fisk.

Siden 1997 har fisket etter breiflabb økt og er nå mer enn tredoblet. Mer enn 80% blir fisket nord for Stadt.

Det er viktig at bestanden forvaltes bærekraftig, slik at kystflåtens ressursvennlige fiske av stor breiflabb kan videreføres. Norges Kystfiskarlag etterlyser fortsatt nærmere forskning på breiflabb som grunnlag for å fastsette retningslinjer for en fornuftig beskatning. I påvente av nærmere forskningsresultat må bestanden forvaltes med sikte på å unngå overbeskatning, og trygge fremtidig driftsgrunnlag for kystflåten. Forvaltningsmålet for breiflabb er å sikre biodiversitet og økosystemets funksjon. Totalfangsten av breiflabb har ligget på samme nivå fra 2006 på pluss/minus 5500 tonn.

Fisket er ikke kvoteregulert, men økende bruksmengder og helårsdrift har gitt behov for visse atferdsreguleringer. De allerede innførte regulerings – og kontrolltiltak i beiflabbfisket er:

- Minstemål p 60 cm
- Maskevidde 360 mm
- Røktinga av garn annenhver dag
- Maksimum garnmengde på 500 garn per fartøy
- Fredningstid fra 20. desember til 20. mai nord for 64°N
- Rapportering om setting av garn, opphaling av garn ved avslutning av fisket , tap av garn og funn av tapte garn.

I høringen om regulering av fisket etter breiflabb og kveite legges det opp til full harmonisering av fredningstiden på kveite og breiflabb i NØS. Man bør vurdere hvorvidt dette er hensiktsmessig som tiltak sør for 62°N. Det er allerede innført i nord.

Norges Kystfiskarlag går på denne bakgrunn av overnevnte inn for følgende regulering av fisket etter breiflabb i 2014:

- Forbudet mot direktefiske av breiflabb med aktive redskaper må videreføres. Direktefiske etter breiflabb forbeholdes kystflåten som fisker stor breiflabb med garn.
- Tillatt bifangst ved fiske med trål/aktive redskaper settes til maksimalt 10 %.
- Kystflåtens fiske etter breiflabb må videreføres som et åpent fiskeri. Deltakerbegrensning i fiske etter breiflabb med konvensjonelle redskaper kan ikke aksepteres. Signaler om innføring av adgangsbegrensninger vil erfaringsmessig føre til økt fangsttinningsgrad.
- Det må utvises forsiktighet med å innføre nye reguleringer i kystflåtens fiske etter breiflabb. Troverdige forskningsmateriale må foreligge før eventuelle vesentlige reguleringsendringer kan bli vurdert. Det bør likevel påses at regelverk for bruksmengde, maskevidde, *merking av bruk* og innmelding overholdes.
- EU-fartøy må begrenses til å fiske maksimalt 500 tonn breiflabb som bifangst i NØS.
- Forbudet mot utkast av breiflabb må videreføres.
- Det må iverksettes økt forskning på breiflabb, bla. som grunnlag for å vurdere nødvendigheten av periodefredning og minstemål, og for å klargjøre bestandens størrelse, gyting, prognoser for fremtidig utvikling og retningslinjer for en fornuftig beskatning.
- Inntil nærmere forskningsresultater foreligger, anses det ut fra et føre – var - prinsipp fornuftig å opprettholde en midlertidig periodefredning. Bifangst ved fiske med garn i fredningstiden er uunngåelig, og må tillates.
- Det må praktiseres meldeplikt om tap av garn i NØS og EU-områder, samt krav om opprydding av tapte garn i EU-områder.
- Harmonisering av fredningstid for breiflabb og kveite.

Enstemmig vedtatt.

Fiskeri- og kystdepartementet

Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00325-4

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 2014

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 31. oktober 2013 drøftet reguleringene av fisket etter sei i 2014, og fattet følgende vedtak:

A) FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N

«Norges Fiskarlag viser til at Fiskeri- og kystdepartementet har fastsatt en totalkvote for nordøstartisk sei for 2014 på 119 000 tonn. Dette er en nedgang på 21 000 tonn fra 2013.

Norges Fiskarlag mener at selv om det blir en nedgang i totalkvoten, bør ikke dette medføre de store endringene i gjeldende reguleringsopplegg. Dette innebærer at dagens hovedprinsipper for regulering av fisket etter sei nord for 62° N bør videreføres i 2014.

Norges Fiskarlag legger videre til grunn at landsmøtets vedtak i sak 07/01 og 06/07 om langsiktig ressursfordeling legges til grunn for fordeling av totalkvoten mellom de ulike gruppene.

Norges Fiskarlag har drøftet grundig hva reduksjonen i kvoten av nordøstartisk sei kan bety for avviklingen i fisket for de forskjellige gruppene. Det er viktig å se denne diskusjonen i lys av de endringer i rammebetingelser som har vært gjennomført. Det er redusert antall fartøy som nå er inne i fisket, ettersom det er innført strukturering for fartøyene både innenfor konvensjonell sektor og for trål. Dette vil kunne gi andre resultater i en situasjon når kvoten går ned, enn om det ikke hadde vært gjennomført strukturering.

Et annet forhold er den endring som ble gjennomført for forvaltning av bestanden som ble gjort i 2013. En av de endringer som myndighetene besluttet, var å slå fast at det ikke skulle gis anledning til å refordele eventuelt restkvantum av sei fra eksempelvis konvensjonelle redskaper til not. Dette innebærer at de forskjellige gruppene tilpasser sitt fiskeri på en annen måte i dag enn for bare 5 – 10 år siden.

Etter denne drøftingen tilrår Norges Fiskarlag at fartøy både i åpen og lukket gruppe som er under 500 m³ og som fisker sei med konvensjonelle redskaper nord for 62° N, gis et fritt fiske innenfor sine gruppekvoter fra 1. januar 2014 med en garantert kvote i bunn.

Fartøy som fisker sei med not, bør i 2014 kunne fiske etter samme fordeling som i 2013, men overreguleringen bør settes til 150 %.

For notfisket som foregår sør for 64° N er det uttalt at det er de første 3 000 tonn som skal avregnes på det nye minstemålet.

Norges Fiskarlag krever det iverksettes en prøvetaking av sei som fangstes i området sør for 62° N, og at bare det kvantum som er lavere enn fastsatt minstemål skal avregnes mot de avsatte 3 000 tonn.

Trålfisket etter sei nord for 62° N bør i 2014 ta hensyn til antall fartøy som deltar i fisket, og ut fra dette bør det legges inn overregulering på fartøyenes kvoter. De bør i tillegg tildeles en garantert kvote i bunnen.

Norges Fiskarlag legger til grunn at konvensjonelle havfiskefartøy tildeles en maksimalkvote på samme nivå som for 2013.

Dersom det på et senere tidspunkt innføres kvote for kystfiskefartøy som fisker sei med konvensjonelle redskaper, må det vurderes om tidligere prinsipper for avgrensning av hvor mye et fartøy skal kunne fiske enten med not eller konvensjonelle, ~~må~~ endres. Det er viktig å ta hensyn til at situasjonen i dag er at fartøy både har slått seg sammen, og fordelingen av kvotene er mer låst enn tidligere. Dette innebærer at notgruppen og konvensjonelle blir behandlet som to adskilte fiskeri. »

B) FISKET ETTER SEI SØR FOR 62° N

«Norges Fiskarlag forventer at kvoteforhandlingene med EU ikke gir større endring i kvotegrunnlaget for fisket etter sei sør for 62° N i 2014.

Dette legges til grunn for fordelingen, og det tilrås at den norske totalkvoten følger landsmøtets vedtak i sak 6/07 om langsiktig fordeling av ressurser, med senere endringer for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse.

Det vises også til Landsstyrets behandlinger i sak 72/10 og i tidligere behandlinger av spørsmålet om fordeling av sei sør for 62° N for pelagisk trål, nordsjøtrål og avgrenset nordsjøtrål, jfr landsstyrevedtakene 73/09, 114/09 og 139/09.

Norges Fiskarlag tilrås at hovedprinsippene i reguleringene av fisket etter sei sør for 62° N videreføres i 2014, og at det legges inn en overregulering av fartøyenes kvoter som gir dem mulighet til å ta en større andel i første halvdel av 2014.

For fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse, videreføres ordningen med et garantert kvantum på 30 tonn.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyret
Medlemslaga

**Fiskeridirektoratet
Pb. 185 Sentrum
5804 Bergen**

Regulering av fisket etter sei i Nordsjøen i 2014

Status i seibestanden er mer negativ enn i fjor. Gytebiomassen er nå under føre-var nivået. Rekrutteringen har vært under gjennomsnittet siden 2006, og vært nedadgående de siste årene. Fiskedødeligheten har variert rundt FMSY siden 1997.

Den omforente forvaltningsplan EU-NO ble vurdert i 2013, uten endringer. Planen ble evaluert av ICES i 2011 og vurdert til å være føre-var i et kort tidsperspektiv (< 4 år).

ICES anbefaler at en følger forvaltningsplanen. Den omforente planen gir en anbefalt kvote på 85 581 tonn i 2014, en endring på - 15% fra 2013.

Havforskningsinstituttet støtter tilrådingen fra ICES, men vil understreke at det er stor usikkerhet i dataene. Det er problemer i tidsseriene fra flere av forskningstoktene som brukes i assessmentet, med motstridende signaler mellom toktdata.

Det er for nærværende ingen tokt som gir estimat på innkommende rekruttering. Prognosen, og dermed rådet, er svært sensitivt i forhold til antakelsen om innkommende årsklasser, noe vi ikke har informasjon om.

Den biologiske prøvetakingen er for lav for mange av nasjonene, inklusiv Norge, og dette øker usikkerheten i assessmentet.

Norges Kystfiskarlag merker seg at «*Status i seibestanden er mer negativ enn i fjor. Gytebiomassen er nå under føre-var nivået.*»

Dette resultatet av at det har vært et omfattende fiske på yngel som i hovedsak har vært tufta på dispensasjoner fra minstemålsreglene.

Norges Kystfiskarlag har i tidligere reguleringskommentarer krevd at notfisket etter sei yngel stoppes, og at det settes et minstemål på sei som alle redkapsgrupper skal respektere.

Vi har også pekt på at notfiske etter småsei også fører til skjult beskatning av arter som beiter på seien, td kysttorsk og lyr.

Da høringsnotatet for minstemål på sei kom våren 2013, var det ikke bare seinotfiskerne som reagerte, men også fiskemottak som uttalte at uten seinotfiske med dispensasjon, måtte de legge ned. Resultatet ville være at store områder vil bli uten fiskemottak.

Man må imidlertid stille spørsmål om seibestanden skal fiskes helt ned, istedet for å ta den dugnaden som skal til for å få den opp på et forsvarlig nivå. Norges Kystfiskarlag mener at alle flåtegrupper samt landindustri må være med på denne dugnaden.

I og med at det er notflåten som har beskatta sei yngelen, må den ta en stor del av ansvaret for at bestanden er så liten. Det må medføre at når vi får reduksjon i seikvotene, må seinotflåten ta de største reduksjonene. og at kystflåten etter blir prioritert.

Norges Kystfiskarlag har derfor følgende anbefalinger til forvaltningen av sei i 2014:

- I utgangspunktet vil Norges Kystfiskarlag be om at man fastsetter kvoter som opprettholder målene for fiskedødelighet i forvaltningsplanen og som tar hensyn til at gytebiomassen bringes over føre-var nivået.
- Trålfisket etter sei sør for 62° N begrenses. Det må ikke tillates fisket med lavere maskevidde i trål enn minimum 120 millimeter.
- Fisket etter sei sør for 62N bør reguleres som et fritt fiske for konvensjonelle fartøy under 28 meter.
- Reduksjon av kvoten tas av kvoten for not.
- Det fastsettes minstemål for alle fartøygruppene, og det må under ingen omstendighet gis dispensasjon fra minstemålforskriftene.

Enstemmig vedtatt.

Fiskeri- og kystdepartementet

Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00334-1

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK SØR FOR 62° N I 2014

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 31. oktober 2013 drøftet reguleringer av fisket etter torsk sør for 62° N, og fattet følgende vedtak:

«Norges Fiskarlag viser til at kvoten av torsk sør for 62° N er et av elementene i kvoteavtalen mellom EU og Norge, og kvoterammen forventes ikke avklart før i første halvdel av desember d.å. Kvoterådet fra ICES indikerer ingen endringer dersom en legger til grunn gjeldende forvaltningsplan.

Med virkning fra 25. september 2013 ble tillatt innblanding av torsk for fartøy som fisker med rekestrål i Skagerrak redusert fra 5 % til 2.5 %.

Skagerrak

Norges Fiskarlag tilrår at det i 2014 ved fiske etter andre arter i Skagerrak med andre redskap enn rekestrål, ikke gis anledning til å ha mer enn 2.5 % innblanding av torsk i fangstene. For fartøy som fisker med trål etter kreps (krepsetrålning) tilrår det likevel at disse gis anledning til å ha inntil 10 % bifangst av torsk. Fartøy som fisker etter reker i Skagerrak tilrår å ha inntil 5 % bifangst av torsk når det fiskes etter reker.

Norges Fiskarlag viser til at det har vært gitt dispensasjon for fartøy som ikke har hatt adgang til å delta i gruppe I i Nordsjøen men som kunne dokumentere direkte torskefiske i Skagerrak, slik at disse kunne fiske innenfor en mindre kvote. Denne har de siste årene vært satt til 10 tonn, samtidig som antall deltakende fartøy har gått ned.

Slik forskriften er utformet, er det vanskelig for nye fartøy å kunne drive et direkte fiske etter torsk i Skagerrak. I stedet går mesteparten av kvantumet til å dekke bifangst av torsk i andre fiskeri.

Norges Fiskarlag har mottatt innspill om at det bør gis anledning for den mindre flåten å kunne fiske torsk i Skagerrak innenfor en mindre kvote enn det som har vært fastsatt de siste år. Dette vil bidra til at denne delen av flåten gis et driftsgrunnlag i tillegg som kan bidra til å bedre deres situasjon. Dette var noe av intensjonen med arbeidsgruppen som så på bedring av kystflåtens muligheter for fortsatt fiske i sør.

Norges Fiskarlag tilrår at det i 2014 åpnes for at fartøy under 11 meter kan fiske innenfor en maksimalkvote på 5 tonn, når eier / høvedsmann er registrert på blad B. Det direkte fisket

stoppes når gruppekvoten er tatt.

Nordsjøen

For fartøy som fisker med krepsetrål i Nordsjøen, vil Norges Fiskarlag tilrå at det gis anledning til å ha en innblanding på 20 %. I fisket med torske- og seitrål foreslås det å tillate en tillatt innblanding på 5 %, mens det for fartøy som fisker med reketrål er nødvendig å øke tillatt innblanding av torsk i fisket etter reker til 10 % når det fiskes i Nordsjøen. Dette er nødvendig ut fra at mengde reker kan være så lavt at noen få torsker i fangsten vil føre til at grensen på 2.5 % overskrides.

For de fartøyene som driver et direkte fiske etter torsk sør for 62° N, tilrår Norges Fiskarlag at hovedprinsippene i reguleringene for 2013 videreføres.

Norges Fiskarlag mener at dersom det i 2014 åpnes for et fritt fiske for fartøy som driver direktefiske etter torsk, så bør bifangstbegrensningen som fartøy som fisker etter reke eller kreps med trål oppheves.

For 2014 vil Norges Fiskarlag tilrå at for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper og er over 28 meter, og som ikke får delta i et direkte fiske etter torsk sør for 62° N, gis anledning til å ha inntil 25 % bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag, og at det gis anledning til avregning pr uke.

Norges Fiskarlag krever også at det iverksettes et arbeid som skal se på forenkling av bifangstreglene i Skagerrak og Nordsjøen. Det er særlig i Skagerrak behov for å vurdere alternative løsninger, noe fisket i 2013 har vist.

Norges Fiskarlag mener det er beklagelig at manglende framdrift i forhandlingene med EU om nye tekniske tiltak for fisket i sør resulterer i at det er nødvendig å kreve en slik gjennomgang. »

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyret
Medlemslaga

Vedlegg:

**Fiskeridirektoratet
Pb. 185 Sentrum
5804 Bergen**

Regulering av fisket etter torsk sør for 62 N i 2014

Status i bestanden har bedret seg de siste årene. Gytebiomassen har økt fra historisk lav i 2006 til å være over B_{lim} (laveste gytebestand) i 2013. Bestanden i Nordsjøen har økt de siste årene til det høyeste nivået som er registrert i 2013. Rekrutteringen har vært dårlig siden 2000. Fiskedødeligheten er redusert siden 2000 og estimert til å være under F_{pa}. Fiskedødeligheten har vært under F_{lim} (fiskedødsraten) de siste årene.

En omforent høstingsregel ble vedtatt av EU-NO høsten 2008. Denne er vurdert av ICES til å oppfylle føre-var kriteriene. I 2011 var det en evaluering av effekten av forvaltningsplanen historisk, som konkluderte med at tross for en gradvis reduksjon i fiskedødeligheten og utkast i de siste årene, hadde ikke forvaltningsplanene for nordsjøtorsk kontrollert F som forutsatt.

ICES anbefaler at en følger forvaltningsplanen. Det gir en anbefalt kvote på landinger til 28 809 tonn i 2014 og en totalkvote på 37 496 tonn. Grunnlaget for assessment har endret seg siden i fjor. Ikke-registrert dødelighet er ikke lenger estimert for årene 2006 og fremover, noe som skyldes forbedret fangstrapportering i denne perioden. Dette har ikke endret det generelle inntrykket av gytebiomassen, fiskedødeligheten og rekrutteringstrenden, men har ført til en nedjustering av gytebiomass og rekruttering, og fiskedødeligheten er estimert til å ha en brattere reduksjon de siste årene. Sammenliknet med bestandsberegningene i 2012, er SSB₂₀₁₂ justert ned med 16% og F₂₀₁₁ med 18%.

Havforskningsinstituttet støtter tilrådingen fra ICES og er positiv til innsatsen som gjøres for å redusere fiskedødeligheten på torsk.

Foran reguleringsmøtet i fjor uttalte Norges Kystfiskarlag:

Store deler av nordsjøtorskebestanden har sine beite- og gyteområder på oljefeltene i Nordsjøen. Dette er områder hvor det over lang tid har vært dumpet avfall (borekaks etc) fra olje/gassleting og –produksjon. Forskerne melder at de ser at fisken (torsk, hyse) i disse områdene er i dårlig kondisjon og har lav fertilitet. Dette er ikke tatt i betraktning i forvaltningsreglene – der er det kun fiskeriene som må bidra til gjenoppbygging av bestanden. Norges Kystfiskarlag mener det er på tide at også petroleumsnæringen pålegges et ansvar for gjenoppbygging av bestanden. Avfallsstoffer forsvinner ikke når de lempes på havet – de blir der. Det blir heller ikke mindre avfallsstoffer om man blander dem ut med vann før man slipper dem ut. Norges Kystfiskarlag vil derfor kreve at petroleumsnæringen blir pålagt et totalforbud mot utslipp av avfallsstoffer på norsk sokkel.

En industribedrift på land vil ikke kunne få tillatelse til å blande ut avfallstoffene sine i vann, for så å slippe dem ut i nærmiljøet. De samme reglene må gjelde næringsvirksomhet til havs.

Kysttorskvernet i spesielle områder for vern av lokale bestander, har slik det blir praktisert, liten troverdighet.

Eksempelvis er fredningstiltakene som er gjennomført i deler av Borgundfjorden av svært liten verdi. Området stenges for yrkesfiske, men er åpent for et intens fritidfiske på konsentrerte forekomster, og videre er det gitt åpning for yrkesfiske i perioden den mest stedbunde kysttorsken gyter. Slike forvaltningstiltak har ingenting med praktisk kysttorskvern å gjøre – det synes som dette er mer et politisk tiltak enn et reelt vernetiltak.

Kysttorskproblematikken er et tema Norges Kystfiskarlag ved flere anledninger har bedt om blir viet større oppmerksomhet både fra forvaltning og forskning. Blant annet stilles det spørsmål om kysttorsken er så stedbunden som man vil ha det til. Fiskernes erfaringer er at også kysttorsken vandrer til områder med gode beiteforhold. Dette er dessverre et tema som har blitt oversett både av forvaltning og forskning

Norges Kystfiskarlag anbefaler på denne bakgrunn følgende fordeling og regulering av fisket etter torsk sør for 62° N i 2014:

- Som ledd i en gjenoppbyggingsplan for torsk, bør det innføres et generelt minstemål for torsk sør for 62° N på 47 cm.
- Den norske kvoteandelen må fordeles slik at den i størst mulig grad ivaretar målsettingen om bærekraftig utvikling. Det gjøres ved at kystflåten fortsatt prioriteres.
- Bifangstprosenten må holdes lav og ikke overstige 10 % dersom man skal ha en bærekraftig beskatning.
- Direktefiske etter torsk må fortsatt forbeholdes konvensjonelle fartøy *under 28 meter største lengde*. Det forutsettes kun tillatt bruk av passive og selektive redskaper.
- Det må tas særskilt hensyn til at den konvensjonelle flåten er avhengig av et kystnært fiske etter torsk, og samtidig mangler reelle driftsalternativer.
- Trålflåten må pålegges strenge bifangstregler for å sikre en bærekraftig forvaltning av torsk. Det må opprettholdes strenge begrensninger i fisket etter nøkkelarter som øyepål og tobis.
- Som et ledd i å styrke yngelvernet for torsk må fisket med industritrål og krepsetrål reduseres. Det må iverksettes tiltak for å hindre uttak av yngel og småfisk. Utkastforbud må praktiseres.
- Norge må fortsette å øve press på EU for å få redusert utkastkvantumet ytterligere.
- Ved en videreføring av dagens gruppeinndeling må forskjellen mellom åpen og lukket gruppe reduseres. Det må gis en maksimalkvote på minimum 20 tonn torsk for samtlige fartøy i åpen gruppe. Videre må differansen i kvotestigen i lukket gruppe søkes redusert. Eventuelle refordelinger og kvoteøkninger må også omfatte åpen gruppe.
- Petroleumsnæringen må pålegges sin del av ansvaret for å gjenoppbygge torskebestanden i Nordsjøen. Utslipp av produksjonsvann og avfallstoffer må bli totalt

forbudt.

- Økt forskning på og kartlegging av kysttorsk er nødvendig for å få et riktig bilde av bestanden(e).
- Dersom kysttorskvernesonen i Borgundfjorden skal ha noen troverdighet, må fisket der reguleres mer fornuftig. Blant annet må det omfattende fritidsfisket i området må begrenses sterkt.

I reguleringsforskriften for inneværende år heter det:

§ 3 Gruppekvoter

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap som har adgang til å delta kan fiske og lande inntil 3234 tonn torsk i Nordsjøen.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap som har adgang til å delta kan fiske og lande inntil 88 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

§ 4 Maksimalkvoter

Fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen kan maksimalt fiske følgende kvanta torsk i Nordsjøen:

Fartøyets hjemmelslengde:	Garanterte kvoter (tonn)	Maksimalkvote (tonn)
0 - 14,99 meter	5	50
15,00 - 20,99 meter	10	100
på eller over 21,00 meter	20	150

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe i fisket etter torsk for fartøy med mindre enn 300m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen, kan maksimalt fiske følgende kvanta torsk i Nordsjøen:

Fartøyets største lengde:	Garanterte kvoter (tonn)	Maksimalkvote (tonn)
0-9,99	4	6
10,00 – 20,99 meter	4	12
på eller over 21 meter	4	18

Fartøy som i 2004 fikk dispensasjon fra forbudet mot å fiske direkte etter torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene, kan maksimalt fiske inntil 10 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

§ 5 Bifangst

Fartøy som fisker med trål eller reketral kan ha inntil 2,5 % bifangst av torsk i de enkelte hal og ved landing.

Ved fiske med konsumtrål med en minste maskevidde på 120mm i Nordsjøen kan fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse ha inntil 20 % bifangst av torsk i de enkelte hal og ved landing.

Ved fiske med konsumtrål med en minste maskevidde på 120mm eller ned til 70mm dersom det benyttes kvadratmasker i fiskeposen i Skagerrak, kan fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse ha inntil 10 % bifangst av torsk i de enkelte hal og ved landing.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper etter andre arter i Nordsjøen og Skagerrak kan ha inntil 20 % bifangst av torsk i de enkelte hal og ved landing.

Enstemmig vedtatt.

Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00317-2

Vår saksbehandler
Jan Birger Jørgensen/93044346

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER SJØTUNGE I EU-SONEN OG RØDSPETTE I NORDSJØEN OG SKAGERRAK.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 31.10.2013 og fatet slikt vedtak:

«Sjøtunge i EU-sonen

Norges Fiskarlag antar at Norge også i 2014 tildeles en liten tungekvote i EU-sonen slik en har hatt i de siste årene. Norges Fiskarlag tilrår at et rimelig kvantum av tungekvoten avsettes til et direktefiske for konvensjonelle redskaper (garn). Dette fisket åpnes fra årets start og reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten. Andre redskapsgrupper må forholde seg til en bifangstregel.

Rødspette i Nordsjøen

Basert på tidligere års reguleringer tilrår Norges Fiskarlag at fisket reguleres som et fritt fiske totalkvoten både for konvensjonelle redskaper, fartøy med nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtillatelse.

Rødspette i Skagerrak

Norges Fiskarlag mener at det bør være en målsetting å bevare det konvensjonelle rødspettefisket i Skagerrak og det vil derfor være hensiktsmessig å avsette tilstrekkelig kvantum slik at dette fisket ikke stoppes i 2014. Basert på tidligere års fiske i dette området kan et kvantum i underkant av 100 tonn trolig være tilstrekkelig til å ivareta dette formålet. Resterende kvantum vil tilfalle trålfartøy som forutsettes regulert med en maksimalkvote.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyrets medlemmer
Medlemslagene

**Fiskeridirektoratet
Pb. 185 Sentrum
5804 Bergen**

Regulering av fisket etter rødspette i Nordsjøen i 2014.

Bestanden i Nordsjøen har økt de siste årene til høyeste nivå som er registrert. Gytebiomassen er vel innenfor føre-var-grensene. Reekruttingen har ligget rundt langtidsmiddelet siden 2007 og fiskedødeligheten har vært under FMSY de siste årene.

EU har en haustingsregel som ikke er formelt godkjent av Norge. Ein foreløpig plan ligger til grunn for rådene. ICES har evaluert denne til å følge føre-var kriteriene.

For bestanden av rødspette i Nordsjøen anbefaler ICES at man legger til grunn den flereårige EU planen. Det anbefales for 2014 en kvote på inntil 111 631 tonn, som er en økning på 15 % fra 2013. Med dagens utkastprosent kan man ta ut totalt 159 584 tonn. Dette vil gi en biogytetmasse for 2014 på 735 330 tonn.

Havforskningsinstituttet stør tilrådinga frå ICES.

Norges Kystfiskarlag anbefaler på denne bakgrunn følgende fordeling og regulering av fisket etter rødspette i 2014:

Norges Kystfiskarlag går inn for kvoterådet fra ICES og HI der man legger til grunn den flereårige EU planen. Det anbefales for 2014 en kvote på inntil 111 631 tonn, som er en økning på 15 % fra 2013. Med dagens utkastprosent kan man ta ut totalt 159 584 tonn. Dette vil gi en biogytetmasse for 2014 på 735 330 tonn.

Norges Kystfiskarlag har i ulike anbefalinger til reguleringene tatt til orde for at man må legge ei flerbefandtsforvaltning til grunn, og ikke se hver enkelt bestand isolert.

Det må iverksettes strenge tiltak for å forhindre utkast av rødspette, og ikke minst for å sikre at omdømmet til norske fiskerier og fiskeriene generelt styrkes. Både miljøvernorganisasjoner, konsumenter og omsetningsorganisasjoner fokuserer mer og mer på bærekraftig fiske, og utkastproblematikken er en del av dette.

Norges Kystfiskarlag anbefaler at norske fiskerimyndigheter skal ligge i forkant når det gjelder å opprettholde og styrke omdømmet, heller enn å foreta brannslukkingstiltak når kritikk og eventuelt negativt fokus kommer.

Enstemmig vedtatt.

Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00317-2

Vår saksbehandler
Jan Birger Jørgensen/93044346

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER SJØTUNGE I EU-SONEN OG RØDSPETTE I NORDSJØEN OG SKAGERRAK.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 31.10.2013 og fatet slikt vedtak:

«Sjøtunge i EU-sonen

Norges Fiskarlag antar at Norge også i 2014 tildeles en liten tungekvote i EU-sonen slik en har hatt i de siste årene. Norges Fiskarlag tilrår at et rimelig kvantum av tungekvoten avsettes til et direktefiske for konvensjonelle redskaper (garn). Dette fisket åpnes fra årets start og reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten. Andre redskapsgrupper må forholde seg til en bifangstregel.

Rødspette i Nordsjøen

Basert på tidligere års reguleringer tilrår Norges Fiskarlag at fisket reguleres som et fritt fiske totalkvoten både for konvensjonelle redskaper, fartøy med nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtillatelse.

Rødspette i Skagerrak

Norges Fiskarlag mener at det bør være en målsetting å bevare det konvensjonelle rødspettefisket i Skagerrak og det vil derfor være hensiktsmessig å avsette tilstrekkelig kvantum slik at dette fisket ikke stoppes i 2014. Basert på tidligere års fiske i dette området kan et kvantum i underkant av 100 tonn trolig være tilstrekkelig til å ivareta dette formålet. Resterende kvantum vil tilfalle trålfartøy som forutsettes regulert med en maksimalkvote.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyrets medlemmer
Medlemslagene

Fiskeri- og kystdepartementet

Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00337-1

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND OG I NAFO-OMRÅDET I 2014

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 31. oktober 2013 drøftet reguleringene av fisket etter bunnfisk ved Grønland og i NAFO-området i 2014, og fattet følgende vedtak:

«A) NAFO – området

«Norges Fiskarlag forutsetter at det også i 2014 blir anledning for norske fartøy å gjennomføre et fiske etter torsk i NAFO-området.

Kvotestørrelsen og antall deltakende fartøyer tatt i betraktning, tilsier at fisket bør gjennomføres som et fritt fiske for de som ønsker å delta.»

B) GRØNLAND

Norges Fiskarlag viser til at det foreløpig ikke er forhandlet om en kvoteavtale mellom Grønland og Norge om bunnfisk for 2014, men forventer at det oppnås kvoter som blir omtrent på samme nivå som for 2013. Tilsvarende forventes det at det gjennom forhandlingene om en kvoteavtale med EU også gir kvoter til norske fiskere på samme nivå som for 2013.

Med hensyn til fordeling av blåkveite ved Grønland, vises det til landsmøtevedtak 6/07, og det forutsettes at dette legges til grunn i reguleringsopplegget for 2014.

Norges Fiskarlag tilrår at hovedprinsippene for regulering av fisket etter bunnfisk i grønlandsk sone videreføres i 2014.

Det er viktig at reguleringene utarbeides slik at fartøyene gis best mulighet for å kunne ta tildelte kvoter. Videre at det er mulig med raske endringer i reguleringene, dersom dette skulle være nødvendig for å få tatt tildelte kvoter.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyret
Medlemslaga

Vedlegg:

Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00341-1

Vår saksbehandler
Jan Birger Jørgensen/93044346

Deres referanse

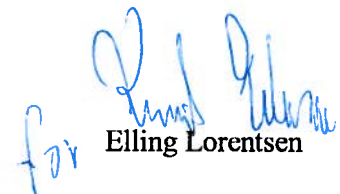
REGULERING AV DYPHAVSARTER I INTERNASJONALT FARVANN I 2014.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 31.10.2013 og fattet slikt vedtak:

«Norges Fiskarlag viser til at det gjennom vedtak i NEAFC er etablerte reguleringstiltak for å begrense innsatsen på dyphavsarter i internasjonalt farvann. Dette omfatter både maksimalt antall norske fartøy og maksimalt antall fiskedøgn til Norge. Fiskarlaget anbefaler at det reguleringsopplegget en har hatt for dette fisket i 2013 videreføres i 2014, herunder prosedyrer for melding om utseiling.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

for Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyrets medlemmer
Medlemslagene

Fiskeri- og kystdepartementet

Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00336-1

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 2014

Norges Fiskarlag behandlet 31. oktober 2013 reguleringene av fisket etter reker for 2014, og følgende vedtak ble fattet:

A) Fisket etter reker ved Grønland

«Norges Fiskarlag forutsetter at Norge for 2014 etter kvoteforhandlingene med EU tildeles en kvote av reker på tilnærmet samme nivå som i inneværende år ved Øst-Grønland.

Ut fra erfaringene fra fisket, tilrås det at fisket gjennomføres som et fritt fiske innenfor totalkvoten.»

B) Fisket etter reker ved NAFO

«Norges Fiskarlag forstår at det er liten interesse for å fiske en rekekvote på 49 tonn. Med de kostnader som er forbundet med å fiske etter reker, vil denne kvoten ikke være noe å ruste seg ut på alene. Den norske rekeflåten er svært liten og derav også noe av årsaken til dårlig utnyttelse av de forskjellige kvotene Norge har.

I en situasjon med svært lav bestand, bør det vurderes om det er riktig å delta i fisket etter reker, eller om denne skal stå som en buffer. Dersom det likevel skulle være fartøy som ønsker å delta, bør disse gis mulighet til å fiske mest mulig rasjonelt på en så lav kvote.»

C) Nordsjøen og Skagerrak

«Kvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak er et element i kvoteavtalen mellom EU og Norge. Forhandlingene er ikke kommet i gang, men det forventes at kvoten vil komme på plass relativt tidlig i prosessen.

Det foreligger signaler om en vekst i bestanden av reker i Nordsjøen og Skagerrak, og det forventes derfor at dette gir en litt høyere kvote i 2014 sammenlignet med 2013.

Norges Fiskarlag vil derfor tilrå at hovedprinsippene i reguleringen av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak videreføres i 2014. Dette innebærer at fisket blir fordelt på de samme tre periodene, og at det for hver periode settes en maksimalkvote for hvert fartøy.

Dersom periodekvoten blir fisket i en periode, gis fartøy under 20 meter som ikke har fisket et kvantum tilsvarende en garanterte kvote på 7 tonn, mulighet til å fiske innenfor dette kvantumet i hver periode.

Norges Fiskarlag går inn for videreføring av turkvotebestemmelsen i fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak på 6 tonn, og at også helligdagsfredningen i fisket videreføres.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyret
Medlemslaga

Vedlegg:

**Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskeridirektoratet**

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00313-6

Vår saksbehandler
Jan Birger Jørgensen/93044346

Deres referanse

REGULERING AV FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2014.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 31.10.2013 og fattet slikt vedtak:

«Kvotesituasjonen og avtale for 2014

Norges Fiskarlag viser til at kyststatene ikke kom fram til enighet om en sildeavtale for 2014, da de møttes i forhandlinger i London 16.-17. oktober d.å. Hovedårsaken til dette er at Færøyene ikke godtar kvotefordelingen som var gjeldende fram til og med 2012. Kyststatene har imidlertid avtalt å møtes i igjen 10. desember 2013. Partene har videre til hensikt å gjennomføre en ny sonetilhørighetsvurdering for nvg-sild, som skal danne grunnlag for en revidering av kvoteandelene til kyststatene, men dette vil tidligst kunne få anvendelse for 2015-kvoten.

Ut fra svak rekruttering angir kvoterådet fra ICES for 2014 en ytterligere nedgang sammenlignet med i år, og ut fra dette forventes det en TAC for neste år på 419.000 tonn dersom en legger gjeldende forvaltningsplan til grunn. Fiskarlaget forventer at også Færøyene tar sitt ansvar for å få til en ansvarlig forvaltning av sildebestanden og dermed respekterer dette kvoterådet. Høstens registreringer av sildeyngel (2013-årsklassen) i Barentshavet er svært positiv, og det er derfor et håp om at denne årsklassen kan være med å gi bestanden et løft som vil gi kvotemessige uttellingene om 3-4 år. Kvotene for 2014 må derfor fastsettes med basis i gjeldende kvotenøkler mellomkyststatene, og ut fra dette legger Norges Fiskarlag til grunn at den norske kvoten for 2014 følger av en norsk kvoteandel på 61%, som gir en kvote på 255.277 tonn.

Agn, forsknings- og skolekvoter

Myndighetene har besluttet at det fra og med neste år skal innføres en ny ressursforskningsavgift som skal erstatte tidligere forskningskvoter. Ut fra dette må det kunne antas at nivået på forsknings- og undervisningskvoten på nvg-sild blir betydelig redusert for 2014, sammenlignet med årets ramme på 3.100 tonn. Fiskarlaget stiller også spørsmål ved avsetningen til agnkvote dersom myndighetene gjeninnfører agntilskuddet i linefiske.

Fordeling av den norske kvoten

Det forutsettes at kvoten fordeles mellom gruppene iht. landsmøtevedtak 6/07, og etter den praksis som har vært fulgt de siste årene. Dette innebærer at beregningsgrunnlaget baseres på den norske kyststatskvoten korrigert for forsknings- og agnkvoten. Dersom den norske kvoten for 2014 følger av gjeldende forvaltningsplan og en norsk kvoteandel på 61% vil dette bety anvendelse av kvotenøkkelen i intervallet 250.000 – 500.000 tonn. Videre legges det til grunn at den etablerte avtalen om kvotebytte nvg-sild/makrell mellom trål og ringnot videreføres, slik at trålgruppen gis en reduksjon på 0,35 prosentpoeng på sin kvoteandel til fordel for ringnotgruppen, jfr. landsstyrevedtakene 129/09 og

Kystflåten – reguleringsmodell

I 2013 er lukket gruppe i kystflåten igjen regulert som en felles reguleringsgruppe, hvor fartøy med faktisk- og hjemmelslengde under 15 meter er gitt en overregulert kvoteenhet på tilnærmet 40%, men øvrige fartøy i gruppen ikke er overregulert. Dette samsvar med Fiskarlagets anbefaling for 2013.

Selv om det fortsatt gjenstår noe av sesongen for kystgruppens sildefiske anser Norges Fiskarlag erfaringene med årets reguleringsmodell som positiv, og tilrår derfor at samme modell, herunder kvotestige, kvotefleksibilitet og overreguleringsnivå anvendes for 2014. Det vises i denne forbindelse også til «Innstilling fra arbeidsgruppe som har behandlet spørsmål om reguleringsmodeller i kystgruppens fiske etter norsk vårgytende sild.», av 31. mai 2012, hvor det i innstillingens kapittel 9 framkom følgende:

- a) *Kystgruppen reguleres som en felles reguleringsgruppe med virkning fra og med reguleringsåret 2013. Denne konklusjonen innebærer at det er irrelevant å vurdere absolutte lengdeskott ved f.eks. 15 meter, jfr. det som kommenteres i kapittel 2.1. Nærmere om forståelse av mandatet. Arbeidsgruppen har imidlertid som et ledd i denne vurderingen funnet det nødvendig å foreslå en justering knyttet til overregulering relatert til fartøyets hjemmelslengde og faktiske lengde, sammenlignet med regimet som har vært gjeldende i 2011 og 2012. Dette framkommer i punkt d) nedenfor.*
- b) *Gjeldende kvotestige videreføres (løpende korrigert for struktur)*
- c) *Det fastsettes en kvoteenhet for alle fartøy uten overregulering (eventuelt 1-3%) ,og som betraktes som en fast garantert kvote. Denne garanterte kvoteenheten er lik uavhengig av hjemmelslengde og faktisk lengde.*
- d) *Det fastsettes en høyere (overregulert) kvoteenhet for fartøy med hjemmelslengde og faktisk lengde under 15 meter. Arbeidsgruppen vil understreke at både Landsstyret og fiskerimyndighetene har et særlig ansvar for at det fastsettes en kvoteenhet som ikke fører til overfiske av gruppeknoten. Arbeidsgruppen har drøftet ulike nivåer for maksimal overregulering fra 20% til 40%, og konkludert med å tilrå at overreguleringen maksimalt kan settes til 40% , men må årlig sees i relasjon til gruppeknoten, og settes på et nivå som ikke gir stor risiko for overfiske. Dersom det skulle oppstå en situasjon med fare for overfiske av gruppeknoten må Fiskeridirektøren ha fullmakt til på kort varsel å stoppe fiske på den overregulerte kvoteenheten, og da går alle fartøyene ned på den garanterte enheten.*
- e) *Mulighetene som ligger i kvotefleksibilitetsordningen må vurderes benyttet for å avstemme eventuelle avvik mellom fastsatt gruppekvote og gruppens årssfangst.*
- f) *En utvikling i retning av økt kvoteutnyttelse, og eventuelt innføring av strukturkvoteordning for fartøy under 11 meter må føre til en gradvis fasing mot lik overregulering for hele kystgruppen.*
- g) *I spørsmålet rundt kvotefleksibilitet over årsskifter legger Arbeidsgruppen til grunn at fartøy over 15 meter fortsatt både skal kunne forskuttere og overføre (innenfor 10% av fartøykvote) kvote på fartøynivå, mens det for fartøy under 15 meter vil være vanskelig å kunne overføre restkvote på fartøynivå så lenge det opereres med en overregulert kvoteenhet. Fartøy under 15 meter må imidlertid fortsatt kunne forskuttere kvote (10% av garantert kvote).»*

Gjeldende regime for redskapsfleksibilitet for kystfartøy må videreføres i 2014.

Ringnotflåten – kvoteregulering – regler for partråling

Norges Fiskarlag går inn for at den konsesjonspliktige ringnotflåten reguleres med sikre fartøykvoter beregnet ut fra universalnøkkelen. Adgangen knyttet til redskapsfleksibiliteten for ringnotfartøy og trålfartøy mht. valgfriheten til å kunne nytte not eller trål/partrål i fiske etter nvg-sild forutsettes videreført i 2014.

Trålgruppen – kvoteregulering og regler for partråling

Det legges til grunn at trålgruppens fiske etter nvg-sild i 2014 baserer seg på den konsesjonsordningen som ble innført med virkning fra 1998.

Norges Fiskarlag går inn for at man viderefører den etablerte kvotenøkkelen i trålgruppen for 2014, og at gruppen reguleres med sikre fartøykvoter. Skjæringsdatoen for beregning av kvote må videreføres (31.12.1998). Fiskarlaget foreslår også at bestemmelsene om partråling videreføres i 2014. For øvrig vises det til redskapsfleksibiliteten trål – not.

Fiske i åpen gruppe (landnot og garn)

Norges Fiskarlag går inn for at fiske i åpen gruppe i 2014 reguleres innenfor en gruppekvote på 2.000 tonn. Videre tilrås at en benytter samme kvotestige som i 2013.

Samfiske- føring - samføring

Norges Fiskarlag går inn for at bestemmelsene om samfiske for 2014 videreføres som i 2013. Fiskarlaget forventer videre at Fiskeridirektoratet gjennom en hurtig avklarende prosess med næringen får avklart vilkår for samføring av fangster i de pelagiske fiskeriene for 2014, jfr. tidligere gitte intensjoner fra direktoratet.

Det anmodes om at Fiskeridirektoratet fortsatt utviser en fleksibel praksis når det gjelder å tillate bruk av føringsfartøy.

Kvotefleksibilitet over årsskiftet – saldering av bifangst

Norges Fiskarlag vil på nytt kreve at reglene for saldering av overfiske av kvoten med over 110% samt bifangst må endres. Regelverk og praktisering må derfor justeres slik at dette får konsekvenser for det enkelte fartøy sin kvote påfølgende år, og ikke slik som nå, hvor hele fellesskapet bærer konsekvensen ved at neste års gruppekvote avkortes med det som fiskes ut over 110%. Dette er avgjørende å få løst ellers frykter Fiskarlaget at legitimiteten og intensjonen rundt kvotefleksibilitetsordningen undergraves.

Fiske i området sør for 62°N og nordlig begrensninger

Norges Fiskarlag legger til grunn at reguleringsopplegget sør for 62°N videreføres i 2014, men stiller likevel spørsmål ved om det fortsatt er behov for den detaljerte tids- og områdereguleringen som gjelder for fiske etter nvg-sild sør for henholdsvis 62°N og 61°N.

Norges Fiskarlag viser til forskrift av 3. september 1998 om *forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomisk sone*, hvor det innenfor nærmere angitte posisjoner ikke er tillatt å fiske sild. Norges Fiskarlag stiller spørsmål ved behovet for å opprettholde gjeldende sperrelinjer. Fiskarlaget ber derfor om at det snarest foretas undersøkelser om det er grunnlag for å opprettholde størrelsen på det stengte området i Barentshavet.

Fiskarlaget ber også om at det foretas en vurdering av nødvendigheten av å opprettholde spesialordningen som gir unntak fra sperrelinjen innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen utenfor kysten av Finnmark dersom det ikke er problemer med forekomster av undermålsild i området. I det minste må den østlige grensen vurderes justert. Dersom denne spesialordningen videreføres må alle fartøy i kystfartøygruppen ha lik adgang til dette området, og reguleres innenfor den ordinære kvotereguleringen for gruppen.

Det anmodes om at Fiskeridirektoratets Regionkontor i Troms må foreta raske vurderinger og utvise nødvendig fleksibilitet knyttet til de trålfrie sonene utenfor Nordland og Troms dersom det viser seg at sildefiske med pelagisk trål er hensiktsmessig i disse områdene, men da uten at dette skaper problemer for faststående redskaper.

Når det gjelder konsekvenser for sildefiske som følge av det generelle forbudet mot å fiske innenfor fjordlinjene for fartøy over 15 meter, vises det til landsstyrevedtak 38/13 av 8. oktober d.å.

Rapporteringskrav innenfor fjordlinjene

Fiskarlaget viser til det omfattende rapporteringskravet som fortsatt er pålagt den minste flåten som fisker sild innenfor fjordlinjene. Organisasjonen finner det ikke faglig begrunnet fra myndighetenes side at det er nødvendig å pålegge notflåten dette ekstraarbeidet.

Fiskeridirektoratet annonserte i fjor at de ville foreta en evaluering av denne ordningen. Fiskarlaget er så langt ikke kjent med at en slik evaluering er foretatt, eller blitt involvert på noen måte. Norges Fiskarlag kan ikke se at erfaringene med denne ordningen godtgjør at myndighetene og de minste sildefartøyene skal bruke tid og ressurser på denne rapporteringsordningen og krever derfor at den avskaffes fra og med 2014.

Dødelighet under fangstoperasjoner – slipping

Norges Fiskarlag er innstilt på å ha en fortsatt god dialog med fiskerimyndighetene og Kystvakten om ovennevnte tema, for derved å sikre at fisket kan utøves med minst mulig dødelighet, herunder drøfte eventuelle behov for særskilte tiltak.

Ad overføring av overskuddsfangst mellom fartøy

Fiskarlaget viser til egen høringssak fra Fiskeridirektoratet om regelverk og praktisering knyttet til overføring av overskuddsfangst, jfr. arbeidsutvalgsvedtak 25/13 av 24.9.2013. Norges Fiskarlag forutsetter at regelverk og praksis blir slik som foreslått i direktoratets høringsnotat av 25.6.2013.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

for Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyrets medlemmer
Medlemslagene
Norges Sildesalgslag

**Fiskeridirektoratet
Pb. 185 Sentrum
5804 Bergen**

Regulering av fisket etter NVG – sild i 2014.

ICES anbefaler en totalkvote på 418 487 tonn i 2014. Dette er en nedgang på 194 513 tonn sammenlignet med anbefalt og fastsatt kvote i 2013.

ICES anbefaler at fisket bør forvaltes i henhold til avtalt forvaltningsplan, som innebærer en kvote på 418 487 tonn i 2014. De fem kyststatene EU, Norge, Russland, Island og Færøyene, som forvalter bestanden i fellesskap, ble i 1999 enige om en langsiktig forvaltningsstrategi. Et viktig element er at en tar sikte på å holde fiskedødeligheten i bestanden lavere enn 0,125. Videre ble partene i 2001 enige om at fiskedødeligheten skal reduseres dersom gytebestanden blir mindre enn 5 millioner tonn (Bpa). ICES har vurdert målsettingene i forvaltningsplanen til å være i tråd med føre-var-tilnærmingen. Det ble for 2012 oppnådd enighet mellom kyststatene om en totalkvote på 833 000 tonn, som samsvarte med den langsiktige forvaltningsstrategien. Det ble imidlertid ikke oppnådd enighet om fordeling av totalkvote i 2013. Havforskningsinstituttet støtter anbefalingene fra ICES.

For å styrke ressursituasjon fremover er det viktig at de fartøygruppene som best ivaretar hensynet til en langsiktig bærekraftig forvaltning blir prioritert. Kystflåten bør ut fra dette prioriteres i ressursfordelingen. Det kvantum som byttes mot lodde i fiskeriforhandlingene med Russland, må i sin helhet belastes de fartøy som er påmeldt fisket etter lodde.

Reguleringene må videre utformes på en måte som sikrer den minste flåten reell mulighet til å nyttgjøre seg sin gruppekvote. Herunder lav overregulering, og en høyest mulig garantert andel for den minste flåten.

Det anbefales at fartøy som melder seg på et samfiske med låssetting, må ha minst 20 % igjen av egen kvote, og disse 20 % må ikke kunne direktehaves før samfisket er avviklet.

Selv om tilgjengeligheten inneværende år til dels har vært god, anses det fortsatt å være av avgjørende betydning at reguleringene skjermer den mindre kystflåten for konkurranse fra store kystfartøy, ringnot og trål på fiskefeltene i fjorder og i kystnære farvann.

Med bedret tilgjengelighet langs kysten er det også viktig at reguleringen legger til rette for at de mange kystfartøy som tradisjonelt har nyttgjort seg denne ressursen *etter behov og ved lokal tilgjengelighet*, fortsatt gis adgang til å delta når forholdene ligger til rette for det. Dagens begrensede mulighet for å fiske sild i åpen gruppe med landnot og garn anses ikke tilstrekkelig for å ivareta dette hensynet, og Norges Kystfiskarlag anbefaler derfor at det også gis anledning til å delta i åpen gruppe med snurpenot. En slik regulering vil sikre muligheten for å videreføre et tradisjonelt kystnært fiske etter sild ved økt tilgjengelighet, og bidra til å opprettholde et fremtidig kystfiske etter NVG sild langs norskekysten.

Kontrollen med fisket i åpen gruppe bes styrket slik at man sikrer at det faktisk er samme fartøyet som fangster og leverer.

Norges Kystfiskarlag anbefaler på denne bakgrunn følgende fordeling og regulering av fisket etter NVG-sild i 2014:

- Kystflåtens fartøykvoter fastsettes ut fra en fordeling i tråd med Norges Kystfiskarlags anbefaling:

Fartøygruppe	Gruppekvote
Kystfartøy	50 %
Ringnot	43 %
Trål	7 %

En slik fordeling vil selv med forventet nedgang i totalkvoten gi rom for en begrenset økning i kystflåtens fartøykvoter.

- Basert på ovennevnte fordeling anbefales fartøy i åpen gruppe sikret en avsetning på 10.000 tonn.
- Fisket etter NVG sild med landnot og garn må videreføres som et åpent fiskeri, og der garnfartøy gis anledning til å videreføre sitt fiske uavhengig av om kystgruppens kvote er oppfisket. Dette på bakgrunn av det svært begrensede omfanget som dette fisket har. Eier av fartøyet og høvedsmann må være i fiskermanntallet. Det anbefales videre åpnet for å tillate fiske i åpen gruppe med snurpenot. Kontrollen med fisket i åpen gruppe anbefales styrket.
- Det må føres streng kontroll med at bifangstreglene overholdes, og at bifangst blir registrert og rapportert.
- Fartøy som melder seg på et samfiske med låssetting, må ha minst 20 % igjen av egen kvote, og disse 20 % må ikke kunne direktehåves før samfisket er avviklet.
- Av hensyn til bestandssituasjonen for norsk kysttorsk og en forsvarlig avvikling av sildefisket bes de stengte områder for fiske med not, samt for trål og fartøy over 21,35 meter i Nordland opprettholdt.
- Fartøy over 28 meter bes gitt forbud mot å fiske sild innenfor grunnlinjen.
- Kystgruppens fiske etter NVG-sild må fortsatt reguleres i to grupper (over og under 15 meter), slik som i 2013.

Enstemmig vedtatt.

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Bergen 22. oktober 2013

Att: Fiskeridirektøren

E-post: postmottak@fiskeridir.no

INNSPEL TIL REGULERINGSMØTET NOVEMBER 2013 – NVG

Pelagisk Forening meiner at gjeldande flexordning fungerer bra, men at det er ynskjeleg at flexordninga blir heva frå 10 til 15 %.

Havforskningsinstituttet (HI) sitt kvoteråd for 2014 er på 418 487 tonn. HI sin anbefalte kvote for 2013 var på 619 000 tonn. Altså ein reduksjon på 200 513 t, eller ein reduksjon på 32,4 % i høve til 2013.10.22. Dersom regulerande styresmakter føl kvoterådet til HI, slik dei plar gjera, vil det føra til ein dramatisk inntektsreduksjon for fiskarar, reiarlag og landindustrien.

I haust har fiskarar og Sildelaget rapportert om gode fangstar av stor sild. Det tyder på at det ikkje er grunnlag for reduksjon i TAC for nvg i 2014. Dei ekstraordinære store bestandane av makrell og torsk tyder òg på at HI sine kvoteråd ikkje bør leggast slavisk til grunn, men at òg fiskarane sine meiningar om bestandane bør vektleggast.

Torstein Solem
Dagleg leiar

Med venleg helsing

Ask Økland
Advokat

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 - Sentrum
5804 BERGEN

Sámediggi
Áivovárgeaidnu 50
9730 Kárášjohka

ÁŠŠEMEANNUDEADDJI/SAKSBEHANDLER
Inge Arne Eriksen, +47 91 52 02 02
inge.arne.eriksen@samediggi.no

DIN ČUJ./DERES REF.

MIN ČUJ./VÁR REF.

BEAIVI/DATO

13/47 - 42

31.10.2013

Almmut go válddát oktavuoda/
Oppgis ved henvendelse

telefuodna: +47 78 47 40 00
www.samediggi.no
samediggi@samediggi.no

Ápmingstider:
Mandag - Fredag
08.00-15.30

Reguleringsmøtet sak 23/2013 - Sametingets innspill til regulering av fiske etter norsk vårgytende sild i 2014

Sametinget arbeider for å sikre kystbefolkningens historiske rettigheter og tilgang til fiske og marine ressurser. I denne forbindelse ønsker Sametinget å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fiske i 2014, slik at man ikke forverrede forhold for bevaring og utvikling av samisk språk, næring, kultur og bosetting.

Sametinget har hele tiden etter sin opprettelse i 1989, arbeidet for at driftsgrunnlaget for de minste fartøyene skal sikres. Sametinget kan derfor ikke lengre godta at de store båtene forsetter å fiske opp kvotene til de små fartøyene.

Ut fra overstående og dagens bestandssituasjon vil Sametinget sette fokusere på en friere regulering av den minste kystflåten og deres mulighet til å fiske sild. Sametinget ønsker derfor at fiske etter norsk vårgytende sild i størst mulig grad blir beholdt kystflåten, slik at man gjennom dette kan øke sysselsettingen og rekrutteringen i både kyst- og fjordflåten og på landanleggene.

Sametingets forslag:

- *Forbud mot fiske av NVG-sild med fartøy over 15 meter innenfor gjeldende fjordlinjer i Nordland, Troms og Finnmark*
- *Kystgruppens fiske etter NVG-sild må reguleres i to grupper, med en gruppe over og en gruppe under 15 meter*
- *Kvotene og overregulering må baseres på fartøyets lengste lengde og **ikke** på hjemmelengde*
- *Åpen gruppe sikres en avsetning på 10 000 tonn NVG-sild*
- *Innføring av dispensasjon for fiske etter sild med landnot for fiskere med ikke merkeregistrerte fartøy eller fra land (jfr. Gjeldende bestemmelser i fiske for fiskere med ikke merkeregistrerte fartøy eller fra land med landnot eller sitjenot etter makrell). Det avsettes et kvantum på 100 tonn til fiske etter sild med landnot for fiskere med ikke merkeregistrerte fartøy eller fra land*
- *Styrking av kontroll vedrørende uønsket bifangst og tiltak for å hindre neddreping av sild*
- *Kartlegging av bifangst av torsk og laks i fiske etter norsk vårgytende sild*

Begrunnelse

Silda spiller en avgjørende og viktig rolle innen den marine næringskjeden. Med hensyn til bifangst av kysttorsk og dens negative bestandensutvikling er Sametingets imot å tillate sildefiske med store og havgående fartøy (ringnot) i fjordene i nordområdene.

Fiske med landnot er en av de eldste typer notfiske en kjenner til. I utgangspunktet er det kun tillatt å fiske med not dersom det er gitt en særlig deltakeradgang eller konsesjon. Sametinget ønsker å øke rekrutteringen og næringsutviklingen i sjøsamiske områder, og går derfor inn for at det ikke stilles krav om tidligere deltakelse av søkerne som søker dispensasjon for å delta i fiske med landnot i fiske etter sild i 2014. Sametinget ønsker ut fra dette at fiske etter sild med landnot likestilles med landnotfiske etter makrell, slik at landnotfiske etter sild med ikke-merkeregistrerte fartøy eller fra land, tillates.

I forbindelse med fisket etter norsk vårgytende sild i 2014 ønsker Sametinget å sette fokus på innblanding av anadrome laksefiske i pelagisk fiske. Fiskerne har tidligere rapportert at de fra tid til annen bli fanget laks som bifangst i fiske etter makrell, lodde og sild. Sametinget ønsker at fiskerne, havforskningen og forvaltningen for øvrig gjennomfører tiltak i 2014 som gjør det mulig å måle omfanget av bifangst av anadrome laksefisk i fiske etter lodde, sild og makrell.

For å motvirke at de store båtene fisker opp kvotene til de minste fartøyene har Sametinget i en årrekke gått inn for at båtens lengste lengde og ikke hjemmelslengde legges til grunn for kvotefordeling og regulering. I tilfelle Sametinget hadde fått gjennomslag for sitt forslag har man på et tidlig tidspunkt ville en forhindret at dagens 50-foting (14,98 meter) med hjemmelslengde under 11 meter – med en nimeters hysekvote på 9,7 tonn - kan drive et fritt ”overfiske” på 836 tonn. Dvs. 100 ganger den tillatte kvoten. Grunnen til at de store båtene i dag kan drive et fritt overfiske på småbåtkvotene, er at hjemmelslengde og ikke lengste lengde legges til grunn ved kvotefastsetting og forvaltning av fiskeriressursene. Et slikt overfiske kan med letthet foregå i alle fiskerier der en har inndeling i ulike fartøygrupper og benytter fartøyets hjemmelslengde.

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Magne Svineng
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
seniorráddēaddi/seniorrådgiver

Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00311-3

Vår saksbehandler
Jan Birger Jørgensen/93044346

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2014

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 31.10.2013 og fattet slikt vedtak:

«Generelt om makrellforvaltningen og kvote for 2014

Norges Fiskarlag viser til at det er ført kyststatsforhandlinger om makrell 23.-25. oktober d.å. uten at det foreligger noen avtale mellom partene. Fiskarlaget viser til det som er framkommet om at EU og Island skal ha blitt enig om en makrellfordeling til Island. Norges Fiskarlag finner det kritikkverdig at EU inngår bilaterale avtaler med øvrige parter uten at Norge inngår i en slik prosess. Fiskarlaget godtar ikke at norske fiskere skal bære noen kvotebelastning av denne enigheten ut over det nivået som næringen tidligere har angitt overfor norske myndigheter.

Norges Fiskarlag forventer, med basis i kvoterådet fra ICES, at den norske makrellkvoten blir høyere i 2014 enn den har vært i 2013. Situasjonen tilsier at det er lite sannsynlig at det blir enighet om en kyststatsavtale for 2014, og da kan et bilateralt avtalearrangement mellom Norge og EU på nytt bli aktuelt. Det vises i den forbindelse til den langsiktige avtalen mellom Norge og EU om forvaltningen av makrell fra 26. januar 2010. Denne avtalen har en varighet på 10 år, med åpning for en revisjon i 2015. Her stadfestes at det relative kvoteforholdet mellom Norge og EU skal være 31,35% til Norge og 68,65% til EU. Videre at den sørlige makrellkomponenten skal integreres i beregningsgrunnlaget, og at partene skal ha gjensidig adgang i hverandres soner i ICES-område IVa.

Fordeling av kvoten på reguleringsgrupper

Norges Fiskarlag går inn for at den norske makrellkvoten fordeles mellom de ulike flåtegruppene i henhold til landsmøtevedtak 6/07 hvor det bl.a. heter som følger:

«Videreføring av gjeldende kvotefordeling mellom gruppene slik dette er nedfelt i landsmøtevedtak 7/01, bortsett fra at ringnotgruppens kvote reduseres med 1.000 tonn som tilfaller notgruppen under 13 meter. Dersom denne overføringen ikke er oppfisket av notgruppen under 13 meter innen 10. oktober skal det angitte kvantum tilbakeføres til ringnotgruppen.

Kvotefordelingen i kystgruppen foreslås videreført med 65% til notgruppen og 35% til krok og garngruppen, slik dette er nedfelt i landsmøtevedtak 7/01. Videre foreslås det at den interne fordelingen i notgruppen videreføres med 23% til notfartøy i reguleringsgruppen under 13 meter og 77% til reguleringsgruppen på 13 meter og større. Angitte kvotenøkler må imidlertid korrigeres opp mot kvotefaktormengde i de enkelte reguleringsgruppene som følge av innplassering i reguleringsgrupper etter faktisk lengde, jfr. punkt 6 B) i vedtaket.

Landsmøtet går inn for å videreføre kvantumsavsetningen på 500 tonn til åpen gruppe (tidligere gruppe II).»

Videre vises det til avtalen som er inngått mellom ringot og trål om justering av kvoteandelene i de to gruppene for makrell og nvg-sild, jfr. avtale av 15. desember 2009, jfr. landsstyrevedtakene 129/09 og 71/10. Dette innebærer at trålgruppens makrellandel økes med 0,8 prosentpoeng fra 3,2% til 4,0%, mens konsesjonspliktig ringnot reduseres tilsvarende. Det forutsettes derfor kvotene til henholdsvis ringnot- og trålgruppen justeres iht. forannevnte.

Ad avsetning av kvoter til agn, forskning og undervisning

Myndighetene har besluttet at det fra og med neste år skal innføres en ny ressursforskningsavgift som skal erstatte tidligere forskningskvoter. Ut fra dette må det kunne antas at nivået på forsknings- og undervisningskvoten på makrell blir betydelig redusert for 2014, sammenlignet med årets ramme på 4.650 tonn. Fiskarlaget stiller også spørsmål ved avsetningen til agnkvote dersom myndighetene gjeninnfører agntilskuddet i linefiske.

Fiskarlaget vil imidlertid fortsatt påpeke behovet for å styrke forskningsinnsatsen på makrell i norske havområder nord for 62°N, og at det her fortsatt kan være nødvendig forskningskvoter.

Ikke-mantallsførte fiskere og åpen gruppe

Norges Fiskarlag går inn for at fartøy i åpen gruppe reguleres innenfor en avsetning på samme nivå som de siste årene. Fiske fra ikke-mantallsførte fiskere må ikke overskride nivået (100 tonn) som var fastsatt for dette fisket i 2013, og det enkelte fartøy gis en kvote på 5 tonn.

Kystgruppen – kvoter - overregulering - refordelingsdatoer

Krok- og garngruppen

Basert på at adgangen til redskapsfleksibilitet mellom krok- og notredskap videreføres for hjemmelslengdekvoter under 13 meter går Norges Fiskarlag inn for at reguleringsopplegget med at fartøy med faktisk lengde over 15 meter kun kan fiske den garanterte kvoten med notredskap, mens den overregulerte kvotedelen må fiskes med garn- eller krokredskap videreføres i 2014. Slike fartøy må ikke omfattes av en eventuell «fritt fiske situasjon».

Erfaringer fra årets fiske tilsier at overreguleringen i krok- og garngruppen bør settes i størrelsesorden 25-30% fra årets start. Maksimalkvotene kombineres med en garantert fartøykvote. Det må åpnes for kvotefleksibilitet mht. forskuttering av garantert kvote (10%), mens restkvoter behandles kollektivt og legges til gruppekvoten.

Tidspunkt for eventuell refordeling i krok- og garngruppen settes til tidligst 8. september, dersom det ikke skulle oppstå en uforutsett fangstutvikling som tilsier en tidligere refordelingsdato.

Notgruppen under 13 meter

Norges Fiskarlag tilrår at overreguleringen i denne gruppen settes på samme nivå fra årets start som i 2013, i størrelsesorden 90%. Maksimalkvotene kombineres med en garantert fartøykvote. Det må fortsatt tillates med forskuttering av garantert kvote (10%), mens restkvoter behandles kollektivt og legges til gruppekvoten.

Tidspunkt for eventuell refordeling/opphevelse av garantert kvantum i kystnotgruppen under 13 meter største lengde foreslås satt til 25. august dersom det ikke skulle oppstå en uforutsett fangstutvikling. Overført kvantum på 1.000 tonn fra ringnotgruppen tilbakeføres ringnotgruppen etter 10. oktober dersom kvantumet ikke er oppfisket av notgruppen under 13 meter.

Notgruppen på 13 meter og større

Fiskarlaget anbefaler at notgruppen på 13 meter og større reguleres med faste fartøykvoter, slik som i år. Denne reguleringsgruppen må gis kvotefleks (10%) på fartøynivå (underfiske/overfiske) etter samme mal som havfiskegruppene, og ut fra dette vil det ikke lenger være nødvendig med å

underregulere gruppen.

Dersom det skulle bli nødvendig med refordeling innenfor *notgruppen på 13 meter og større* så bør dette skje tidligst med virkning fra 15. september.

Generelt om refordeling

Eventuell første refordeling (kvoteøkning) må varsles/kunngjøres minst 3 dager før refordelingen trår i kraft. Når det gjelder prinsipielle spørsmål knyttet til refordeling så vises det til retningslinjer nedfelt i landsmøtevedtak 6/07 og arbeidsutvalgsvedtak 13/06 av juni 2006.

Samfiske- føring - samføring

Norges Fiskarlag går inn for at bestemmelsene om samfiske for 2014 videreføres som i 2013. Fiskarlaget forventer videre at Fiskeridirektoratet gjennom en hurtig avklarende prosess med næringen får avklart vilkår for samføring av fangster i de pelagiske fiskeriene for 2014, jfr. tidligere gitte intensjoner fra direktoratet.

Det anmodes om at Fiskeridirektoratet fortsatt utviser en fleksibel praksis når det gjelder å tillate bruk av føringsfartøy.

Ringnotgruppen og SUK-fartøy

Norges Fiskarlag går inn for at konsesjonsbelagte ringnotfartøy reguleres i henhold til universalnøkkelen.

Norges Fiskarlag går videre inn for at SUK-fartøy reguleres som en selvstendig gruppe med egen faktor fastsatt med grunnlag i samlet basiskvotemengde i gruppen, jfr. landsmøtevedtak 6/07.

Det legges til grunn at reglene om kvotefleksibilitet på fartøynivå ved årsskifte videreføres.

Trålgruppen

Norges Fiskarlag tilrår at gjeldende deltakerregime i trålgruppen videreføres i 2014. Kvotereguleringen må følge samme kvotenøkkel som tidligere, og fisket må åpnes fra årets start.

Bestemmelsene om partråling forutsettes videreført i 2014. Det legges til grunn at reglene om kvotefleksibilitet på fartøynivå ved årsskifte videreføres.

Ad overføring av overskuddsfangst mellom fartøy

Fiskarlaget viser til egen hørings sak fra Fiskeridirektoratet om regelverk og praktisering knyttet til overføring av overskuddsfangst, jfr. arbeidsutvalgsvedtak 25/13 av 24.9.2013. Norges Fiskarlag forutsetter at regelverk og praksis blir slik som foreslått i direktoratets høringsnotat av 25.6.2013.

Kvotefleksibilitet over årsskiftet – saldering av bifangst

Norges Fiskarlag vil på nytt kreve at reglene for saldering av overfiske av kvoten med over 110% samt bifangst må endres. Regelverk og praktisering må derfor justeres slik at dette får konsekvenser for det enkelte fartøy sin kvote påfølgende år, og ikke slik som nå, hvor hele fellesskapet bærer konsekvensen ved at neste års gruppekvote avkortes med det som fiskes ut over 110%. Dette er avgjørende å få løst ellers frykter Fiskarlaget at legitimiteten og intensjonen rundt kvotefleksibilitetsordningen undergraves.

Kontroll og regelverk knyttet til makrellfisket – slipping av notkast

Norges Fiskarlag registrerer at myndighetene fortsatt ønsker å ha en særlig god kontroll med det norske ringnotfisket etter makrell. Kontrollinnsatsen både på havet og i land i forbindelse med landing av fangst er også svært stor.

I forbindelse med at Fiskeridirektoratet i brev av 21. juni d.å. meddelte opphevelse av § 48 fjerde ledd siste setning i utøvelsesforskriften som innebærer at det vil være tillatt å stoppe en slippeoperasjon

etter at markeringsblåsen er tatt om bord i fartøyet, ga Fiskarlaget følgende merknad til Fiskeridirektoratet i brev av 9.7.2013:

«Vi viser til Fiskeridirektoratets meddelelse av 21. juni d.å. hvor § 48 i utøvelsesforskriften fjerde ledd knyttet til slipping i notfiske er endret. Etter det Fiskarlaget forstår baseres endringen på at Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet har framskaffet tilstrekkelig erfaringsgrunnlag for å kunne trekke en konklusjon. Det antas at rapporten fra prosjektet «Slipping av makrell ved notfiske høsten 2011 og 2012» utgjør noe av erfaringsgrunnlaget for denne beslutningen.

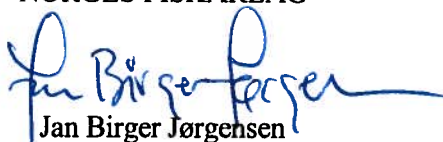
Norges Fiskarlag finner det positivt at direktoratet har justert ordlyden ved å oppheve fjerde ledd siste setning, som innebærer at det vil være tillatt å stoppe en slippoperasjon etter at markeringsblåsen er tatt om bord i fartøyet. Dette samsvarer med de siste to års håndhevelse. Ut fra at det har pågått en lengre prosess knyttet til denne saken, med en konstruktiv dialog mellom direktoratet og Fiskarlaget, er vi imidlertid ikke fornøyd med at organisasjonen ikke ble trukket inn i diskusjoner før direktoratet meddelte sin avgjørelse om forskriftsendringen. Fiskarlaget mener at det fortsatt ikke er samsvar mellom ordlyden knyttet til det som skal utføres knyttet til en slippoperasjon og det erfaringsgrunnlag som framkommer i nevnte prosjektrapport. Ut fra erfaringsgrunnlag ønsker Fiskarlaget også å drøfte videre punktet for plasseringen av markeringsblåsen (7/8 dels lengde av nota).

Under henvisning til foranstående anmoder Norges Fiskarlag om et møte med Fiskeridirektoratet for å kunne drøfte de ulike elementene som har framkommet gjennom samarbeidsprosjektet mellom Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet, samt de observasjoner som er gjort i flåten, herunder fra de fartøyene som hadde egne inspektører om bord under fisket. Fiskarlaget finner det mest formålstjenlig å gjennomføre et slikt møte med direktoratet før det avholdes et eget skippermøte om saken.»

Fiskarlaget mottok svar fra Fiskeridirektoratet datert 9.9.2013, der det meddeles at Fiskeridirektoratet har framskaffet tilstrekkelig kunnskap i denne saken gjennom samarbeid med Havforskningsinstituttet og Kystvakten, og at dette ligger til grunn for direktoratets avgjørelse. Anmodningen om møte ble ikke imøtekommet, bortsett fra en generell invitasjon om dialog omkring arbeid med å begrense uregistrert dødelighet ved utøvelse av fiske.

Norges Fiskarlag finner den avvisende holdningen hos Fiskeridirektoratet til å kunne ha et eget møte for en faglig meningsutveksling/erfaring om innholdet og konklusjonene i rapporten «Slipping av makrell ved notfiske høsten 2011 og 2012», beklagelig. Fiskarlaget mener at forannevnte rapport inneholder elementer som fortsatt må være gjenstand for dialog og avklaringer mellom næring, forskning og myndigheter.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyrets medlemmer
Medlemslagene
Norges Sildesalgslag

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Bergen 22. oktober 2013

Att: Fiskeridirektøren

E-post: postmottak@fiskeridir.no

Regulering av fisket etter makrell 2014

Pelagisk Forening henviser til ICES' kvoteråd 2013 for makrell på 542.000 tonn og Havforskningsinstituttets anbefaling om å følge dette. Kvoteråd for 2014 på makrell er på 890 000 tonn. Dette er en kraftig økning fra rådet for i år.

Pelagisk Forening mente som de fleste andre at kvoterådet som ICES fremmet på makrell for 2013 ikke var forenelig med fiskernes og forskeres observasjoner av utbredelse av makrellen og dokumentasjon fra økotoktet i Norskehavet. Økosystemtoktet foretatt av forskere fra Norge, Færøyene og Island kom frem til et felles bestandsestimat for makrell på anslagsvis 5,1 millioner tonn og også antatt til å være mer. Dette basert på trålfangster i Norskehavet på voksen og ung makrell. Dette estimatet ble ikke brukt i ICES sitt bestandsestimat.

Forskere ved Havforskningsinstituttet uttalte at makrellbestanden var så stor i Norskehavet at det var påkrevd med en sterkere beskatning for å unngå et økologisk sammenbrudd i dette havområdet for både sild og makrell.

Pelagisk Forening mener at dette viser at reguleringsmyndighetene har et særlig ansvar – til nettopp å regulere, og ikke blindt følge ICES og deretter norske havforskernes råd. ICES' kvoteråd bør ikke uten videre godkjennes og konsekvensene for norsk fiskerinæring må tas i betraktning.

Endring av sjekkpunkt i EU-sonen ifm makrellfiske

Pelagisk Forening viser til EU sitt sjekkpunkt, 61-grader vest av Bergen, som krever at fartøy må gå i fastsatte posisjoner før de går til norsk sone både med eller uten fangst.

Foreningen vil oppfordre fiskerimyndighetene i samarbeid med Kystvakten om å forhandle med skotske myndigheter /EU om å etablere nye sjekkpunkt eller endre på lokaliseringen av sjekkpunktet på 61-graden. Foreningen vil også oppfordre til et samarbeid mellom den norske og den skotske Kystvakten. Pelagisk Forening mener det kan være en fornuftig løsning for å spare tid og miljø, at den norske Kystvakten, som allerede er på feltet, kan foreta eventuell sjekkpunktkontroll.

Pelagisk Forening ser nødvendighetene av sjekkpunktene og meldingsrutiner i makrellfisket, men mener punktene må tilpasses fiskeområdene og endres i takt med hvor det fiskes. Fisket etter makrell foregår lengre nord i EU-sonen, vest av Møre- og Trøndelagskysten, og sjekkpunktkoordinatene bør justeres tilsvarende.

En ekstra seiling i EU-sonen til sjekkpunktet på 61-graden før fartøyene kan gå mot aktuell kjøper forringer kvaliteten på makrellen. Det er nødvendig med en mer fleksibel ordning for å redusere gangtid og dermed drivstoffbruk og utslipp.

Fartøy som fisker makrell i EU-sonen får i enkelte tilfeller flere timer ekstra gangtid med å gå via sjekkpunktet.

Pelagisk Forening ber på overnevnte grunnlag fiskerimyndighetene i samarbeid med Kystvakten foreta en ny henvendelse til skotske myndigheter vedrørende sjekkpunktet i EUs farvann og be om en justering av dette.

Med vennlig hilsen

Torstein Solem
Daglig leder

Mariann Frantsen
Rådgiver

Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00313-5

Vår saksbehandler
Jan Birger Jørgensen/93044346

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62°N I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2014.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 31. oktober 2013 og fattet slik vedtak:

«Totalkvote, soneadgang og gruppefordeling

Norges Fiskarlag viser til at man ennå ikke har forhandlet en kvoteavtale mellom Norge og EU for 2014. Fiskarlagets tilrådning om kvotefastsettelse for nordsjøsild for 2014 er framført i landsstyrevedtak 33/13 av 8. oktober d.å. og det forventes en totalkvote i størrelsesorden 470.000 tonn (A-flåten) økning dersom forvaltningsplanen følges.

Fiskarlaget anbefaler at den norske kvoten fordeles mellom reguleringsgruppene i samsvar med landsmøtevedtak 6/07, og som innebærer en videreføring av fordelingsnøkkelen i landsmøtevedtak 7/01, herunder en videreføring kvoteavsetningen på 150 tonn til fartøy i åpen gruppe.

Fiskarlaget er av den oppfatning at begge partene er best tjent om med å etablere full gjensidig felles soneadgang i fiske på nordsjøsildkvoten. Dersom en ikke oppnår full gjensidig soneadgang i avtalen med EU om dette fisket, må adgangskvoten i EU-sonen reguleres med egen kvotefaktor/kvoteenhet for de fartøykvoteregulerte fangstgruppene etter samme mønster som i år.

Forsknings- og undervisningskvoter

Myndighetene har besluttet at det fra og med neste år skal innføres en ny ressursforskningsavgift som skal erstatte tidligere forskningskvoter. Ut fra dette må det kunne antas at nivået på forsknings- og undervisningskvoten på nordsjøsild blir betydelig redusert for 2014, sammenlignet med årets ramme på 1.240 tonn.

Kvotefleksibilitet over årsskiftet – saldering av bifangst

Norges Fiskarlag vil på nytt kreve at reglene for saldering av overfiske av kvoten med over 110% samt bifangst må endres. Regelverk og praktisering må derfor justeres slik at dette får konsekvenser for det enkelte fartøy sin kvote påfølgende år, og ikke slik som nå, hvor hele fellesskapet bærer konsekvensen ved at neste års gruppekvote avkortes med det som fiskes ut over 110%. Dette er avgjørende å få løst ellers frykter Fiskarlaget at legitimiteten og intensjonen rundt kvotefleksibilitetsordningen undergraves.

Kvoteregulering i kystgruppen-lukket gruppe

Norges Fiskarlag anbefaler at en regulerer kystgruppens fiske etter sild sør for 62° N etter samme mønster som for inneværende år, dvs. en felles reguleringsgruppe.

Overregulering

Fiskarlaget går videre inn for å videreføre samme kvotestige i 2014 som i 2013, hvor det legges inn en garantert grunnkvote på alle kvotetrinn uten overregulering som skal stå fast hele året. Erfaringene fra de siste årenes fiske tilsier behov for en overregulering i 2014 minst på samme nivå som i 2013. Ut fra dette tilrår Fiskarlaget at overreguleringen settes i størrelsesorden 50% fra årets start i 2014.

Tidspunkt for refordeling

Det må videre foretas en vurdering av oppfisket kvantum ved utgangen av juni for å ta stilling til om det er grunnlag for refordeling. Dersom dette er nødvendig anbefales det at refordelingen gjøres tidlig i juli.

Spørsmål om låssettingsfiske og særskilt kvantum fjordsild i Skagerrak

Norges Fiskarlag støtter fortsatt ikke etablering av en særskilt avsetning til låssettingsfiske i Skagerrak i 2014 innenfor den ordinære nordsjøsildkvoten. Dersom låssettingsordningen likevel blir videreført i 2014 må dette komme som et kvotetillegg til det enkelte fartøy ut over den ordinære maksimalkvoten.

Norges Fiskarlag viser på nytt til at organisasjonen i tidligere år har bedt om at det måtte åpnes opp for et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak innenfor en kvantumsramme på 1.000 tonn. Dette kravet er så langt ikke imøtekommet av myndighetene. Fiskarlaget viser til at også Landsmøtet i oktober 2003 påla Landsstyret å arbeide for at man fikk åpnet opp for et fjordsildfiske i Skagerrakområdet, jfr. punkt 42 i landsmøtevedtak 6/03.

Selv om lokale fjord/kystsildbestander ennå ikke er vitenskapelig dokumentert gjennom ICES går Norges Fiskarlag inn for at det i 2014 må gis adgang til at kystfartøy skal kunne fiske inntil 1.000 tonn fjord/kystsild innenfor grunnlinjene i Skagerrak. Dette kvantumet må komme som et tillegg til den ordinære gruppekvoten til kystgruppen. Et slikt fiske må avvikles som et låssettingsfiske, og reguleres med en separat maksimalkvote, eventuelt et fritt fiske innenfor avsetningen. Fisket bør åpnes fra 1. september.

Samfiskeordning i lukket gruppe – ordning for føring/levering ved låssetting

Norges Fiskarlag er tilfreds med den etablerte samfiskeordningen, og fleksibiliteten knyttet til samføring, men viser samtidig til prosessen som direktoratet har invitert til vedrørende gjennomgang og avklaringer om samføring av fangster i pelagiske fiskerier.

Åpen gruppe – fartøy som fisker med garn

Fiskarlaget går inn for å videreføre avsetningen til åpen gruppe på 150 tonn, og ber om at alle deltakende fartøy i denne gruppen, både not- og garnfartøy, gis en kvote på 12 tonn.

Ringnotgruppen og SUK fartøy

Fiskarlaget tilrår at fisket i disse to reguleringsgruppene reguleres med faste kvoter etter samme modell som tidligere år (basert på universalnøkkelen). Videre foreslås det at reguleringen av fisket i Skagerrak videreføres etter samme modell som i 2013.

Ad bruk av pelagisk trål

Norges Fiskarlag viser til at det er forbudt for norske ringnotfartøy å benytte trål i fisket etter makrell, taggmakrell (hestmakrell) og nordsjøsild etter 1. september i Nordsjøen. Forbudet gjelder ikke for utenlandske ringnotfartøy som fisker i NØS eller for andre norske fartøygrupper. Dette må endres på slik at norske ringnotfartøy gis samme vilkår som de øvrige deltakerne i fisket. Fiskarlaget viser til at forbudet ble opphevet for fiske etter makrell og nordsjøsild i fjor høst, ut året. Norges Fiskarlag mener forbudet permanent må oppheves i de aktuelle fiskeriene.

Slumpfiskeordningen

Slumpfiskeordningen må anvendes slik at de er koordinert med de ordinære reguleringene. I dette legges at det må være kvotepremissene til kvoteavgivende fartøy som bestemmer premissene for fisket

for det fartøyet som fisker på slumpkvoten.

Kvotefleksibilitet

Norges Fiskarlag vil be om at en for 2014 etablerer en kvotefleksibilitetsordning for nordsjøsild, som kan åpne opp for saldering av totalkvoten over årsskiftet, tilsvarende man har etablert i de internasjonale avtalene for kolmule og norsk vårgytende sild. Dette må omfatte alle de adgangregulerte reguleringsgruppene.

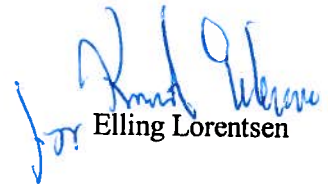
Trålgruppen

Norges Fiskarlag tilrår at trålnes sildefiske i 2014 reguleres med faste fartøykvoter fra året start etter den etablerte universalnøkkelen for gruppen (basiskvote beregnet pr. 31.12.2001). Fiskarlaget går videre inn for at bifangster av sild i andre fiskerier avregnes på det enkelte fartøy sin fartøykvote, og at det dermed ikke er behov for å avsette kvantum til en særskilt bifangstordning. Med elektronisk fangst dagbok i kombinasjon med kontroller ved levering, bør Fiskeridirektoratet ha gode muligheter til å kunne henføre bifangst av nordsjøsild i andre fiskerier til hvert enkelt fartøy.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyrets medlemmer
Medlemslagene
Norges Sildesalgslag

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Bergen 22. oktober 2013

Att: Fiskeridirektøren

E-post: postmottak@fiskeridir.no

INNSPEL TIL REGULERINGSMØTET – NOVEMBER 2013 - NORDSJØSILD

Pelagisk Forening meiner at det bør innførast flexordning ved fiske etter nordsjøsil. Dette etter same modell som for NVG, men helst med høve til inntil 15 % flex.

Ei flexordning vil gje eit meir fleksibelt fiskeri og auka lønnsemda for reiarlaga. Flexordninga for NVG og makrell har vist seg å fungera bra, og dei same omsyna talar for å ha same ordning for nordsjøsil.

Med venleg helsing

Torstein Solem
Dagleg leiar

Ask Økland
Advokat

Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00315-2

Vår saksbehandler
Jan Birger Jørgensen/93044346

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER HAVBRISLING I NORDSJØEN, BRISLING I SKAGERRAK OG KYSTBRISLING.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 31.10.2013 og fattet slikt vedtak:

«Havbrisling i Nordsjøen

Norges Fiskarlag konstaterer at det i de siste årene har blitt foreslått og gjennomført ulike modeller for regulering av fisket etter havbrisling i EU-sonen. Særlig etter sesonger med relativt god tilgjengelighet har en ønsket reguleringer som i større grad kombinerer fordeling av fiskemuligheter for alle fartøyer som har rett til å delta, slik at en kunne sikre et hensiktsmessig økonomisk utbytte. Utfordringen med slike modeller har vist seg å være at fisketilgjengeligheten av brisling har variert så mye fra sesong til sesong at det i praksis er vanskelig å forme ut langsiktige fordelingsmodeller.

Forhandlingene med EU er ikke slutført, men dersom det også inngår en havbrislingkvote i EU-sonen for 2014 tilrår Norges Fiskarlag at fisket reguleres med en maksimalkvoteordning, der fartøyene melder fra ved utseiling, og rapporterer hyppig under fangst, på linje med tidligere. Dersom behov vil Fiskarlaget gi utfyllende kommentarer om reguleringsopplegg etter at forhandlingene med EU er slutført.

Under forutsetning av at Norge tildeles en kvote av havbrisling i EU-farvann i 2014 går Norges Fiskarlag inn for at fisket etter havbrisling åpnes fra året start. Ordningen med at fartøy som er på feltet ved årsskiftet med brislingfangst, må tillates å videreføre samme turen i det nye året (over årsskiftet) mot at fartøyet rapporterer fangst om bord.

Brisling i Skagerrak

Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter brisling i Skagerrak i 2014 reguleres etter samme mønster som i 2013.

Kystbrisling

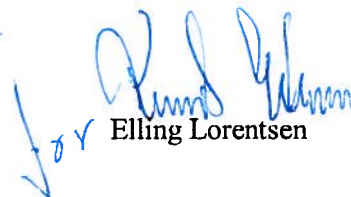
Fiskarlaget legger til grunn at eventuelle reguleringstiltak i kystbrislingfisket drøftes i nær dialog med organisasjonen, og om nødvendig vil en komme tilbake med forslag til aktuelle reguleringer for dette fisket på et senere tidspunkt.

Bruk av lys ved fiske etter brisling

Norges Fiskarlag forutsetter at fiske etter brisling i Skagerrak fortsatt kan utøves uten særskilte krav om inspektør knyttet til bruk av lys.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyrets medlemmer
Medlemslagene
Norges Sildesalgslag

Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00316-2

Vår saksbehandler
Jan Birger Jørgensen/93044346

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER KOLMULE I 2014

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 31.10.2013 og fattet slikt vedtak:

«Avtaler og totalkvote

Norges Fiskarlag viser til at det foreløpig ikke er inngått en kyststavnale om kolmule for 2014, men dersom en legger til grunn at gjeldende fordelingsnøkler mellom partene videreføres så vil dette gi en norsk kyststatskvote på om lag 230.000 tonn.

Forsknings- og undervisningskvoter – bifangstavsetninger

Myndighetene har besluttet at det fra og med neste år skal innføres en ny ressursforskningsavgift som skal erstatte tidligere forskningskvoter. Ut fra dette må det kunne antas at nivået på forsknings- og undervisningskvoten på kolmule blir betydelig redusert for 2014, sammenlignet med årets ramme på 2.000 tonn. Bifangstavsetningen til andre fiskerier må harmoniseres med det de andre avtalepartene gjør på området.

Kvotefordeling mellom fartøygrupper

Norges Fiskarlag legger til grunn at kvotefordelingen mellom kolmuletrål og pelagisk trål/nordsjøtrål fastsettes i samsvar med landsmøtevedtak 6/07 med 22% til pelagisk trål/nordsjøtrål og resterende til kolmuletrål.

Kvotefleksibilitet over årsskiftet

Fiskarlaget tilrår at et eventuelt over- eller underfiske i 2013 overføres til/trekkes fra på fartøynivå i vedkommende reguleringsgruppe i 2014 etter at norsk kvote for 2014 er fordelt.

Adgangsregulering i ulike soner

Norges Fiskarlag anbefaler at de to reguleringsgruppene kolmuletrål og pelagisk trål/nordsjøtrål gis adgangskvoter i EU-sonen i 2014, fordelt med 22% til pelagisk trål og resterende til kolmuletrål.

Dersom det skulle oppnås adgangskvantum i Færøysonen tilrår Fiskarlaget at hovedtyngden av kvantumet tilfaller kolmuletrål.

Fartøykvoteregulering - kolmuletrål

Det foreslås at kolmuletrålgruppen reguleres med faste fartøykvoter basert på summen av kvotefaktorer etter samme modell som i 2013. Dette innebærer egen delkvoteenhet for EU-sonen og eventuelt færøysonen.

Fartøykvoteregulering – pelagisk trål/nordsjøstrål

Det legges til grunn at fartøy med pelagisk tråltillatelse nytter konsesjonskapasitet fastsatt i medhold av konsesjonsforskriften av 13. oktober 2006. For fartøy med nordsjøtråltillatelse så legges det til grunn at man nytter konsesjonskapasitet på grunnlag av godkjent faktisk lasteromsvolum pr. 3. februar 2006.

Fiskarlaget forutsetter at det fastsettes en kvote på fartøynivå for det samlede fisket i alle områder, samt at det fastsettes egne delkvoter for fiske i EU-sonen og eventuelt færøysonen.

Norges Fiskarlag anbefaler at dispensasjonsordningen for rispåbudet i øyenpål/ kolmulefisket gjøres generell for alle som har båt som er utstyrt for å kunne ta vare på konsumfisken. I den forbindelse anmoder Fiskarlaget på nytt om at myndighetene gjennomfører evaluering om bruken av sorteringsrist i dette fisket. Fiskarlaget finner usikkerheten knyttet til den årlige vurderingen om den midlertidige dispensasjonsordningen som lite tilfredsstillende for flåten.

Som grunnlag for diskusjonen om hvorvidt dispensasjonsordningen skal fortsette, forventer Norges Fiskarlag at fiskerimyndighetene framlegger dokumentasjon om innblandingen av undermåls fisk i øyepålfisket både med og uten bruk av rist. Det vises til tidligere innspill om dette.

Kontroll - sjekkpunkter

Fiskarlaget viser til at EU i 2006 innførte et særlig omfattende kontrollsystem, inklusive en omfattende sjekkpunktordning, for kolmulefisket. Kontrollordningen er fortsatt under utvikling. Fiskarlaget beklager at det fortsatt ikke har vært mulig å få til hensiktsmessige tilpasninger av sjekkpunktene i EU-sonen. Ovennevnte spørsmål må derfor tas opp på nytt under pågående kvoteforhandlinger mellom Norge og EU.

Spørsmål om små enkeltfangster av kolmule i kystflåten

Fiskarlaget har i brev til Fiskeridirektoratet 28. april 2011 tatt opp spørsmål omkring tilfeller hvor utilsiktede enkeltfangster av kolmule fra kystfartøy utgjør mer enn 50% av fangsten, men at det likevel dreier seg om små mengder. Fiskarlagets vurdering er at slike fangster fortsatt må kunne betraktes som bifangster i forhold til hovedfiskeriene (sild, brisling, makrell).

Fiskarlaget registrerer at Fiskeridirektoratet i brev av 12. mai 2011 poengterer definisjonen av bifangst, med hensyn til avregning på bifangstavsetningen. Norges Fiskarlag mener fortsatt at ovennevnte utilsiktede kolmulefangster fra kystfartøy må kunne avregnes på bifangstavsetningen, selv om enkeltfangster av kolmule kan utgjøre mer enn 50%. Om nødvendig må det utformes en bifangstbestemmelse fanger opp slike sporadiske fangster. Dette for å slippe at slike fartøy får fangstverdien inndratt. Forannevnte ordning kan utprøves som en forsøksordning i 2014, og gjøres til gjenstand for en evaluering før 2015-reguleringen.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyrets medlemmer
Medlemslagene
Norges Sildesalgslag

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Ansvarlig advokat
Bjørn Sørgård

Oslo
22. oktober 2013

Vår ref.

INNSPILL TIL REGULERINGSMØTET - REGULERING AV FISKET ETTER ØYEPÅL OG KOLMULE I 2014

Vi representerer følgende rederier (Rederiene):

- Nordtun trål AS (fartøyet Mostein)
- Håflu AS (fartøyet Håflu)
- Gollenes AS (fartøyet Gollenes)
- Piraja AS (fartøyet Piraja)
- Partrederiet Hellevig ANS (fartøyet Hellevig)
- Feyer AS (fartøyet Johan Feyer)

Disse Rederiene, som alle har fartøy med nordsjøtrålkonsesjon, og driver kombinasjon av industri- og konsumfiske ønsker å komme med innspill til reguleringen av fisket etter øyepål og kolmule i 2014. Rederiene har gitt innspill til reguleringen både for 2012 og 2013, og kopi av Rederienes tidligere innspill er for ordens skyld vedlagt som henholdsvis bilag 1 og 2.

1 OPPSUMMERING

Rederiene ber om at dispensasjonen fra kravet til sorteringsrist videreføres for de fartøyene som ta vare på bifangst av konsumfisk.

Departementet har bedt direktoratet om i samråd med næringen å utrede og gjennomføre en plan for å vurdere effekten av sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule. En slik plan er ikke gjennomført. Det bes om at den planen departementet har bedt om, nå blir gjennomført, slik at det kan etableres et kunnskapsgrunnlag for å kunne vurdere om dispensasjonsordningen skal gjøres permanent.

2 DISPENSASJON FRA KRAVET TIL SORTERINGSRIST

2.1 BAKGRUNN

Fra og med 1. mai 2010 ble det innført krav om bruk av sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule. Samtidig ble det lagt opp til en midlertidig dispensasjonsordning for mindre fartøy som ikke har maskinkraft nok til å benytte de ordinære kolmuletrålene. Det ble også gitt en tilsvarende dispensasjonsadgang for fartøy som er utstyrt for produksjon av fisk til konsum og som kan dokumentere en driftsform som innebærer at de i perioden fra 2007 til 2009 har levert fisk til konsum i

kombinasjon med direktefiske etter kolmule og øyepål. Dette ble senere omformulert til at alle som kan dokumentere at de tidligere har hatt en driftsform som innebærer at de har levert fisk til konsum i kombinasjon med direktefiske etter kolmule og øyepål, kan gis dispensasjon.

Rederiene har siden kravet til sorteringsrist ble innført årlig søkt om og fått innvilget dispensasjon fra kravet til sorteringsrist fordi bifangsten av konsumfisk, sløyes, ises og selges fersk.

Det har fra Fiskeridirektoratet vært tatt til orde for å avvikle dispensasjonsordningen. Rederiene opplever at dette er basert på manglende kunnskap om hvordan bifangsten blir ivaretatt og den økonomiske betydningen denne bifangsten har for rederiene.

Rederiene ønsker at dispensasjonsordningen videreføres for 2014 og at direktoratet nå gjennomfører den dokumentasjonen av innblanding og ivaretagelse av konsumfisk som departementet har bestilt, slik at det kan vurderes om dispensasjonsordningen skal gjøres permanent.

2.2 DEPARTEMENTETS VURDERING AV DISPENSASJONSORDNINGEN FOR 2012

Fiskeridirektoratet foreslo i forbindelse med reguleringene av fisket etter kolmule og øyepål i 2012, å avvikle dispensasjonsadgangen fra kravet til sorteringsrist. Når det gjelder fartøyene som tar vare på bifangsten, skrev direktoratet følgende som begrunnelse for forslaget om å fjerne dispensasjonsordningen:

"Ved en vurdering av om det lengre er behov for en slik dispensasjonsordning må hensynet til et bærekraftig fiske (faren for uønsket bifangst og feilrapporteringer) i Nordsjøen ses opp mot næringens behov for fortsatt å drive dette kombinasjonsfisket. En vil i den sammenheng minne om at sei fortsatt kan fiskes direkte av disse fartøyene med bruk av stormasket trål, med minste tillatte maskevidde på 120 med mer. Dette er også i samsvar med hva andre fartøygrupper må benytte i fisket etter sei. [...] Fiskeridirektoratet mener at det ikke er tilstrekkelig gode argumenter for å videreføre den midlertidige ordningen med dispensasjon for å kunne ta vare på konsumfisk i kombinasjon med fiske etter industriråstoff med bruk av småmasket trål, og at hele ordningen derfor bør avskaffes."

Rederiene mente direktoratets begrunnelse var lite treffende, og tilskrev derfor Fiskeri- og kystdepartementet om denne saken ved brev av 8. desember 2011. Departementet sendte på denne bakgrunn 1. februar 2012 en bestilling til Fiskeridirektoratet, der direktoratet ble bedt om i samarbeid med Kystvakten og næringen:

"å utarbeide en plan for å dokumentere innblandingsproblematikken, samt gjennomføre planen. I dette ligger at prøvetaking og kontroll må være av en slik art at problemstillingen blir tilstrekkelig belyst."

Som begrunnelse for dette viste departementet i nevnte brev til at:

"Som det fremkommer i nevnte brev [brev av 18. februar 2011 fra departementet til direktoratet] kan det være vanskelig å begrunne et strengt ristpåbud for fartøy som beviselig tar vare på all fangst, og departementet hadde følgelig behov for et styrket faglig beslutningsgrunnlag for vurdering av uønsket dødelighet ved bruk/ikke bruk av rist for disse fartøyene. Det er ikke snakk om å dokumentere at man ikke får konsum sei ved bruk av rist. Poenget er å se i hvilken grad dispensasjon fører til et uønsket beskatningsmønster og feilrapportering."

Departementet viste til at det etter departementets vurdering, stadig er noen ubesvarte spørsmål knyttet til situasjonen for fartøy som i stor grad har et driftsmønster der sei og annen konsumfisk sorteres om bord, og hvor ristpåbudet vil innebære at fartøyene pålegges et annet driftsmønster.

Departementet konkluderte slik:

"Basert på dette har departementet kommet til at dispensasjonsordningen skal videreføres også i 2012. Samtidig bes direktoratet om å bruke 2012 til å gjennomføre det oppdraget som

ble gitt i bestilling av 18. februar 2011. Dispensasjonsadgangen gjelder kun for 2012 og vil vurderes på nytt når ny kunnskap foreligger."

2.3 FISKERIDIREKTORATET HAR IKKE FULGT OPP BESTILLINGEN FRA DEPARTEMENTET

I Fiskeridirektoratets brev av 16. november 2012 ble det uttalt følgende om undersøkelser av betydningen av dispensasjon for beskatningsmønster og feilrapportering:

"Fiskeridirektoratet har ikke kunnet gjennomføre de nødvendige undersøkelsene i 2012, blant annet fordi ICES ikke anbefalte fiske før i oktober og det ikke ble åpnet for et direkte fiske før i slutten av 2012.

I tillegg ble det ut i fra informasjon om bestandssituasjonen antatt at et prøvafiske i 2012 ikke ville gi et tilstrekkelig kvantum for å oppnå tilstrekkelig gode data for å trekke konklusjoner og i tillegg ble det lagt til grunn at et prøvafiske ikke ville gitt gode nok data. Fiskeridirektoratet er dermed ikke i posisjon til å gi en vurdering av betydningen av dispensasjonen for beskatningsmønster og feilrapportering. Det vil imidlertid bli fokusert på innhenting av data i 2013 med sikte på å kunne gi et råd høsten 2013. Det vises også til at direktoratet har gjort forsøk i andre fiskerier som kan gi nødvendig dokumentasjon dersom disse forsøkene benyttes i fisket etter øyepål i 2013. Fiskeridirektoratet foreslår at ordningen med dispensasjon fra bruk av sorteringsrist videreføres i 2013.

Fiskebåtrederens Forbund ønsket at alle fartøy med mulighet for å ta vare på fisk til konsum skulle gis dispensasjon. Fiskeridirektoratet viser til at intensjonen ved innføring av krav om bruk av sorteringsrist var at alle fartøy skulle omfattes av ordningen, og at en generell dispensasjonsordning for alle fartøy som er utrustet til å ta vare på konsumfisk vil svekke denne intensjonen. Fiskeridirektoratet vil på det sterkeste anbefale at den midlertidige dispensasjonsordningen videreføres inntil de nødvendige undersøkelser er gjennomført."

I 2013 har Kystvakten gjennomført kontroller, og etter det Rederiene kjenner til har det ikke vært noen ting å sette fingeren på. Rederiene er i det hele tatt ikke kjent med at noen kontroller har avdekket forhold som skulle trekke i retning av at dispensasjonsordningen ikke bør videreføres eller gjøres permanent.

3 FARTØYENE TAR VARE PÅ KONSUMFANGSTEN

Alle fartøyer tilhørende Rederiene har fra en til tre sløyemaskiner om bord. Mannskapet kan med en sløyemaskin håndtere mellom 2,9 til 3,8 tonn konsumfisk (60 til 80 kasser) i timen. Rederiene har således mer enn tilstrekkelig kapasitet til å håndtere konsumfisken.

Som et eksempel kan det nevnes at ett av fartøyene ovenfor på en uke (to turer) i 2012, leverte 80 tonn sløyd sei som bifangst. Det er således helt uproblematisk å håndtere bifangsten av konsumfisk på en god måte.

Rederiene tar vare all konsumfisk, også den minste fisken. Rederiene er avhengige av kombinasjonen industrifiske/konsumfiske på samme tur for å få lønnsomhet i fiskerier med marginale kvoter, og tar vare på all konsumfisk. Rederiene er derfor avhengige av å ta vare på all konsumfisken for å få best mulig resultat på hver tur. Videre opplever Rederiene å få godt betalt også for mindre sei.

Dette fisket er økonomisk viktig for rederiene. Som eksempel vises det til at rederiet Nordtun trål AS med fartøyet Mostein, i 2013 har fisket 3 545 690 kg øyepål, 641 503 kg kolmule, 379 630 kg sei og ca 100 000 kg annen stor fisk. Konsumfisken er en viktig del av driftsgrunnlaget. For Nordtun trål, og for de øvrige Rederiene, så er dette fisket svært viktig.

4 BIFANGSTFISKET ER MILJØVENNLIG, BIOLOGISK FORSVARLIG OG ØKONOMISK HENSIKTSMESSIG

Nordsjøtrålerne har kvoter på kolmule, øyepål og sei. Det vil selvsagt være mulig for fartøyene å fiske industrifisk og sei på separate turer. Dette vil imidlertid forverre Rederienes økonomi betydelig.

Sorteringsristen i fisket etter øyepål og kolmule har ingen funksjon i forhold til yngelvern. Ristens funksjon er å skille ut bifangst av konsumfisk. For de trålerne som faktisk tar vare på, og har kvoter på bifangststartene, blir krav om bruk av sorteringsrist meningsløst. Denne bifangsten, som i hovedsak er sei, er svært verdifull for disse trålerne. Det garanterer i seg selv at fisken blir sortert ut fra øyepålen, og sløyd og iset ned i kasser.

Det er således ikke fare for feilregistrering for denne bifangsten. Dette er for øvrig dokumentert i rapport fra Overvåkningstjenesten for fiskefelt v/Thorvald Josefsen i rapport fra juni 2010, fra observasjon på fartøyet «Gollenes». Det foreligger heller ingen dokumentasjon på at dette fisket, når bifangsten blir tatt vare på, ikke er bærekraftig.

Et krav om sorteringsrist vil dramatisk vil forverre driftsgrunnlaget for de nordsjøtrålerne som har dette som en del av sitt driftsgrunnlag. Fordelene ved innføring av et krav til sorteringsrist bør derfor være åpenbare dersom dette skulle være aktuelt. Rederiene kan ikke se at kravet til rist har slike åpenbare fordeler.

De fartøyene som fisker uten rist, kan ta både kolmule, øyepål og sei på samme tur. Dette gir en åpenbar miljøgevinst i forhold til drivstofforbruk. Dersom det innføres krav til sorteringsrist, vil dette også gjøre det vanskelig å ta kolmule og øyepål på samme tur. I stedet for at fartøyets kvoter kan tas i en operasjon, må det gjennomføres tre separate fangstoperasjoner.

I 2010 fisket 8 av fartøyene med dispensasjon fra kravet til sorteringsrist om lag 3 000 tonn fisk per år til konsum som var bifangst i forbindelse med direkte fiske etter øyepål. I gjennomsnitt utgjorde dette omtrent 40 tonn bifangst per tur. Trålerne med dispensasjon fra kravet om rist, tar med godt øyepålfiske store deler av sine seikvoter på denne måten.

Dersom disse rederiene blir tvunget til å legge om til et direktefiske etter sei, har disse fartøyene i gjennomsnitt kapasitet til å fiske om lag 40 tonn sei per tur. Det innebærer at et fartøy med en seikvote på 400 tonn vil måtte gå om lag 10 turer ekstra per år for å fiske seikvoten i et direktefiske. Hvis hver tur innebærer tre fiskedøgn, pluss steaming til og fra lossing, medgår det om lag 25 000 liter drivstoff per tur i gjennomsnitt for ett fartøy. Med en gjennomsnittspris på 4 kroner per liter drivstoff resulterer dette i at hvert fartøy må bruke 1 million kroner ekstra i drivstofforbruk hvert år på å få tatt de samme kvotene som per i dag tas gjennom et bifangstfiske.

Dersom dispensasjonen fra kravet til sorteringsrist ikke videreføres, vil det innebære at man ser helt bort fra de miljømessige konsekvensene en slik økning i drivstofforbruk vil ha. Dette står i kontrast til de senere års tiltak som er gjort for å redusere utslipp, blant annet av Nox, fra fiskeflåten. Ettersom sorteringsristen ikke har noen funksjon i forhold til yngelvern, og fritak fra kravet til sorteringsrist heller ikke gir et uønsket beskatningsmønster, taler hensynet til miljø og biologi for at dispensasjonsordningen videreføres.

5 PRØVETREKKINGSUTSTYR VED FABRIKKENE

Rederiene er kjent med at det er nedsatt en arbeidsgruppe som vurderer og skal gi eventuelle forslag til forbedring av prøvetaking av industriråstoff.

For ordens skyld vil Rederiene gjøre oppmerksom på at det fiske som gjøres av Rederienes fartøyer, sikrer at stor fisk/konsumfisk sorteres ut og legges til side for ising. At dette gjøres er verifisert gjennom de kontroller som er foretatt. Konsumfisken vil ikke blandes inn med industriråstoffet, og det vil heller ikke komme stor fisk i prøvetrekkerne.

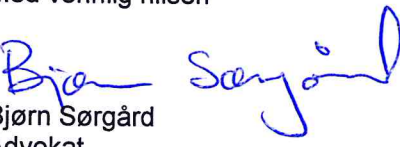
Dispensasjonsordningen for fartøy som tar vare på og leverer fisk til konsum representerer således ingen utfordring eller problem i relasjon til de prøvetrekkere som er installert på fabrikkene.

6 DISPENSASJONSORDNINGEN MÅ VIDEREFØRES I 2014

Kombinasjonsfisket etter kolmule, øyepål og sei har lange tradisjoner i næringen. Det er svært viktig å beholde dette, ettersom dette gir lønnsomhet i ellers marginale fiskerier. Dette er også et miljøvennlig fiske, ettersom flere målarter tas i samme trålhal. Etter det rederiene kjenner til har de kontroller som vist at dispensasjonsordningen fungerer slik den er tiltenkt. Fartøyene tar vare på konsumfisken

Dispensasjonsordningen må således videreføres for de fartøyer som de senere år har hatt dispensasjon, og vist at de tar vare på konsumfisken. Rederiene ber derfor om at dispensasjonsordningen for de trålfartøy som fisker etter kolmule og øyepål, og er rigget og utstyrt for å ta vare på konsumfisk opprettholdes og videreføres for 2014, og at det vurderes om ordningen skal gjøres permanent for de fartøy som drevet slikt fiskeri, når det kunnskapsgrunnlaget som departementet har etterspurt, foreligger.

Med vennlig hilsen

Bjørn Sørsgård
Advokat

Kopi:
Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskebåt
Rederiene

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep
0032 OSLO

Ansvarlig advokat
Bjørn Sjørgård

Oslo
08.12.2011

Vår ref.

VEDRØRENDE DISPENSASJON FRA KRAVET TIL SORTERINGSRIST I FISKET ETTER ØYEPÅL OG KOLMULE

Vi representerer følgende rederier:

- PR Najaden ANS (fartøyet Skude Senior)
- Håflu AS (fartøyet Håflu)
- Gollenes AS (fartøyet Gollenes)
- Svanavåg AS (fartøyet Svanavåg)
- Nordtun trål AS (fartøyet Mostein)
- Piraja AS (fartøyet Piraja)
- Partrederiet Hellevig ANS (fartøyet Hellevig)
- Feyer AS (fartøyet Johan Feyer)

Det vises til Fiskeridirektoratets forslag til regulering av fisket etter øyepål i 2012, der det foreslås å oppheve dispensasjonsordningen fra påbudet om bruk av sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule.

Forslaget vil ramme de nordsjøtrålerne og pelagiske trålerne som driver kombinasjon av industritrål og konsumfiske svært hardt, samtidig som forslaget ikke har noen betydning i forhold til yngelvern eller uønsket innblanding av konsumfisk. Det bes derfor om at dispensasjonsordningen videreføres og gjøres permanent.

Kravet til sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule ble innført 1. mai 2010. Samtidig ble det innført en dispensasjonsordning for fartøyer som er utstyrt for produksjon av fisk til konsum og som kan dokumentere at de har levert fisk til konsum i kombinasjon med direktefiske etter kolmule og øyepål i perioden 2007 – 2009.

Ovennevnte rederier eier 8 fartøy som er gitt dispensasjon fra kravet til sorteringsrist og har fisket i medhold av denne i 2010 og 2011. Disse fartøyene har sortert ut konsumfisken de fikk som bifangst. Etter vårt syn er det vanskelig å se argumenter mot at dispensasjonsadgangen skal videreføres for de fartøy som tar vare på denne bifangsten til konsumanvendelse.

Fiskeridirektoratet ønsker å fjerne dispensasjonsadgangen fordi det nå er utviklet sorteringsrister som fungerer tilfredsstillende i dette fiskeriet. Når det gjelder fartøyene som tar vare på bifangsten, skriver direktoratet følgende som begrunnelse for forslaget om å fjerne dispensasjonsordningen:

«Ved en vurdering av om det lengre er behov for en slik dispensasjonsordning må hensynet til et bærekraftig fiske (faren for uønsket bifangst og feilrapporteringer) i Nordsjøen ses opp mot næringens behov for fortsatt å drive dette kombinasjonsfisket. En vil i den sammenheng minne om at sei fortsatt kan fiskes direkte av disse fartøyene med bruk av stormasket trål, med minste tillatte maskevidde på 120 med mer. Dette er også i samsvar med hva andre

fartøygrupper må benytte i fisket etter sei. [...] Fiskeridirektoratet mener at det ikke er tilstrekkelig gode argumenter for å videreføre den midlertidige ordningen med dispensasjon for å kunne ta vare på konsumfisk i kombinasjon med fiske etter industriråstoff med bruk av småmasket trål, og at hele ordningen derfor bør avskaffes.»

Vi mener direktoratets tilnærming til denne problemstillingen blir noe forenklet.

Ristens hovedfunksjon er å sortere ut konsumfisk som sei, torsk og hyse. Risten har ingen funksjon i forhold til yngelvern. For pelagiske trålere som ikke tar vare på denne bifangsten er dette helt riktig.

Men for de trålerne som faktisk tar vare på, og har kvoter på bifangstene, blir dette helt meningsløst. Denne bifangsten, som i hovedsak er sei, er svært verdifull for disse trålerne. Det garanterer i seg selv at fisken blir sortert ut fra øyepålen, og sløyd og iset ned i kasser. Det er således ikke fare for feilregistrering for denne bifangsten. Dette er for øvrig dokumentert i vedlagte rapport fra Overvåkningstjenesten for fiskefelt v/Thorvald Josefsen i rapport fra juni 2010, fra observasjon på fartøyet «Gollenes». Det foreligger heller ingen dokumentasjon på at dette fisket, når bifangsten blir tatt vare på, ikke er bærekraftig.

Et krav om sorteringsrist vil dramatisk vil forverre driftsgrunnlaget for de nordsjøtrålerne som har dette som en del av sitt driftsgrunnlag. Fordelene ved innføring av et krav til sorteringsrist bør derfor være åpenbare. Vi kan ikke se at kravet til rist har slike åpenbare fordeler.

I 2010 fisket 8 av fartøyene med dispensasjon fra kravet til sorteringsrist om lag 3 000 tonn fisk per år til konsum som var bifangst i forbindelse med direkte fiske etter øyepål. I gjennomsnitt utgjorde dette omtrent 40 tonn bifangst per tur etter øyepål, som omsettes til konsum. Trålerne med dispensasjon fra kravet om rist, tar i år med godt øyepålfiske store deler av sine kvoter av sei på denne måten.

Direktoratet viser til at fartøyene med dispensasjon kan ta seikvoten sin i et direktefiske etter sei. Dette er i og for seg riktig, men dersom disse trålerne blir tvunget til å legge om til et direktefiske etter sei, har disse fartøyene maksimalt kapasitet til å fiske om lag 40 tonn sei per tur i gjennomsnitt. Det innebærer at et fartøy med en seikvote på 400 tonn vil måtte gå om lag 10 turer ekstra per år for å fiske seikvoten i et direktefiske. Hver tur innebærer tre fiskedøgn, pluss steaming til og fra lossing, medgår det om lag 25 000 liter drivstoff per tur i gjennomsnitt for ett fartøy. Med en gjennomsnittspris på 4 kroner per liter resulterer dette i at hvert fartøy må bruke kr 1 000 000 ekstra i drivstofforbruk hvert år på å få tatt de samme kvotene som per i dag tas gjennom et bifangstfiske.

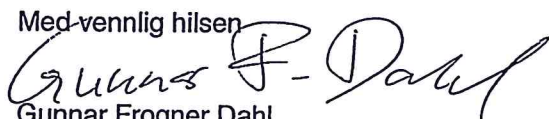
Fiskeridirektoratet ser helt bort fra de miljømessige konsekvensene en slik økning i drivstofforbruk vil ha. Dette står i kontrast til de senere års tiltak som er gjort for å redusere utslipp, blant annet av Nox, fra fiskeflåten.

Det er svært viktig å beholde kombinasjonsfisket etter øyepål og sei som har lange tradisjoner i næringen. Det er også et miljøvennlig fiske, ettersom flere målarter tas i samme trålhal.

Fiskeridirektoratets begrunnelse bærer preg av et ønske om et likt regelverk for alle fartøy, uten å ta hensyn til forskjellen mellom de ulike fartøygruppene, og også internt i gruppene i måten de nyttiggjør seg fangsten på. Direktoratet anser bifangsten av konsumfisk for de fartøyene som faktisk nyttiggjør seg denne fangsten som uønsket. Dette blir feil. Dessuten er det, med den betydelige verdien denne bifangsten har, minimal fare for feilrapportering.

Unntaket for de trålfartøy som fisker etter øyepål, og er rigget og utstyrt for å ta vare på konsumfisk bør på denne bakgrunn opprettholdes og videreføres som en som en permanent regel. I det minste må den midlertidige dispensasjonsadgangen utvides slik at den gjelder også i 2012.

Med vennlig hilsen

Gunnar Frogner Dahl
Advokatfullmektig

Kopi: rederiene

Tittel : **Overvåking av fiskefelt**
Forfatter(e) : Thorvald Josefsen
Ansvarlig institusjon : Fiskeridirektoratet, Bergen.
Geografisk område (navn) : Nordsjøen
Område Lokasjon (#nummer) :
Tidsrom (fra-til) : 040610 130610
Fartøy / Registreringsnr. : Gollenes / M-40-HØ
Lengde lengde m / HK : 51,90 m / 2760 HK
Kilde : Illustrert skipsliste
Merknader :

EMNEORD

(Redskap / Fiskeart) : 1 stk Åkratrål 5000 # og 1 stk steintrål 9600 #
tråldører type tyboron a 2600 kg.
Tobis, kolmule, øyepål, sei, torsk, hyse, lysing og div andre arter

SAMMENDRAG:

Fartøyet var i ordinært fiske og jeg var med som observatør på denne turen. Gikk om bord i fartøyet i Hanstholm i Danmark.

Etter at fartøyet hadde fått tilleggs kvote på tobis i EU sonen så gikk de til tobis feltene i det område å startet fiske der. De startet opp på Storebank og der ble det gjort ett trålhal på ca 20 tonn tobis. I dette område var det en annen norsk tråler i fiske. Etter dette gikk de vest over til Dogger bank og gjorde 2 trål hal på til sammen 220 tonn tobis.

Etter dette gikk de nord over i norsk sone for å fortsette fiske etter øyepål og kolmule. Det ble gjort 9 trål hal fra Egersund banken og nord over langs kanten til Viking banken. Registrerte på det meste 8 andre trålere i disse områdene som var i fiske.

Fangstene av øyepål og kolmule tilsammen varierte fra 35 tonn til 80 tonn i trål halene. Fangstene bestod i hovedsak av øyepål og kolmule. I noen av trål halene var det noe innblanding av vassild og strømsild.

Det var innblanding av sei i alle trål hal og seifangstene varierte fra 1500 kg til 10000 kg. Seien ble sørttert ut under pumping av fangsten og deretter sløyd og iset ned i kasser. Det var også innblanding av hyse, torsk og lysing i fangstene som også ble sortert ut men av disse fiske artene var det ikke så store kvantum. I enkelte hal var det fra 50 kg til 100 kg av disse artene.

Under inn pumping av fangstene kunne jeg registrere noe fisk som sei, torsk, hyse og lysing gå ned i tankene i lag med øyepål og kolmule.

Fartøyet hadde tillatelse til fisket med industri trål uten sorteringsrist i montert.

RESULTATER:

Storebank – Doggerbank

Tobis

Ett trål hal på 1 time og 5 minutter ble gjort på Storebank i området N 56°22,0' E 05°41,0'. Fangst 20000 kg tobis i dette halet. Dyp 39 meter.

Kunne ikke registrere noe innblanding av andre fiske arter i dette halet her.

To trål hal ble gjort på Dogger bank i ett område N 55°05,0' E 01°50,0'. Fangst på henholdsvis 100000 kg og 120000 kg tobis. Første halet var tauetiden 2 timer og 30minutt og den andre var på 3 timer og 30 minutter. Dybde fra 23 til 25 meter.

Registrerte i det første halet her 40 stk makrell og i det andre 33 stk makrell som gikk ned i tankene i lag med tobisen.

Egersund banken til Viking banken.

Øyepål, kolmule, sei og div andre arter i området

I området fra Egersund banken N 58°06,0' E 04°44,0' og langs kanten nord til Viking Banken N 60°33,0' E 03°11,0' ble det gjort 9 trål hal. Taue tiden varierte fra 6 timer og 20 minutter til 11 timer og 20 minutter.

Dybden varierte på Egersund banken var fra 160 til 235 meter og i området Utsira var dybden fra 145 til 174 meter og i området Viking banken varierte dybden fra 166 til 174 meter.

Fangsten av øyepål varierte fra 1000 kg og til 60000 kg og fangstene av Kolmule varierte fra 3000 kg til 57000 kg i trål halene.

I 3 av trålhalene var fangstene av vassild/ strømsild fra 2000 kg til 12000 kg.

Fangstene av sei varierte fra 1500 kg til 10000 kg og i noen hal var det fangster på 50 kg med torsk og hyse. Det var også trål hal med lysing og det varierte fra 50 til 100 kg i halet. All denne fisken ble sløyd og iset ned i kasser.

Lengde målinger av sei viste gjennomsnitt lengde fra 54 cm til 70 cm. Registrerte ikke Sei under minstemålet.

Under innpumping av fangstene registrerte jeg noe fisk som sei, hyse, torsk, makrell og lysing som gikk ned i tankene i lag med øyepål og kolmule.

I 7 av 9 trål hal registrerte til sammen 253 stk sei som jeg estimerte til 300 kg som gikk i i tankene i lag med øyepål og kolmule.

Ut fra det jeg kunne se var dette ikke sei under minstemålet.

I 7 av 9 trål hal registrerte jeg til sammen 137 stk hyse som jeg estimerte til 70 kg som gikk ned i tankene i lag med øyepål og kolmule.

Det meste av dette var hyse under minstemålet.

I 4 av 9 trål hal estimerte jeg til sammen ca 350 kg lysing som gikk ned i tankene i lag med øyepål og kolmule.

I ett trål hal registrerte jeg 5 stk torsk ca 4-5 kg og 27 stk makrell ca 12-15 kg som også gikk ned i tankene i lag med øyepål og kolmule.

Registrerte i noen trål hal akkar som også gikk ned i tankene i lag med resten av Fangstene.

Ut fra de observasjoner og estimat fra meg så skal dette utgjøre ca 740 kg totalt med fisk som sei, hyse, torsk, makrell og lysing som gikk ned i tankene under inn pumping av fangstene .

Total fangst med alle arter på denne turen er ca 760900 kg.

Kommentar:

Fartøyet var godt utstyrt til dette fiske og var også godt utstyrt og egnet til å ta vare på den fisken som ble sortert ut og sløyd å iset ned i kasser i egent rom. Mannskapet om bord tok prøver av fangsten av hvert trål hal for å se på fangst sammen settingen av de forskjellige arter.

Kan nevne at jeg ble godt mottatt om bord av skipper og mannskap.

FISKELETINGSUTSTYR:

Ekkolodd, Sonar.

POSISJONSBESTEMMELSEUTSTYR:

Radar, og GPS. Elektronisk kartplotter.

KOMMUNIKASJON:

MF/HF, VHF. Innmarsat- c. Satellitt telefon, mobil telefon og ICE internett tilgang.

Fartøyet ble ført av skipper : Hjørleif Enni

Fra Fiskerdirektoratet deltok: Thorvald Josefsen

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Ansvarlig advokat
Bjørn Særgård

Oslo
15. oktober 2012

Vår ref.

INNSPILL TIL REGULERINGSMØTET - REGULERING AV FISKET ETTER ØYEPÅL OG KOLMULE I 2013

Vi representerer følgende rederier (Rederiene):

- Nordtun trål AS (fartøyet Mostein)
- Håflu AS (fartøyet Håflu)
- Gollenes AS (fartøyet Gollenes)
- Svanavåg AS (fartøyet Svanavåg)
- Piraja AS (fartøyet Piraja)
- Partrederiet Hellevig ANS (fartøyet Hellevig)
- Feyer AS (fartøyet Johan Feyer)

Disse rederiene, som alle har fartøy med nordsjøtrålkonsesjon, og driver kombinasjon av industri- og konsumfiske ønsker å komme med innspill til reguleringen av fisket etter øyepål og kolmule i 2013.

1 OPPSUMMERING

Rederiene ber om at det fastsettes en øyepålkvote fra årets begynnelse, og at det tillates bifangst av øyepål på inntil 49 % i fisket etter kolmule.

Rederiene ber også om at dispensasjonen fra kravet til sorteringsrist videreføres for de fartøyene som ta vare på bifangst av konsumfisk.

Departementet har bedt direktoratet om i samråd med næringen å utrede og gjennomføre en plan for å vurdere effekten av sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule. En slik plan er ikke gjennomført. Det bes om at den planen departementet har bedt om, nå blir gjennomført, slik at det kan etableres et kunnskapsgrunnlag for å kunne vurdere om dispensasjonsordningen skal gjøres permanent.

2 FASTSETTELSE AV ØYEPÅLKVOTE FOR 2013

Rederiene registrerer at ICES har kommet med en kvoteanbefaling på 393 000 tonn i 2013 og en kvote på 101 000 tonn for 2012. Dersom det ikke blir fastsatt noen øyepålkvote for 2012, er kvoteanbefalingen fra ICES for 2013 på 458 000 tonn.

Rederiene ber om at det fra årets begynnelse blir fastsatt en kvote i tråd med kvoteanbefalingen fra ICES, eventuelt med en begrensning i perioden fisket er åpent. Det bør på bakgrunn av kvoteanbefalingene også åpnes for en bifangst på inntil 49 % i fisket etter kolmule fra årets begynnelse

Kvoterådene for øyepål varierer betydelig fra år til år, og sommeren 2012 ble det ikke åpnet for øyepålfiske. Vi vil understreke betydningen av at det i samarbeid med EU kommer på plass forvaltningsplaner som kan gi større grad av stabilitet og forutsigbarhet i kvotefastsettelsen, slik at det legges til rette for et jevnere ressursuttak og slik at år med 0-kvote kan unngås.

3 DISPENSASJON FRA KRAVET TIL SORTERINGSRIST

3.1 BAKGRUNN

Fra og med 1. mai 2010 ble det innført krav om bruk av sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule. Samtidig ble det lagt opp til en midlertidig dispensasjonsordning for mindre fartøy som ikke har maskinkraft nok til å benytte de ordinære kolmuletrålene. Det ble også gitt en tilsvarende dispensasjonsadgang for fartøy som er utstyrt for produksjon av fisk til konsum og som kan dokumentere en driftsform som innebærer at de i perioden fra 2007 til 2009 har levert fisk til konsum i kombinasjon med direktefiske etter kolmule og øyepål.

Rederiene har siden kravet til sorteringsrist ble innført årlig søkt om og fått innvilget dispensasjon fra kravet til sorteringsrist fordi bifangsten av konsumfisk, sløyes, ises og selges fersk.

Fiskeridirektoratet har siden 2010 ønsket å avvikle dispensasjonsordningen. Rederiene opplever at dette er basert på manglende kunnskap om hvordan bifangsten blir ivaretatt og den økonomiske betydningen denne bifangsten har for rederiene.

Rederiene ønsker at dispensasjonsordningen videreføres for 2013 og at direktoratet nå gjennomfører den dokumentasjonen av innblanding og ivaretagelse av konsumfisk som departementet ved to anledninger har bestilt, slik at det kan vurderes om dispensasjonsordningen skal gjøres permanent.

3.2 DEPARTEMENTETS VURDERING AV DISPENSASJONSORDNINGEN FOR 2012

Fiskeridirektoratet foreslo i forbindelse med reguleringene av fisket etter kolmule og øyepål i 2012, å avvikle dispensasjonsadgangen fra kravet til sorteringsrist. Når det gjelder fartøyene som tar vare på bifangsten, skrev direktoratet følgende som begrunnelse for forslaget om å fjerne dispensasjonsordningen:

"Ved en vurdering av om det lengre er behov for en slik dispensasjonsordning må hensynet til et bærekraftig fiske (faren for uønsket bifangst og feilrapporteringer) i Nordsjøen ses opp mot næringsens behov for fortsatt å drive dette kombinasjonsfisket. En vil i den sammenheng minne om at sei fortsatt kan fiskes direkte av disse fartøyene med bruk av stormasket trål, med minste tillatte maskevidde på 120 med mer. Dette er også i samsvar med hva andre fartøygrupper må benytte i fisket etter sei. [...] Fiskeridirektoratet mener at det ikke er tilstrekkelig gode argumenter for å videreføre den midlertidige ordningen med dispensasjon for å kunne ta vare på konsumfisk i kombinasjon med fiske etter industriråstoff med bruk av småmasket trål, og at hele ordningen derfor bør avskaffes."

Rederiene mener direktoratets begrunnelse var lite treffende, og tilskrev derfor Fiskeri- og kystdepartementet om denne saken ved brev av 8. desember 2011 (vedlagt). Departementet sendte på denne bakgrunn 1. februar 2012 en bestilling til Fiskeridirektoratet, der direktoratet ble bedt om i samarbeid med Kystvakten og næringen:

"å utarbeide en plan for å dokumentere innblandingsproblematikken, samt gjennomføre planen. I dette ligger at prøvetaking og kontroll må være av en slik art at problemstillingen blir tilstrekkelig belyst."

Som begrunnelse for dette viste departementet i nevnte brev til at:

"Som det fremkommer i nevnte brev [brev av 18. februar 2011 fra departementet til direktoratet] kan det være vanskelig å begrunne et strengt ristpåbud for fartøy som beviselig tar vare på all fangst, og departementet hadde følgelig behov for et styrket faglig beslutningsgrunnlag for vurdering av uønsket dødelighet ved bruk/ikke bruk av rist for disse fartøyene. Det er ikke snakk om å dokumentere at man ikke får konsum sei ved bruk av rist. Poenget er å se i hvilken grad dispensasjon fører til et uønsket beskatningsmønster og feilrapportering."

Departementet viste til at det etter departementets vurdering, stadig er noen ubesvarte spørsmål knyttet til situasjonen for fartøy som i stor grad har et driftsmønster der sei og annen konsumfisk sorteres om bord, og hvor ristpåbudet vil innebære at fartøyene pålegges et annet driftsmønster.

Departementet konkluderte slik:

"Basert på dette har departementet kommet til at dispensasjonsordningen skal videreføres også i 2012. Samtidig bes direktoratet om å bruke 2012 til å gjennomføre det oppdraget som ble gitt i bestilling av 18. februar 2011. Dispensasjonsadgangen gjelder kun for 2012. Dispensasjonsadgangen gjelder kun for 2012 og vil vurderes på nytt når ny kunnskap foreligger."

3.3 FISKERIDIREKTORATET HAR IKKE FULGT OPP BESTILLINGEN FRA DEPARTEMENTET

Fiskeridirektoratet besvarte bestillingen i brev av 28. mars 2012 til departementet.

Direktoratet uttalte i sitt brev blant annet følgende:

"Fiskeridirektoratet er likevel av den oppfatning at det fremdeles foregår feilrapportering blant de fartøy som har dispensasjon fra kravet om å benytte sorteringsrist. Forventet fangstsammensetning på de aktuelle feltene tilsier en blanding av store og mindre individ. Det er påfallende at den konsumfangsten av sei som rapporteres og landes bare består av større fisk. Vår antakelse er at disse fartøyene kun tar vare på den største seien (produseres til konsum), mens et betydelig restkvantum blandes sammen med industriråstoffet om bord.

Erfaringer fra forsøkene i forbindelse med utprøving av sorteringsristen viser også at kvantum sei ofte er svært stort når, og hvis denne fangsten skal håndteres manuelt, vil det kreve betydelig med mannskapsressurser om bord i et fartøy. Så langt Fiskeridirektoratet kjenner til er ikke bemanningen på fartøy som fisker uten rist gjennomgående større enn på fartøy som ikke fisker med rist."

Direktoratet konkluderer med at det mest aktuelle tiltaket for å dokumentere innblanding og håndtering av konsumfisk, er gjennom kontroller ved Kystvakten og eventuelle landingskontroller fra direktoratet.

Rederiene reagerer sterkt på direktoratets uttalelse sitert ovenfor. Direktoratet er av departementet bedt om å foreta undersøkelser for å dokumentere innblandingsproblematikk i industrirålfisket, og besvarer dette med å fremsette påstander og antakelser både knyttet til innblanding av konsumfisk og fartøyenes evne til å håndtere denne fangsten.

Fiskebåtrederne Forbund reagerte også på denne tilnærmingen, og uttalte i brev av 4. juni 2012 til departementet (vedlagt) at de mente det er et stort behov for å evaluere effekten av å bruke sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule for å få tilstrekkelig kunnskap om disse problemstillingene.

4 MANGLENDE KUNNSKAP OM FARTØY SOM TAR VARE PÅ KONSUMFANGSTEN

Direktoratet er av departementet bedt om, i samarbeid med næringen, å utarbeide og iverksette en plan for å dokumentere innblandingsproblematikken og evaluere bruken av sorteringsrist. Dette har direktoratet per i dag ikke gjort.

Rederiene ønsker at dette nå faktisk blir gjennomført, og det samme gjør Fiskebåtredernes forbund. Vi stiller oss derfor undrende til at direktoratet ikke har tatt kontakt med rederiene for gjennomføring av departementets bestilling, slik departementet har forutsatt.

Rederiene mener videre at de påstander som er sitert ovenfor, viser at direktoratet ikke har tilstrekkelig kunnskap om rederienes fartøyer og driftsgrunnlag.

Alle fartøyer tilhørende Rederiene har fra en til tre sløyemaskiner om bord. Mannskapet kan med en sløyemaskin håndtere mellom 2,9 til 3,8 tonn konsumfisk (60 til 80 kasser) i timen. Rederiene kan derfor ikke forstå hvordan departementet kan hevde at fartøyene ikke har kapasitet til å håndtere konsumfisken. Som et eksempel kan det nevnes at ett av fartøyene ovenfor på en uke (to turer) leverte 80 tonn sløyd sei som bifangst. Det er således helt uproblematisk å håndtere bifangsten av konsumfisk på en god måte.

Videre hevder direktoratet at Rederiene kun tar vare på den største konsumfisken. Dette er både udokumentert og feil. Rederiene er avhengige av kombinasjonen industrifiske/konsumfiske på samme tur for å få lønnsomhet i fiskerier med marginale kvoter. Rederiene er derfor avhengige av å ta vare på all konsumfisken for å få best mulig resultat på hver tur. Videre opplever Rederiene å få godt betalt også for mindre sei, mens det faktisk er den største seien som blir dårligst betalt. Direktoratets påstand om at Rederiene ikke tar vare på all bifangsten, er således ikke korrekt.

5 BIFANGSTFISKET ER MILJØVENNLIG, BIOLOGISK FORSVARLIG OG ØKONOMISK HENSIKTMESSIG

Nordsjøtrålerne har kvoter på kolmule, øyepål og sei. Fartøyene kan selvsagt fiske industrifisk og sei på separate turer. Dette vil imidlertid forverre Rederienes økonomi betydelig.

Sorteringsristen i fisket etter øyepål og kolumle har ingen funksjon i forhold til yngelvern. Ristens funksjon er å skille ut bifangst av konsumfisk. For de trålerne som faktisk tar vare på, og har kvoter på bifangststartene, blir krav om bruk av sorteringsrist helt meningsløst. Denne bifangsten, som i hovedsak er sei, er svært verdifull for disse trålerne. Det garanterer i seg selv at fisken blir sortert ut fra øyepålen, og sløyd og iset ned i kasser.

Det er således ikke fare for feilregistrering for denne bifangsten. Dette er for øvrig dokumentert i rapport fra Overvåkningstjenesten for fiskefelt v/Thorvald Josefsen i rapport fra juni 2010, fra observasjon på fartøyet «Gollenes». Det foreligger heller ingen dokumentasjon på at dette fisket, når bifangsten blir tatt vare på, ikke er bærekraftig.

Et krav om sorteringsrist vil dramatisk vil forverre driftsgrunnlaget for de nordsjøtrålerne som har dette som en del av sitt driftsgrunnlag. Fordelene ved innføring av et krav til sorteringsrist bør derfor være åpenbare. Rederiene kan ikke se at kravet til rist har slike åpenbare fordeler.

De fartøyene som fisker uten rist, kan ta både kolmule, øyepål og sei på samme tur. Dette gir en åpenbar miljøgevinst i forhold til drivstofforbruk. Dersom det innføres krav til sorteringsrist, vil dette også gjøre det vanskelig å ta kolmule og øyepål på samme tur. I stedet for at fartøyets kvoter kan tas i en operasjon, må det gjennomføres tre separate fangstoperasjoner.

I 2010 fisket 8 av fartøyene med dispensasjon fra kravet til sorteringsrist om lag 3 000 tonn fisk per år til konsum som var bifangst i forbindelse med direkte fiske etter øyepål. I gjennomsnitt utgjorde dette omtrent 40 tonn bifangst per tur. Trålerne med dispensasjon fra kravet om rist, tar i år med godt øyepålfiske store deler av sine seikvoter på denne måten.

Dersom disse rederiene blir tvunget til å legge om til et direktefiske etter sei, har disse fartøyene i gjennomsnitt kapasitet til å fiske om lag 40 tonn sei per tur. Det innebærer at et fartøy med en seikvote på 400 tonn vil måtte gå om lag 10 turer ekstra per år for å fiske seikvoten i et direktefiske. Hvis hver tur innebærer tre fiskedøgn, pluss steaming til og fra lossing, medgår det om lag 25 000 liter drivstoff per tur i gjennomsnitt for ett fartøy. Med en gjennomsnittspris på 4 kroner per liter drivstoff resulterer dette i at hvert fartøy må bruke 1 million kroner ekstra i drivstofforbruk hvert år på å få tatt de samme kvotene som per i dag tas gjennom et bifangstfiske.

Dersom dispensasjonen fra kravet til sorteringsrist ikke videreføres, vil det innebære at man ser helt bort fra de miljømessige konsekvensene en slik økning i drivstofforbruk vil ha. Dette står i kontrast til de senere års tiltak som er gjort for å redusere utslipp, blant annet av Nox, fra fiskeflåten. Ettersom sorteringsristen ikke har noen funksjon i forhold til yngelvern, og fritak fra kravet til sorteringsrist heller ikke gir et uønsket beskatningsmønster, taler hensynet til miljø og biologi for at dispensasjonsordningen videreføres.

6 DISPENSASJONSORDNINGEN MÅ VIDEREFØRES I 2013

Kombinasjonsfisket etter kolmule, øyepål og sei har lange tradisjoner i næringen. Det er svært viktig å beholde dette, ettersom dette gir lønnsomhet i ellers marginale fiskerier. Dette er også et miljøvennlig fiske, ettersom flere målarter tas i samme trålhal.

Som kjent ble det ikke åpnet for øyepålfiske i 2012, men dispensasjonsordningen ble brukt i fartøyenes kolmulefiske. På tross av den klare bestillingen fra departementet, har direktoratet ikke utredet og gjennomført en plan for å vurdere effekten av sorteringsristen og innblandingsproblematikk i samarbeid med næringen.

Det foreligger således intet beslutningsgrunnlag for å avvikle dispensasjonsordningen. Ettersom det for 2013 vil være kvoter både for kolmule og øyepål, ligger forholdene godt til rette for å få gjennomført de undersøkelser som departementet har bedt om.

Rederiene ber derfor om at dispensasjonsordningen for de trålfartøy som fisker etter kolmule og øyepål, og er rigget og utstyrt for å ta vare på konsumfisk opprettholdes og videreføres for 2013, og at det vurderes om ordningen skal gjøres permanent når det kunnskapsgrunnlaget som departementet har etterspurt, foreligger.

Med vennlig hilsen

Gunnar Frøgner Dahl
Advokat

Kopi:
Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskebåt
Rederiene

HØ/JIM

Haugesund 4. juni 2012

Fiskeri- og kystdepartementet

EFFEKTEN AV SORTERINGSRIST I FISKET ETTER ØYEPÅL OG KOLMULE I NØS

Fiskebåt viser til vår epost av 21. mai d.å. med spørsmål om et mulig prøvofiske etter øyepål i 2012. I tilknytning til dette fikk Fiskebåt oversendt et brev fra Fiskeridirektoratet til departementet av 28. mars d.å., hvor direktoratet har utarbeidet en plan for å vurdere effekten av sorteringsrist i fisket etter øyepål. Bakgrunnen for brevet er en henvendelse fra departementet den 1. februar d.å. der Fiskeridirektoratet blir bedt om å undersøke i hvilken grad dispensasjon fra å benytte sorteringsrist i industritrålfisket fører til et uønsket beskatningsmønster og feilrapportering.

Fiskeridirektoratet konkluderte i brevet med at de undersøkelsene som har vært gjort av innblanding av konsumfisk i fangstene etter industriråstoff neppe er representative. Samtidig fraråder direktoratet et prøvofiske etter øyepål for å undersøke dette nærmere. I konklusjonen heter det blant annet:

«I henhold til rådgivning fra ICES vil det neppe bli åpnet for et direktefiske etter øyepål i 2012. I denne sammenheng har direktoratet vurdert hvorvidt det bør anbefales et begrenset forsøksfiske etter øyepål med observatører om bord, men konklusjonen er at dette vil gi liten verdi sett hen til det overfor nevnte. Det bør derfor, etter Fiskeridirektoratets oppfatning ikke åpnes for et forsøksfiske etter øyepål.»

Det mest aktuelle tiltaket vil være at Kystvakten fokuserer på disse fartøyene og gjennomfører inspeksjoner og prøvetaking om bord i forbindelse med et eventuelt kolmulefiske i norsk sone i 2012. Dette må i tilfelle følges opp av direktoratets inspektører ved landing ved at det gjennomføres manuell prøvetaking og visuelle inspeksjoner av fangstsammensetningen.»

Fiskebåt stiller seg svært undrende til Fiskeridirektoratets passive tilnærming til dette spørsmålet. Fiskebåt mener at det er et stort behov for å evaluere effekten av å bruke sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule, og mener at det vil være fornuftig å gjennomføre et prøvofiske etter øyepål i 2012 for å få tilstrekkelig kunnskap om dette. Fiskebåt vil også vise til at en evaluering av ordningen har vært bakgrunnen for at næringen har anbefalt en videreføring av dagens dispensasjonsregime for bruk av sorteringsrist i industritrålfisket. Fiskebåt mener at det vil være mulig å organisere prøvofisket på en slik måte at det gir relevant informasjon.

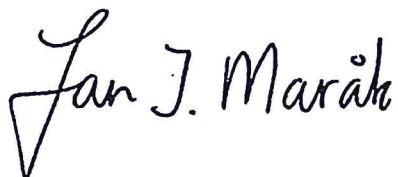
Fiskebåt deler Fiskeridirektoratets ønske om å etablere en bedre gjennomføring av prøvetakingen av fangstene ved landing. Dette har vært et tema i mange år, og ikke minst fiskerne er interessert i å få dette på plass.

Fiskebåt vil vise til at det har vært gjennomført mange inspeksjoner og kontroller i industritrålfisket de siste årene, både på land og under fisket. Fiskebåt beklager at resultatene fra disse kontrollene ikke er godt nok dokumentert, men antar likevel at noen av disse rapportene kan legges til grunn for departementets vurderinger. Fiskebåt mener samtidig at det er behov for ytterligere kontroller både på land og under fisket for å få mer og bedre dokumentasjon av hva industritrålfangstene inneholder, med og uten rist. Ikke minst

kan dette være nødvendig fordi ristpåbudet har en relativt kort historie. Fiskebåt vil derfor foreslå at departementet åpner for et prøvefiske etter øyepål på minst 3.- 4.000 tonn i 2012. Fiskebåt tilbyr seg å bistå ved gjennomføringen av et slikt prøvefiske, og er positive til at fartøyene som deltar i dette fisket må ha inspektører om bord.

Fiskebåt vil anmode om en rask avklaring av denne saken.

Vennlig hilsen
FISKEBÅT

Jan Ivar Maråk

Harald Østensjø

Kopi: Fiskeridirektoratet
Norges Fiskarlag

**Fiskeridirektoratet
Pb. 185 Sentrum
5804 Bergen**

Regulering av fisket etter kolmule i 2014

ICES anbefaler at fisket bør forvaltes i henhold til avtalt forvaltningsplan, som innebærer en kvote på 948 950 tonn i 2014. De fire kyststatene EU, Norge, Island og Færøyene, som forvalter bestanden i fellesskap, ble i 2008 enige om en langsiktig forvaltningsstrategi. Viktige elementer i den er at en tar sikte på å holde fiskedødeligheten i bestanden på 0,18 og at fiskedødeligheten skal reduseres dersom gytebestanden blir mindre enn 2,25 millioner tonn (Bpa). ICES har vurdert målsettingene i forvaltningsplanen til å være i tråd med føre-var-tilnærmingen. Det ble for 2013 oppnådd enighet mellom kyststatene om en totalkvote på 643 000 tonn, som samsvarte med den langsiktige forvaltningsstrategien.

Havforskningsinstituttet støtter anbefalingene fra ICES.

Kolmule er en nøkkelart, som er viktig både for kommersielle hvitfiskarter, sild og makrell, og for store deler av sjøfuglbestandene. Forvaltningen av denne arten er derfor meget viktig i et flerbestandsperspektiv. Det har tidligere også vært påpekt at bifangst av blant annet uer i fiskeriene etter kolmule både i norsk og internasjonalt farvann er et problem. Bifangst av beitearter er også et problem som det må tas hensyn til i regulering av dette fisket.

Norges Kystfiskarlag anbefaler på denne bakgrunn følgende regulering av fisket etter kolmule i 2014:

Norges Kystfiskarlag anbefaler at forvaltningsplanen følges i tråd med Havforskningsinstituttets anbefalinger.

Kystfiskarlaget anbefaler at man for 2014 ikke bytter torsk mot kolmule i EU-sonen.

Norges Kystfiskarlag anbefaler at internasjonalt kolmulefiske i NØS og i fiskevernsonen ved Svalbard forbyes.

Norges Kystfiskarlag anbefaler at det settes i verk strenge tiltak for å begrense omfanget av bifangst og fangst under minstemålet i kolmulefisket.

Forbud mot industritrålfiske i norsk sone nord for 64°N.

Norges Kystfiskarlag krever at det gjennomføres konsumpåbud på bifangst av de vanligste konsumfiskartene.

Enstemmig vedtatt.

Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00318-2

Vår saksbehandler
Jan Birger Jørgensen/93044346

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER HESTMAKRELL (TAGGMAKRELL) I 2014.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 31.10.2013 og fattet slikt vedtak:

«Norges Fiskarlag viser til at hestmakrell er en av flere ufordelte bestander Norge og EU er enig om få til felles forvaltning og fordeling av, men denne prosessen er stanset opp. Fiskarlaget anmoder derfor på nytt myndighetene om å gjenoppta forannevnte prosess med EU.

Ut fra kvoterådet som er gitt fra ICES legger Norges Fiskarlag til grunn at det fastsettes en norsk kvote av hestmakrell for 2014 som forholdsmessig er på samme nivå som tidligere år.

Fiskarlaget legger videre til grunn at fisket etter hestmakrell holdes åpent for de samme flåtegruppene som har deltatt i dette fisket i 2013.

Det må etableres full redskapsfleksibilitet mellom not og pelagisk trål i hestmakrellfisket uavhengig av fartøyets konsesjonsrettighet (ringnotkonsesjon eller konsesjon for pelagisk trål).»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyrets medlemmer
Medlemslagene
Norges Sildesalgslag

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 - Sentrum
5804 BERGEN

Sámediggi
Áivovárgeaidnu 50
9730 Kárášjohka

ÁŠŠEMEANNUDEADDJI/SAKSBEHANDLER
Inge Arne Eriksen, +47 91 52 02 02
inge.arne.eriksen@samediggi.no

DIN ČUJ./DERES REF.

MIN ČUJ./VÁR REF.

BEAIVI/DATO

13/47 - 44

31.10.2013

Almmut go válddát oktavuoda/
Oppgis ved henvendelse

telefuodna: +47 78 47 40 00
www.samediggi.no
samediggi@samediggi.no

Ápmingstider:
Mandag - Fredag
08.00-15.30

Reguleringsmøtet sak nr. 29/2013 - Sametinget innspill til regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2014

Sametinget arbeider for å sikre kystbefolkningens historiske rettigheter og tilgang til fiske og marine ressurser. I denne forbindelse ønsker Sametinget å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fiske i 2014, slik at man ikke forverrer forhold for bevaring og utvikling av samisk språk, næring, kultur og bosetting.

Det har de siste årene vært store svingninger i bestanden av lodde. For 2014 har ICES foreslått og fått gjennomslag for en kvote på 15 000 tonn, hvor norsk andel er på 8 880 tonn.

Sametingets forslag:

1. Med bakgrunn i et særdeles lite fangskvantum for 2014 på bare 8 880 tonn lodde, foreslår Sametinget at det ikke åpnes for fiske av lodde i 2014
2. I tilfelle det blir åpnet for et loddefiske i 2014;
  - All fangst gå til konsum og ikke til olje/mel
  - Alt fiske etter lodde må foregå utenfor gjeldende fjordlinj
  - Ved fare for innblanding av andre arter ved fangst av lodde, må gjeldende fangstfelt straks stenges for fiske
  - All fangst av lodde må undersøkes for bifangst av annen fisk. Eks. torsk, laks og lignende

Bakgrunn

Lodda i Barentshavet spiller en viktige og avgjørende rolle for vekst i den marine næringskjeden. Sametinget er derfor dette prinsipielt mot å fiske lodde i Barentshavet. Særlig gjelder dette i 2013 da bestandene av torsk, hyse og sjøpattedyr er på historisk høyt bestandsestimat, og alle disse artene behøver lodde til mat. I tilfelle det oppstår matmangel er

det stor fare for at det oppstår kannibalisme, der de store fiskene spiser de små, noe som gir bestandsnedgang og mindre fiskekvoter.

Når det gjelder gjennomføringen av loddefiske kan ikke Sametinget akseptere at det drives loddefiske med store fartøy (0/15 meter) innenfor fjordlinjene. Grunnen er at et stortilt loddefiske innenfor fjordlinjene øker sjansene for bifangst av lokale fjordfiskebestander som igjen har en generell negativ innvirkning på fjordøkologien i den berørte fjorden. I tillegg vil et loddefiske øker faren for bifangst og innblanding av lokale fiskebestander i fangstene.

Ved et eventuelt loddefiske i 2014 vil Sametinget sette fokus på innblanding av lokale fiskebestander og anadrome laksefiske i pelagisk fiske. Fiskerne har tidligere rapportert at de fra tid til annen bli fanget laks som bifangst i fiske etter lodde, sild og makrell. Sametinget ønsker at fiskerne, havforskningen og forvaltningen for øvrig gjennomfører tiltak i 2014 som gjør det mulig å finne omfanget av bifangst av anadrome laksefisk i fiske etter lodde, sild og makrell.

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Magne Svineng
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
seniorráđđeaddi/seniorrådgiver

**Fiskeridirektoratet
Pb. 185 Sentrum
5804 Bergen**

Regulering av fisket etter lodde i 2014

Loddebestanden i Barentshavet ble mengdemålt i september 2013 til å være 3,8 millioner tonn, og av dette utgjorde den modnende delen 1,3 mill. tonn. Bestanden er vurdert til å ha full reproduksjonsevne. Det har vært en svak oppgang i totalbestanden siden hausten 2012, men en kraftig nedgang i den modnende delen.

Gytebestanden i 2014 vil i hovedsak bestå av 2010-årsklassen, og deler av 2011-årsklassen. Resultat fra 0-gruppeundersøkingane i 2013 viser at 2013-årsklassen på yngelstadiet er av gjennomsnittlig størrelse.

Bestanden har vært svært stabil siden 2008, og har tålt trykket fra rekordstore torske- og hysebestander. Den tilrådde kvoten for 2014 er langt lavere enn den tilrådde kvoten for 2013. Det henger sammen med at den modnende bestanden er langt mindre, og det er bare denne delen av bestanden en fisker på. At den umodne delen av bestanden nå er større enn på lenge mens den modnende delen er mindre, skyldes en nedgang i veksten hos lodda, som både gir seg utslag i at langt færre individ har nådd ei lengde der modninga starter, og at disse individene har lavere gjennomsnittlig vekt.

2009 var første sesong med direktefiske etter lodde på flere år. Fisket var omstridt, og det kom tidlig signaler om at bestandssituasjonen ikke var som så god som opprinnelig antatt.

Lodda er en viktig nøkkelbestand i Barentshavet. Norges Kystfiskarlag har derfor vært sterkt skeptisk til at det ble åpnet for såpass omfattende loddefiske vi har hatt de siste årene og har blant annet påpekt viktigheten av å få på plass klare økologiske forvaltningsmål for lodde.

Norges Kystfiskarlag står fast ved at loddebestandens hovedfunksjon må være som matkilde for andre kommersielt viktige arter.

Dette gjelder ikke minst utsatte arter som kysttorsk, uer m.fl, men også kongekrabbe.

Det understrekes at også lodde som dør ned etter gyting har stor betydning som mat for andre kommersielt viktige arter.

De store svingningene i loddebestanden, og sammenhengen mellom beitepresset fra andre arter og størrelsen på loddebestanden som igjen gjør seg gjeldende, tilsier at det bør utvises særlig vaksomhet i forhold til et direktefiske etter lodde. Dette ikke minst i en situasjon med sterke bunnfiskbestander, og der man i tillegg ser at gytebestanden allerede etter ett års direktefiske er betydelig redusert.

I tillegg til at det er store variasjoner i torskens beregnede konsum av lodde, er også hysa en stor konsument av lodderogn. Blant annet vil hysebeitingen på lodderogn reduseres dersom hysa har nok død/døende lodde å beite på, noe som vil øke sannsynligheten for sterke årsklasser av lodde også i årene fremover.

Norges Kystfiskarlag anbefaler følgende fordeling og regulering av fisket etter lodde i 2014:

Med det ubetydelige kvantum på 14 800 tonn lodde som er avtalt TAC i den norsk-russiske fiskerikommisjonen, foreslår Norges Kystfiskarlag at det IKKE åpnes for fiske av lodde i 2014.

Enstemmig vedtatt.

Fiskeri- og kystdepartementet

Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00342-1

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 2014

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 31. oktober 2013 drøftet regulering av fisket etter vassild i 2014, og følgende vedtak ble fattet:

«Norges Fiskarlag viser til at organisasjonen tidligere har krevd en totalkvote av vassild på 15.000 tonn, og mener at erfaringer fra tidligere års fiske viser at bestanden har tålt et høyere uttak enn det som er fastsatt.

Forskerne mangler tilstrekkelig god kunnskap om bestandsstrukturen, men antar at vassild i nordøst Atlanteren er en forvaltningsenhet, med unntak av vassild ved Island. Samtidig er en usikker på om vassild i Skagerrak, Nordsjøen og nord for 62° N er en egen bestand eller inngår i samme bestand.

Det er positivt at det nå er under opparbeidelse en toktserie – basert på akustikk – som kan gi viktig bidrag til tolking av bestandstrender. Dette har vært et forsømt arbeid, og har vært etterlyst av næringen over lenge. Norges Fiskarlag mener at samtidig som det etableres en akustisk målemetodikk, bør det etableres et prøvetakingsopplegg som kan benyttes inn mot den akustiske modellen, slik at en får mest mulig kunnskap inn i modellen og vurderingene.

Norges Fiskarlag mener det er grunnlag for en høyere totalkvote av vassild for 2014 enn det som ble satt for 2013. Spesielt dersom det er slik at flere områder inngår i bestandsvurderingene, slik dette kommer til uttrykk fra forskerne.

Norges Fiskarlag mener det er urimelig at fartøy som ikke har startet sitt fiske innenfor tildelt maksimalkvote, blir fratatt denne muligheten som følge av at andre fartøy har fisket mer enn fastsatt maksimalkvote. Når det ikke er etablert et kontrollsystem som sikrer at fartøyene bare fisker tildelte kvoter, blir det vanskelig å sette en kvote som gir alle mulighet til å delta. Da er eneste løsning å fastsette garanterte kvoter på fartøynivå.

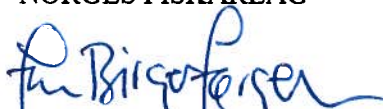
Det har vært diskutert å etablere en kvotefleksibilitet i fisket etter vassild. En slik løsning kan være positiv når det er større variasjoner i totalkvoten, men vil ikke ha samme betydning i et fiskeri med stabil totalkvote over flere år.

Norges Fiskarlag mener at kvotefleksibilitet ikke vil løse det som er utfordringen i reguleringen av fisket etter vassild, der den største utfordringen er å stoppe fartøy som har fisket tildelte kvoter.

Norges Fiskarlag tilrår at totalkvoten for 2014 settes til 15 000 tonn.

Videre vil Norges Fiskarlag tilrå at det i 2014 gis en garantert kvote til det enkelte fartøy som deltar i fisket etter vassild, og at denne settes til 500 tonn. Fisket har tidligere vært åpnet i februar, og Norges Fiskarlag mener at fisket også i 2014 kan åpnes i februar.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyret
Medlemslaga
Vedlegg:

Ivan Ulsund Rederi AS

Dalseths gt. 6 A • 7900 Rørvik

**Fiskeridirektoratet
Norges Fiskarlag
Fiskarlaget Midt-Norge
Fiskebåt**

Tel:.....74390655
Fax:.....74391145
E-mail:.....post@ivanulsund.no
Hjemmeside:.....www.ivanulsund.no
Bank:.....Sparebank 1 Midt-Norge
Kto:.....4202.39.58850
Org.nr.....NO 998 156 890

Rørvik 12.10.2013

VASSILDFISKET – REGULERING I 2014.

Viser til Reguleringsmøte som skal avholdes 6. og 7.11.2013.

A. BAKGRUNN.

Blant LUR-artene i Midt-Norge har vassilda vært den viktigste arten kvantumsmessig, sysselsettingsmessig og økonomisk sett siden tidlig på 1980-tallet.

Vassildråstoffet har siden tidlig på 80-tallet utgjort en betydelig del av råstoffgrunnet for en del mottaksanlegg i Midt-Norge. Derfor kan man hevde at vassildråstoffet har bidratt og fortsatt bidrar til å opprettholde mottaksanlegg også for andre hvitfiskarter i regionen.

Tidlig på 2000-tallet ble det gitt en del nye tillatelser i vassildfisket nord for N62. I tillegg tillot fiskerimyndighetene et par år senere en overføring av flere vassildtråltillatelser fra mindre kysttrålere til større havfiskefartøy. Dette har medført en mangedobling av fangstkapasiteten i vassildfisket, slik at vi i dag har en betydelig overkapasitet i dette fisket.

Overkapasiteten gjelder først og fremst fisket på og utenfor eggakanten. Det er hovedsakelig større havfiskefartøy som driver fiske her. I fisket innenfor eggakanten er det imidlertid mindre fangstkapasitet enn i tidligere år. Det er hovedsakelig mindre kysttrålere som driver fiske her. Hovedsesongen for dette fisket har tradisjonelt vært om sommeren.

Overkapasiteten i vassildfisket har gjort det nødvendig å innføre maksimumkvoter for de deltakende fartøy. På denne måten har de ”tradisjonelle” vassildtrålerne fått redusert sitt årlige fangstkvantum med mer enn 50%. Dette medfører et årlig inntektstap på mer enn 3 millioner kroner for hvert av fartøyene.

Det har ikke blitt forsket grundig nok på vassildressursen siden 1992. Man kjenner derfor neppe ennå ressurstilstanden godt nok til å vite hvor stort fiskepress bestanden tåler.

B. FORSLAG REGULERING.

1. Årlig totalkvote på minimum 15.000 tonn.

Vassildfisket har vært relativt godt de siste årene. De deltagende fartøyer har gjort seg ferdig med sine maksimalkvoter på langt kortere tid enn i tidligere år. Dette tyder på at vassildstammen tåler et noe høyere fiskepress enn de senere års årlige kvoter på 12.000 tonn.

Dagens regulering av vassildfisket er i stor grad basert på antagelser og ikke på vitenskapelig grunnlag. Dette er en uholdbar situasjon både for forvaltningen og for næringen.

2. Periodisering.

I 2013 ble vassildfisket stoppet allerede den 19. april. Fisket ble gjenåpnet innenfor maksimalkvoten på 550 tonn den 9. september 2013.

For å sikre et lengre og jevnt fordelt fiskeri, foreslås det å gjeninnføre ordningen med periodisering.

Vi foreslår følgende periodiseringer innenfor en totalkvote på 15.000 tonn:

Periode 1:	01.01. – 31.05	12.000 tonn (80%)
Periode 2:	01.06. – 31.12	3.000 tonn (20%)

Det er viktig for en del av mottaksanleggene at fisket etter vassild varer utover sommeren.

Kysstrålernes fiske innenfor eggakanten vil finne sted i løpet av periode 2. Et eventuelt overfiske av kvoten i periode 1 må ikke belastes kvoten for periode 2. Bakgrunn for dette: Vi mener at det er mye som tyder på at fisket innenfor eggakanten skjer på en annen vassildstamme/andre vassildstammer enn havfiskeflåtens fiske på og utenfor eggakanten. Det er intet som tyder på at vassildforekomstene i områdene innenfor eggakanten har vært overbeskattet de senere år. Vi mener derfor det blir helt feil hvis havfiskeflåtens overkapasitet på og utenfor eggakanten skal belastes kysstrålernes tradisjonelle fiske innenfor eggakanten.

Hilsen,
IVAN ULSUND REDERI AS

Bernt Ivar Ulsund

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Bergen, 22.10.2013

Att.: Fiskeridirektøren

E-post: postmottak@fiskeridir.no

VASSILD – ØKT KVOTE MED MINST 50 % OG BEHOV FOR FLEKSORDNING, MV

Vi legger til grunn at det er nå omkring 15-20 år siden det er gjort forskningstokt av betydning i fiske etter vassild.

Vassild er en fiskeart som har utbredelse fra Gibraltar til Spitsbergen og i våre nære farvann Skagerak-Tromsøflaket. Totalkvoten er satt til kun 12.000 t. basert på "føre var prinsippet". En så lav kvote er ikke fornuftig ressursutnyttelse.

Det har ikke foregått forskningstokt etter vassild på over 15 år (Mikal Sars). Fiskerne observerer store mengder av denne arten og kvotene blir tatt på kort tid. I den forbindelse kan det kanskje være fornuftig at et nytt forskningstokt igangsettes og/eller at fangstdata samt fiskernes observasjoner blir systematisert og lagt til grunn ved kvotefastsettelsen.

Pelagisk Forening ber om at fartøykvoten blir øket med minimum 50 %. En slik økning vil legger vi til grunn er bærekraftig, noe som begrunnes ut i fra at det i flere år ble fisket over 20.000 t. samt at observasjonene gjort på feltet de seneste årene bekrefter at bestanden er i god forfatning. På grunn av liten forskningsaktivitet må disse observasjonene tillegges stor vekt.

Videre er utbredelsesområdet til vassild stort. Omkring 90 % av fisket pågår nå i et begrenset område fra Eggakanten og nordover. At utøvelsen av fiske er såpass geografisk begrenset har også en regulerende effekt, som tilsier at en kvoteøkning er forsvarlig ut i fra en tanke om bærekraft.

Det er verd å merke seg at det har vært en strukturering innen seitrålgruppen, og det tråles ikke lenger etter rødfisk på vassildfeltene. Denne reduksjonen i fiskepresset har medført at det fiskes mindre med stormasket trål, der vassild siles gjennom maskene, mister rist (skjell) og dør. Vassild mister rist meget lett. Den lavere dødeligheten er også et argument for å tillate økt kvote.

Det har heller ikke vært drevet tråling med pelagisk tråltillatelse på feltene nord for 62 graden de senere år. Bortfallet av dette fiske bygger opp om at der kan tillates økt kvote i fiske etter vassild.

Det tilføyes at før kolmule og øyepålfisket ble regulert, er det grunn til å tro at der var et større innslag av bifangst av vassild i dette fiskeriet, som nå er langt bedre kontrollert. Dette taler og for at kvoten bør kunne økes.

Avslutningsvis presiseres det at det også her bør innføres en fleksordning, slik at fiske fartøyene enklere kan disponere sine kvoter, og at overfiske av den enkelte fartøys kvote ikke medfører at andre fartøy blir skadelidende.

Med vennlig hilsen
Pelagisk Forening

Torstein Solem
Daglig leder

Mariann Frantsen
Rådgiver

Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00319-2

Vår saksbehandler
Jan Birger Jørgensen/93044346

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER TOBIS OG ØYEPÅL I 2014.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 31.10.2013 og fattet slikt vedtak:

«Regulering av fisket etter tobis

For 2012 er det fastsatt en kvote på 40.000 tonn. Fisket foregikk i stor grad på 2009-årgangen. Den svake rekrutteringen i 2010 og 2011 syntes å fortsette i 2012. Det vises til at Havforskningsinstituttet forbereder toktsøknad for 2014 som grunnlag for en endelig kvotefastsettelse. Havforskningsinstituttet gjennomførte ikke skrapetokt i 2013 og etter det Fiskarlaget er kjent med vil instituttet heller ikke i 2014 gjennomføre skrapetokt med tanke på måling av rekruttering. Det akustiske vårtoktet i 2013 ga ikke HI tilstrekkelig grunnlag for å anbefale en økning av kvoten. Kvoten ble derved stående på 1.056 tonn ufisket tobis. Foreløpig kvoteråd for 2014 forventes i januar/februar 2014.

Forvaltningsplanen for tobis er områdebasert, og næringens organisasjoner har nylig, sammen med Fiskeridirektoratet og HI, gjennomført et evalueringsmøte hvor det var enighet om å videreføre den områdebaserte forvaltningsmodellen. I møtet fremmet imidlertid næringen synspunkter på at områdene som angis i forvaltningsmodellen, justeres for å få en meir praktisk gjennomføring av fisket. Enkelte områder er så små i utstrekning at det blir praktisk vanskelig å gjennomføre hal. Basert på økt kunnskap, bl.a. med tanke på at tobisen ikke er så stedbunden som tidligere antatt, ble det anbefalt at det også vurderes om enkelte områder bør ses under ett og/eller slås sammen. Videre foreslo næringen at områdene som åpnes for fiske, må kunne endres/utvides ut fra erfaringene (fangstene) etter at fisket er åpnet. Også utvidelse av sesongen etter 23. juni bør vurderes når forholdene ligger til rette for det, og det er nødvendig og interessant for næringen for å få avviklet fisket. Dette må ses i sammenheng med minstemålbestemmelsene som allerede er på plass. Med forannevnte forslag til justeringer tilrår Norges Fiskarlag at den områdebaserte forvaltningsmodellen videreføres under forutsetning av at den fortløpende evalueres med en ny hovedevaluering innen tre år.

Fiskarlaget legger stor vekt på at prinsippet for kvotefordeling på fartøynivå foretas med basis til opparbeidet konsesjonskapasitet. Fiskarlaget mener derfor prinsipielt at loddrekning med like kvanta per fartøy er uheldig. Reguleringene i 2014 bør derfor følge tidligere års mønster.

Regulering av fisket etter øyepål

Norges Fiskarlag var svært positiv til at ICES i kvoterådet for øyepål i oktober 2012 åpnet opp for at det kunne fiskes 101.000 tonn øyepål i 2012, og inntil 393.000 tonn i 2013. Fiskarlaget mente det var oppsiktsvekkende at det ikke tidligere var kommet signaler fra havforskerne om at det kunne være grunnlag for et slikt kvoteråd. Den norske kvoten ble fastsatt til 137 000 tonn øyepål som kunne fiskes

fra og med 1. april til og med 31. oktober i 2013. I tillegg kan norske fartøy med adgang til å delta fiske og lande 20 000 tonn øyepål i EU-sonen.

Norges Fiskarlag viser til at ICES har vurdert 3 ulike forvaltningsstrategier for øyepål, herunder et forslag fra næringen om å basere seg på dagens «escapement strategy», med et øvre og nedre kvotetak. ICES har funnet at alle de foreslåtte forvaltningsstrategiene er i samsvar med føre var kriteriene. Norges Fiskarlag legger til grunn at forvaltningsstrategien for øyepål, og fordelingen, blir diskutert i kvoteforhandlingene mellom Norge og EU senere i høst, jfr. Landsstyrevedtak 33/13. Dersom partene kommer til enighet om en forvaltningsstrategi og fordeling av bestanden, vil dette være bestemmende for kvotene Norge kan fiske i 2014. Dersom det ikke oppnås enighet med EU om øyepål, vil Norges Fiskarlag komme tilbake til spørsmålet om kvotefastsettelsen for 2014. Norges Fiskarlag viser til at ICES har anbefalt en TAC på 216.000 tonn i 2014, og organisasjonen legger til grunn at Norge får sin rettmessige andel av dette (over 50%).

Fiskarlaget tilrår at øyepålsesongen utvides fram til 1. desember.

Norges Fiskarlag er av den oppfatning at bifangst av kolmule i øyepålfisket må belastes på neste års kvote dersom et fartøy ikke har kvote igjen, f. eks. etter kolmulefiske i EU- og internasjonal sone.

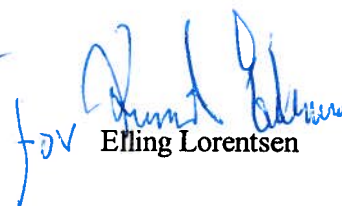
Norges Fiskarlag anbefaler at dispensasjonsordningen for ristpåbudet gjøres generell for alle som har båt som er utstyrt for å kunne ta vare på konsumfisken. I den forbindelse anmoder Fiskarlaget på nytt om at myndighetene gjennomfører evaluering om bruken av sorteringsrist i dette fisket. Fiskarlaget finner usikkerheten knyttet til den årlige vurderingen om den midlertidige dispensasjonsordningen som lite tilfredsstillende for flåten.

Som grunnlag for diskusjonen om hvorvidt dispensasjonsordningen skal fortsette, forventer Norges Fiskarlag at fiskerimyndighetene framlegger dokumentasjon om innblanding av undermåls fisk i øyepålfisket både med og uten bruk av rist. Det vises til tidligere innspill om dette.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyrets medlemmer
Medlemslagene
Norges Sildesalgslag

Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00319-2

Vår saksbehandler
Jan Birger Jørgensen/93044346

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER TOBIS OG ØYEPÅL I 2014.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 31.10.2013 og fattet slikt vedtak:

«Regulering av fisket etter tobis

For 2012 er det fastsatt en kvote på 40.000 tonn. Fisket foregikk i stor grad på 2009-årgangen. Den svake rekrutteringen i 2010 og 2011 syntes å fortsette i 2012. Det vises til at Havforskningsinstituttet forbereder toktsøknad for 2014 som grunnlag for en endelig kvotefastsettelse. Havforskningsinstituttet gjennomførte ikke skrapetokt i 2013 og etter det Fiskarlaget er kjent med vil instituttet heller ikke i 2014 gjennomføre skrapetokt med tanke på måling av rekruttering. Det akustiske vårtoktet i 2013 ga ikke HI tilstrekkelig grunnlag for å anbefale en økning av kvoten. Kvoten ble derved stående på 1.056 tonn ufisket tobis. Foreløpig kvoteråd for 2014 forventes i januar/februar 2014.

Forvaltningsplanen for tobis er områdebasert, og næringens organisasjoner har nylig, sammen med Fiskeridirektoratet og HI, gjennomført et evalueringsmøte hvor det var enighet om å videreføre den områdebaserte forvaltningsmodellen. I møtet fremmet imidlertid næringen synspunkter på at områdene som angis i forvaltningsmodellen, justeres for å få en meir praktisk gjennomføring av fisket. Enkelte områder er så små i utstrekning at det blir praktisk vanskelig å gjennomføre hal. Basert på økt kunnskap, bl.a. med tanke på at tobisen ikke er så stedbunden som tidligere antatt, ble det anbefalt at det også vurderes om enkelte områder bør ses under ett og/eller slås sammen. Videre foreslo næringen at områdene som åpnes for fiske, må kunne endres/utvides ut fra erfaringene (fangstene) etter at fisket er åpnet. Også utvidelse av sesongen etter 23. juni bør vurderes når forholdene ligger til rette for det, og det er nødvendig og interessant for næringen for å få avviklet fisket. Dette må ses i sammenheng med minstemålbestemmelsene som allerede er på plass. Med forannevnte forslag til justeringer tilrår Norges Fiskarlag at den områdebaserte forvaltningsmodellen videreføres under forutsetning av at den fortløpende evalueres med en ny hovedevaluering innen tre år.

Fiskarlaget legger stor vekt på at prinsippet for kvotefordeling på fartøynivå foretas med basis til opparbeidet konsesjonskapasitet. Fiskarlaget mener derfor prinsipielt at loddrekning med like kvanta per fartøy er uheldig. Reguleringene i 2014 bør derfor følge tidligere års mønster.

Regulering av fisket etter øyepål

Norges Fiskarlag var svært positiv til at ICES i kvoterådet for øyepål i oktober 2012 åpnet opp for at det kunne fiskes 101.000 tonn øyepål i 2012, og inntil 393.000 tonn i 2013. Fiskarlaget mente det var oppsiktsvekkende at det ikke tidligere var kommet signaler fra havforskerne om at det kunne være grunnlag for et slikt kvoteråd. Den norske kvoten ble fastsatt til 137 000 tonn øyepål som kunne fiskes

fra og med 1. april til og med 31. oktober i 2013. I tillegg kan norske fartøy med adgang til å delta fiske og lande 20 000 tonn øyepål i EU-sonen.

Norges Fiskarlag viser til at ICES har vurdert 3 ulike forvaltningsstrategier for øyepål, herunder et forslag fra næringen om å basere seg på dagens «escapement strategy», med et øvre og nedre kvotetak. ICES har funnet at alle de foreslåtte forvaltningsstrategiene er i samsvar med føre var kriteriene. Norges Fiskarlag legger til grunn at forvaltningsstrategien for øyepål, og fordelingen, blir diskutert i kvoteforhandlingene mellom Norge og EU senere i høst, jfr. Landsstyrevedtak 33/13. Dersom partene kommer til enighet om en forvaltningsstrategi og fordeling av bestanden, vil dette være bestemmende for kvotene Norge kan fiske i 2014. Dersom det ikke oppnås enighet med EU om øyepål, vil Norges Fiskarlag komme tilbake til spørsmålet om kvotefastsettelsen for 2014. Norges Fiskarlag viser til at ICES har anbefalt en TAC på 216.000 tonn i 2014, og organisasjonen legger til grunn at Norge får sin rettmessige andel av dette (over 50%).

Fiskarlaget tilrår at øyepålsesongen utvides fram til 1. desember.

Norges Fiskarlag er av den oppfatning at bifangst av kolmule i øyepålfisket må belastes på neste års kvote dersom et fartøy ikke har kvote igjen, f. eks. etter kolmulefiske i EU- og internasjonal sone.

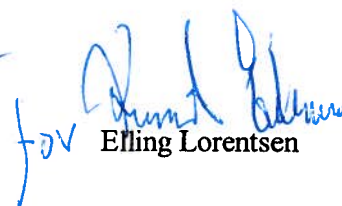
Norges Fiskarlag anbefaler at dispensasjonsordningen for ristpåbudet gjøres generell for alle som har båt som er utstyrt for å kunne ta vare på konsumfisken. I den forbindelse anmoder Fiskarlaget på nytt om at myndighetene gjennomfører evaluering om bruken av sorteringsrist i dette fisket. Fiskarlaget finner usikkerheten knyttet til den årlige vurderingen om den midlertidige dispensasjonsordningen som lite tilfredsstillende for flåten.

Som grunnlag for diskusjonen om hvorvidt dispensasjonsordningen skal fortsette, forventer Norges Fiskarlag at fiskerimyndighetene framlegger dokumentasjon om innblandingen av undermåls fisk i øyepålfisket både med og uten bruk av rist. Det vises til tidligere innspill om dette.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyrets medlemmer
Medlemslagene
Norges Sildesalgslag

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Ansvarlig advokat
Bjørn Sørgård

Oslo
22. oktober 2013

Vår ref.

INNSPILL TIL REGULERINGSMØTET - REGULERING AV FISKET ETTER ØYEPÅL OG KOLMULE I 2014

Vi representerer følgende rederier (Rederiene):

- Nordtun trål AS (fartøyet Mostein)
- Håflu AS (fartøyet Håflu)
- Gollenes AS (fartøyet Gollenes)
- Piraja AS (fartøyet Piraja)
- Partrederiet Hellevig ANS (fartøyet Hellevig)
- Feyer AS (fartøyet Johan Feyer)

Disse Rederiene, som alle har fartøy med nordsjøtrålkonsesjon, og driver kombinasjon av industri- og konsumfiske ønsker å komme med innspill til reguleringen av fisket etter øyepål og kolmule i 2014. Rederiene har gitt innspill til reguleringen både for 2012 og 2013, og kopi av Rederienes tidligere innspill er for ordens skyld vedlagt som henholdsvis bilag 1 og 2.

1 OPPSUMMERING

Rederiene ber om at dispensasjonen fra kravet til sorteringsrist videreføres for de fartøyene som ta vare på bifangst av konsumfisk.

Departementet har bedt direktoratet om i samråd med næringen å utrede og gjennomføre en plan for å vurdere effekten av sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule. En slik plan er ikke gjennomført. Det bes om at den planen departementet har bedt om, nå blir gjennomført, slik at det kan etableres et kunnskapsgrunnlag for å kunne vurdere om dispensasjonsordningen skal gjøres permanent.

2 DISPENSASJON FRA KRAVET TIL SORTERINGSRIST

2.1 BAKGRUNN

Fra og med 1. mai 2010 ble det innført krav om bruk av sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule. Samtidig ble det lagt opp til en midlertidig dispensasjonsordning for mindre fartøy som ikke har maskinkraft nok til å benytte de ordinære kolmuletrålene. Det ble også gitt en tilsvarende dispensasjonsadgang for fartøy som er utstyrt for produksjon av fisk til konsum og som kan dokumentere en driftsform som innebærer at de i perioden fra 2007 til 2009 har levert fisk til konsum i

kombinasjon med direktefiske etter kolmule og øyepål. Dette ble senere omformulert til at alle som kan dokumentere at de tidligere har hatt en driftsform som innebærer at de har levert fisk til konsum i kombinasjon med direktefiske etter kolmule og øyepål, kan gis dispensasjon.

Rederiene har siden kravet til sorteringsrist ble innført årlig søkt om og fått innvilget dispensasjon fra kravet til sorteringsrist fordi bifangsten av konsumfisk, sløyes, ises og selges fersk.

Det har fra Fiskeridirektoratet vært tatt til orde for å avvikle dispensasjonsordningen. Rederiene opplever at dette er basert på manglende kunnskap om hvordan bifangsten blir ivaretatt og den økonomiske betydningen denne bifangsten har for rederiene.

Rederiene ønsker at dispensasjonsordningen videreføres for 2014 og at direktoratet nå gjennomfører den dokumentasjonen av innblanding og ivaretagelse av konsumfisk som departementet har bestilt, slik at det kan vurderes om dispensasjonsordningen skal gjøres permanent.

2.2 DEPARTEMENTETS VURDERING AV DISPENSASJONSORDNINGEN FOR 2012

Fiskeridirektoratet foreslo i forbindelse med reguleringene av fisket etter kolmule og øyepål i 2012, å avvikle dispensasjonsadgangen fra kravet til sorteringsrist. Når det gjelder fartøyene som tar vare på bifangsten, skrev direktoratet følgende som begrunnelse for forslaget om å fjerne dispensasjonsordningen:

"Ved en vurdering av om det lengre er behov for en slik dispensasjonsordning må hensynet til et bærekraftig fiske (faren for uønsket bifangst og feilrapporteringer) i Nordsjøen ses opp mot næringens behov for fortsatt å drive dette kombinasjonsfisket. En vil i den sammenheng minne om at sei fortsatt kan fiskes direkte av disse fartøyene med bruk av stormasket trål, med minste tillatte maskevidde på 120 med mer. Dette er også i samsvar med hva andre fartøygrupper må benytte i fisket etter sei. [...] Fiskeridirektoratet mener at det ikke er tilstrekkelig gode argumenter for å videreføre den midlertidige ordningen med dispensasjon for å kunne ta vare på konsumfisk i kombinasjon med fiske etter industriråstoff med bruk av småmasket trål, og at hele ordningen derfor bør avskaffes."

Rederiene mente direktoratets begrunnelse var lite treffende, og tilskrev derfor Fiskeri- og kystdepartementet om denne saken ved brev av 8. desember 2011. Departementet sendte på denne bakgrunn 1. februar 2012 en bestilling til Fiskeridirektoratet, der direktoratet ble bedt om i samarbeid med Kystvakten og næringen:

"å utarbeide en plan for å dokumentere innblandingsproblematikken, samt gjennomføre planen. I dette ligger at prøvetaking og kontroll må være av en slik art at problemstillingen blir tilstrekkelig belyst."

Som begrunnelse for dette viste departementet i nevnte brev til at:

"Som det fremkommer i nevnte brev [brev av 18. februar 2011 fra departementet til direktoratet] kan det være vanskelig å begrunne et strengt ristpåbud for fartøy som beviselig tar vare på all fangst, og departementet hadde følgelig behov for et styrket faglig beslutningsgrunnlag for vurdering av uønsket dødelighet ved bruk/ikke bruk av rist for disse fartøyene. Det er ikke snakk om å dokumentere at man ikke får konsum sei ved bruk av rist. Poenget er å se i hvilken grad dispensasjon fører til et uønsket beskatningsmønster og feilrapportering."

Departementet viste til at det etter departementets vurdering, stadig er noen ubesvarte spørsmål knyttet til situasjonen for fartøy som i stor grad har et driftsmønster der sei og annen konsumfisk sorteres om bord, og hvor ristpåbudet vil innebære at fartøyene pålegges et annet driftsmønster.

Departementet konkluderte slik:

"Basert på dette har departementet kommet til at dispensasjonsordningen skal videreføres også i 2012. Samtidig bes direktoratet om å bruke 2012 til å gjennomføre det oppdraget som

ble gitt i bestilling av 18. februar 2011. Dispensasjonsadgangen gjelder kun for 2012 og vil vurderes på nytt når ny kunnskap foreligger."

2.3 FISKERIDIREKTORATET HAR IKKE FULGT OPP BESTILLINGEN FRA DEPARTEMENTET

I Fiskeridirektoratets brev av 16. november 2012 ble det uttalt følgende om undersøkelser av betydningen av dispensasjon for beskatningsmønster og feilrapportering:

"Fiskeridirektoratet har ikke kunnet gjennomføre de nødvendige undersøkelsene i 2012, blant annet fordi ICES ikke anbefalte fiske før i oktober og det ikke ble åpnet for et direkte fiske før i slutten av 2012.

I tillegg ble det ut i fra informasjon om bestandssituasjonen antatt at et prøvafiske i 2012 ikke ville gi et tilstrekkelig kvantum for å oppnå tilstrekkelig gode data for å trekke konklusjoner og i tillegg ble det lagt til grunn at et prøvafiske ikke ville gitt gode nok data. Fiskeridirektoratet er dermed ikke i posisjon til å gi en vurdering av betydningen av dispensasjonen for beskatningsmønster og feilrapportering. Det vil imidlertid bli fokusert på innhenting av data i 2013 med sikte på å kunne gi et råd høsten 2013. Det vises også til at direktoratet har gjort forsøk i andre fiskerier som kan gi nødvendig dokumentasjon dersom disse forsøkene benyttes i fisket etter øyepål i 2013. Fiskeridirektoratet foreslår at ordningen med dispensasjon fra bruk av sorteringsrist videreføres i 2013.

Fiskebåtredernes Forbund ønsket at alle fartøy med mulighet for å ta vare på fisk til konsum skulle gis dispensasjon. Fiskeridirektoratet viser til at intensjonen ved innføring av krav om bruk av sorteringsrist var at alle fartøy skulle omfattes av ordningen, og at en generell dispensasjonsordning for alle fartøy som er utrustet til å ta vare på konsumfisk vil svekke denne intensjonen. Fiskeridirektoratet vil på det sterkeste anbefale at den midlertidige dispensasjonsordningen videreføres inntil de nødvendige undersøkelser er gjennomført."

I 2013 har Kystvakten gjennomført kontroller, og etter det Rederiene kjenner til har det ikke vært noen ting å sette fingeren på. Rederiene er i det hele tatt ikke kjent med at noen kontroller har avdekket forhold som skulle trekke i retning av at dispensasjonsordningen ikke bør videreføres eller gjøres permanent.

3 FARTØYENE TAR VARE PÅ KONSUMFANGSTEN

Alle fartøyer tilhørende Rederiene har fra en til tre sløyemaskiner om bord. Mannskapet kan med en sløyemaskin håndtere mellom 2,9 til 3,8 tonn konsumfisk (60 til 80 kasser) i timen. Rederiene har således mer enn tilstrekkelig kapasitet til å håndtere konsumfisken.

Som et eksempel kan det nevnes at ett av fartøyene ovenfor på en uke (to turer) i 2012, leverte 80 tonn sløyd sei som bifangst. Det er således helt uproblematisk å håndtere bifangsten av konsumfisk på en god måte.

Rederiene tar vare all konsumfisk, også den minste fisken. Rederiene er avhengige av kombinasjonen industrifiske/konsumfiske på samme tur for å få lønnsomhet i fiskerier med marginale kvoter, og tar vare på all konsumfisk. Rederiene er derfor avhengige av å ta vare på all konsumfisken for å få best mulig resultat på hver tur. Videre opplever Rederiene å få godt betalt også for mindre sei.

Dette fisket er økonomisk viktig for rederiene. Som eksempel vises det til at rederiet Nordtun trål AS med fartøyet Mostein, i 2013 har fisket 3 545 690 kg øyepål, 641 503 kg kolmule, 379 630 kg sei og ca 100 000 kg annen stor fisk. Konsumfisken er en viktig del av driftsgrunnlaget. For Nordtun trål, og for de øvrige Rederiene, så er dette fisket svært viktig.

4 BIFANGSTFISKET ER MILJØVENNLIG, BIOLOGISK FORSVARLIG OG ØKONOMISK HENSIKTSMESSIG

Nordsjøtrålerne har kvoter på kolmule, øyepål og sei. Det vil selvsagt være mulig for fartøyene å fiske industrifisk og sei på separate turer. Dette vil imidlertid forverre Rederienes økonomi betydelig.

Sorteringsristen i fisket etter øyepål og kolmule har ingen funksjon i forhold til yngelvern. Ristens funksjon er å skille ut bifangst av konsumfisk. For de trålerne som faktisk tar vare på, og har kvoter på bifangststartene, blir krav om bruk av sorteringsrist meningsløst. Denne bifangsten, som i hovedsak er sei, er svært verdifull for disse trålerne. Det garanterer i seg selv at fisken blir sortert ut fra øyepålen, og sløyd og iset ned i kasser.

Det er således ikke fare for feilregistrering for denne bifangsten. Dette er for øvrig dokumentert i rapport fra Overvåkningstjenesten for fiskefelt v/Thorvald Josefsen i rapport fra juni 2010, fra observasjon på fartøyet «Gollenes». Det foreligger heller ingen dokumentasjon på at dette fisket, når bifangsten blir tatt vare på, ikke er bærekraftig.

Et krav om sorteringsrist vil dramatisk vil forverre driftsgrunnlaget for de nordsjøtrålerne som har dette som en del av sitt driftsgrunnlag. Fordelene ved innføring av et krav til sorteringsrist bør derfor være åpenbare dersom dette skulle være aktuelt. Rederiene kan ikke se at kravet til rist har slike åpenbare fordeler.

De fartøyene som fisker uten rist, kan ta både kolmule, øyepål og sei på samme tur. Dette gir en åpenbar miljøgevinst i forhold til drivstofforbruk. Dersom det innføres krav til sorteringsrist, vil dette også gjøre det vanskelig å ta kolmule og øyepål på samme tur. I stedet for at fartøyets kvoter kan tas i en operasjon, må det gjennomføres tre separate fangstoperasjoner.

I 2010 fisket 8 av fartøyene med dispensasjon fra kravet til sorteringsrist om lag 3 000 tonn fisk per år til konsum som var bifangst i forbindelse med direkte fiske etter øyepål. I gjennomsnitt utgjorde dette omtrent 40 tonn bifangst per tur. Trålerne med dispensasjon fra kravet om rist, tar med godt øyepålfiske store deler av sine seikvoter på denne måten.

Dersom disse rederiene blir tvunget til å legge om til et direktefiske etter sei, har disse fartøyene i gjennomsnitt kapasitet til å fiske om lag 40 tonn sei per tur. Det innebærer at et fartøy med en seikvote på 400 tonn vil måtte gå om lag 10 turer ekstra per år for å fiske seikvoten i et direktefiske. Hvis hver tur innebærer tre fiskedøgn, pluss steaming til og fra lossing, medgår det om lag 25 000 liter drivstoff per tur i gjennomsnitt for ett fartøy. Med en gjennomsnittspris på 4 kroner per liter drivstoff resulterer dette i at hvert fartøy må bruke 1 million kroner ekstra i drivstofforbruk hvert år på å få tatt de samme kvotene som per i dag tas gjennom et bifangstfiske.

Dersom dispensasjonen fra kravet til sorteringsrist ikke videreføres, vil det innebære at man ser helt bort fra de miljømessige konsekvensene en slik økning i drivstofforbruk vil ha. Dette står i kontrast til de senere års tiltak som er gjort for å redusere utslipp, blant annet av Nox, fra fiskeflåten. Ettersom sorteringsristen ikke har noen funksjon i forhold til yngelvern, og fritak fra kravet til sorteringsrist heller ikke gir et uønsket beskatningsmønster, taler hensynet til miljø og biologi for at dispensasjonsordningen videreføres.

5 PRØVETREKKINGSUTSTYR VED FABRIKKENE

Rederiene er kjent med at det er nedsatt en arbeidsgruppe som vurderer og skal gi eventuelle forslag til forbedring av prøvetaking av industriråstoff.

For ordens skyld vil Rederiene gjøre oppmerksom på at det fiske som gjøres av Rederienes fartøyer, sikrer at stor fisk/konsumfisk sorteres ut og legges til side for ising. At dette gjøres er verifisert gjennom de kontroller som er foretatt. Konsumfisken vil ikke blandes inn med industriråstoffet, og det vil heller ikke komme stor fisk i prøvetrekkerne.

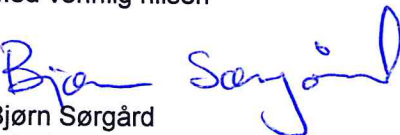
Dispensasjonsordningen for fartøy som tar vare på og leverer fisk til konsum representerer således ingen utfordring eller problem i relasjon til de prøvetrekkere som er installert på fabrikkene.

6 DISPENSASJONSORDNINGEN MÅ VIDEREFØRES I 2014

Kombinasjonsfisket etter kolmule, øyepål og sei har lange tradisjoner i næringen. Det er svært viktig å beholde dette, ettersom dette gir lønnsomhet i ellers marginale fiskerier. Dette er også et miljøvennlig fiske, ettersom flere målarter tas i samme trålhal. Etter det rederiene kjenner til har de kontroller som vist at dispensasjonsordningen fungerer slik den er tiltenkt. Fartøyene tar vare på konsumfisken

Dispensasjonsordningen må således videreføres for de fartøyer som de senere år har hatt dispensasjon, og vist at de tar vare på konsumfisken. Rederiene ber derfor om at dispensasjonsordningen for de trålfartøy som fisker etter kolmule og øyepål, og er rigget og utstyrt for å ta vare på konsumfisk opprettholdes og videreføres for 2014, og at det vurderes om ordningen skal gjøres permanent for de fartøy som drevet slikt fiskeri, når det kunnskapsgrunnlaget som departementet har etterspurt, foreligger.

Med vennlig hilsen

Bjørn Sørsgård
Advokat

Kopi:
Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskebåt
Rederiene

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep
0032 OSLO

Ansvarlig advokat
Bjørn Sjørgård

Oslo
08.12.2011

Vår ref.

VEDRØRENDE DISPENSASJON FRA KRAVET TIL SORTERINGSRIST I FISKET ETTER ØYEPÅL OG KOLMULE

Vi representerer følgende rederier:

- PR Najaden ANS (fartøyet Skude Senior)
- Håflu AS (fartøyet Håflu)
- Gollenes AS (fartøyet Gollenes)
- Svanavåg AS (fartøyet Svanavåg)
- Nordtun trål AS (fartøyet Mostein)
- Piraja AS (fartøyet Piraja)
- Partrederiet Hellevig ANS (fartøyet Hellevig)
- Feyer AS (fartøyet Johan Feyer)

Det vises til Fiskeridirektoratets forslag til regulering av fisket etter øyepål i 2012, der det foreslås å oppheve dispensasjonsordningen fra påbudet om bruk av sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule.

Forslaget vil ramme de nordsjøtrålerne og pelagiske trålerne som driver kombinasjon av industritrål og konsumfiske svært hardt, samtidig som forslaget ikke har noen betydning i forhold til yngelvern eller uønsket innblanding av konsumfisk. Det bes derfor om at dispensasjonsordningen videreføres og gjøres permanent.

Kravet til sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule ble innført 1. mai 2010. Samtidig ble det innført en dispensasjonsordning for fartøyer som er utstyrt for produksjon av fisk til konsum og som kan dokumentere at de har levert fisk til konsum i kombinasjon med direktefiske etter kolmule og øyepål i perioden 2007 – 2009.

Ovennevnte rederier eier 8 fartøy som er gitt dispensasjon fra kravet til sorteringsrist og har fisket i medhold av denne i 2010 og 2011. Disse fartøyene har sortert ut konsumfisken de fikk som bifangst. Etter vårt syn er det vanskelig å se argumenter mot at dispensasjonsadgangen skal videreføres for de fartøy som tar vare på denne bifangsten til konsumanvendelse.

Fiskeridirektoratet ønsker å fjerne dispensasjonsadgangen fordi det nå er utviklet sorteringsrister som fungerer tilfredsstillende i dette fiskeriet. Når det gjelder fartøyene som tar vare på bifangsten, skriver direktoratet følgende som begrunnelse for forslaget om å fjerne dispensasjonsordningen:

«Ved en vurdering av om det lengre er behov for en slik dispensasjonsordning må hensynet til et bærekraftig fiske (faren for uønsket bifangst og feilrapporteringer) i Nordsjøen ses opp mot næringens behov for fortsatt å drive dette kombinasjonsfisket. En vil i den sammenheng minne om at sei fortsatt kan fiskes direkte av disse fartøyene med bruk av stormasket trål, med minste tillatte maskevidde på 120 med mer. Dette er også i samsvar med hva andre

fartøygrupper må benytte i fisket etter sei. [...] Fiskeridirektoratet mener at det ikke er tilstrekkelig gode argumenter for å videreføre den midlertidige ordningen med dispensasjon for å kunne ta vare på konsumfisk i kombinasjon med fiske etter industriråstoff med bruk av småmasket trål, og at hele ordningen derfor bør avskaffes.»

Vi mener direktoratets tilnærming til denne problemstillingen blir noe forenklet.

Ristens hovedfunksjon er å sortere ut konsumfisk som sei, torsk og hyse. Risten har ingen funksjon i forhold til yngelvern. For pelagiske trålere som ikke tar vare på denne bifangsten er dette helt riktig.

Men for de trålerne som faktisk tar vare på, og har kvoter på bifangstene, blir dette helt meningsløst. Denne bifangsten, som i hovedsak er sei, er svært verdifull for disse trålerne. Det garanterer i seg selv at fisken blir sortert ut fra øyepålen, og sløyd og iset ned i kasser. Det er således ikke fare for feilregistrering for denne bifangsten. Dette er for øvrig dokumentert i vedlagte rapport fra Overvåkningstjenesten for fiskefelt v/Thorvald Josefsen i rapport fra juni 2010, fra observasjon på fartøyet «Gollenes». Det foreligger heller ingen dokumentasjon på at dette fisket, når bifangsten blir tatt vare på, ikke er bærekraftig.

Et krav om sorteringsrist vil dramatisk vil forverre driftsgrunnlaget for de nordsjøtrålerne som har dette som en del av sitt driftsgrunnlag. Fordelene ved innføring av et krav til sorteringsrist bør derfor være åpenbare. Vi kan ikke se at kravet til rist har slike åpenbare fordeler.

I 2010 fisket 8 av fartøyene med dispensasjon fra kravet til sorteringsrist om lag 3 000 tonn fisk per år til konsum som var bifangst i forbindelse med direkte fiske etter øyepål. I gjennomsnitt utgjorde dette omtrent 40 tonn bifangst per tur etter øyepål, som omsettes til konsum. Trålerne med dispensasjon fra kravet om rist, tar i år med godt øyepålfiske store deler av sine kvoter av sei på denne måten.

Direktoratet viser til at fartøyene med dispensasjon kan ta seikvoten sin i et direktefiske etter sei. Dette er i og for seg riktig, men dersom disse trålerne blir tvunget til å legge om til et direktefiske etter sei, har disse fartøyene maksimalt kapasitet til å fiske om lag 40 tonn sei per tur i gjennomsnitt. Det innebærer at et fartøy med en seikvote på 400 tonn vil måtte gå om lag 10 turer ekstra per år for å fiske seikvoten i et direktefiske. Hver tur innebærer tre fiskedøgn, pluss steaming til og fra lossing, medgår det om lag 25 000 liter drivstoff per tur i gjennomsnitt for ett fartøy. Med en gjennomsnittspris på 4 kroner per liter resulterer dette i at hvert fartøy må bruke kr 1 000 000 ekstra i drivstofforbruk hvert år på å få tatt de samme kvotene som per i dag tas gjennom et bifangstfiske.

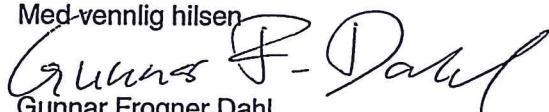
Fiskeridirektoratet ser helt bort fra de miljømessige konsekvensene en slik økning i drivstofforbruk vil ha. Dette står i kontrast til de senere års tiltak som er gjort for å redusere utslipp, blant annet av Nox, fra fiskeflåten.

Det er svært viktig å beholde kombinasjonsfisket etter øyepål og sei som har lange tradisjoner i næringen. Det er også et miljøvennlig fiske, ettersom flere målarter tas i samme trålhal.

Fiskeridirektoratets begrunnelse bærer preg av et ønske om et likt regelverk for alle fartøy, uten å ta hensyn til forskjellen mellom de ulike fartøygruppene, og også internt i gruppene i måten de nyttiggjør seg fangsten på. Direktoratet anser bifangsten av konsumfisk for de fartøyene som faktisk nyttiggjør seg denne fangsten som uønsket. Dette blir feil. Dessuten er det, med den betydelige verdien denne bifangsten har, minimal fare for feilrapportering.

Unntaket for de trålfartøy som fisker etter øyepål, og er rigget og utstyrt for å ta vare på konsumfisk bør på denne bakgrunn opprettholdes og videreføres som en som en permanent regel. I det minste må den midlertidige dispensasjonsadgangen utvides slik at den gjelder også i 2012.

Med vennlig hilsen

Gunnar Frogner Dahl
Advokatfullmektig

Kopi: rederiene

Tittel : **Overvåking av fiskefelt**
Forfatter(e) : Thorvald Josefsen
Ansvarlig institusjon : Fiskeridirektoratet, Bergen.
Geografisk område (navn) : Nordsjøen
Område Lokasjon (#nummer) :
Tidsrom (fra-til) : 040610 130610
Fartøy / Registreringsnr. : Gollenes / M-40-HØ
Lengde lengde m / HK : 51,90 m / 2760 HK
Kilde : Illustrert skipsliste
Merknader :

EMNEORD

(Redskap / Fiskeart) : 1 stk Åkratrål 5000 # og 1 stk steintrål 9600 #
tråldører type tyboron a 2600 kg.
Tobis, kolmule, øyepål, sei, torsk, hyse, lysing og div andre arter

SAMMENDRAG:

Fartøyet var i ordinært fiske og jeg var med som observatør på denne turen. Gikk om bord i fartøyet i Hanstholm i Danmark.

Etter at fartøyet hadde fått tilleggs kvote på tobis i EU sonen så gikk de til tobis feltene i det område å startet fiske der. De startet opp på Storebank og der ble det gjort ett trålhal på ca 20 tonn tobis. I dette område var det en annen norsk tråler i fiske. Etter dette gikk de vest over til Dogger bank og gjorde 2 trål hal på til sammen 220 tonn tobis.

Etter dette gikk de nord over i norsk sone for å fortsette fiske etter øyepål og kolmule. Det ble gjort 9 trål hal fra Egersund banken og nord over langs kanten til Viking banken. Registrerte på det meste 8 andre trålere i disse områdene som var i fiske.

Fangstene av øyepål og kolmule tilsammen varierte fra 35 tonn til 80 tonn i trål halene. Fangstene bestod i hovedsak av øyepål og kolmule. I noen av trål halene var det noe innblanding av vassild og strømsild.

Det var innblanding av sei i alle trål hal og seifangstene varierte fra 1500 kg til 10000 kg. Seien ble sørttert ut under pumping av fangsten og deretter sløyd og iset ned i kasser. Det var også innblanding av hyse, torsk og lysing i fangstene som også ble sortert ut men av disse fiske artene var det ikke så store kvantum. I enkelte hal var det fra 50 kg til 100 kg av disse artene.

Under inn pumping av fangstene kunne jeg registrere noe fisk som sei, torsk, hyse og lysing gå ned i tankene i lag med øyepål og kolmule.

Fartøyet hadde tillatelse til fisket med industri trål uten sorteringsrist i montert.

RESULTATER:

Storebank – Doggerbank

Tobis

Ett trål hal på 1 time og 5 minutter ble gjort på Storebank i området N 56°22,0' E 05°41,0'. Fangst 20000 kg tobis i dette halet. Dyp 39 meter.

Kunne ikke registrere noe innblanding av andre fiske arter i dette halet her.

To trål hal ble gjort på Dogger bank i ett område N 55°05,0' E 01°50,0'. Fangst på henholdsvis 100000 kg og 120000 kg tobis. Første halet var tauetiden 2 timer og 30minutt og den andre var på 3 timer og 30 minutter. Dybde fra 23 til 25 meter.

Registrerte i det første halet her 40 stk makrell og i det andre 33 stk makrell som gikk ned i tankene i lag med tobisen.

Egersund banken til Viking banken.

Øyepål, kolmule, sei og div andre arter i området

I området fra Egersund banken N 58°06,0' E 04°44,0' og langs kanten nord til Viking Banken N 60°33,0' E 03°11,0' ble det gjort 9 trål hal. Taue tiden varierte fra 6 timer og 20 minutter til 11 timer og 20 minutter.

Dybden varierte på Egersund banken var fra 160 til 235 meter og i området Utsira var dybden fra 145 til 174 meter og i området Viking banken varierte dybden fra 166 til 174 meter.

Fangsten av øyepål varierte fra 1000 kg og til 60000 kg og fangstene av Kolmule varierte fra 3000 kg til 57000 kg i trål halene.

I 3 av trålhalene var fangstene av vassild/ strømsild fra 2000 kg til 12000 kg.

Fangstene av sei varierte fra 1500 kg til 10000 kg og i noen hal var det fangster på 50 kg med torsk og hyse. Det var også trål hal med lysing og det varierte fra 50 til 100 kg i halet. All denne fisken ble sløyd og iset ned i kasser.

Lengde målinger av sei viste gjennomsnitt lengde fra 54 cm til 70 cm. Registrerte ikke Sei under minstemålet.

Under innpumping av fangstene registrerte jeg noe fisk som sei, hyse, torsk, makrell og lysing som gikk ned i tankene i lag med øyepål og kolmule.

I 7 av 9 trål hal registrerte til sammen 253 stk sei som jeg estimerte til 300 kg som gikk i i tankene i lag med øyepål og kolmule.

Ut fra det jeg kunne se var dette ikke sei under minstemålet.

I 7 av 9 trål hal registrerte jeg til sammen 137 stk hyse som jeg estimerte til 70 kg som gikk ned i tankene i lag med øyepål og kolmule.

Det meste av dette var hyse under minstemålet.

I 4 av 9 trål hal estimerte jeg til sammen ca 350 kg lysing som gikk ned i tankene i lag med øyepål og kolmule.

I ett trål hal registrerte jeg 5 stk torsk ca 4-5 kg og 27 stk makrell ca 12-15 kg som også gikk ned i tankene i lag med øyepål og kolmule.

Registrerte i noen trål hal akkar som også gikk ned i tankene i lag med resten av Fangstene.

Ut fra de observasjoner og estimat fra meg så skal dette utgjøre ca 740 kg totalt med fisk som sei, hyse, torsk, makrell og lysing som gikk ned i tankene under inn pumping av fangstene .

Total fangst med alle arter på denne turen er ca 760900 kg.

Kommentar:

Fartøyet var godt utstyrt til dette fiske og var også godt utstyrt og egnet til å ta vare på den fisken som ble sortert ut og sløyd å iset ned i kasser i egent rom. Mannskapet om bord tok prøver av fangsten av hvert trål hal for å se på fangst sammen settingen av de forskjellige arter.

Kan nevne at jeg ble godt mottatt om bord av skipper og mannskap.

FISKELETINGSUTSTYR:

Ekkolodd, Sonar.

POSISJONSBESTEMMELSEUTSTYR:

Radar, og GPS. Elektronisk kartplotter.

KOMMUNIKASJON:

MF/HF, VHF. Innmarsat- c. Satellitt telefon, mobil telefon og ICE internett tilgang.

Fartøyet ble ført av skipper : Hjørleif Enni

Fra Fiskerdirektoratet deltok: Thorvald Josefsen

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Ansvarlig advokat
Bjørn Særgård

Oslo
15. oktober 2012

Vår ref.

INNSPILL TIL REGULERINGSMØTET - REGULERING AV FISKET ETTER ØYEPÅL OG KOLMULE I 2013

Vi representerer følgende rederier (Rederiene):

- Nordtun trål AS (fartøyet Mostein)
- Håflu AS (fartøyet Håflu)
- Gollenes AS (fartøyet Gollenes)
- Svanavåg AS (fartøyet Svanavåg)
- Piraja AS (fartøyet Piraja)
- Partrederiet Hellevig ANS (fartøyet Hellevig)
- Feyer AS (fartøyet Johan Feyer)

Disse rederiene, som alle har fartøy med nordsjøtrålkonsesjon, og driver kombinasjon av industri- og konsumfiske ønsker å komme med innspill til reguleringen av fisket etter øyepål og kolmule i 2013.

1 OPPSUMMERING

Rederiene ber om at det fastsettes en øyepålkvote fra årets begynnelse, og at det tillates bifangst av øyepål på inntil 49 % i fisket etter kolmule.

Rederiene ber også om at dispensasjonen fra kravet til sorteringsrist videreføres for de fartøyene som ta vare på bifangst av konsumfisk.

Departementet har bedt direktoratet om i samråd med næringen å utrede og gjennomføre en plan for å vurdere effekten av sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule. En slik plan er ikke gjennomført. Det bes om at den planen departementet har bedt om, nå blir gjennomført, slik at det kan etableres et kunnskapsgrunnlag for å kunne vurdere om dispensasjonsordningen skal gjøres permanent.

2 FASTSETTELSE AV ØYEPÅLKVOTE FOR 2013

Rederiene registrerer at ICES har kommet med en kvoteanbefaling på 393 000 tonn i 2013 og en kvote på 101 000 tonn for 2012. Dersom det ikke blir fastsatt noen øyepålkvote for 2012, er kvoteanbefalingen fra ICES for 2013 på 458 000 tonn.

Rederiene ber om at det fra årets begynnelse blir fastsatt en kvote i tråd med kvoteanbefalingen fra ICES, eventuelt med en begrensning i perioden fisket er åpent. Det bør på bakgrunn av kvoteanbefalingene også åpnes for en bifangst på inntil 49 % i fisket etter kolmule fra årets begynnelse

Kvoterådene for øyepål varierer betydelig fra år til år, og sommeren 2012 ble det ikke åpnet for øyepålfiske. Vi vil understreke betydningen av at det i samarbeid med EU kommer på plass forvaltningsplaner som kan gi større grad av stabilitet og forutsigbarhet i kvotefastsettelsen, slik at det legges til rette for et jevnere ressursuttak og slik at år med 0-kvote kan unngås.

3 DISPENSASJON FRA KRAVET TIL SORTERINGSRIST

3.1 BAKGRUNN

Fra og med 1. mai 2010 ble det innført krav om bruk av sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule. Samtidig ble det lagt opp til en midlertidig dispensasjonsordning for mindre fartøy som ikke har maskinkraft nok til å benytte de ordinære kolmuletrålene. Det ble også gitt en tilsvarende dispensasjonsadgang for fartøy som er utstyrt for produksjon av fisk til konsum og som kan dokumentere en driftsform som innebærer at de i perioden fra 2007 til 2009 har levert fisk til konsum i kombinasjon med direktefiske etter kolmule og øyepål.

Rederiene har siden kravet til sorteringsrist ble innført årlig søkt om og fått innvilget dispensasjon fra kravet til sorteringsrist fordi bifangsten av konsumfisk, sløyes, ises og selges fersk.

Fiskeridirektoratet har siden 2010 ønsket å avvikle dispensasjonsordningen. Rederiene opplever at dette er basert på manglende kunnskap om hvordan bifangsten blir ivaretatt og den økonomiske betydningen denne bifangsten har for rederiene.

Rederiene ønsker at dispensasjonsordningen videreføres for 2013 og at direktoratet nå gjennomfører den dokumentasjonen av innblanding og ivaretagelse av konsumfisk som departementet ved to anledninger har bestilt, slik at det kan vurderes om dispensasjonsordningen skal gjøres permanent.

3.2 DEPARTEMENTETS VURDERING AV DISPENSASJONSORDNINGEN FOR 2012

Fiskeridirektoratet foreslo i forbindelse med reguleringene av fisket etter kolmule og øyepål i 2012, å avvikle dispensasjonsadgangen fra kravet til sorteringsrist. Når det gjelder fartøyene som tar vare på bifangsten, skrev direktoratet følgende som begrunnelse for forslaget om å fjerne dispensasjonsordningen:

"Ved en vurdering av om det lengre er behov for en slik dispensasjonsordning må hensynet til et bærekraftig fiske (faren for uønsket bifangst og feilrapporteringer) i Nordsjøen ses opp mot næringsens behov for fortsatt å drive dette kombinasjonsfisket. En vil i den sammenheng minne om at sei fortsatt kan fiskes direkte av disse fartøyene med bruk av stormasket trål, med minste tillatte maskevidde på 120 med mer. Dette er også i samsvar med hva andre fartøygrupper må benytte i fisket etter sei. [...] Fiskeridirektoratet mener at det ikke er tilstrekkelig gode argumenter for å videreføre den midlertidige ordningen med dispensasjon for å kunne ta vare på konsumfisk i kombinasjon med fiske etter industriråstoff med bruk av småmasket trål, og at hele ordningen derfor bør avskaffes."

Rederiene mener direktoratets begrunnelse var lite treffende, og tilskrev derfor Fiskeri- og kystdepartementet om denne saken ved brev av 8. desember 2011 (vedlagt). Departementet sendte på denne bakgrunn 1. februar 2012 en bestilling til Fiskeridirektoratet, der direktoratet ble bedt om i samarbeid med Kystvakten og næringen:

"å utarbeide en plan for å dokumentere innblandingsproblematikken, samt gjennomføre planen. I dette ligger at prøvetaking og kontroll må være av en slik art at problemstillingen blir tilstrekkelig belyst."

Som begrunnelse for dette viste departementet i nevnte brev til at:

"Som det fremkommer i nevnte brev [brev av 18. februar 2011 fra departementet til direktoratet] kan det være vanskelig å begrunne et strengt ristpåbud for fartøy som beviselig tar vare på all fangst, og departementet hadde følgelig behov for et styrket faglig beslutningsgrunnlag for vurdering av uønsket dødelighet ved bruk/ikke bruk av rist for disse fartøyene. Det er ikke snakk om å dokumentere at man ikke får konsum sei ved bruk av rist. Poenget er å se i hvilken grad dispensasjon fører til et uønsket beskatningsmønster og feilrapportering."

Departementet viste til at det etter departementets vurdering, stadig er noen ubesvarte spørsmål knyttet til situasjonen for fartøy som i stor grad har et driftsmønster der sei og annen konsumfisk sorteres om bord, og hvor ristpåbudet vil innebære at fartøyene pålegges et annet driftsmønster.

Departementet konkluderte slik:

"Basert på dette har departementet kommet til at dispensasjonsordningen skal videreføres også i 2012. Samtidig bes direktoratet om å bruke 2012 til å gjennomføre det oppdraget som ble gitt i bestilling av 18. februar 2011. Dispensasjonsadgangen gjelder kun for 2012. Dispensasjonsadgangen gjelder kun for 2012 og vil vurderes på nytt når ny kunnskap foreligger."

3.3 FISKERIDIREKTORATET HAR IKKE FULGT OPP BESTILLINGEN FRA DEPARTEMENTET

Fiskeridirektoratet besvarte bestillingen i brev av 28. mars 2012 til departementet.

Direktoratet uttalte i sitt brev blant annet følgende:

"Fiskeridirektoratet er likevel av den oppfatning at det fremdeles foregår feilrapportering blant de fartøy som har dispensasjon fra kravet om å benytte sorteringsrist. Forventet fangstsammensetning på de aktuelle feltene tilsier en blanding av store og mindre individ. Det er påfallende at den konsumfangsten av sei som rapporteres og landes bare består av større fisk. Vår antakelse er at disse fartøyene kun tar vare på den største seien (produseres til konsum), mens et betydelig restkvantum blandes sammen med industriråstoffet om bord.

Erfaringer fra forsøkene i forbindelse med utprøving av sorteringsristen viser også at kvantum sei ofte er svært stort når, og hvis denne fangsten skal håndteres manuelt, vil det kreve betydelig med mannskapsressurser om bord i et fartøy. Så langt Fiskeridirektoratet kjenner til er ikke bemanningen på fartøy som fisker uten rist gjennomgående større enn på fartøy som ikke fisker med rist."

Direktoratet konkluderer med at det mest aktuelle tiltaket for å dokumentere innblanding og håndtering av konsumfisk, er gjennom kontroller ved Kystvakten og eventuelle landingskontroller fra direktoratet.

Rederiene reagerer sterkt på direktoratets uttalelse sitert ovenfor. Direktoratet er av departementet bedt om å foreta undersøkelser for å dokumentere innblandingsproblematikk i industrirålfisket, og besvarer dette med å fremsette påstander og antakelser både knyttet til innblanding av konsumfisk og fartøyenes evne til å håndtere denne fangsten.

Fiskebåtrederne Forbund reagerte også på denne tilnærmingen, og uttalte i brev av 4. juni 2012 til departementet (vedlagt) at de mente det er et stort behov for å evaluere effekten av å bruke sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule for å få tilstrekkelig kunnskap om disse problemstillingene.

4 MANGLENDE KUNNSKAP OM FARTØY SOM TAR VARE PÅ KONSUMFANGSTEN

Direktoratet er av departementet bedt om, i samarbeid med næringen, å utarbeide og iverksette en plan for å dokumentere innblandingsproblematikken og evaluere bruken av sorteringsrist. Dette har direktoratet per i dag ikke gjort.

Rederiene ønsker at dette nå faktisk blir gjennomført, og det samme gjør Fiskebåtredernes forbund. Vi stiller oss derfor undrende til at direktoratet ikke har tatt kontakt med rederiene for gjennomføring av departementets bestilling, slik departementet har forutsatt.

Rederiene mener videre at de påstander som er sitert ovenfor, viser at direktoratet ikke har tilstrekkelig kunnskap om rederienes fartøyer og driftsgrunnlag.

Alle fartøyer tilhørende Rederiene har fra en til tre sløyemaskiner om bord. Mannskapet kan med en sløyemaskin håndtere mellom 2,9 til 3,8 tonn konsumfisk (60 til 80 kasser) i timen. Rederiene kan derfor ikke forstå hvordan departementet kan hevde at fartøyene ikke har kapasitet til å håndtere konsumfisken. Som et eksempel kan det nevnes at ett av fartøyene ovenfor på en uke (to turer) leverte 80 tonn sløyd sei som bifangst. Det er således helt uproblematisk å håndtere bifangsten av konsumfisk på en god måte.

Videre hevder direktoratet at Rederiene kun tar vare på den største konsumfisken. Dette er både udokumentert og feil. Rederiene er avhengige av kombinasjonen industrifiske/konsumfiske på samme tur for å få lønnsomhet i fiskerier med marginale kvoter. Rederiene er derfor avhengige av å ta vare på all konsumfisken for å få best mulig resultat på hver tur. Videre opplever Rederiene å få godt betalt også for mindre sei, mens det faktisk er den største seien som blir dårligst betalt. Direktoratets påstand om at Rederiene ikke tar vare på all bifangsten, er således ikke korrekt.

5 BIFANGSTFISKET ER MILJØVENNLIG, BIOLOGISK FORSVARLIG OG ØKONOMISK HENSIKTSMESSIG

Nordsjøtrålerne har kvoter på kolmule, øyepål og sei. Fartøyene kan selvsagt fiske industrifisk og sei på separate turer. Dette vil imidlertid forverre Rederienes økonomi betydelig.

Sorteringsristen i fisket etter øyepål og kolumle har ingen funksjon i forhold til yngelvern. Ristens funksjon er å skille ut bifangst av konsumfisk. For de trålerne som faktisk tar vare på, og har kvoter på bifangststartene, blir krav om bruk av sorteringsrist helt meningsløst. Denne bifangsten, som i hovedsak er sei, er svært verdifull for disse trålerne. Det garanterer i seg selv at fisken blir sortert ut fra øyepålen, og sløyd og iset ned i kasser.

Det er således ikke fare for feilregistrering for denne bifangsten. Dette er for øvrig dokumentert i rapport fra Overvåkningstjenesten for fiskefelt v/Thorvald Josefsen i rapport fra juni 2010, fra observasjon på fartøyet «Gollenes». Det foreligger heller ingen dokumentasjon på at dette fisket, når bifangsten blir tatt vare på, ikke er bærekraftig.

Et krav om sorteringsrist vil dramatisk vil forverre driftsgrunnlaget for de nordsjøtrålerne som har dette som en del av sitt driftsgrunnlag. Fordelene ved innføring av et krav til sorteringsrist bør derfor være åpenbare. Rederiene kan ikke se at kravet til rist har slike åpenbare fordeler.

De fartøyene som fisker uten rist, kan ta både kolmule, øyepål og sei på samme tur. Dette gir en åpenbar miljøgevinst i forhold til drivstofforbruk. Dersom det innføres krav til sorteringsrist, vil dette også gjøre det vanskelig å ta kolmule og øyepål på samme tur. I stedet for at fartøyets kvoter kan tas i en operasjon, må det gjennomføres tre separate fangstoperasjoner.

I 2010 fisket 8 av fartøyene med dispensasjon fra kravet til sorteringsrist om lag 3 000 tonn fisk per år til konsum som var bifangst i forbindelse med direkte fiske etter øyepål. I gjennomsnitt utgjorde dette omtrent 40 tonn bifangst per tur. Trålerne med dispensasjon fra kravet om rist, tar i år med godt øyepålfiske store deler av sine seikvoter på denne måten.

Dersom disse rederiene blir tvunget til å legge om til et direktefiske etter sei, har disse fartøyene i gjennomsnitt kapasitet til å fiske om lag 40 tonn sei per tur. Det innebærer at et fartøy med en seikvote på 400 tonn vil måtte gå om lag 10 turer ekstra per år for å fiske seikvoten i et direktefiske. Hvis hver tur innebærer tre fiskedøgn, pluss steaming til og fra lossing, medgår det om lag 25 000 liter drivstoff per tur i gjennomsnitt for ett fartøy. Med en gjennomsnittspris på 4 kroner per liter drivstoff resulterer dette i at hvert fartøy må bruke 1 million kroner ekstra i drivstofforbruk hvert år på å få tatt de samme kvotene som per i dag tas gjennom et bifangstfiske.

Dersom dispensasjonen fra kravet til sorteringsrist ikke videreføres, vil det innebære at man ser helt bort fra de miljømessige konsekvensene en slik økning i drivstofforbruk vil ha. Dette står i kontrast til de senere års tiltak som er gjort for å redusere utslipp, blant annet av Nox, fra fiskeflåten. Ettersom sorteringsristen ikke har noen funksjon i forhold til yngelvern, og fritak fra kravet til sorteringsrist heller ikke gir et uønsket beskatningsmønster, taler hensynet til miljø og biologi for at dispensasjonsordningen videreføres.

6 DISPENSASJONSORDNINGEN MÅ VIDEREFØRES I 2013

Kombinasjonsfisket etter kolmule, øyepål og sei har lange tradisjoner i næringen. Det er svært viktig å beholde dette, ettersom dette gir lønnsomhet i ellers marginale fiskerier. Dette er også et miljøvennlig fiske, ettersom flere målarter tas i samme trålhal.

Som kjent ble det ikke åpnet for øyepålfiske i 2012, men dispensasjonsordningen ble brukt i fartøyenes kolmulefiske. På tross av den klare bestillingen fra departementet, har direktoratet ikke utredet og gjennomført en plan for å vurdere effekten av sorteringsristen og innblandingsproblematikk i samarbeid med næringen.

Det foreligger således intet beslutningsgrunnlag for å avvikle dispensasjonsordningen. Ettersom det for 2013 vil være kvoter både for kolmule og øyepål, ligger forholdene godt til rette for å få gjennomført de undersøkelser som departementet har bedt om.

Rederiene ber derfor om at dispensasjonsordningen for de trålfartøy som fisker etter kolmule og øyepål, og er rigget og utstyrt for å ta vare på konsumfisk opprettholdes og videreføres for 2013, og at det vurderes om ordningen skal gjøres permanent når det kunnskapsgrunnlaget som departementet har etterspurt, foreligger.

Med vennlig hilsen

Gunnar Frøgner Dahl
Advokat

Kopi:
Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskebåt
Rederiene

HØ/JIM

Haugesund 4. juni 2012

Fiskeri- og kystdepartementet

EFFEKTEN AV SORTERINGSRIST I FISKET ETTER ØYEPÅL OG KOLMULE I NØS

Fiskebåt viser til vår epost av 21. mai d.å. med spørsmål om et mulig prøvofiske etter øyepål i 2012. I tilknytning til dette fikk Fiskebåt oversendt et brev fra Fiskeridirektoratet til departementet av 28. mars d.å., hvor direktoratet har utarbeidet en plan for å vurdere effekten av sorteringsrist i fisket etter øyepål. Bakgrunnen for brevet er en henvendelse fra departementet den 1. februar d.å. der Fiskeridirektoratet blir bedt om å undersøke i hvilken grad dispensasjon fra å benytte sorteringsrist i industritrålfisket fører til et uønsket beskatningsmønster og feilrapportering.

Fiskeridirektoratet konkluderte i brevet med at de undersøkelsene som har vært gjort av innblanding av konsumfisk i fangstene etter industriråstoff neppe er representative. Samtidig fraråder direktoratet et prøvofiske etter øyepål for å undersøke dette nærmere. I konklusjonen heter det blant annet:

«I henhold til rådgivning fra ICES vil det neppe bli åpnet for et direktefiske etter øyepål i 2012. I denne sammenheng har direktoratet vurdert hvorvidt det bør anbefales et begrenset forsøksfiske etter øyepål med observatører om bord, men konklusjonen er at dette vil gi liten verdi sett hen til det overfor nevnte. Det bør derfor, etter Fiskeridirektoratets oppfatning ikke åpnes for et forsøksfiske etter øyepål.»

Det mest aktuelle tiltaket vil være at Kystvakten fokuserer på disse fartøyene og gjennomfører inspeksjoner og prøvetaking om bord i forbindelse med et eventuelt kolmulefiske i norsk sone i 2012. Dette må i tilfelle følges opp av direktoratets inspektører ved landing ved at det gjennomføres manuell prøvetaking og visuelle inspeksjoner av fangstsammensetningen.»

Fiskebåt stiller seg svært undrende til Fiskeridirektoratets passive tilnærming til dette spørsmålet. Fiskebåt mener at det er et stort behov for å evaluere effekten av å bruke sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule, og mener at det vil være fornuftig å gjennomføre et prøvofiske etter øyepål i 2012 for å få tilstrekkelig kunnskap om dette. Fiskebåt vil også vise til at en evaluering av ordningen har vært bakgrunnen for at næringen har anbefalt en videreføring av dagens dispensasjonsregime for bruk av sorteringsrist i industritrålfisket. Fiskebåt mener at det vil være mulig å organisere prøvofisket på en slik måte at det gir relevant informasjon.

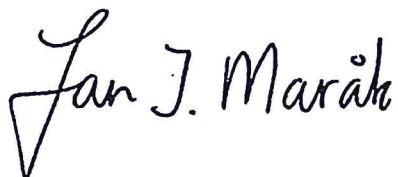
Fiskebåt deler Fiskeridirektoratets ønske om å etablere en bedre gjennomføring av prøvetakingen av fangstene ved landing. Dette har vært et tema i mange år, og ikke minst fiskerne er interessert i å få dette på plass.

Fiskebåt vil vise til at det har vært gjennomført mange inspeksjoner og kontroller i industritrålfisket de siste årene, både på land og under fisket. Fiskebåt beklager at resultatene fra disse kontrollene ikke er godt nok dokumentert, men antar likevel at noen av disse rapportene kan legges til grunn for departementets vurderinger. Fiskebåt mener samtidig at det er behov for ytterligere kontroller både på land og under fisket for å få mer og bedre dokumentasjon av hva industritrålfangstene inneholder, med og uten rist. Ikke minst

kan dette være nødvendig fordi ristpåbudet har en relativt kort historie. Fiskebåt vil derfor foreslå at departementet åpner for et prøvefiske etter øyepål på minst 3.- 4.000 tonn i 2012. Fiskebåt tilbyr seg å bistå ved gjennomføringen av et slikt prøvefiske, og er positive til at fartøyene som deltar i dette fisket må ha inspektører om bord.

Fiskebåt vil anmode om en rask avklaring av denne saken.

Vennlig hilsen
FISKEBÅT

Jan Ivar Maråk

Harald Østensjø

Kopi: Fiskeridirektoratet
Norges Fiskarlag

Fiskeridirektoratet
postmottak@fiskeridir.no

22.10.2013

WWFs innspill til Reguleringsmøtet 6. og 7. november 2013

Sak 33/2013 Regulering av fisket etter pigghå, brugde, håbrann og silkehai i 2014

Dagens bestandssituasjon for en rekke av bruskfiskartene i norske farvann er dystre, med bestander på svært lave nivåer – både nasjonalt og internasjonalt. Dette gjelder i særlig grad for pigghå, håbrann og storskate. Dette er arter som ofte har bestander som vandrer over større havområder og som *alle* er kategorisert i subpopulasjoner som er «*kritisk truet*» (CR) hos den internasjonale rødlisten for utrydningstruede arter (IUCN). Pigghå og storskate er også kategorisert som «*kritisk truet*» (CR) på den norske rødlisten (Artsdatabanken) av 2010. Her er håbrann kategorisert som «sårbar» (VU). Brugde er kategorisert som «*Sterkt truet*» (EN) ved både den internasjonale- og den nasjonale rødlisten.

Overfiske av hai og skater over tid er antatt å være hovedårsak til de kraftige bestandsreduksjonene og det er helt avgjørende å opprettholde en streng føre-var-holdning i forvaltningen av disse. For enkelte arter, som pigghå må også dagens forskrifter styrkes ytterligere.

Hai og skater (bruskfisk) skiller seg betraktelig fra de fleste beinfisk når det kommer til forplantning og evne til rekruttering av bestander. De fleste arter er svært langlivede og kjønnsmodnes først i høy alder. Pigghå når for eksempel kjønnsmoden alder først mellom 10 – 15 år. Bruskfiskene har også ofte lange drektighetsperioder, for så å nedkomme med få avkom. Hos pigghå er drektighetsperioden hele 24 måneder (!) og antallet avkom pr periode er gjerne kun mellom 4 – 20 individer.

WWF mener derfor at:

- Forvaltningen av bruskfisk må utføres gjennom en sterk føre-var-holdning og i det øyemed å bygge opp igjen sterkt svekkede, rødlistede bestander
- Et forbud mot direkte fiske av pigghå, brugde, håbrann og silkehai må opprettholdes i henhold til dagens lovverk
- Bifangst av omtalte arter må holdes til et absolutt minimum, og dagens bifangstkvote på 15 % vedrørende pigghå ønskes endret til 0% før ny informasjon om bestanden foreligger. En «*kritisk truet*» art som pigghå krever en sterk føre-var-tilnærming noe som ikke samstemmer med dagens tillatte bifangstkvote

WWF for a living planet®

- Det etableres et *merkefiske* (se beskrivelse i eget avsnitt under) for de rødlistede bruskfiskartene slik at ny kunnskap innhentes uten ønske om å ta ut ytterligere individer i svært svake bestander
- Levende bifangst av pigghå, brugde, håbrann, silkehai og storskate skal slippes tilbake i havet - gjerne etter fullført merking som omtalt over
- Bestemmelsen fra Fiskeridirektoratet om ikke å utføre et overvåkingsfiske av pigghå og håbrann opprettholdes
- Død fangst av de rødlistede artene registreres med antall, vekt og lengde i fangst dagbøker. Eventuelle vevsprøver sendes Havforskningsinstituttet for senere analyse

Merkefiske

WWF ønsker at det etableres et overvåkingsregime for haiartene pigghå, brugde og håbrann, samt storskate. Fiskere som får levende *pigghå, brugde, håbrann eller storskate* i sine redskaper kan merke disse med små «tags» og notere ned art, lengde, fangst dato, fangststed og fangstmetode. Fisken slippes så tilbake i vannet. Data innrapporteres til Havforskningsinstituttet på månedsbasis. Ved gjenfangst noteres tilsvarende data ned og sendes Havforskningsinstituttet på samme måte. For begge disse tjenester blir fiskeren kompensert økonomisk.

Merkefiske omtalt over vil etter WWFs syn være en vinn – vinn situasjon for alle parter:

- Fiskerne får betalt for å gjøre en god jobb, og vil samtidig bidra til å sikre arter for fremtiden slik at disse forhåpentligvis en dag blir forsvarlige å beskatte kommersielt
- Forskere får tilgang på ny informasjon som vil være verdifullt i bestandsvurderinger
- Bestandene av pigghå, brugde, håbrann og storskate vil på sikt kunne gjenoppbygges, som er viktig, både for det marine økosystemet og for fiskerinæringen

Vennlig hilsen
for WWF-Norge

Karoline Andaur
leder for havmiljøprogrammet
kandaur@wwf.no

Fredrik Myhre
rådgiver, fiskeri & havmiljø
fmyhre@wwf.no

Fiskeri- og kystdepartementet

Fiskeridirektoratet

Vår dato
31.10.2013

Vår referanse
2013/00343-1

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER BRUGDE, PIGGHÅ OG HÅBRANN I 2014

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 31. oktober 2013 drøftet reguleringene av fisket etter brugde, pigghå og håbrann i 2014, og følgende vedtak ble fattet:

«Norges Fiskarlag viser til uttalelser fra norske forskere om at det grunnlag som ligger til grunn for forvaltningen av bestandene av pigghå, håbrann og brugde er svært mangelfulle, og at det ikke er forsket på bestanden fra norsk side. Det uttales også at det norske uttaket står for 50 % av den totale fangsten, noe som helt klart tilsier at Norge burde iverksatt en registrering, minimum for å få oversikt over sammensetningen av årsklassene og størrelsene. Disse dataene ville vært svært verdifulle for å kunne gi mer presise bestandsvurderinger. For håbrann mangler slik kunnskap helt etter at fisket ble stoppet.

Norges Fiskarlag er positiv til noen de endringer som er gjennomført for fartøy som fisker med faststående redskaper, men vil samtidig påpeke at det er flere redskapsgrupper som opplever store problemer, særlig med pigghå. Eksempelvis er fisket etter lysing vanskelig å gjennomføre, ettersom forholdet mellom lysing og pigghå fører til at fisket etter lysing ikke kan gjennomføres med 15 % innblanding, når pigghåen kommer inn i områdene det fiskes i.

Det kreves at dagens bestemmelse for bifangst endres, slik at det åpnes for å kunne ha inntil 20 % bifangst av pigghå på årsbasis, men at dette begrenses til en treårsperiode. Dataene fra dette inngår i forskernes registreringsarbeid for å vurdere bestandsutviklingen.

Norges Fiskarlag krever at fiskernes erfaringer blir tatt på alvor, og at Havforskningsinstituttet for 2014 gis budsjettmessige rammer for å etablere et forskningsprogram som kan bidra til mer kunnskap om pigghå og håbrann.

Norges Fiskarlag vil innen kort tid komme med konkrete forslag til opplegg og innhold for prioritering av et forskningsprogram som kan gi bedre kunnskap om pigghå og håbrann i norske farvann.

Norges Fiskarlag mener det burde gis anledning til å drive et fiske etter pigghå, og at det settes krav om registrering av data som Havforskningsinstituttet må ha for å kunne si noe om utviklingen i bestanden, og hvilke størrelser som beskattes. Dette vil være et svært viktig bidrag til vurderingene som gjøres i ICES.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Landsstyret
Medlemslaga

Vedlegg:

**Fiskeridirektoratet
Pb. 185 Sentrum
5804 Bergen**

Regulering av fisket etter pigghå i 2014.

Det er generelt forbud mot landing av haiartene håbrann, brugde, silkehai og pigghå. Dersom disse artene tas i forbindelse med annet fiske, skal individer som har sjanse til overlevelse slippes ut, mens døde individer skal bringes på land. Alle fangster skal rapporteres. I enkelte områder er pigghåforbudet i perioder regelrett til hinder for et normalt fiske etter andre arter på grunn av at den opptrer i store stimer slik at fangstinnslaget av pigghå kan bli stort.

I Norge ble forbud mot direktefiske etter pigghå innført fra og med 2007, men fram til og med 2010 ble det gjort unntak for mindre kystfartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i indre farvann og sjøterritorium. Fra 2011 gjelder forbudet for alle fartøygrupper. Siden pigghå ofte forekommer i store stimer og det kan være vanskelig å unngå fangst, er det også innført et unntak fra det generelle forbudet mot utkast ved at levedyktig pigghå er tillatt gjenutsatt. Ved fiske med konvensjonelle redskaper er det tillatt å ha inntil 20 % bifangst av pigghå pr.uke.

Det er åpenbart at fiskets betydning for bestandsutviklingen er sterkt avhengig av hvilke deler av bestanden som beskattes. Med økt kunnskap både om fangstsammensetning og om hvordan bestanden utnytter våre farvann, vil det være mulig å gjøre mer målrettede forvaltningstiltak, slik som område- og sesongbegrensninger, som i mindre grad påvirker muligheten for utøvelse av andre fiskerier. Derfor har Fiskeri- og kystdepartementet bestemt at det skal etableres et forskerstyrt overvåkingsfiske etter pigghå for å skaffe til veie den nødvendige kunnskapen for ansvarlig forvaltning av bestanden.

Fiskeridirektøren har fastsatt en bifangst for pigghå på 15% på halvårsbasis jfr. J-104-2013.

Ved fiske med garn og line er det tillatt å ha inntil 15 % bifangst av pigghå. Dette gjelder likevel ikke for fartøy som fisker med garn og line nord for 62°N, samt fiske etter pelagiske arter i virkeområdet. Avregningen av bifangsten regens ut fra samlet fangst i hele perioden fra og med 1. januar til og med 30. juni 2013 og samlet fangst i hele perioden 1. juli til og med 31. desember 2013.

Norges Kystfiskarlag kom med følgende innspill til reguleringsmøtet 5. juni 2013:

Videre ber Norges Kystfiskarlag om at bifangstbestemmelsene for pigghå blir gjenstand for ny drøfting i reguleringsmøtet 5. juni. Dette med sikte på å få økt bifangstprosenten for pigghå, og der avregning etter første ledd regnes ut fra samlet fangst i perioden fra og med 1. januar tom 30. juni 2013 og i perioden 1 juli tom 31. des 2013. Videre at denne arten reguleres likt sør og nord for 62°N. Dette fordi man ser at det er vanskelig å overholde bifangsten av pigghå i fiske etter andre arter. Man har altså samme vanskelige situasjon denne sesongen med for stor innblanding av pigghå som bifangst i enkelte områder

Norges Kystfiskarlag går på denne bakgrunn inn for følgende regulering av fisket etter pigghå i 2014:

- Norges Kystfiskarlag støtter Fiskeri- og kystdepartementets initiativ til et forskerstyrt overvåkingsfiske etter pigghå. Kystfiskarlaget ber om at forskerne oppretter nær kontakt med fiskerne i de aktuelle områdene, slik at også fiskernes erfaringer blir vektlagt i dette arbeidet.
- Det bes i 2014 tillatt en bifangst av pigghå på 49% på ukesbasis. Viss mulig, kan denne tillatelsen begrenses til å gjelde i områder og perioder der bifangst av pigghå er et så stort problem at det med dagens regler hindrer fisket etter andre arter.
- Dersom gjeldende bifangstbestemmelser for pigghå opprettholdes, som definert i J-meld 104-2013, ber man om en bifangst på 20 % eller høyere.

Enstemmig vedtatt.

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Bergen 22. oktober 2013

Att: Fiskeridirektøren

E-post: postmottak@fiskeridir.no

INNSPEL TIL REGULERINGSMØTET – EVENTUELT - FJORDLINJENE

Me viser til utøvingsforskrifta § 33d, reguleringsmøtet 8. og 9. november 2012 og forarbeida. Særleg til endringar i deltakerlova, havressurslova og finnmarkslova (kystfiskeutvalet). Det kjem det fram at hensynet med innføring av fjordlinjeregimet var vern kysttorsk. Regimet skulle gjelde for Finnmark, Troms og deler av Nordland. I ettertid har fjordlinjeregimet blitt kraftig utvida. Sist ved fjerning av dispensasjonsadgongen for fiske etter sild for farty større enn 15 m.

Pelagisk Forening menar at regulerande styresmakter snarast må oppheva forbodet mot fiskeri innanføre fjordlinjene. Me viser til at farty med LOA større enn 15 meter har fiska innanfor fjordlinjene i mange tiår. Dette er eit målretta fiskeri med lite bifangst av torsk. Omsynet til kysttorsken talar såleis ikkje for å nekta farty med LOA større enn 15 m adgang til å fiska innanføre fjordlinjene. Som kjent så må fiskarane fiska fisken der den er. Når fisken historisk utan tvil ofte er innanfor fjordlinjene må den sjølvsagt kunne fiskast der.

Forbodet fører til at fartya må fiska meir i opne havområder, og må leita meir etter fisken. Dette medfører auka sikkerheitsrisiko, og større utslepp av klimagassar. Dette er neppe tilsikta.

Omsynet til sjarkflåten og landindustrien talar òg for fjerning av reglane om fjordlinjer. Som kjent har mange landanlegg dårleg økonomi, og det skjer ei strukturering på landsida. Mange landanlegg har òg blitt lagt ned dei siste åra. Landanlegga er, som kjent, avhengig av råstoff. Dersom landanlegga mistar råstoffleveransar frå deler av flåten med LOA større enn 15 meter, kan det føra til nedleggingar. Det er neppe flåten under 15 m tent med.

Slik reglane er i dag er dei mest til nytte for utanlandske turistfiskarar. Det var neppe siktemålet med reglane om fjordlinjer.

Me tillet oss difor å koma med det innspel at fjordlinjereglane blir oppheva så snart som mogeleg.

Med venleg helsing

Torstein Solem
Dagleg leiar

Ask Økland
Advokat

**Fiskeridirektoratet
Pb. 185 Sentrum
5804 Bergen**

Reguleringen av de enkelte fiskeri i 2014 – overordnede prinsipper

Norges Kystfiskarlag står fast på følgende overordnede prinsipper for regulering:

Tradisjonelt er fiskeriene den næringa i Norge som har bidratt mest til å spre velstand og rikdom på mange hender. En variert og sammensatt næring har gjennom generasjoner bidratt til bosetting og virksomhet i hundrevis av lokalsamfunn langs kysten. Fiskeridepartement og regjering har hatt en visjon om Norge som verdens fremste sjømatnasjon, der verdiskapinga i næringa forutsettes økt gjennom god ressursutnyttelse og kvalitet. Dette synes også å være den nye regjeringas visjon. Norges Kystfiskarlag har gitt sin fulle tilslutning til dett. Det innebærer at god ressursforvaltning og kvalitet må ligge til grunn for reguleringen og forvaltningen av fiskeriene.

Vi ser nå en utvikling der fiskerettigheter samles på stadig færre hender og sentraliseres, og der åpningen for fri lengdeutforming i kystflåten og en overgang til stadig større og mer fangsteffektive fartøy, undergraver målene om kapasitetstilpasning, kvalitetsøkning og en forsvarlig ressursutnyttelse. Norges Kystfiskarlags holdning er at fiskeriene må innrettes slik at næringa fortsatt kan bidra til å spre rikdom, og *ikke* i retning av økt konsentrasjon av fiskerettigheter og fortjeneste på bekostning av kvalitet, ressursutnyttelse og kystsamfunn.

Den gode ressursituasjonen for viktige kommersielle arter som nordøst arktisk torsk gir grunnlag for økt ressursuttak og verdiskaping. Med en totalkvote på 993 000 tonn torsk neste år er det etter Norges Kystfiskarlags syn ingenting som taler for at en ytterligere strukturering i kystflåten er nødvendig, eller kan forsvares ut fra hensynet om å tilpasse fangstkapasiteten til ressursgrunnlaget slik formålet med ordningen har vært. Krav om videre strukturering må derfor legges på is, og i stedet møtes med en friere regulering for kystflåten med bakgrunn i en rekordhøy totalkvote. Den høye totalkvoten må i størst mulig grad komme kystflåten til gode gjennom økte fangstmuligheter, noe som vil gi grunnlag for lønnsomhet, aktivitet og verdiskaping langs hele kysten – uten kostnadsdrivende strukturering.

Med bakgrunn i den gode ressursituasjonen og med erfaringer fra inneværende år (2013) mener Norges Kystfiskarlag tiden er moden for å gjeninnføre en friere regulering for den minste flåten, der et fritt fiske for den minste kystflåten innenfor et nærmere fastsatt kvotetak, vil være riktig vei å gå. En friere regulering for kystflåten vil øke lønnsomheten i flåteleddet, styrke sikkerheten gjennom å gi grunnlag for økt sysselsetting og mannskap om bord, og bidra til å sikre lokale leveranser, rekruttering og aktivitet i kystsamfunnene. Dette uten den alvorlige gjeldsoppbyggingen som en strukturering nødvendigvis vil medføre. Norges Kystfiskarlag ser derfor en friere regulering som et langt mer attraktivt og lønnsomt alternativ enn strukturering – så vel for flåteleddet som for kystsamfunnene. Politiske signaler i retning av strukturering også i gruppen under 11 meter må anses som et blindspor uten reell

støtte blant flertallet av de berørte næringsaktører – noe vedtak i Norges Kystfiskarlag, så vel som i viktige fylkeslag i Norges Fiskarlag tydeliggjør.

Struktureringen i kystflåten ble i prinsippet innført for å redusere fangstkapasiteten med det mål å tilpasse kapasiteten til et begrenset ressursgrunnlag. I stedet er fangstkapasiteten økt formidabelt, mens antall fartøy og mannskaper er redusert. Når fangstkapasiteten øker, øker også presset på reguleringsmyndighetene for å få tilpassede ordninger. Og med økt gjeldsgrad øker presset for en ytterligere konsentrasjon av rettigheter. Norges Kystfiskarlag har hele tiden stått fast på at det ikke skal være myndighetenes ansvar å sørge for lønnsomhet i de delene av flåten som (over)investerer i økt kapasitet til tross for begrensede ressurser. Myndighetens ansvar må være å sørge for langsiktige og bærekraftige rammevilkår for alle deler av flåten og alle deler av næringa. Så får det være utøvernes ansvar å tilpasse investeringer og utrustning driftsmessig forsvarlig ut fra de rammene som er gitt.

Norges Kystfiskarlag er opptatt av at fiskerinæringa skal være variert og sammensatt også i fremtiden. Dette for å nå målene om god ressursforvaltning og god kvalitet på produktene, og for å ivareta samfunnsmessige hensyn. En variert og riktig sammensatt flåte er et av kriteriene for en variert og lønnsom næring. En innføring av strukturering i gruppen under 11 meter vil true disse hensynene – på samme måte som dagens overføring av kvoter fra små til store kystfartøy gjennom strukturering, fri lengdeutforming og hjemmelslengdeordningen også truer dem.

Norges Kystfiskarlag ser innføringen av fri lengdeutforming i kystflåten som det alvorligste feilgrepet som er gjort i fiskerireguleringen siden innføringen av strukturkvoteordningene. Bruk av lasteromsvolum som størrelsesbegrensning har lagt til rette for en utvikling i retning av stadig større kystfartøy. Dette har redusert skillet mellom kyst og havflåte og i praksis legitimert oppbyggingen av en ny havgående flåte som fisker på kystflåtens ressursgrunnlag. Over tid vil dette bety økt konkurranse og ressurspress i kystflåten, og undergrave effekten av allerede gjennomført strukturering og den etablerte strukturen på landsida. Den nye flåten bidrar også i følge Havforskningsinstituttet til å øke fiskepresset på sårbare og ikke-kvotebelagte fiskearter. At den fastsatte volumgrensen blir gjenstand for press i retning av en ytterligere utglidning av skillelinjene mellom hav og kyst, er å forvente.

Norges Kystfiskarlag ser ingen logikk eller forsvarlighet i at fartøy på opp til 55 meter, som i realiteten er havgående, skal kunne konkurrere med den tradisjonelle kystflåten om det samme ressursgrunnlag og fiskefelt. Norges Kystfiskarlag er imot fri lengdebegrensning og bruk av lasteromsvolum som eneste størrelsesbegrensning i kystflåten, og mener kystflåten fortsatt må defineres som fartøy opp til og med 27,99 meter. Fartøy over denne størrelsesorden har en slik mobilitet og effektivitet at de naturlig må anses som havgående fartøy, selv ved konvensjonell drift. Norges Kystfiskarlag ser derfor en omlegging i reguleringen som sikrer at fartøy over denne størrelse ikke tillates å fiske på kystflåtens ressursgrunnlag, men avregnes havfiskeflåten i kvoteregnskapet og reguleres som havgående fartøy, som den viktigste saken å få ryddet opp i i forbindelse med fastsettelsen av neste års reguleringer. Det kan ikke ha vært myndighetenes intensjon å undergrave kapasitets- og lønnsomhetsarbeidet i fiskerinæringen på den måte som her er resultatet.

En viktig forutsetning for en friere regulering i kystflåten er at det ordnes opp i problemstillingene med kvotehopp mellom fartøygruppene, og at det settes klare sperregrensninger mellom fartøygruppene som hindrer overføring av kvantum fra små til større fartøy. Faktisk lengde og ikke hjemmelslengde bør legges til grunn for deltakelse i et fritt fiske for kystflåten. Det understrekes at en regulering basert på faktisk lengde generelt vil medføre en betydelig forenkling for så vel utøvere som forvaltning, sett i forhold til dagens kompliserende hjemmelslengdeordning. Dagens gode ressursituasjon tilsier at mulighetene for en opprydding og forenkling på dette området så absolutt bør være til stede.

Norges Kystfiskarlag mener at norske fiskeressurser først og fremst skal prioriteres til sikring av arbeidsplasser, aktivitet og vekst i kystsamfunnene. Dette må ha som konsekvens at ressurstildelingen må rettes mot kystflåten, og den delen av flåten som leverer ferskt prioriteres. Dette er ikke minst viktig i en situasjon med høye totalkvoter i kombinasjon med markedsmessige utfordringer. Det må satses sterkere på kvalitets og markedsarbeid som grunnlag for å styrke markedsadgangen for norske fiskeprodukter og lønnsomheten i norsk fiskerinæring. Å øke prisnivået på norsk fisk på 1. hånd vil pr i dag være det viktigste tiltaket for å styrke lønnsomheten i den norske fiskeflåten. Dette innebærer også at arbeidet mot «destruktivt fiske» i form av pris- og kvalitetsforringende fangstmetoder og fangstbehandling, må intensiveres, og at det fortsatt må arbeides for å redusere omfanget av kappfiske i kystfiskeriene. Dette er viktig skal vi nå de overordna målene om ”økt verdi” og ”bedre kvalitet”.

Kappfiske gir som resultat at store mengder fisk blir brakt på land på kort tid, noe som går ut over kvalitet og verdi. Dette er en utfordring som det er dokumenter også gjør seg gjeldende som et resultat av oppbyggingen av en stadig større og mer fangsteffektiv flåte gjennom strukturering. Krav til behandling av fisk og minstemål har i enkelte fiskeri blitt fraveket etter press, noe som er uheldig, og undergraver de felles prinsippene om kvalitet og høy verdi. I enkelte fiskerier undergraver en slik regulering også sikkerheten. Selv om det er den enkelte skipper som har ansvaret for sikkerheten om bord i sitt fartøy, har reguleringsmyndighetene ansvar for å ikke legge opp til ordninger som man vet vil føre til at enkelte vil gå på akkord med sikkerhetskriteriene.

I tillegg til en friere regulering av kystflåten, ser Norges Kystfiskarlags følgende muligheter for å øke lønnsomheten og rekrutteringen i den minste flåten uten strukturering:

1. Det etableres rekrutteringsordninger der fiskere i åpen gruppe, som kan vise til at de fisker jevnt hele året – og ikke bare torsk i torskesesongene – blir premiært med opprykk til lukket gruppe.
2. Fiskere i lukket gruppe, som kan vise til at de fisker jevnt gjennom hele året, og fisker på andre arter en torsk, premieres med en tilleggskvotest. Hvor store disse tilleggskvotestene skal være, og et eventuelt tak for hvor langt opp man skal gå, vil være gjenstand for vurderinger av myndighetene og fiskerierorganisasjonene i fellesskap. Poenget er at fellesskapet legger visse betingelser for å forvalte kvoten.
3. Fartøyer i lukket gruppe som oppfyller de ønskelige kriteriene, kan få tilleggskvotest for å ha med ekstra mannskap (lottkvotest).
4. Fartøy i lukket gruppe som tar med ungdom under opplæring – og som oppfyller kriteriene gis ”opplæringskvotest”.
5. Fiskere i lukket gruppe som ikke oppfyller kravet om jevnt fiske over hele året, men som bare tar torskekvoten, får redusert sin kvotest ved neste års tildeling. Her bør man diskutere seg frem til en ”bunnkvotest”.
6. Kvotestene som tildeles, beholdes på fartøy/eier så lenge kriteriene for å skjøtte kvoten opprettholdes. I utgangspunktet vil dette si at kvoten beholdes så lenge aktøren driver fiske. Det vil gi forutsigbarhet nok til planlegging av både økonomi, fornyelse/modernisering og fiskeaktivitet.
7. Det utarbeides regelverk for overføringer til etterfølger slik at kvoten kan overføres til neste generasjon på en god måte.
8. I samarbeid med Innovasjon Norge, finansnæringen ellers og de lokale (kommunale) næringsfondene, innrettes rimelige og gode ordninger for modernisering og fornying av fiskeflåten under 15 meter.
9. Kvoterettighetene som er satt av til flåten under 15 meter tilhører denne flåtegruppen, og skal ikke tillates overført til de større flåtegruppene.

10. Kvoterettighetene til flåten under 15 meter som er overført til flåtegruppene over (hjemmelskvoter) føres etter hvert tilbake.

Ovennevnte forslag innebærer en viss intern omfordeling av kvantum. Videre vil en omlegging av bytteforholdet med tredjeland der tredjelandskvoten belastes de fartøygrupper som i praksis nyttegjør seg tredjelandskvoten, samt en gjeninnføring av øvre lengdegrense, frigjøre kvantum til kystflåten.

Det understrekes at en friere regulering i kystflåten vil redusere behovet for andre tiltak for å styrke lønnsomheten i kystflåten.

Norges Kystfiskarlag anbefaler videre at dagens samfiskeordning opphører. En friere regulering vil ivareta de hensyn i forhold til lønnsomhet og sikkerhet som er argumentet bak samfiskeordningen, uten en tilsvarende effekt av ”skjult strukturering” som denne ordningen medfører.

Det må generelt arbeides for å styrke driftsgrunnlaget i åpen gruppe innen de fleste fiskeri.

Norges Kystfiskarlag er videre opptatt av at flerbestandshensyn må legges til grunn for forvaltningen av marine ressurser. Målsettingen med forvaltningen må være at bestandene – herunder de kommersielle, forvaltes på et slikt nivå at vi kan høste av de i all fremtid, og at vi kan øke verdiskapingen. Dette innebærer at arter som krill og raudåte må forbeholdes som fôr til de bestandene vi driver fangst på, og at også lodde og lignende arter bør forvaltes med henblikk på at de har en funksjon som viktige fôrarter.

Sjøpattedyrbestandene må forvaltes på en slik måte at de holdes på et forsvarlig nivå både for bestandene selv og for bestandene de lever av. Dette innebærer fortsatt fangst, og norske myndigheter må arbeide for å oppnå internasjonal forståelse for nødvendigheten av å holde sjøpattedyrbestandene på bærekraftig nivå.

Med bakgrunn i ovennevnte prinsipper, samt landsmøtets vedtak vil Norges kystfiskarlag fremme følgende krav til reguleringen av de enkelte fiskeri i 2014:

- **Regulering av fisket etter nordøstarktisk torsk i 2014**
- **Regulering av fisket etter nordøstarktisk hyse i 2014**
- **Regulering av fisket etter sei nord for 62N i 2014**
- **Regulering av fisket etter blåkveite i 2014**
- **Regulering av fisket etter kolmule i 2014**
- **Regulering av fisket etter makrell i 2014**
- **Regulering av fisket etter nordsjøsild i 2014**
- **Regulering av fisket etter NVG-sild i 2014**
- **Regulering av fisket etter rødspette i Nordsjøen i 2014**
- **Regulering av fisket etter breiflabb i 2014**
- **Regulering av fisket etter kveite i 2014**
- **Regulering av fisket etter lodde i 2014**
- **Regulering av fisket etter sei sør for 62N i 2014**
- **Regulering av fisket etter torsk sør for 62N i 2014**
- **Regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2014**
- **Regulering av fisket etter uer og snabeluer i 2014**
- **Regulering av fisket etter pigghå i 2014**

Enstemmig vedtatt.